

^u
Özbek Dilçisi Abdurauuf
Fitratın Özbekçe
ilk dilbilgisi kitapları

1923-1927

TDV İSAM
Kütüphanesi Arşivi
No TK 1135

Библиотека восточных языков
и Литературы Востока
Лит. фонд № 1756

3/

TDV İSAM
Kütüphanesi Arşivi
No TK/135.1

برلەنگە، بۇتۇن دۇنيا بوقۇلارنى

فېستىرەت

ئوزبېك تىلى قاعىدالارى توغرىسىدا بىر تەجرىبە

بىرىنچى كىتاب

سەرف

ئوزبېك بىلىم ھەيئەتى نەشرىياتىدىن

۳ نچى باسقۇچ

تەلەپ

مىزانغا ئىسكىر، غوسسانلى سەرف، نەھى كىتابىنى مەنئەلەر مەزىنى
سوز بىر جىقاردىدا ئوز ئىلمىزنىڭ قاعىدالارىنى كۆزدى، ئورگىنىن
ئوقۇتقۇچىلارنىڭ ئىككىنچى، ئۈچىنچى قورۇنمايلاردا ئىسكى
ئىملاغا قارىشۇ كېڭ سورەندە كۆرۈش ئۈچۈن ئور فېستىرەت
ئوتكەردى. ئىسكى ئىملا ئورنىغا باشقى ئىملا ئوتكەرمەك
بىلەنگەن باغلاپ قالماي. بىر ياقدا ئولكەدە لاتىن ھەرپلىرىنى
قوبول ئىتمەكنى باقلاۋچىلار ئايلارلادى. ئىل، ئىملا فېستىرەتنىڭ نېگىزە
سىدە يىغىلىشقانلار، مەنئە ئىشوندە فېلىب بىرىنچى گەلدە ئىشلىرىنى
بىتۈرۈپلەر. بۇتۇن تۈرك تىللىرىنى بىرلەشتۈرمەك خىيالى خاپالىغىنا
بولوب قالدى. ئىسكى ئىملانىڭ كۈللىرى كۆككە ئۆپۈرلدى.

بىراق يوقارىدا تەيتكەنم كەبى بۇ ئىشلەر بىرىنچى گەلدەكى ئىشلەردى.
ھەلى كورولوگوسى بىر كۆپ ئىشلەرىمىز باردى. بىزنى كۈتۈپ
تۇرادى. ئىسكى ئىملانى بېكىتكە، كۆپ باخشى. باشقى ئىملامىز
نىڭدە واقىلىغىنا بىر نەرسە ئېكەنلىكىنى بىلىپك. بۈكۈن ھەر تاماندا
لاتىنچىلىق آقېمى كۈچلەنپ بارادى. باقىن، جۈدە باقىن بىر زاماندا
غەرب ھەرپلىرىنى (ئىسكى، باشقى ئىملالارى نەھى بىرگە)
تامىرىدىن ئۇزۇپ تاشلاسا كېرەك. بۇ، كۆزگە كۆرۈنۈپ تۇرادى،
آنقىدى. لاتىن ھەرپلىرىنى قوبول ئىتمەك، قوبول ئىتمەك ئۈچۈن
بۇ كۈندەن باشلاپ تاشلىق كۆرۈشمەزلازم. ئىلمىز تەزەگى
تاۋىشلارنىڭ، سانلارنى، چوزغى ئورۇنلارنى ئىلمى سوزىدە
ياخشى غىنا بىلپ، آنقلاپ قوبايلىق. ئىلمىزنىڭ ئىسنىپىداقلى، باي
بىر تىل بولغانىنى چىقىرىپ سويلەدك: بول خوققىدىر، (قوبالدىر) بوزنىڭ
چايدىدا تۈركچەنىڭ نەھى بىر شېۋىسىنى ئالماق. ئىلمىز تىل
بىلمەسلىرى بىلەن تۈرەشكە، ئۇنلارنى بېكىتكە. بىراق ھەتتە ئىلمىزنىڭ
بىلىمى قاعىدالارىنى مايدانغا قوبالماق. ئىلمىز تىل

بۇ ئىشلەرنىڭ قۇلاي بۇلغانى بىلگىلى بۇنىلەر بىر كىشىنىڭ
 قولىدىن كېلىمەيدۇ. بۇ بولدا ئىرىشەمەك باشقى چىققان يىگىت يازغۇ-
 چىلار بىزنىڭ ھەممىلەرگە نۇشەدەر. ياكى ئوزبېك ئەدەبىياتىگە
 غەلىمى بىر ئەسلىس بىر مەك، ئۇنىڭگە زامانى، مەدەنى بىر باراق
 باغشىلامان ئۇچۇن مەنە شو بۇللاردا بات كېرىشەمەك ھەممەزگە
 لازىمىر. بۇ ئىشلەرنىڭ تۈگەل نەتىجەسىنى كۈتۈپ تۇرۇش ھەم
 پارامىدەر. بۇ ئۇلۇغ ئىنانك، بۇ ئەدەبىيات مەدرەسىنىڭ بىر نەچچى
 تاشىنى تىزلىك بىلەن تېزىماتى لازىم، مەنە شۇل فېكرلەرگە
 بېسىرلىمەدە، مېن تىل قەبىدالارى ئوغرىسىدا قولدا بولسا
 نەرسەلەرنى تۈزۈپ، تىزىپ شۇل بىتەكچەنى چىقاردىم. بۇ،
 بىر ساپاق بېتىگى ئىمەس مۇتالەئە كىتابىدەر. تېلىمىز توغرى-
 سىدا تۈگەل، بىر نەرسە ئىمەس، باشلانغىچىدەر. تەئلىق ئىمەس
 نەجىرىدەر. بۇنى ساراھاماق، نۇزەتەمەك ئېكەتەمەك بۇمۇشلەرى
 يىگىت كۈچلەر بىزنىڭ جانلى تېپىرەنشىلەرنى كۈنەدەر.

فېتىرەت

TDV İSAM
 Kütüphanesi Arşivi
 No TK/135.1

ئەكلىگە «بىرلىك» ياكى بارغۇچىلار بىزغا قۇلايلىق بىر مەك
 ئۇچۇن ئىمىزنىڭ قەنى قەبىدالارنى بىلدىرىش كېرەك. ھەممەن
 پۇرۇن نو قەبىدالارنى ئوزبېكەننىڭ دە بېلىشىمىز لازىمىر. غەلىمى
 اختارشلار بولغانچا بۇنىلەرنىڭ بىر نەسى ھەم بولغۇسى ئىمەسىدەر.
 بىلەمىز: بۇنىڭ شەھەرلەرىمىز يۈزلىپ بىللەردىن بىرى غەرىب،
 فارسى ئەدەبىياتىنىڭ خۇكىمى ئاستىدا ياشايدىر. شۇنىڭ ئۇچۇن
 بىزە شەھەرلى بۇزۇلغاندەر.

تەبىزنىڭ ساقى شەكلىنى دالاداغى ئىپىل-ئۇيماقلار بىزە كورە
 آلارمىز. دالادا ياشاغان ئىپىل-ئۇيماقلار بىز آراسىدا ئونلىرىنىڭ
 جان آزوغى بولۇپ تۇرغان داستانلار. ئىپىرئەكلەر، مەتەلەر،
 لەپەرلەر، أشولالار، قوشوقلار بار. شۇنىلەرنىڭ ھەممىسىنى بۇيۇك
 بىر دىققەت بىلەن، خەلق آغزىدىن چىققانى كەبى يازىپ آلىش
 كېرەك. ئىپىل-ئولوس آراسىدا يازۇ دائىرەسىگە كىرگەن زۇنۇن،
 سەبەقلى، بۇسۇق بېك كەبى داستانلار بار. ئەھمەت ياساوى، قۇل
 سۇلەيمان خەكىمەتلەرى، رابغوزى قەسەسول ئەنپىلىسى، مەشرەب،
 موۋەبدا غەزەلەلەرى «دۇر بېك» ناۋايى، بابىر، بابىقار، لۇتىفى،
 مېرەبىدەر، مونس، غومەرخان، فەزلى گۇلخەنى كەبى آرىستوقرات
 شاعرلەر بىزنىڭ ئەسەرلەرى بار. قۇتادغۇبىلىك، «مەبەتول خەفابىق»،
 «دېۋان لۇغات تۇرك»، «موقەددىمە تۇل ئەدەب» كەبى ئىپىسكى
 ۋەسەپەلەر بار. شۇنىلەرنىڭ ھەممەسىنى قىلى قىزى يارىپ تېكىشەرە-
 لىك، بىر بىرگە سالىشۇرۇپ، ئۇرۇشۇرۇپ، كېلىشۇرۇپ تېگىلى، تۇبلى
 نەتىجىلەر آلپلىق. مەنە شو بولمە، شۇ شەكلىدە باراقلان مەيدانغا
 چىققانەزدا كۇرۇلگەن ئىشلەر، اللقان نەتىجىلەر غەلىمى بولۇپ
 چىقاردەر. كەسەننىڭدە لام، ھېم دېپىشېگە يول قالمايدىر.

ئورتا ئاسىيادا خان بولغان «چىغاتاي» غانسىدەت بېرىپ ئورتا ئاسىيا
 ئەدەبىي ئىلىگە چىغاتاي ئىلى، ۋە ئوشىيۋەدە يازغان نەرسىلەرگە
 غومومەن چىغاتاي ئەدەبىياتى دېيىلەن. چىغاتاي ئەدەبىياتى بىلەن
 خاقانى ئەدەبىياتىنى بىر بىرىگە چاقىتىپ قاراساق خاقانىنى
 تۈركچەسىنىڭ «چىنگىز» چىقىشى بىلەن باشقا شىۋەلەرگە ئارا لايىق
 ئىسلام - ئىران تەئسىراتى ئاستىغا ھەم ئەنچەگىنە كىرە قالىپ
 چىغاتايغا غۇلۇغانىنى ئالغان كۆرۈمك مومىكىدۇر.

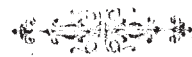
خاقانى تۈركچەسىدە قەبىلە شىۋەلەرنىڭ ئۈستىدە نۇرغان
 ئەدەبىيلىك خالى بار. «دىۋان لۇغات» نى يازغان قاشقارى مەخمۇد
 بۇ شىۋەگە خاقانى تۈركچەسى دىگەنى كەبىي آرسە بالفىز
 «تۈركچە» دېيىپ ھەم قويايدۇ. بولالارنى بىز چىغاتاي تۈركچەسىدە ھەم
 كۆرەمىز. چىغاتاي ئورتا ئاسىيادا ياشاغان تۈركىي قەبىلە شىۋەلەر.
 رىنىڭ ھەممەسىدەن بۇقارى نۇرغان ئەدەبىي رەسمىي بەيىنل
 قەبىلەۋى بىر تەرىپى ناۋايى كەبىي چىغاتاي شاعرلارى اوزلەرنىڭ
 بوئەدەبىي شىۋەلەرگە سادىچە «تۈركچە» ئاتىنى بىرگەنلەر.

چىغاتاي ئەدەبىياتىنىڭ ئىك بىرىنچى ئەسەرى سانالغان «رابر -
 غوزى قەسەسول ئەنبىياسى» نىڭ شىۋەسى «قۇتادغۇبلىك» «ھەبە -
 تول جەقايىق» كەبىي خاقانى تۈركچەسىدە يازغان كەبىلەرنىڭ
 شىۋەسىنى ئىسلا تەدر زاتەن چىغاتاي تۈركچەسى اوزىدەن بۇرلەپ
 يىل بۇرۇن حۇكم سۈرگەن بىر ئەدەبىي شىۋەنى ازاۋاتىدە تۇبىدەن
 يوقاتىپ ئۇنىڭ جايىنى ئوزى آلاماس ئىدى.

مەنەشول دەلىللەرگە ئايان بىر ئەبىدە آلامىز كىم: چىغاتاي تۈركچەسى،
 چىغاتاي ئەدەبىياتى؛ خاقانى ئەدەبىياتىنىڭ (قاشقاردان مېراناغاچا
 بولغان) يولى اۇزۇن، يىلى كۆپ بىر سەفەر نەتىجەسىدە ئوز كەبىي،
 ئىسلام - ئىران تەئسىراتى ئاستىدا قالغان ئىككىنچى بىر شىۋە كەبىلەر.

Handwritten text in Uyghur script, mostly illegible due to fading and bleed-through from the reverse side of the page. Some fragments are visible, such as "بۇ شىۋەگە" and "چىغاتاي".

قىلىپ ئۆزىنى باراق دۇنياسىغا چىقارماق ئىستەگەن بىزنىڭ باش،
 ياكى ئەدەبىياتىمىزگە كېلىگەندە بۇھەم ئۆزىنىڭ ئەسلىلىرىنى،
 كېرەكلى ماددەلىرىنى بەنە چىقاتاي ئەدەبىياتىدىن آلدى، ھەمدە
 آلاڧ. ئېشۇنىڭ ئۈچۈن بىز بۇكۈنگى ئۆزىنىڭ ئەدەبىياتىگە؛
 «چىغاناچا» نىڭ مەدەنىيەت بۇكۈنىنىڭ سوراغلارغا چاواب
 دېيەرەك ئىستەگەن، غەرەب، قارس سوزلەرىدىن ئوزاقلاش
 ئىدىگە باقىنلاشماق ئىستەگەن باشقا بىر شەكلىدىر، دېيىسەك ھەقىقەتەن
 آيرىلغان بولمايمىز.

TDV İSAM
 Kütüphanesi Arşivi
 No TK/135.1

مەنە شەخسى بولۇپ مايداندا چىغاناچىنى ئىلى كۆن
 سەن ئېران غەرب ئەقىدىلىرىگە بىرلىك مۇسۇلمانلاشا بىزنى
 ئاۋازىس رايونلاردا ئەسە ئېتىق غەرب، قارس سوزلەرگە
 ئولۇپ قالغان ئىدى. شۇنداق بولسا ھەم ئېتىق ئورۇن
 ئېتىق ئۆزى بولغانلىقى غەرب، قارس ئەقىدىلىرىدىن ئىلىق
 ئىستەمى ئورا بىردى بىلغى ئورنا سېلىپا ئېتىق بۇنۇن تۈرك
 ئۆزىنىڭا يولدى، ئانار ئېتىق بىر كۆپ يىللار بىن ئرۇس
 بولا كەلدى. (۲) مۇستەقىل ئرل بىلەن ئىسۇر كەرى ھەم بى
 ئەقىدىن بىلەن مۇستەقىل بولدى، بۇ شۇنداق ئېتىق ئرل بىلەن
 چىغاناچى ئولۇقلىرى بىلەن (۳)
 چىغاناچى ئەقىدىنىڭ «ئەنۇن» دەپ، بىلەن ئولۇقلىرى
 دەپنىڭ سوز كۈنلەر بىلەن ئۆزىنىڭ ئىلى شەخسى ئۆزىنىڭا
 ئورۇن ئېتىق. چىغاناچى ئىلار بىلەن شۇنداق ئانار بىلەن
 بىلەن ئۆزىنى بىلەن ئۆزىنىڭ ئۆزىنىڭ ئۆزىنىڭ ئۆزىنىڭ
 ئىلار بىلەن ئۆزىنىڭ ئۆزىنىڭ ئۆزىنىڭ ئۆزىنىڭ ئۆزىنىڭ
 ئەقىدىنى چىغاناچى ئەقىدىنى بولۇپ قالدى شۇنداق بىلەن
 ئۆزىنى ئۆزىنى ئۆزىنى چىغاناچى شەخسى بولۇپ بىلەن
 ئۆزىنى بولۇپ بولۇپ بولۇپ بولۇپ بولۇپ بولۇپ بولۇپ
 شەخس ئۆزىنى ئۆزىنىڭ ئۆزىنىڭ ئۆزىنىڭ ئۆزىنىڭ ئۆزىنىڭ
 ئۆزىنىڭ بولۇپ بولۇپ بولۇپ بولۇپ بولۇپ بولۇپ بولۇپ
 بولۇپ بولۇپ بولۇپ بولۇپ بولۇپ بولۇپ بولۇپ بولۇپ
 بولۇپ بولۇپ بولۇپ بولۇپ بولۇپ بولۇپ بولۇپ بولۇپ

1- بىلىگەن بىر تەن ئويىگە ئېلىگە (سۆزلەردە گى (گ)
خەرىتى (ئېلىشكەن، ئېلىشكەن، ئېلىشكەن، ئېلىشكەن، ئېلىشكەن) سۆزلەردە
(ك) بولۇپ كېلىدۇ.

2- ئېلىشكەن: (ئىدىن، ئىدىن، ئىدىن، ئىدىن، ئىدىن) كەبى
سۆزلەرگە قوشۇلغان (دادە، دان، دەن) قوشمىلاردىن (د)
خەرىتى بۇقارداقنى قاتىداق قارماين ھەر ۋاقىت (د)
بولۇپ قالدى.

3- بىزنىڭ بىرىنچى بوغومىدىن سۆز ئاڭلىگەن نۇرغۇن
(ئىدىن) «قى» خەرىتى بىلەن «ك» خەرىتى كېلىدىن باشقا بىر
خەرىتكە قوشۇلغاندا «خ»، «گ» بولدى، توپراق، تۇپراقم،
ئاق، ئاقىم، ئېلەك، ئېلەك كەبى.

4- نېمەدە سۆزنىڭ يېڭىلىشى بولغان «نى» سۆزى
ئېمەك، ئىشلەمەك، ئەبەلەمەك، ئەللىمەك قوشۇلغاندا آرلادى
«ئ» خەرىتى كېلىدۇ. نى- ئۇچۇن = نىچۇن، نى- ئىشلەدۇ
ئىشلەدۇ، نى- ئېلەي = نېنەي، نى- ئەبەلەدۇ = ئەبەلەدۇ.

«زالم قەلەك، قراققا سالدى مېنى نېنەي» (ئانىس)
رۇخ آچىپ كوزدەن نېھان بولسا پەرىدىك ئەبەلەن
(ئەبەلەن).

سۆز ۋە ئونىڭ تۈرلىرى

بىز ئۇشۇنەمىز، ئويلايمىز، مېيەمىزدە بىر «فكر» ئونى، شۇ
فكرىمىزنى باشقالارنىڭ مەم مېيەلەرگە ئۆتكەرمەك، ئونىلەر تە
فكرىمىزنى بىلىرمەك ئىستەكەچ ئونىلەر بىلەن كەبىر شىگە ئوغرى
كېلەر.

دېمەك: مېيەلەردە تۇققان «فكر» نى - بىر يەردە تۇرۇپ
سۆز ئېلىك ئۇلۇك قوراللىق «كەب» نى.

خەرىتى ئوزگەرىشلىرى

1- توغۇل، ئورۇن، كۆكۈل، بۇغۇر، سۆزلەردىن ھەر بىرى
ئېلىكى بوغۇملىق (ئېلىكى مېخلىق) نى ھەر بوغۇملارنى ئوتتۇرىلىق
بولۇپ ئېلىشى بوغۇملارنى ئېسە ئۈچ خەرىتىگە مەنە شۇنىڭ
سۆك خەرىتىگە مەنە بىر ئېلىشى خەرىتى قوشقاندا ئولتۇرۇلم،
تۈمۈر-نەم، كۆك-ئولتۇرۇق، بۇغۇر-ئۇق شەكلىدە مەنە ئۈچ بوغۇملىق
سۆزلەر بولىدۇ. كېيىنكى ئېلىكى ئېلىكى شۇنىمى بولمايدۇ. بۇلار
ارالاردىن بىر چوڭىنى بولۇپ ئولتۇرۇلم، كۆك-ئولتۇرۇق، بۇغۇر-ئۇق
شەكلىدە مەنە ئېلىكى بوغۇملىق سۆزلەر بولۇپ قالدى.

2- ئۆزگەرتىش ئېلىشىنىڭ يېڭىلىشى مەنە ئېلىشى بولغان بولسا
بۇلار بارلىرىدا بار بۇلار بارلىقىلارغا ئوخشاشان كۆپ سۆز
لەرنى بارغۇچىلار بىر ھېچ نەرسە سېزىمىدىن شۇبولما توغرى
كېلىدۇ. بۇلار بىرلىق بۇلار غومومى بولسا بولۇپ قانۇل ئېلىشى
كەبى شۇنىڭ ئۈچۈن ھەر سۆزدە بۇر كېلىدۇ.

3- بىد، تە، چە، خە، ق، كە، مە، شە
بۇنىڭكىر ئۇشۇش خەرىتى «تۈرۈن» (چۈشەنچە) بولغاندا بۇر
لەرگە باشقۇرغۇچى (د) خەرىتى (ن) خەرىتىگە (خ) خەرىتى (ق) خە،
(گ) خەرىتى (ك) كەلىدۇ قالدى.

(ئىلىم، قانۇم، ياردى، ئوقۇدىلار) سۆزلەردىكى (د) خەرىتى
(ئاشىم، آچىم، ئاقىم، ئاشىلار، ئېلىشىلەر، ئېلىشى) سۆزلەردىكى (ن)
خەرىتى بولۇپ قالدى.

(بۇلارغا، ئەلەلەرغا، بۇلارغا، بۇلارغا) سۆزلەردىكى (خ) خەرىتى
(ئاق، آتقان، آتقۇچى، آتقۇچى) سۆزلەردىكى (ق) خەرىتىگە
ئېلىشىلدى.

بىر نىسەم نىڭ «ئۈچۈنكە» يېنى اڭلانماق ئۈچۈن ئۇنىڭ باش تامانىغا كېلىنلەرگە سوزگە «سېفەت» ۋە شۇل نىسەم نىڭ ئوربەكە «سېفەتلى» (۱) دېيىلەر.

بازىم، ئوقۇدىم، بارارمىز، كېلىمىز. بۇقارداغى ئوربە سوزنىڭ ھەر بىرىنى ئالب بولەكلىك كوردىك:

بازىم-دەم، ئوقۇ-دەم، بازىم-كېلىمىز، كېلىمىز-كوردەم، زىكىم ھەر بىر سوزىمىز ئۈچكە بولدى. بۇنىلارنىڭ بىرىنچى بولەكلىرى بىر ئىشنى، ئۈچىنچى بولەكلىرى شۇل ئىشنى ئىشلەگەندەك سويلەگۈچىگە نىسبەتەن ئىككىنچى بولەكلىرى ئىسە شۇل ئىشنىڭ قايسى زاماندا بولغانىنى بىلىمەك ئۈچۈن ئەيتىلگەندىر.

مەنە شۇندەي سوزلەر «فەيىل» دېيىپ ئاتالدى. بىرىنىشى، بىر زاماننى، ئىشلەگۈچىنىڭ سويلەگۈچىگە نىسبەتەن دېيىلگەن سوز «فەيىل» دىر.

ھەر «فەيىل» نىڭ بىرىنچى بولەگى «ئوزەك» ئىككىنچى بولەگى «زامان بىلگىسى»، ئۈچۈنچى بولەگى ئىسە ئىشلەگۈچى بىلگىسىدۇر.

«نىسەم، فەيىل، سېفەت بولماغان» سوزلەر «كۈمەلچى سوز» بولدى. «كۈمەلچى سوز» بىر «كەپ» دەپ بىر جۈملەدەن اڭلانغان «فېكر» گە باشقا چاراق بېرىشەل بىر مەك ئۈچۈن ئىشلەنمەيدۇ: نېچۈن؟ چۈنكى، جۈدە، سرە، ھېچ، ھىم كەبى.

(۱) كېيىنكى بىرىنچى باسقۇچتا بۇنىڭ «سېفەتلىك» دېيىلگەن ئىپادىسى ئورۇنلاندى.

ئورۇن ئويلىمىشكە، ھايوانلاردىن بىرىنى ئاتىش ئويلىمىشكە، سرە ئويلىمىشكە، ئۇنىڭغا بىرلىشىپ بىرلىشىپ ئۈچۈن بولغان تىرىشكىلىرى ئويلىمىشكە، ئۈچ مائىنات بولغان بولورسىز. بۇ ئۈچ مائىنات بولمىشكە، بىر بىرىگە باغلاپ ئورۇننىڭ ئانغا يېتىشىنى ئويلىمىشكە، مەيلى ئورۇن بىر «فېكر» ئۇققاندىر. شۇل فېكرنى بىر كېيىنكى بىلەردە كېيىن بولغاچ «مېن ئات مېنىم» دېيىپ قويلىمىز، كىم بۇ ئويلىمىشكە بىر «كەپ» ھەر كوردىمىز، كىم بۇقارداغى فېكرىدە ئۈچ مائىنات بولغان كەبى ئورۇننى بىلىمىز كۈچى «كەپ» ھەر ئۈچ سوز بىر «مېن ئات» دېيىمىز، ھەر بىرىنى بىلىمىز ئۈچۈن بىر سوز «ئورۇن» ئورۇن ئىش شۇندەي بولغاچ مائىنات بىلەن مەك ئۈچۈن ئەيتىلگەن ھەر بىرىنى ئورۇن ئورۇنى.

بىر سوز ئورۇن ئورۇنىنى نىسەم، فەيىل، كۈمەلچى سوز، «فەيىل» بولمىشكە، بىر «نەسەت» دېيىلگەن شۇل سوزلارنىڭ ھەر بىرى بىر مائىنات بولمىشكە، ئاندا ئورۇن ئورۇنىنى بىلىمىز، بىر بىرىنى بىرگە ئەيتىشكە، ئورۇن ئورۇنىنى بىلىمىز، ئاندا ئورۇن ئورۇنىنى بىلىمىز، ئاندا ئورۇن ئورۇنىنى بىلىمىز.

نىسەم مائىناتنىڭ ئورۇن ئورۇنىنى بىلىمىز، ئورۇن ئورۇنىنى بىلىمىز، ئورۇن ئورۇنىنى بىلىمىز، ئورۇن ئورۇنىنى بىلىمىز، ئورۇن ئورۇنىنى بىلىمىز، ئورۇن ئورۇنىنى بىلىمىز، ئورۇن ئورۇنىنى بىلىمىز، ئورۇن ئورۇنىنى بىلىمىز، ئورۇن ئورۇنىنى بىلىمىز، ئورۇن ئورۇنىنى بىلىمىز.

«فېكر» ئورۇن ئورۇنىنى بىلىمىز، ئورۇن ئورۇنىنى بىلىمىز، ئورۇن ئورۇنىنى بىلىمىز، ئورۇن ئورۇنىنى بىلىمىز، ئورۇن ئورۇنىنى بىلىمىز، ئورۇن ئورۇنىنى بىلىمىز، ئورۇن ئورۇنىنى بىلىمىز، ئورۇن ئورۇنىنى بىلىمىز، ئورۇن ئورۇنىنى بىلىمىز، ئورۇن ئورۇنىنى بىلىمىز.

سيفهتلەر نىڭ كويى «ياساما»، ازى «تۇب» سوزلەر.
 «كۈمەكچى سوز» نىڭ مەمەسى «تۇب سوز» سانالار.
 «ياساما» سوزلەر ئىككى تۈرلۈ ئۆزەكتەن ياسالار: بىرىنچى ئۆزەك
 بۇيرۇق سوزلەر.
 بۇيرۇق بىر كىشىگە بىر ئىشنى بۇيرۇغاندا ئەيتىلەتۇرغان
 سوزلەر: ياز، بار، كېل، كېت كەبى.
 ئىككىنچى ئۆزەك ئىسىم با سيفەت بولار: قارالاندى، آقلاندى،
 كۈكەردى، ئىشلەدى، كۈچەيدى سوزلەرىدە قارا، اق، كۈك ئىش
 كۈچ كەبى.
 كۈپرەك ياساما سوزلەر بىرىنچى ئۆزەكتەن ياسالاب ئىككىنچى
 ئۆزەكتەن ياسالغانلار ئۈنگە قاراغاندا آز در.

ياساما ئىسىملەر

«قوى، سېگر، ئىرگەش، ئۈكنەم»
 بۇ ئىسىملەر نىڭ ھەر بىرى «تۇب ئىسىم» در. نىڭگەكم: بىر ئۆزەكتە
 قوشمىچا قوشۇپ ياسالماغانى كورۇنۇپ تۇرادر.
 ياساما ئىسىملەر ئىسە شۇنلەردر:
 ئۈرون ئىسمى: بىر نەرسەنىڭ ئورنىنى بىلدىرمەك ئۈچۈن شۇل
 نەرسەنىڭ ئىسمىگە «لاق» قوشىلار، اولاق، تاشلاق، قوشلاق،
 ئوتلاق كەبى.

«خوجەزنىڭ اولاق، قۇشلاغى، كويدر» (بابرنامە)

بىر ئىشنىڭ بولاتۇرغان ئورنى بىلدىرمەك ئۈچۈن شۇل ئىشنىڭ
 «ئۆزەك» يىگە (بۇيرۇقتا) «اق» قوشمىچاسى قوشولار.
 باناق، بالاق، بانقاق كەبى.

سوزلەرنىڭ تۈبلىگى، ياسامالىغى

تۈبلىگى بىلىنمەكلىرىنى كىتەمەكلىرىنى قولايلاشتۇرغان بول
 «سوز ياساش» بولى (غەرىبچە ئەبەكەندە «ئىشلىق» بولى) در.
 بىر ماغىنىنى آڭلانغۇچى بىرگە «تۇب» سوزنى آلب تۇنگە
 تۇرپان قوشمىچىلار قوشماق بىلەن تول ماغىنى ئىگەسىدىكى تون
 تون بىش ماغىنىنى آڭلانماق «سوز ياساش» بولى بىلەن بولار.
 تۈركچەدە «سوز ياساش» بولى باشقا تۈرلەر قاراغاندا
 كىلەر. بىزنىڭ شېۋەدە ئىسە بۇ بول باشقا تۈركچە شېۋەلەرگە
 كۈرە كىرگۈزگۈز. بىز ئىلەردەكى «سوز ياساش» بولىنىڭ ئۈچ
 كىتابلىقىنى ئۆزىدە تۇتۇپ كىتابكۈچىدە بوشىمەك غلىس، ئەمەس
 ئىك بىلى. ئىك كىتاب بىر تۈرك شېۋەسى بۇقۇرما ئىشنامار.
 «بازماق» سوزىنىڭ «تۈرك» ى «باز» بول شۇل ئۆزەكتە
 ئورلى قوشمىچىلار قوشۇپ يازىش، بەزە، بەزەم، بەزەم، بەزەم،
 بازقۇچى بەزەمچى، بەزەم، بەزەمچى كىلىن سوزلەر ياساماق «سوز
 ياساش» (بەشى ئىشلىق) در. بولسا «باز» سوزىگە «تۈب»
 باشقا لارغا «ياساما سوز» دىيىمىز.
 دىمەك، سوز بىر ئۆزەكتە قوشمىچا قوشۇپ ياسالغان بولسا
 «ياساما سوز» بولار: ياسالغان ئۆزىنىڭ تۈب خالىدا قالغان
 ئىسە «تۇب سوز» بولار.
 بۇقۇردا سوزنىڭ ئورت تۈرلى بولمىغىنى بىلگەن ئىشنىڭ
 مەنە شۇل ئورت تۈرلى سوزلەر:
 قىيىلار بۇ تۈرلۈ «ياساما»
 سوزلەرنىڭ تۈبلى «ياساما» كويى «تۇب»

بۇرۇنقىدا «خۇ» كۆپ قوشۇلۇپ تۇرىشى بۇرۇن
تاش تىشىنىڭ ئالدىدا قوشۇلۇپ تۇرۇپ كۆپلەپ تۇرۇپ
تاش تىشىنىڭ ئالدىدا قوشۇلۇپ تۇرۇپ كۆپلەپ تۇرۇپ
تاش تىشىنىڭ ئالدىدا قوشۇلۇپ تۇرۇپ كۆپلەپ تۇرۇپ

15 بۇرۇنقىدا «خۇ» قوشۇلۇپ تۇرۇپ تاش تىشىنىڭ
ئالدىدا قوشۇلۇپ تۇرۇپ كۆپلەپ تۇرۇپ
تاش تىشىنىڭ ئالدىدا قوشۇلۇپ تۇرۇپ كۆپلەپ تۇرۇپ
تاش تىشىنىڭ ئالدىدا قوشۇلۇپ تۇرۇپ كۆپلەپ تۇرۇپ

16 بۇرۇنقىدا «خۇ» قوشۇلۇپ تۇرۇپ تاش تىشىنىڭ
ئالدىدا قوشۇلۇپ تۇرۇپ كۆپلەپ تۇرۇپ
تاش تىشىنىڭ ئالدىدا قوشۇلۇپ تۇرۇپ كۆپلەپ تۇرۇپ
تاش تىشىنىڭ ئالدىدا قوشۇلۇپ تۇرۇپ كۆپلەپ تۇرۇپ

«تۇق» سۆزى سالتۇر، بارلىق تۇق. كەس بۇرۇنقىدا
تاش تىشىنىڭ ئالدىدا قوشۇلۇپ تۇرۇپ كۆپلەپ تۇرۇپ
تاش تىشىنىڭ ئالدىدا قوشۇلۇپ تۇرۇپ كۆپلەپ تۇرۇپ
تاش تىشىنىڭ ئالدىدا قوشۇلۇپ تۇرۇپ كۆپلەپ تۇرۇپ

كېچىرىدىغان تىشلەر: تاش تىشى، بايرىقىشى، سېلىمىلىك.
بايرىقىشى كېچىرىدىغان تىشلەرنىڭ ئۈچۈن تۈگەپ بېرىدىغان
تىشلەر كېچىرىدىغان تىشلەر، كېچىرىدىغان تىشلەر بولسا
ئۈچۈن تىشلەر، بايرىقىشى، كېچىرىدىغان تىشلەر، كېچىرىدىغان تىشلەر.
كەس كېچىرىدىغان تىشلەر، كېچىرىدىغان تىشلەر.

فۇرال تىشى: بىشەن قىلىق ئۈچۈن فۇرال بولمىشى
بىشەن تىشىنىڭ ئالدىدا قوشۇلۇپ تۇرۇپ كۆپلەپ تۇرۇپ
تاش تىشىنىڭ ئالدىدا قوشۇلۇپ تۇرۇپ كۆپلەپ تۇرۇپ
تاش تىشىنىڭ ئالدىدا قوشۇلۇپ تۇرۇپ كۆپلەپ تۇرۇپ

«تۈزۈك» كە «ئاق» تىلەك قوشۇلغاندا تاش تىشىنىڭ بولۇشى
بىشەن تىشىنىڭ ئالدىدا قوشۇلۇپ تۇرۇپ كۆپلەپ تۇرۇپ
تاش تىشىنىڭ ئالدىدا قوشۇلۇپ تۇرۇپ كۆپلەپ تۇرۇپ
تاش تىشىنىڭ ئالدىدا قوشۇلۇپ تۇرۇپ كۆپلەپ تۇرۇپ

تاش تىشىنىڭ ئالدىدا قوشۇلۇپ تۇرۇپ كۆپلەپ تۇرۇپ
تاش تىشىنىڭ ئالدىدا قوشۇلۇپ تۇرۇپ كۆپلەپ تۇرۇپ
تاش تىشىنىڭ ئالدىدا قوشۇلۇپ تۇرۇپ كۆپلەپ تۇرۇپ
تاش تىشىنىڭ ئالدىدا قوشۇلۇپ تۇرۇپ كۆپلەپ تۇرۇپ

«تۈزۈك» كە «ئاق» تىلەك قوشۇلغاندا تاش تىشىنىڭ بولۇشى
بىشەن تىشىنىڭ ئالدىدا قوشۇلۇپ تۇرۇپ كۆپلەپ تۇرۇپ
تاش تىشىنىڭ ئالدىدا قوشۇلۇپ تۇرۇپ كۆپلەپ تۇرۇپ
تاش تىشىنىڭ ئالدىدا قوشۇلۇپ تۇرۇپ كۆپلەپ تۇرۇپ

بۇرۇنقىدا «خۇ» قوشۇلۇپ تۇرۇپ تاش تىشىنىڭ
ئالدىدا قوشۇلۇپ تۇرۇپ كۆپلەپ تۇرۇپ
تاش تىشىنىڭ ئالدىدا قوشۇلۇپ تۇرۇپ كۆپلەپ تۇرۇپ
تاش تىشىنىڭ ئالدىدا قوشۇلۇپ تۇرۇپ كۆپلەپ تۇرۇپ

1) بۇرۇنقىدا «خۇ» قوشۇلۇپ تۇرۇپ تاش تىشىنىڭ
ئالدىدا قوشۇلۇپ تۇرۇپ كۆپلەپ تۇرۇپ
تاش تىشىنىڭ ئالدىدا قوشۇلۇپ تۇرۇپ كۆپلەپ تۇرۇپ
تاش تىشىنىڭ ئالدىدا قوشۇلۇپ تۇرۇپ كۆپلەپ تۇرۇپ

2) بۇرۇنقىدا «خۇ» قوشۇلۇپ تۇرۇپ تاش تىشىنىڭ
ئالدىدا قوشۇلۇپ تۇرۇپ كۆپلەپ تۇرۇپ
تاش تىشىنىڭ ئالدىدا قوشۇلۇپ تۇرۇپ كۆپلەپ تۇرۇپ
تاش تىشىنىڭ ئالدىدا قوشۇلۇپ تۇرۇپ كۆپلەپ تۇرۇپ

28

۵ - مز

۶ - سز

۲ - مەن

۳ - سەن

بۇ ئىككى تۈرلۈك ئالما ئىزلىرى ئىپتىدائىي فوشولادىر. ئىسكىگە فوشولانۇرغان ئۈچىنچى تۈرلۈك ئالما ئىزلىرى شۇنىلار:

۴ - لارى

۱ - ى - سى

۵ - مز

۲ - م

۶ - گز

۳ - ك

سىفەتلەر.

- ۱ - «ئى، قارا، ياخشى، يامان، كەتتە، قىسقا».
- بۇقارىداغى سىفەتلەر «تۈپ سىفەت» دىر. نىگەكم بىر «ئو-زەك» گە قوشىمچا قوشۇلۇپ ياسالغاندۇر.
- ئىككى تۈرلۈك «ئوزەك» نىڭ ھەر بىرىگە قوشىمچا فوشوب ياسالغان سىفەتلەر، يەنى «ياساما سىفەتلەر» تۈپەندىگىلەردۇر:
- ۱ - «ئىلى، ئىلى، ئاقچاللى، ئىنلىسى» كەبى، «ئىسىم» گە «لى» قوشۇلۇپ ياسالغان سىفەتلەر بىر كىشىدە، بىر نەرسەدە بىر ئالما ياكى بىر نەرسەنىڭ «پارلىق» يىنى كۆرسەتەدۇر.
- ۲ - «ئاقچاسز، بىلىسىز، ئاتسىز، بويلاۋسىز، ئەدەپسىز» كەبى، ئىسكىگە «سىز» قوشۇلۇپ ياسالغان سىفەتلەر بىر كىشىدە، بىر نەرسەدە، بىر ئالما، بىر نەرسەنىڭ «يوقلىق» يىنى كۆرسەتەدۇر.
- ۳ - كىچىگى، شەھەردەگى، كىيىنگى، بورىغى، تىشى، قىشى، كەبى ئىسكىگە «غى - قى - گى» قوشۇلۇپ ياسالغان سىفەتلەر بىر ۋاقىتدا ياكى بىر مەھەللەدە «بولغانلىق» نى بىلدۈرەدۇر: «كىچىگى سوز»، «كىچىگە بولغان سوز» دېمەككەن.

7

بۇ ئىككى تۈرلۈك ئالما ئىزلىرى ئىپتىدائىي فوشولادىر. ئىسكىگە فوشولانۇرغان ئۈچىنچى تۈرلۈك ئالما ئىزلىرى شۇنىلار:

۱ - ى - سى

۲ - م

۳ - ك

۴ - لارى

۵ - مز

۶ - گز

۱ - ى - سى

۲ - م

۳ - ك

۴ - لارى

۵ - مز

۶ - گز

سىم كىتابىنى ئۈچۈن كىتاب ئاچتى.

مۇھىم مەنبە چاقىردى - مەن چاقىردىم.

شاگرد ساپاىنى يازغانىم. ساپاى يازغانىم.

بىرىنچى قانارداغى «چىداك» چاقىردى، يازغانىم. مەللىم ئوتۇم ئەللىمىز، بۇ ئەللىمىزنىڭ ئىشلەۋچىلىرى «سەن، مەللىم شاگرد» دىر. شۇنى ئىشلەۋچىلىرىمىز كەبىدىن چىقارامىزدا، ساپاى «كىتاب، مەن، ساپاى» سەللىرىمىز قوبۇل بولغانداغى ئەللىمىز شۇنىلارگە نىسبەت بېرىپ ئىدەمىز:

۱۸- سېفەتلەرنىڭ كېتىلمىگەنلىكىگە «قىنا-غىنا» كەنە-كەنە قوشۇ-
لۇپ كېچىرىمىگەن سېفەت ياسالدى. كېچىرىمىگەن سېفەت بىر كېشىنى
سېلىمەك، ياتتاغى شۇل سېفەتنىڭ ئازلىقىنى بىلىمەك ئىشەنگەن
چاغلاردا ئىشلەنمەكتە. ياخشىغا، كەنە-كەنە، خۇدايىم ئوغۇل بىر
سۇن ئاپتاق قىنا، كەينى.

۱۹- بۇيرۇققا (ر) خەرمىنى قوشۇلۇپ ياسالغان سېفەتلەر شۇل
سېفەتنىڭ «دايم» لىكىنى بىلىمەك، «ئوچار قوش، ئاچار سۇ»، كۆرۈ-
كۆرۈ، چار قوش، كۆلۈم بوز، كەينى.

ئىككى تىلدا: بۇ سېفەت كىلىمىگەنلىكىنى بىلىمەك بولدى.
ئۈچىنچى نۇرلى ئالدىنقىلارنىڭ (۲۸) نى بىلىمەك
قارا كىز، قوشۇلغاندا ئىش ئىسىم بولدى.

شەرت تېلىسۇن «كەينى» كەنە مەنەسى، (شەيئەن مەنە)
تەكەللۇم «ئەينى» دەپ ئىش بىلەن ئىشلىمەك
بىر قىلىق، بىر تىلدا بىر مەنە (بىر).

بىرچىن بۇيرۇق «كۆچۈرۈش» نى بىلىمەك، (ئالدىنقى)
۲۰- بۇيرۇققا «قان ئىشەن» كەنە-كەنە، قوشۇلغاندا مەنە
سېفەت بولدى. «ئوچار قوش، يازغان كىتاب ئىشەن سۇر،

كېتىمەن كىشى، كىلىمەن كىشى» كەينى، (بۇ مەنە ئىشەن سۇر،
قوشۇلماچ ئىش ئىسىم بولدى: «كېتىمەن مەنە»، كەينى.)
۲۱- دايىم سېفەتنىڭ «ئىش-ئىش» قوشۇلماچ بولدى.

سېفەت «كەنە-كەنە»: «ئوچار قوش، يازغان كىتاب» بولدى.
ئىش، باغ، ئوتتۇرىلىق بىر، دەپ بولغان «ئوچار قوش، يازغان كىتاب»
«ئوچار قوش» سېفەتنىڭ كەينى.

بۇ نۇرلى سېفەتنىڭ «بولۇشنى» مەنە بولدى. «ئوچار قوش،
سور، ئوقۇماق» مەنە كەينى.

بۇ نۇرلى سېفەت «چى» قوشۇلغاندا نۇشۇرۇلۇپ مەنە
ئىشلەنگەنلىكى بار: «مېن سېفەتكە بۇكۈن» ئۈچۈر مەنە، بولۇپ
تۇرغان ئىدىم، كەينى.

۱۳- يازما، ياسما، قوشما، بۇرما، تېرىمە كەينى، بۇيرۇققا
«ما-مە» قوشۇلۇپ بىر نەرسەنىڭ بىر نۇرلى ئىشلەنگەنلىكىنى
بىلىمەك سېفەت ياسالدى: يازما كىتاب (يازغان كىتاب)، ياسما
كىتاب (ياسالغان كىتاب)، قوشما ئىسىم (قوشلغان ئىسىم) ... (۱)

۱۴- آچىق، ئارقى، ئىلەك، كەينى، بۇيرۇققا «ئىش-ئىش» قوشۇلۇپ دا
بۇقارداغى مەنەدا سېفەت ياسالدى.

۱۵- بىر نەرسەنىڭ بىر سېفەتنى ئىككىنچى نەرسەدەكى شۇل
سېفەتتىن ئارقى بولغانلىقىنى بىلىمەك، شۇچۈن شۇل سېفەتكە
«ئارقى-ئىش»، قوشۇلدى: كەينى ياخشى، جۈمە ياخشىراق، يېپىق
كېسىك، ئېلىچ كېسىك، كىلىمەك، كىلىمەك، بىلىمەك كەينى.

۱۶- بىر كىشىنىڭ بىر نەرسەدە بىر سېفەتنىڭ ئىشەن بولغانلىقىنى
بىلىمەك، شۇچۈن بۇيرۇقنىڭ كېينىگە بىر ئۇست چۈشۈرۈلۈپ
سوك «ئىش-ئىش» قوشۇلۇپ «ئىش-ئىش» سېفەت ياسالدى: «ئىش-
چاغان، چاغان بىلىمەك» كەينى.

۱۷- آزىن، بۇرغۇن، كېسىك، قىزىن، ئاغۇر، يىلغۇر
ئولمەك، ئوچۇر، ئوچۇر، ئوچۇر كەينى، بۇيرۇققا «ئىش-ئىش»
كۆر-كۆر، قوشۇلۇپ ياسالغان سېفەتلەر مەنە «ئىش-ئىش» بولدى.

(۱) «كىتابنى يازما» دېگەن، «يازما» سۆزى بولدى. «يازما كىتاب» دېگەن،
«يازما» سۆزى سېفەتنى، بۇيرۇقنىڭ ئارقىدا بىر مەنە (ударенно) دادى:
سېفەت بولغاندا مەنە «يازما» نىڭ ئارقىدا بولدى. ئىش بولغاندا مەنە
بۇيرۇقنى ئوچۇر بولدى.

۲۲- ئىككىنچى ئورنىدىكى ئىسىم «ئىش ئىسىمى» گە (۱۹) -
 ۲۳- ئىككىنچى ئورنىدىكى قارا ئىزا «ئىش ئىسىمى» قوشۇلغاندا «ھەم» بىلەن بىرلىك
 سىقىم بولىدۇ. «ئىش ئىسىمى» بىلەن بىرلىك بولۇش ئۈچۈن، ئۇنىڭ ئۈستىگە،
 ئوقۇشقا كېلىدۇ:

سەبۇ قارلۇق ھۇشنى ئىش ئىسىمىگە ئېلىدۇ
 ئىش ئىسىمى ئاقىتى سىزگە ھەلەلەر ئاقىتى
 (ئاقىتى)

سانلار: بىر كېشى، ئىككى ئات، ئۈچ ياغاچ
 بىر ئىككى ئاي، ئىككى ئاي، ئۈچ ئاي،
 بىر ئىككى، ئىككى ئىككى، ئۈچ ئىككى،

شۇنداق بولغاندا «بىر ئىككى» ئۈچ - بىر ئىككى، ئۈچ ئىككى،
 بىر ئىككى، ئۈچ ئىككى، سۆزلەردىن ھەر بىرى «سان»
 بولۇپ، «كېشى» ئات، ياغاچ، ئاي، ئىككى» سۆزلەردىن «سانلار»
 بولىدۇ.

سانلار: بىر ئىككى، بىر ئىككى (قانداق ئىش - ئىش)
 ئىككى، ئىككى، قانداق ئىش، كۆرسەتمە، ھەم سۆزلەر ئارقىلىق
 سېلىنىدىغان ئىش، شۇنىڭ ئۈچۈن بۇلارنى ھەم سېلىنىدىغان
 سانلار مومىكىدۇر.

بۇنداق ئىشلەنگەن سانلار شۇنداق:

۱- نەرسە ئىش - كېشى، بىر ئىش سانلارنى ئۈچۈن ئىشلىتىلگەن
 سانلار: بىر، ئىككى، ئۈچ، تۆت، ئون، بىگىمە، قىرغىچ... كېشى
 بۇلار گە «سان» دېيىدۇ.

۲- نەرسە ئىش نەرسە ئىش - كېشى، بىر ئىش سانلارنى
 ئۇنىڭ ئورنىدىكى بىلەن بىرلىك ئۈچۈن ئىشلىتىلگەن سانلار:
 بىر ئىش، ئىككى، ئۈچ، ئۈچ، ئۈچ، كېشى بولۇپ، بىر
 سان دېيىدۇ.

۳- كۆپلەش نەرسە ئىش نەرسە ئىش ئىشلىتىلگەن سانلار:
 بىر نەرسە ئىش، ئىككى نەرسە ئىش، ئۈچ نەرسە ئىش، بىر نەرسە ئىش...
 كېشى بۇنىڭ «ئۇلۇش سان» دېيىدۇ.
 كۆرۈلەرگە: «ئۇلۇش سان» نىڭ سانلار شىپا «دان» دەپ
 قوشماق ھەم بولىدۇ.

۴- بىر نەرسە ئىش، بىر نەرسە ئىش، بىر نەرسە ئىش، بىر نەرسە ئىش
 دېگەن مەنىدە بولغان «بىر نەرسە ئىش، بىر نەرسە ئىش، بىر نەرسە ئىش» سانلارنى
 ھەم «ئۇلۇش سان» بولىدۇ.

۵- ئوب نەرسە - كۆپ كېشىنىڭ چىن سانلارنى ئىشلىتىش
 چامالاب ئىش ئىشلىتىش بولغاندا «چامالاب» ئىشلىتىش: «ئۇلۇش
 كېشى، بۇزلاپ كېشى، بىر نەرسە ئىش، كېشى»

۶- ئىككى «سان» نى بىرگە قوشۇپ ئىشلىتىش ھەم «سان»
 سان بولۇپ، ئىككى - ئۈچ نەرسە، ئون - ئون بېش ئىش
 بىرگە - ئون ئون ئىش كېشى، بۇ ئۇلۇش چامالاب ئىش ئىش
 سانلارنى ئىشلىتىش كېرىدۇ.

۷- سانلارنىڭ كېشىگە «ئۇ - ئۇ» قوشۇپ سانلارنى
 سانلارغا «سانلار» سان دېيىدۇ، جۇنكى بۇ ئۇلۇش سانلارنى
 كېشى سانلارنى ئىشلىتىش ئالدى، بىر ئۇ كېشى، ئۇلۇش ئۇلۇش
 بار دېلار، بالالارنىڭ ئالدىنى كۆردىم كېشى.
 «سانلار» سانلارنى سېلىنىدىغان سانلاردا ئىشلىتىش،
 سانلاردا سانلارنى ئۇلۇش بولىدۇ.

توفوزىچى رەفەم بىلەن كورسەنگەن «اشرما سان» نىڭ سانالمىشىغا «لار-لەر» قوشۇلسا ھەم بولالار: «بۇز مەڭلەرچە ادم - بۇز مەڭلەرچە ادملار» دېگەندە ئېكىس بىرەر.
 ئونىنچى رەفەم بىلەن كورسەنگەن «ئوچاچۇ سان» نىڭ ئورۇنلىرىگە «سانالمىش» غادا «لار-لەر» قوشىلمايدۇ.

ئوخشاش سېفەتلەردى: «كەس» ئوخشاش دېگەن. «ئاق-ئەس» بايلىغى، «سېنگەرى»، «كەس» ئوخشاشلار ئورۇنلىرىدىن ئورۇن كېلىگەن ئىسىم بىلەن بىرگە، ئورۇنلىرىدىن كېيىن كېلىگەن ئىسىم نىڭ سېفەت بولالار. بۇ ئورۇن سېفەتلىرىگە «ئوخشاش سېفەت» دېيىمىز. قوشۇش كەس بۇزى، ئاقنا ئوخشاش كەۋدەسى، ارسلان تەك قېچىدىرىشى، الاۋدان كورى، ئوقى بايلىغى سوزى، تاموغ سېنگەرى غەزەبى، بىرەر دېگەنمىزدە ئورۇنلىغىنى كەس.

«بىرگەز قولدان كېلىدۇ ئىش سېنگە مەقبول ئولغۇدەك بىر زەررە مېنىدە بوق مەقبول تەقۇ كىنگە باغىش بولغۇدەك» (سەييارىلىق ئۇچۇر)
 سېفەتتە سوز كېلىگەن ئىستىك «سېفەتلى» ئالدىنقى ئۇچۇرغا

۸-بىز، ئېكىلەمىز ئېلىدەك، ئۇنلەر، ئۇچەلمىسى الدى، دېگەندە كورۇلگەن «ئېكە»، ئۇچەلمە سانلارنى بىر ئىشنى بىردىن ئارتۇق ئېشىلەر نىڭ ئورۇنلىغى قىلغانلارنى بىلىمىز. بۇنلەرگە «ئورۇن ئاقلىق سان» دېيىمىز.

«ئورۇن ئاقلىق سان» بىردىن ئارتۇق سانلاردا بولالار. ھەمدە جودە ئاق ئىشلەتلىدە، بۇنى ھەم «سانالمىش سان» كەس ئىسىلەر قاتارىدا سانالمىش باخشىدۇر.

۹-سانالمىشلارنى ئاشىر براق كورسەنەك ئۇچۇن ئىشلىگەن: «بۇزلىرىچە مەڭلەرچە، ئون مەڭلەرچە» دېگەن سوزلەرگە «اشرما سان» دېيىمىز.

۱۰-«بىر بۇتم سۇۋ، ئون قاپ آرپا، بىر چىكىم نەمەكى، ئېكى، قاداق ئۇزۇم» دېگەندە سانالاردان سوگرا كېلىگەن «بوم» قاپ، چىكىم، قاداق» سوزلىرى ئوچاچۇ ئىسىلەردۇر. سانالار ئىسەلەرگە قوشۇلۇپ «ئوچاچۇ سان» بولالار. ئۇنلەردىن كېيىن كېلىگەن «سۇۋ، آرپا، نەمەكى، ئۇزۇم» دەپ ئىسىلەر ئېسە ئوچاچۇ سانلارنىڭ سانالمىشلارى بولالار.

بىرىنچىدەن بىرىنچى گەچە رەفەملىرىدىن كورسەنگەن سانلارنىڭ ئوزلىرىگەدە سانالمىشلارغا قادا كۆپلىك بىلىكىسى بولسا لار-لەر قوشىلمايدۇ.

بىرىنچى، سەككىزىنچى رەفەم بىلەن كورسەنگەن سانلارغا «لار-لەر» قوشۇلسا ھەم بولالار: «بالالارنىڭ ئۇچەۋىسى كوردم» دېگەنمىز دەپ «بالالارنىڭ ئۇچەۋىسى» دەپ دېمەك مۇمكىن. «ئونلەرنىڭ ئۇچەۋىسى» دېگەن ئىش ئۇچەۋىسى كەس رەفەم ئاق ئۇچەۋىسى كېلىدۇ. «ئەك ھەم مۇمكىن»

بوشلىقى	بوشسىز
۱- كېلىدى	كېلىمەيدى
۲- كېلىم	كېلىمەم
۳- كېلىدۇ	كېلىمەدۇ
۴- كېلىدىلەر	كېلىمەيدىلەر
۵- كېلىدە	كېلىمەدە
۶- كېلىدۇن	كېلىمەدۇن

فېئىلنىڭ ماغنا-بىدا بولغان «زامان»، ئىسە «ئۆزگەن»،
 ھەلىكى زامان، سوڭقى زامان، بولۇپ ئۈچكە بۆلىنمەن. فېئىللەرنى
 مەم شول بولغىنىگە قاراتىپ ئۈچ «كۆمە»، «كە تەپراتىمىزدا»، «سوڭقى
 زامان، ھەلىكى زامان، ئۆزىدىن زامان فېئىللەرنى»، ياكى «ئادەتتە
 «سوڭقى» ھەلىكى، ئۆزىدىن فېئىللەر، تېمىز.
 بۇندىن باشقا «زامانىز فېئىللەر» ھەتتە «قوشما فېئىللەر»،
 دېگەن ئىككى كۆمە فېئىللەر بار. كە، ھەتتە بېش كۆمە بولغان.

بىرىنچى كۆمە

سوڭقى زامان فېئىللەر.

بو كۆمەدە بۇيرۇق، كېلىگۈسى، شەرت، ئۈستە قوزغاش
 فېئىللەرى بار.

بۇيرۇق

بىر ئىشنىڭ بولىشىنى، يا بولماسلىقىنى ئىشەن ئىشەنگەن
 سوز «بۇيرۇق» دىر. بۇيرۇق بىر فېئىل بولماق ئىشلە كۆپىنكى
 ئۆز گەرىشىگە قاراتتىن ئىشەنگەن بولغان.

كېلىگۈسى فېئىللەر

بۇ كېلىگۈسى فېئىللەر ئىككى تۈرلەيدىن:

بۇيرۇققا (۱) (ر) ھەرقىس قوشۇلۇپ بولمىغان بولساق بىرىنچى
 شەكلى، يالغۇز (س) ھەرقىس قوشۇلۇپ بولسىز بىرىنچى شەكلى
 باشلايدۇ.

شۇندەي قىلپ باشلانغان بىرىنچى شەكلىگە ئىشلە كۆپىنكى
 لىغرى بولغان ئىشقا تىزلىرىنىڭ ئېككىنچى تۈرلەنگىرى (۲) (چى بىت)
 قوشۇلسا بو فېئىل نىڭ قالغان شەكلى لىغرى باشلانغان بولسا:

(بۇيرۇق) بار	يازما	كېل	كېمە
۱- يازار	يازماي	كېلمە	كېمەي
۲- يازارمەن	يازمايمەن	كېلمەيمەن	كېمەيمەن
۳- يازارسەن	يازمايسەن	كېلمەيسەن	كېمەيسەن
۴- يازارلار	يازماسلار	كېلمەسلەر	كېمەسلەر
۵- يازارمىز	يازمايمىز	كېلمەيمىز	كېمەيمىز
۶- يازارسىز	يازمايسىز	كېلمەيسىز	كېمەيسىز

۲

بۇيرۇققا «غۇس-گۈس» قوشۇلۇپ بولمىغان بىرىنچى
 شەكلى باشلايدۇ.

(۱) بۇندىن كېيىن «بۇيرۇق» دېگەندە بولساق بولسىز بۇيرۇقلاش
 تىز شەكلى لىغرى «ئەلى» ئۆزىنىڭ لە قاڭلاشسۇن.

Handwritten scribbles and the number 42.

بۇنگە ئىشلەگۈچى بىلگىلىرىدەن بىرنىچى نۇرلىيىمىزى فوشلغاچ،
قالغان بېش شەئىلى ياسالغان بولادى. (س) «دەرىزى بىرنىچى،
تورتىنچى شەكىللەردەن باشقا سېدا بولمايدى.

يوغان سوزدەن

يازما	ياز
يازماغۇسىبىر	۱ - يازغۇسىبىر
يازماغۇمىر	۲ - يازغۇمىر
يازماغۇگۈن	۳ - يازغۇگۈن
يازماغۇسىلار	۴ - يازغۇسىلار
يازماغۇمىز (دە)	۵ - يازغۇمىز (دە)
يازماغۇگۈز (دە)	۶ - يازغۇگۈز (دە)

ئىككىچە سوزدەن

كېلىمە	كېلى
كېلىمەگۈسىبىر	۱ - كېلىگۈسىبىر
كېلىمەگۈمىر	۲ - كېلىگۈمىر
كېلىمەگۈگۈن	۳ - كېلىگۈگۈن
كېلىمەگۈسىلار	۴ - كېلىگۈسىلار
كېلىمەگۈمىز (دە)	۵ - كېلىگۈمىز (دە)
كېلىمەگۈگۈز (دە)	۶ - كېلىگۈگۈز (دە)

چۈمەندوم ئەيلەنك كەملىنى «فېلىقۇگۈز» بەنە بەيدا

كەر فوئەسالك بۇعالم آرانىك ناملىغ
«تارماغۇلۇق» ئىككىنى قافتۇرۇب.

بابرىك شوشپىرندە «فېلغابىسەن» سوزلارى «فېلارسەن»
ماغناسىدا كېلىگەن:

غەبىرغا نېچە وانا فېلغابىسېن
ھائىيە نېچە جەفا فېلغابىسېن

بى خەتا، ئېلىگە آتې غەمزە ئوقىن
مېنىگە بېتىگەندە خەتا فېلغابىسېن.

شەيبانى نامەدەگى (ئون مەك ئىۋلۈك كېشى چەقى «بولغاي»)
دېگەن مېسىرەندەگى «بولغاي» سوزى «دېسە بولور»
ماغناسىدا ئىشلەتكەن.

قىسقىسى: «سوك زامان» فېلىللەر كومەسىنىڭ ھەر بىرىگە
ئورۇنباىسارلىق قېلىقچى بىر فېلىلەر بۇ!

بىراق؛ ناۋابى، موھەبەت سالىج، بابىر، مەمەد سوك زامان
شاعىرلاردان مۇقىمى، كامىلى خارازمى، كەبى شاعىرلارنىڭ
كۆپرەك ئىشلەنشلەرىگە ئايان بولغىلىگە مېن «ئوتتۇچ فېلىلى»
دېدىم. چىندەن بۇقارىدا ئانلارى يازغان يازغۇچىلار بىز
فېلىلى «ئوتتۇچ فېلىلى» قېلىب كۆپرەك ئىشلەنشلەر:

لىك ھەزرەتكە (۱) بو ئىردى مەقسۇد

گم: ئانك خاتىرى بولغاي خۇشئۇد.

ئىستەگەى يار ياقىنىدا قونۇش

ئەيلەگەى كېچە ئىراقىدان كورۇنۇش

يارىنىك مەنزىلەندەن ئىس آغاي

يارىنىك كويىگە خاۋغا سالغاي.

(شەيبانى نامە)

(۱) «...» دېمەكچى بولادى.

تۇتۇلغان بىر بىر ئۇنىڭ سۆھبەتىنى مۇستەھكەم ئەھمىيەت
كى بارچا «بولغۇمۇز» نەۋىت نامە بىر بىر غەنىم ئەھمىيەت
(كەمەلى خىرائىم)

ئىدىكىم: سۇنج كەس ئولغۇمىز
دەھرىك شامىدىن ئولغۇمىز
(تەبىئىي نامە)

خۇرۇشنىڭ بوزىڭ بىرلە بۇكۇن ئى مەھى ئايان
دەۋا گەر ئىنەر بولغۇسى، «كۇن-كۇرا» بۇشەبەن (بايرى)

توتۇچ فىئەلى

بۇ فىئەلنىڭ باسلىشى شۇندەيدىر:

بۇيۇرۇققا «غاي-گەي» قوشۇلۇپ بىرىنچى شەكلى باسالايدۇ.
بىرىنچى شەكلىگە ئىشلەتكۈچى بىلگىلەرنىڭ ئېكەنچى تۈرى
قوشۇلۇپ قالغان بېش شەكلى تۈزۈلەيدۇ:

ياز	يازما	كىل	كىلە
۱- يازغاي	يازماغاي	كىلگەي	كىلەگەي
۲- يازغايەن	يازماغايەن	كىلگەيەن	كىلەگەيەن
۳- يازغايىسەن	يازماغايىسەن	كىلگەيسىەن	كىلەگەيسىەن
۴- يازغايىلار	يازماغايىلار	كىلگەيىلەر	كىلەگەيىلەر
۵- يازغايىمىز	يازماغايىمىز	كىلگەيىمىز	كىلەگەيىمىز
۶- يازغايىسىز	يازماغايىسىز	كىلگەيسىز	كىلەگەيسىز

رايغوزىدىن بۇ كۈنگەچە بۇتۇن يازغۇچىلار يەنە ئادا ئىدىن
چۈدە كۆپ ئىشلەنگەن بۇ فىئەل تۈرلى ماغانلار ئوچۇن ئىشلە-
نەيلەيدۇ. بۇنىڭ ئوزىگە خىس ماغانلىقىنى بىلگىلەنمەك چۈدە
فىيىنىر ياكى مېنىگە قىيىن كورۇندى.

بار	كىلە
۱- يازماغايىمىز	كىلەگەيىمىز
۲- يازماغايىسىز	كىلەگەيسىز
۳- يازماغايىمىن	كىلەگەيىمىن
۴- يازماغايىلار	كىلەگەيىلەر
۵- يازماغايىمىز	كىلەگەيىمىز
۶- يازماغايىسىز	كىلەگەيسىز

III

يازماق كىلەك كەس ئىشلىتىشكە «تە-ئە» قوشۇلۇپ
بۇ فىئەلنىڭ بىرىنچى شەكلى باسالايدۇ. قالغان بېش شەكلىنى ئۆزىگە
ئوچۇن ئىشلەتكۈچى بىلگىلەرنىڭ ئېكەنچى تۈرلىرىدىن شۇل بىرىنچى
شەكلىگە قوشۇش كېرەك.

يازماق	يازماق	كىلەك
۱- يازماقماق	يازماقماق	كىلەكەك
۲- يازماقماقەن	يازماقماقەن	كىلەكەكەن
۳- يازماقماقەسىن	يازماقماقەسىن	كىلەكەكەسىن
۴- يازماقماقەلار	يازماقماقەلار	كىلەكەكەلەر
۵- يازماقماقەمىز	يازماقماقەمىز	كىلەكەكەمىز
۶- يازماقماقەسىز	يازماقماقەسىز	كىلەكەكەسىز

بۇ فىئەلنىڭ بىرىنچى شەكلىگە «تە-ئە» قوشۇلۇپ
بۇندىن بۇ فىئەلنىڭ شەكلىدە «تە-ئە» قوشۇش شەكلىدە كى-
تۈرك مەنبۇغىدىن، سۇڭ زامانىدا بىرگە ئوتۇپ قالغان.
بۇ دەلنىڭ بولغىنىنى بىز ئىشلەتكەنمىز.

55

شەرت فېئورەتنىڭ ۵-نەچچى شەكلى «يازماق، يازماق» بولسا
ھەم؛ تاشكىنەت ئوزبېكلەرى بۇنىڭ جايىدا «يازماق، كېلىمەز،
يازماق، كېلىمەز» دېيىلەر. بۇ مەخەللى، كۆچمەن بىر ئىشلەش
بولسا ھەم نەزىرى، ئېسىكى بىر ئىشلەش، سۆزگە بۇندەن
سوز اچارمىز.

شەرت فېئورەتنىڭ ۱۰-نەچچى شەكلى «يازماق، يازماق»
بولسا، بۇ «يازماق» كېلىمەلەر، شەكلىدە ھەم ئىشلەش
باردۇر.

شەرت «فېئورەت» باشقا بىر ئىشنىڭ ئوزىگە باغلىق ئىكەنلىكىنى
بىلدۈرمەيدىغان سادە ئوزى ئىشلەتلىسە «ئومىد-آرمان» ماغنايىنى
بېرەدۇر:

كۆڭلى ئېلەگەن مۇرادقا بېتىسە كېشى،
يا، بارچا مۇرادلارنى تەرك ئېتىسە كېشى،
بۇ ئىككى مۇبەسسەر ئولمىسە خالىمەن،
باشىنى ئالب بىر سارىغا كېتىسە كېشى.

(بايىر)

قوزغاتىش فېئورەتى

شەرت فېئورەتكە «چى» قوشۇلغاندا «قوزغاتىش فېئورەت» بولادۇ.

- ۱- يازماق
- ۲- يازماقچى
- ۳- يازماقچى
- ۴- يازماقچى
- ۵- يازماقچى
- ۶- يازماقچى

بۇ مەخەللىدە كۆڭلى بېرەگەل كىم ئاسراي الماسلار
كۆتۈرۈش ئاسراي «بولماق» كىم بۇ دالار «ئاپقاسىن
ئىنگىرى ئىم بېرىندەن ئازاد ئېتىكى
ھەر غەمىدىن ئانگ خاتىرىدىن ئىسە ئىتىكى
(ئاۋاز)

شەرت فېئورەتى

ئىشلەشكە، ئىشلەشكە

ئىشلەشكە، ئاپقاسىن.

قار باغماق، قو بولۇر.

بۇ قارىدا يازغان «گەپ» لىدە «ئىشلەشكە» (بېمەك) نىڭ
ئىشلەشكە، ئاپقاسنىڭ ئىشلەشكە، ئوبىنىڭ قار باغماق باغلىق
بولغانى كۆرۈنۈپ تۇرىدۇ.

تورماغنايدىغان ئىشكە باشقا بىر ئىشنىڭ باغلىق بىلىدۇ
كىم فېئورەت «شەرت فېئورەت» بولادۇ.

شەرت فېئورەت ئىشلىدى ياشالار: بۇ بۇرۇنقا «سا-سا» قوشۇپ
شەرت فېئورەتنىڭ بىرىنچى شەكلى ياشالار، بۇ بىرىنچى شەكلىگە
ئىشلەشكە بىلىملىرى قوشۇلۇپ قالغان شەكلىدى نۇرغۇن.

يازماق	يازماق	يازماق	يازماق
۱- يازماق	يازماق	يازماق	يازماق
۲- يازماق	يازماق	يازماق	يازماق
۳- يازماق	يازماق	يازماق	يازماق
۴- يازماق	يازماق	يازماق	يازماق
۵- يازماق	يازماق	يازماق	يازماق
۶- يازماق	يازماق	يازماق	يازماق

۳- ئوقۇمىدىن

ئوقۇمىدىن

۴- ئوقۇمىدىن لار- ئوقۇمىدىن لار- ئوقۇمىدىن لار

۵- ئوقۇمىدىن

۶- ئوقۇمىدىن

دېھقاننى ياز، ۋاڧا ئەھلىگە سەھم قىلدى (ناۋائى).

بەشى بەرگەلەرنى كۆرگەندە كۆرىم

يەنە ئومىدكە ئىشەن قۇرادى (چىرايى).

چۈن ئىتتاقنى ئۇلۇك ئىسىم ئۇچۇرىن بەردى.

(۱۲. خارايدى).

غەربىي بىك آسانلىق بىلەن جان بېرەتورغان كۆرۈنمەيدى.

(مەلۇق مەد).

كەچە كۈندۈز قىلادىلار سۇقەمغا خىزمەت (۱۳. مەد).

بۇ قىلغان ئىش، ئورتىنچى شەكىللەردە كى «دەر» قوشىمغا.

سىدا بولغان «دەر» مەنىسى خەلق ئىلىك كۆرەك «ى» مەنىگە

ئەيلەندى:

يازادى كۆرىدە يازادى

يازمايدى يازمايدى

يازادىلار يازادىلار

يازمايدىلار يازمايدىلار

II

بۇ يۇرۇققا بىر آست چوزغىسى بېرگەندەن سوك دەرىندى.

يەندى، قوشۇلۇپ بىرىنچى شەكىلى ياسالدى، قالغان بىش شەكىلىنى

ياساشنى ئۇچۇن (دەر) ئورنىدا ئىشلەۋىچى بىلگىلەرنى كېلىتىرىلدى.

ئىككىنچى كۆمە

مەلىكى فىيەللەر

مەلىكى فىيەللەرنىڭ بىزدە ئۈچ شەكلى باردى:

I

كېتىدە چوزغىسى خەرفى بولغان بۇ يۇرۇققا «ىدر» كېتىدە

چوزغىسى خەرفى بولغان بۇ يۇرۇققا «در-مەر» قوشۇلۇپ بو-

قىلغان بىرىنچى شەكلى تۈزۈلدى. بۇ بىرىنچى شەكلىگە ئىشلەۋىچى

بىلگىلەرنىڭ ئىككىنچى نۇرلىرى قوشۇلۇپ، بو فىيەلنىڭ قالغان

بىش شەكلى ياسالدى. بىراق بو فىيەلنىڭ بىرىنچى ئورتىنچى

شەكلىدەن باشقالاردا «در» قوشچاسى ئۇشۇب قالدى.

كېتى چوزغىسىز بۇ يۇرۇققا

يازما يازما

۱- يازادى يازمايدى

۲- يازامىن يازمايمىن

۳- يازاسىن يازمايسىن

۴- يازادىلار يازمايدىلار- يازەيلىلار

۵- يازامىز يازمايمىز

۶- يازاسىز يازمايسىز

كېتى چوزغىلى بۇ يۇرۇققا

ئوقۇر ئوقۇما

۱- ئوقۇيدى ئوقۇمايدى

۲- ئوقۇيدىن ئوقۇمايدىن

ئولوسقا قىلغالى ئەسرارى ئىكەن ئىككىن ئىككىن ئەيان
زەلالەت شەھلى آرا بولدى ئەنئىبا بەيدا
(ئەمىر)

بولوڭغا آچوق جەشمى جەيران كەبى
سېنگە بولغالى مېر ئەنەر قىدا
(كامل)

فۇرەت آتېد بىلەن بار كىلدى سورغالى
ئى شەبىنى بار جەردىگە دەۋا قىلدى بەنە
(شەبىنى)

ئىككىنچىسى «زامان قىلدى» در. بوفېل، ئوزىدەن سوڭ
كىلگەن قىلغالى زامانى بىلەن ئوزى بولغان آرنىدا ھىچ بىر
ئىش توتىمە كەننى بىلدۈرەدر.

ھەمدە سوڭقى قىلغالى ئوزىنىڭ بىرلەشكەن كەبى قىلغالى
كۆرسەتەدر. بۇنى ياساماق ئوچون بۇرۇنقا «ئىچ-ئىچ كەچ
كەچ» قوشولادىر.

بازغىچ، ئىچ، كىلگەچ، ئىشكەچ، سىز بارغىچ كىلگەچ،
سىنى كۆرمە كەچ قايتىم، ئىشكىنى ئىچكەچ كۆرم، ئىشكەچنى
ئىچكەچ ئازمىز كەبى.

ئوچىنچىسى «ئىچ قىلغالى» در. بوفېلنى ياساماق ئوچون بولغان
بۇرۇنقا «ب»، بولغىنى بۇرۇنقا «ى»، قوشولادىر.

بارب كىلدىم، ئوقوب چىقاي، كۆرۈپ قايتقان، كەپورمەي
ئۇرا ئىكەن ئورغۇنلار، چىقاي سولدى، دىگەن كەبى «بارب»
دەپ، كۆرۈپ، كەپورمەي، ئىكەن چىقاي، قىلغالى كەبى.

- ۴- ياز بىلار - ياز بىلار
- ۵- ياز بەز - ياز بەز
- ۶- ياز بىز - ياز بىز

تورتىنچى كۆمە

زامانسىز قىلغالى

بۇ قىلغالىنىڭ ئوزلەردەن «زامان»، آڭلاشمايدىر. بۇ قىلغالى
ئوزلەردەن سوڭ كىلگەن بىر قىلغالىغا ئاغلاندى ئىشلەتلىدىر.
شۇل ئوزلەردەن سوڭ كىلگەن قىلغالىنى زامانىغا ھەم ئايغ
بولوب قالادىلار. ئىشلەۋچى بىلگىلىرى ھەم ئوزلەرگە ئىپەس،
ئوزلەردەن سوڭ كىلگەن قىلغالىغا قوشولادىر. بوفېللىرىدەن بىر
ئوچ ئورلىسى باردر:

بىرىنچىسى ئوزىدەن سوڭ كىلگەن قىلغالىنى سەبەبىنى بىلدۈرەدر،
بۇرۇنقا «غالى - قالى - گەلى - كەلى»، قوشولوب ياسالادىر:
«مىن سىنى كۆرگەلى باردم، ئۇل، كىتابنى ئوقوغالى آلادر.
بۇلا ساپاقى كەلى كىلگەن، ئىشكەلى، آتقالى، آچقالى، كەبى.
راپوزىنىڭ كەسەسۇل ئەبىباسىدان ئۇتوب بۇكۇنكى
شاندرا لىمىزغاچا ھەممەسىنىڭ ئەسەرلىرىدە بۇ قىلغالى كۆپ
ئوچراماق مۇمكىندىر.»

ئەھوال كۆڭۈل آغالى بىرە خەرم ئاپماي
زولمۇڭنى قارىدىش غەمگىنى بەدەر ئىتتىم

ھەممە خۇددى شۇنچە ئۈزگەرشلەرى بولادى، قىسقاچا ئەيتكەندە، بىر مە
 فەلنىڭ تۈرت كۈمەسى بۇلغانى كەبى بۇنىڭ ھەم شۇندەي
 تۈرت كۈمەسى بارىدۇ.
 قوشما فېئەللەر بىلەن كەلگەنلىرى مەنغا كۆرە، نىچە تۇرۇپ
 بولادۇ:

1 باشلاۋ فەئلى: يازا باشلا، يازا باشلام، يازماي باشلا، كۆرە
 باشلام، باشلام، تۇشە باشلا، يازا باشلا، كىلە
 باشلاغان.

2 ياقىنلاش فەئلى: ئولە يازدىلار، نەمە يازمام، كۆرە يازدىڭ
 يېقىنلا يازغانسىن، كۆرەمەي يازدىڭ.

3 آشقما فەئلى: يازا قال، يازماي قال، نەمە قالدى، يېشىمە
 قالماي، يازا قالغۇسىيىس، ئۇرۇ قالدى، ئىشلىگە
 قالدى، بىرە قالدىلار.

4 داۋام فەئلى: يازا بېردى، كەپۈرە بېرمە، ئوقۇ بېرمە،
 تەبىئە بېر، كەسكە بېرىدۇ، ئۇرۇ بېرىدۇ،
 ساچا بېردى، تەكۈلە بېرىدۇ، ئال بېرمە.

5 تەبىئە فەئلى: يازا ئالماي، ئۇرۇ ماينىن، كۆرە ماينىن.

بۇ فېئەلنىڭ يۇقارىدا كۆرسەتكەن بولۇشى شەكىللەرى ئورنىدا
 باشقا بىر شەكىل ھەم ئىشلەتلىدۇ: كەپۈرە مەسەن - كەپۈرە مەي،
 ئەمەسەن - ئەمەي، آچمايەن - آچماي.

بېشىنچى كۈمە

قوشما فېئەللەر

يازما، باشلام.

بۇدە يۇقارىداغى كەبى ئىككى فېئەل بىر بىرىگە قوشۇلۇپ ئىككى
 سىنىڭ مەنلارنىڭ ئارالاش «بىر مەنغا» بىرە تۇرغان بىر فېئەل بولادۇ.
 «يازما باشلام، كىلە باشلام» كەبى، بۇنىڭ بىر «قوشما فېئەل» دېيىمىز.
 قوشما فېئەل مەننىڭ ئاغزىغا بىر نىچە فېئەلدە بولۇپ
 ئىككىنچى فېئەلنىڭ مەننىڭ ئۈستىگە «قەيد» بولۇپ قالادۇ.

قوشما فېئەل ياساشنى ئۈچۈن بىر نىچە فېئەلنىڭ بۇرۇنغى كەبىنى
 چۈزۈپ بولسا «ي» كەبىنى چۈزۈپ بولسا «ا-ە» قوشۇلادۇ.
 دا ئىككىنچى فېئەل ئۈزۈپ چىقىلغاندا يازما باشلام، ئوقۇ بېردى،
 يېقىنلا قال، ئولە يازدىڭ، سۈيلىتۈرۈپ كەبى.

قوشما فېئەلنىڭ زامان بىلەن، ئىشلەۋچى بىلەن، بولۇش - بولمىش
 سىزلىق بىلەن ئۈزۈپ كەرشلەرى ھەممەسى ئىككىنچى فېئەلدە بولادۇ.

بىر نىچە فېئەل ئۈزۈپ كەرمەي قالادۇ: يازما باشلام، يازماي باشلام
 دېگەندە بۇ ئىككى فېئەلنىڭ ئىككىلەسى بولۇشقا فېئەلدى، نېگە كەم
 ئىككىسى بىلەن ھەم ئىككىنچى فېئەل بولۇشقا، يازما باشلام، كۆرە قالماڭ
 دېگەندە بۇ ئىككى قوشما فېئەلنىڭ ئىككىلەسى ھەم بولۇشىز فېئەلدى.
 نېگە كەم ئىككىسىنىڭ ھەم ئىككىنچى فېئەللىرى بولۇشىز.

بىر مەننىڭ زامان بىلەن، ئىشلەۋچى بىلەن، بولۇش - بولمىشقا
 مەن قانچىلار ئۈزۈپ تۇرغانىنى كۆردىڭ. مەنە قوشما فېئەلنىڭ

TDV İSAM
Kütüphanesi Arşivi
No TK/135.2

Şerh tili qadalan togrusida
bir togrino

FITRAT

SƏRF

Birinci kitar

© İsmi nazma

ÖZƏŞİR
Samarqand—1930—Tashkent.

4
5416

fitrat

494.351.54

TDV ISAM
Kütüphanesi Arşivi
No TK/135.2

SƏRF

Ўзбек тили қабдалары тоғрусыда бир төғрисә

Birinci kitab

Ўзбекстан Ҷумһурийәтинин Маариф Кәмисәрилги һузы-
ридәғи әллим өзәғи тәмамһыдан, мәктәпләрдә оқумақ
уәйн муваһиқ кәрлиди.

6. Incl vasma

на зам не выдается

62 ФБАН УЗССР
227-4

Ўзбекстан Дәвләт Нәшриятә
Samarqand — 1930 — Taşkent

3774

105

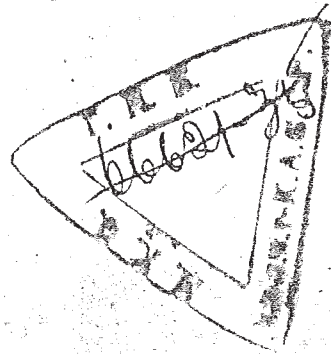
*на зам не
выдается*

BİR-İKİ SÖZ

Biznin til, ədəbiyyatımızın ən son kynləri fərqlənib Vmər xan zamanında edi. Til ədəbiyyatımız Vmər xan pəyğəmə birdən jəşnəv kətəridi-də, undan kejin sekin—sekin pəsəjə başlad. Bara, vara jəqyləşən, joqaləşən, en aqır, en qara daq-qalarənə ötkəzdi. Azqəna pəyğəmə son Tyrkistanda jətişkən jəgəm şarlar, jəgəm jazqıclarənə esə eski ədəbiyyatımıznın son soluşlar dev kərsətmək jənləş bir iş volmajdır. Buların qalamlar ycidən təkylgən çümlələr vuzuq, sözlər səfəq, fe'llər qarantlıq voləv səfə başlad.

Meləbj 19-ncə mələlərin (əsinin) sonlarında bizdə jənləşməq (təçəddyd) fikri oqandı. Jəni məktəblər acmaq, jəni kitəblər jazmaq, gəzintələr, çənlər səqarmaq istədik: acıq, jazıq, vıraq hənyz—til, ımla məs'ələlərigə acıq belgili bir jol vərə almaqan edik. Bytyn tyrk dunjəsə ysyn „bir jəlpə til“ qəbul etmək xajallər vılən avara völdəq. Tilimizni şuna toqır jəqəzmaq ysyn ınymsız tirişdik. Bu xajalların işkə aşmaqan vıl-gəndən kejin öz tilimizni, öz ımlamızı təşynə başladıq. Bu jolda vınci adın Qoqandıq „Aşur-əli Zahiril“ atdı. ımla vıllikəsini jazıv səqardı. Undan sonra Taşkəndə „Səqataj gıryngi“ acıldı. „Gıryngi“ til, ımla məs'ələləri vılən—tərənək məşqul völdə. Tyrkijəli Şajx Vəfii tamanından əvəcə, fars-səqə ergəşiv jazılqan eski osmanlı sərf, nəhv kitabini məktəblərimizdəni syriv səqardı-da, öz tilimizin qəbdalərni kirgizdi, Tyrkistan oqutucuların ekinci, ysyni qurultajlarda eski ımlaqa qarş keç syvətdə kyğəş acıv öz fikirlərini ötkəzdi. Eskiv ımla oğrıq jəni ımla vıllikəsini ötkəzmək vılən-ginə vılən qal-madı. Bir jaqdan ölkədə latın həflərini qəbul etməni jəqlav-sılar tajarladı. Til ımla fikirlərinin tegrəsigə jəqyləşqanlar, mənə şundaj qıll vınci gəldəgi işləni bitirdilər. Bytyn tyrk tillərini vılləştirmək xajalə, xajaləna vıləv qaldı. Eski ımlanın kylləri kəkə ycirildi.

Vıraq jəqarında ətkənim kəvi bu işlər vınci gəldəgi işlədir. Həli kəriləşək bir kəv işlərimiz vardıq, və u vınci kyttı turadıq. Eski

ьмланыъ jendik, көв jaxşь. Jәni ьмланыъznьnda vaqtly-şьna bir nәrsә ekәnini bilәjik. Bukyn hәр tamanda latynşьlyq aqymь kyclәnib varadyr. Jaqьn, şьda jaqьn bir zamanda әrәb hәrfләrini (eski, jәni ьmlalaryъ bilәn birgә) tamьrydan yziv taşlasa kerәk. Bu көzgә көginib turadyr, anyqдыr; latyn hәriflәrini qabul etmәk, qabul ettirmәk ucyn bukyndәn başlav tajjarlyq көrişimiz lazьm. Tilimizdәgi tavьşlarnьn, sanlaryъn, cozşь orunlaryъn ilmiy syvratda jazşьşьna bilib anyqlav qojajьq. (Tilimizniң ьstydadly, vaj bir til bolqanьnь qьcşьryъv sәjlәdik: „bu til doqşьдыr, (qoraldьr) bunьn ornьqqa tyrkәniң әdәvii bir şevәsini alajьşьq“ degән til bilimәslәr bilәn kyрәşdik—unlaryъ jendik. Bьraq hәnyz tilimizniң belgili qa'ьdalaryъnь majdanqqa qoja almadьq. Jazuvlaryъmьznьn şәkligә „birlik“ jәni jazucylaryъmьzqqa qulajьlyq bermәk ucyn tilimizniң qat'ьь qabdlaryъnь bildiriş kerәk. Hәmәdәn burun y qa'ьdalaryъnь özimizniң-dә bilisimiz lazьmdьr. Ilmiy axtaryşlar bolmaqunca bunlaryъnь ьirtәsi hәm, volaçaq emәsdir. Bilәmiz, ki bizniң şәhәrlәrimiz jyzlav jyllardan veri әrәb, farsь әdәvijatyъnьn hykmi' astьda jaşajдыr. Şunьn ucyn bizdә şәhәr tili auzulşьandyr.

Tilimizniң saf şәklini daladaşь el-ajmaqlaryъmьzda көrә alamьz. Dalada jaşoqan el-ajmaqlaryъmьz arasyda unlarnьn şan azuqь volьv turqan dastanlar, ertәklәr, mәtәllәr, lәpәrlәr, aşulalar qoşuqlar var. Şunlarnьn hәmәsini vyjuk bir dьqqat bilәn, xalq aqьzdan şьqqanь көvi jazьv alьş kerәk, el-ylys arasyda jazuv dajьraşьqqa kirgән Zыfnyn, Sajqaly, Jysyf Bek көvi dastanlar var. Әhmәt Jәsәvij, Qul Sylәjman hikmәtlәri, Ravşuzь qasasul әnvijasy, Mәşrәb, Hyvәjdә şazallaryъ „Dyrbәk“ Navajь, Bavьr, Bajqara, Lytfij, Mir Hәjdәr, Mәnis, Ymәrxan, Fәzlii, Qylxanil көvi әristәkrәt şarьlaryъmьznьn әsәrlәri var. Qutadqu-bilik, „Hәbәtyl Haqajьq“, „Devan Luqat Tyrk“, „Muqaddьmatul Әdәv“, көvi eski vasьqalar var. Şunlarnьn hәmәsini—qьlnь qьrş jәrvә tekşirәjik; bir-birigә salьşьryъv, keliştirib, tekli, tyvli nәtiçәlәr alajьq. Mәnә şu jolda, şu şәkildә jaraqlanьv majdanqqa şьqqanьmьzda көrilgән işlәр, anyqan nәtiçәlәr—ilmiy volьv şьqadyr. Kimsәniң dәlam min dejişigә jol qalmajдыr.

Bu işlәrniң qulaj bolmaqanь belgili. Bunlar bir kişiniң qoьlydan kelmәjdir. Bu jolda tirişmәk jәni şьqqan jigit jazucylaryъmьznьn hәmәlәrigә tyşәdir. Jәni өзбек әdәvijatyqqa ilmiy bir

asas bermәk, undә zamanьv, mәdәnii bir varlyq vaqьşlamaq ucyn mәnә şu jollarqqa bat kirişmәk hәmәmizgә lazьmdьr. Bu işlәrniң tygәl nәtiçәsini kytiv turьş hәm jaramajдыr. Bu uluq vьnanьn, bu әdәvijat mәdrәsәsiniң birinci taşьnь tezlik bilәn qojmaq lazьm, mәnә şu fikirlәrgә verildim-dә; men til qa'ьdalaryъ toqrusьda qolda bolqan nәrsәlәrni tyziv, terib şu bilikәni şьqardьm. U, bir sazaq ьitigi emәs, mutalaqa kitabьдыr. Tilimiz toqrusьda tygәl, bir nәrsә emәs, başlanqьдыr; tәlif emәs tәcribәdir. Bunь saralamaq, tyzәtmәk, keңәjtmәk jumьşlaryъ jigit kyclәrimizniң çanьv tәvrәnişlәrini kytәdir.

Fitrәt.

TDV İSAM
Kütüphanesi Arşivi
No TK/135.2

Ynli və ynsiz tavyşlar

1—в, р, т, ç, с, х, д, г, з, s, ş, q, f, q, k, g, п,
l, m, n, v, h, j.

2—а, ә, u—у, ө—о, е, ь—і.

Juqarıda birinci raqam bilən kərsətilgən 23 hərf ynsiz tavyşlardır. İkinci raqam bilən kərsətilgən toqquz nərf esə ynli tavyşlardır.

Juqarıdaqı jigirmə uc ynsiz tavyşlardan yctəsi bolqan „h, x, f“ tavyşların tyrkədə kəv ycrətiv bolmajdır. Şunı; ucun bunların tyv tyrkə tavyşlardan bolmaqan əjtlədir. Bunların jat tillərdən tyrkəgə kiritiv qalqan da'va qylnadır¹⁾.

Joqanlyq, inickəlik

Biznin tilimiz jalrı tyrk tilinin ken bir tarmaqıdır. Tyrk tildə bolqan asasy halların biznin tildə volıv təvi'idir.

Tyrk tilinin vutyn tarmaqlarında bolqan kəvi biznin tildə həm, səzlər ahən ь'тварь bilən joqan, inickə volv ikigə ajrladır.

Bu ahən məs'ələsini eski jazma əsərlərdə kəv kərə alqanımız kəvi, dalada jaşaqanlar arasyda həm kəvrək ycrətmək mymkindir. Fars ədəbijaty, mədrəsə təçvidi tə'siri bilən vuzylqan şəhər şevələrində bu halı az kərgənimiz bilən biznin şevədə joqanlyq, inickəlik ahəni joqdır dev bolmajdır.

Joqan səzlər bilən inickə səzlərin ajrması şundajdır:

Bu jyl vaхтымыз gylləgən jyl ekən—vaхтымыз, jyl, бу.

¹⁾ „Devan luçat“ da həm „h“ tavyşın tyrkədə bolmaqan jatlardan kirtənligi jazylv „f, x“ tavyşların əsl tyrkədə varlyq əjtilgən volsa həm vutyn kitabda „f, x“ il səzlərgə ycrəş meçə az nəsiə vold. F.

Mənə bu cümlədə sözlər joqan вольв-gylləgən, ekən sözləri inickə sözlərdir.

„Сън!“ sözi joqan волянъ ucyn bundan jasaloqan „сънмаq, съноqан, съньq“ sözləri həm joqan-дыр. „Min!“ sözi inickə волянъ ucyn bundan jasaloqan „minmək, mingən, minək“ sözləri inickədir.¹⁾

Тавыş өзгәришләри

1—Оqул узун, көңул, вужул sözlәridән, һәр biri iki воqунль (iki һиçаль) dir. Hәр qaju воqунль утрыли вольв, ikinci воqунларь uc тавышыдыр. Mәнә şunларның сөн тавышларыqа jәнә бир алтынь тавыş qоşqанда о—оqл—льм, о—гә—пым, кө—пх—лим, бу—ju—гуq şәklidә, jә’ni uc воqунль sözlәр вольшь керәк екән, şun-daj volmajдыр; bunlar aralarьдаqь бир соzоqьнь joqатыв оqлым, көнлим, огным, вужуq şәklidә, jә’ni jәнә iki воqунль sözlәр вольв qaladyр.

Bu, әlbәттә, тилимизниң jenillik istәgәnidән сыqьв qaloqan бир hal. Bu hal jazularьмызда var. Juqарьдаqь-larqа oxşaqan көв sözlәrni jazucьларымыз һec nәrsә sezmeşдән şu jolqа тоqру keltirив jazalar. Bьraq бу hal umymii бир qаьда вольв qавул etilmәgән. Şunь ucyn һәр sözdә jьrgizilmәjdir.

2—p, t, c, x, p, k, s, ş.

Bu sәkkiz тавыş „turqun“ (sozоqьсьз volqanda bularqа jарьşоqьсь d—t—gә, q—q qa, g—k gә әjlәniv еşitilәdir.

Аldьм, qaldьм, jazдь, oquдьлар sözlәridәgi d (taşтьм, астьм, таqтьм, vastь-lar, ektиләр, tapть) sözlәridә t вольв еşitilәdir, Bьraq d һәrfi jazьладыр.

¹⁾ Bьraq k, ky aqan, әk qоşьмcаларь тамьмьд joqаньq inickәlikgә tapь volmajдыр—оqьçәк, биләqan, сараqan. Jazьм-ky, әjtәdi-ky—кәви. Burundan тилимизgә kirив qaloqan vә өзләşкән cet sözlәр тилимизниң xасу-şьjjaatларьдан volqan joqаньq, inickәlikgә тавь tutuladyр: qalam, хавар һаqь-qat көви.

Kıtab, һәkim көvi sözlәrdә jьqаньq, inickәlik sozоqь воqунqа-qa-rajдыр.

Bazarqа, alqа, varqan, jazqan, al-qucь sözlәridәgi q тавыşь, vaqqа, atqan, as-qucь, асqucь sözlәridә q—q qa әjlәniv еşitilәdir.

Bilgән, bergән, yjgә, elgә sözlәridәgi „g“ тавыşь, еşitкән, teşкән ickән, өtkән, işкәм sözlәridә, k вольв әşitilgәni көvi. Bьraq bularda һәм „q, g“ jazьладыр.

3—Bir „q“ bilән бир „q“ ja iki „q“ тавыşь бир sözdә volsa ikisi һәм „q“ qa әjlәniv еşitilәdir. Bьraq sәrlii бирlikni saqlaş ucyn bunda һәм „qa“ nin өzi jazьладыр taqqa, vaqqa көvi. Hәmdә „q“ һәrfi jazьладыр. Baq + qa = vaqqа, ajaq + qa = ajaqqa көvi.

4—Bir воqудан artьq volqan söznin birinci воqуньдан sonra kelgән turqu? (sakin) „q“ bilән „k“ ketidән vaşqa бир һәrfigә qоşьloqanda „q“, „g“ voladyр. Turraq—turqayьm, ajaq—ajaqьm, tilәk, tilәgim көvi.

5—„Nimә“ söziniң jenillәşкәni volqan „ne“ sözi „ucyn“, „etmək“ sözlәrigә qоşьloqanda aradaqь „b“ тавыşь ketәdir. Ne—ucyn = necyn, ne—etәj = netәj, voladyр.

Söz və unьq tyrlәri

Biz тыşynәmiz, ojlajьмьз, mijәmizdә бир „oj“ tuqа-дыр. Şu oьmьznь vaşqalarның һәм mijәlәrigә өtkәrmәk, ularqа oьmьznь bildirmәk istәgәc unlar bilән gәpirişкә тоqру kelәdir.

Demәk: mijәlәrimizdә tuqqan „oj“ нь бир birimizgә bildirmәk ucyn ең vьjьk qoralьмыз „gәp“ dir.

Өzinizni ojlasаньз, hajvanlardan birini (atнь) ojlasаньз, bizdә u hajvan ystigә jerlәşmәk ucyn volqan, tevәnişinizni ojlasаньз, uc ma’na ojlaqan volursьз. Bu uc ma’nаны бирlәştirив, бир birigә vaqlav, өziniznin atqа mingәninizni ojlaqanda mijәnizdә бир „oj“ tuqqandyр. Şu ojнь бир kişigә bildirmәkci volqac „men at mindim“ dev qojasizkim; бу әjtkәniniz бир „gәp“ dir. Kerilәdirkim, juqарьдаqь ojda uc ma’na volqanь көvi u ojнь bildirgьci „gәp“ dә һәм uc sөz var. „Men, at, mindim“

Demək, söz, mə'nə bildirən təvəşlər todasıdır. Ahən esə, viznin tilimiznin, xususıatlarıdan bolqan təvuş ahəni jə'ni joqanlıq, inickəlikdir. Haqıqatan əsli özvekə sölər ja joqan, ja inickə voladır. Və özige qoşılqan qoşmacalarnı həm joqanlıq—inickəlikdə özige ergəşirədir.

Basım sözünün bir voqunıy qatlıqraq uzuv əjtili-şidən ıvaratdır. Bu viznin tildə kövrək sözünin axıyıda vaqı bolsə həm həli qatlıy sıvrətdə təkşirilgəni joq.

Biznin tildə hər sөzdə bir basım var, və qoşılqan qoşmacalar ja şu basımın özlərigə tartalar jakı basım-şız qaladırlar (uyuş, uyüşmədə) kəbi).

Sözünin, söz volıyş ıyın mə'nə bildiriş, ahən və basım egəsi volıyş lazım, şundaj volıqac qoşmacalar söz vola almaqlar. Sunki ularda mustaqıl mə'nə və ahən və basım joq.

Söz bir mə'nəni bildirən, özige məxsus ahəni və basımın bolqan təvəşlər todasıdır. Sөz: at, sıfət, fe'l, almaş, köməkci sözləri, kəbi qıssımlarqə əcrələdir.

„Qujaş, bulut, jaqıac, temir, Əhmət“ degəndə şu sözlərinin hər biri birgə bir nərsəni eslətədi.

Başqaca əjtkəndə bu sözlərinin hər biri, vizgə eslət-kəni nərsənin atıdır. Bildirgəni mə'nəqə at volıv taqal-qan söz—„at“ dir.

At mə'nəsini tutaş közgə körinərlük nərsə volıyş lazım eməs. Qan, es, mın, qajıq, zulum kəbi. Mə'nəş közgə körinməş „at“ lar həm vardır.

„Qızıl alma, qara taxta, uzun jaqıac, jıraq kent“ degəndə „alma, taxta, jaqıac, kent“ sözlərinin birər „at“ ekəni biləmiş. Şu atların „nıcyklik“ lərini anlatmaq ıyın „qızıl, qara, uzun, jıraq“ sözləri unlarqə qoşılqandı. Bir atın „nıcyklik“ ini anlatmaq ıyın unı baş tapanıqə kelli-rilgən sözigə „sıfət“ və şu atın özige „sıfətli“ dejilədir.

Jazdım, oqudım, vararmız, kelərsiz. Juqarıdaqı tər söznin hər birini alıv, beləkləv körəjik:

1) Kickinə əlamətləri basım ornını kərsətədir.

Jaz-d-ım, oqu-d-ım, var-ar-mız, kel-ər-siz. Kərəmizkim, hər bir söznin ıyıkə beləndi. Bunların birinci beləkləri birər işni, ıyinci beləkləri şu işni işləgənin seyləgıyigə nisbətini, ikinci beləkləri esə şu işnin qajıy zamanda bolqanını bildirmək ıyın əjtil-gəndir. Mənə şundaj sözlər „fe'l“ dev ataladır.

Bir işni, bir zamannı, işləgıyinin seyləgıyigə nisbətini bildirgən söz „fe'l“ dir.

Hər „fe'l“ nin birinci beləgi „özək“ ikinci beləgi „zaman belgisi“ ıyinci beləgi esə „işləvci“ belgisidir. „At, fe'l, sıfət“ bolmaqan sözlər „kə-məkci söz“ voladır. „Köməkci söz“ bir gər-dən bir cımlədən anlaşıqan „oj“ qə başqacaraq bir şəkil bərmək ıyın işlətilədir: n e s y n ? s y n k i j , ç y d ə s i r ə , h e c , h ə m k ə b i .

Sözlərinin työliyi, jasamalıq

Tillərinin vajımaqlarını, kənəjməklərini qulajlaşır-qan jol „söz jasaş“ jolı (ərəbcə əjtkəndə „ıstı-qaq“ jolı) dır.

Bir mə'nəni anlatıqıy bir gınə „tyv“ sözni alıv una, tyrlı qoşmacalar qoşmaq bilən u mə'nə tegrəsı-dəgi on-onbeş mə'nəni anlata almaq „söz jasaş“ jolı bilən voladır.

Biz tilimizdəgi „söz jasaş“ jolının kənligini közdə tutıv keləcəkdə bu şevənin ilmi, ədəbi en vaj, en kən bir til volıyşıqə ısanamız.

„Jazmaq“ söznin „özək“ i „jaz“ dir. Şu özəkkə tyrlı qoşmacalar qoşıv jazıyş, jazma, jaz-dım, jazaqıaq, jazıyş, jazmaqıy, jazqan, jazqıyş kəbi sözlər jasamaq „söz jasaş“ (jə'ni ıstı-qaq) dır. Bunda „jaz“ sözigə „tyv söz“ başqalıyqə „jasma söz“ dejmiş.

Demək söz bir özəkkə qoşıma qoşıv jasalqan bolsə, „jasma söz“ voladır; jasalmaq; özünün tyv halıda qalqan esə „tyv söz“ voladır.

Juqarıda söznin tyrlərini bilgən edik. Mənə şu söz tyridən:

Fe'llər vytynləj— „jasama“.

Atların azь— „jasama“, kəvi— „tyv“.

Syfətlərinin kəvi— „jasama“, azь— „tyv“ sözdür.

Kəmənci sözünin hərəsi „tyv söz“ sanaladyr. „Jasama“ sözlər tyrlilə özəkdən jasaladyr: birinci özək vujruq sözdür.

Vujruq bir işigə bir işni vujruqanda əjtilətur- qan sözdür: jaz, var, kel, ket kəvi.

İkinci söz özək at ja syfət voladyr: qaralandy, aqlandy, kəkərdi, işlədi, kycəydi sözləridə qara, aq, kək, iş kyc kəvi.

Kəvrək jasama sözlər birinci özəkdən jasaləv ikinci özəkdən jasalaqanlar una qaraqanda azdyr.

I.

Jasama atlar

„Qoj, sigir, Ergəş, Əktəm“.

Bu atların hər biri „tyv at“ dyr. Negəkim: bir özəkkə qoşma-qoşv jasalmaqan kəriniv turadyr.

Jasama atlar esə şunlardyr:

Orun atь— bir nərsənin ornyn bildirmək ucyn şu nərsənin atьda „laq“ qoşladyr. avlaq, taşlaq, quşlaq, otlaq kəvi.

„Хоçандын авлақ, қышлақ кəвдир“ (Вавыр нама).

Bir işnin volaturəjan ornyn bildirmək ucyn şu işnin „özək“ igə (vujruqda) „aq“ qoşmcaş qoşladyr. jataq, jalaq, vatcaq kəvi.

Qural atь— bir işni qylmaq ucyn qural volatucə nərsəni bildirgəli, özəkkə qьc, qьc, gic, kic qoşladyr— acьc, ucьc, savaqьc, syz gic kəvi.

„Өзək“ gə „qь gi“ qoşlqanda həm qural atь voladyr— sipirgi, yzəngi, caloь kəvi.

„Өзək“ gə „aq—ək“ qoşlqanda həm qural atь voladyr— pьcaq, tajaq, oraq, qajraq, qurşaq, ky-rək, elək, emzək kəvi.

Səzgə „caq—cək“ qoşlqanda həm quralatь voladyr— jarqucaq, ojuncaq, qoqurcaq, veləncək kəvi.

Syfətgə „lyq—lik“ qoşlqanda isimgə əjlənədir— şadlyq, yaxşylyq, qьzyllyq, kəttəlik, bilimsizlik kəvi.

Iş atь: 1) „jazdьm“, „keldin“ kəvi sözlərinin fe'l ekənliklərini, hər fe'ldə iş işləgyci, həmdə zaman ma-nalargь varlyqьny juqarьda kərgəni edik. (11 nci bet).

„Jazdьm“ fe'lidə voləjan işnin atь „jazmaq“ „keldim“ fe'lidəgi işnin atь „kəlmək“ dir. Kərilədir kim, bu tyrlilə „iş atь“ jasamaq ucyn „maq—mək“ qoşladyr.

Vujruqda „məslək—maslyq“ qoşlsa juqarьdaqь „iş atь“ nьny volьşşylyqь xasyl voladyr— jazmaslyq, kəlməslək, oqumaslyq, kərməslək kəvi.

2) Vujruqda „ş“ qoşv ikinci tyrlilə „iş atь“ jasaladyr— „bilish, oquş, jazьş, carьş“ kəvi.

3) Vujruqda „im“ qoşv ucyni tyrlilə „iş atь“ jasaladyr— „bilim, ynim, cьqm, terim“ kəvi.

4) Vujruqda „uv, yv“ qoşv tərtinci tyrlilə „iş atь“ jasaladyr— „jazqu, kely, kylgy, alu, bergy“ kəvi. Vujruqny ketidə cəzəv volsa jaləv „v“ qoşladyr— sajlav, anlav, tiləv kəvi. Axььda „ь—i“ voləjan sözlərdə „uv—yv“ qoşmcaş qoşlqanda „ь—i“ lyşyv qaladyr: taşь—taşuv kəvi.

5) Vujruqda „nc“ qoşv beşinci tyrlilə „iş atь“ jasaladyr— bьşanc, qorqunc, quvanc, əkunc, kəvi. Bu tyrlilə „iş atь“ nь hər sözdən jasav volmajdyr. Eşitiləjan sözlərgə maxsus voləv, jənidən jasalmajdyr.

6) Vujruqda „qьn—qьn“ qoşv altynə tyrlilə „iş atь“ jasaladyr— „taşqьn, vasqьn, carqьn, şavqьn, janqьn, vizqьn, qacqьn“ kəvi. Bu tyrlilə iş atьlaryn mənasьda qorqьnc (dəhşət) voləjan fe'llərdən jasamaq mymkindir.

„Alьq, satьq, salьq, jazьq, tanьq“ kəvi, vujruqda „q—q“ qoşv jasalaqanlar „iş atь“ voləv eməs, „sada atь“ voləv. işətilədir.

Kicikləngəjan atlar— bir nərsəni, ja bir kişini şijləmək ja unun kicikligini kərsətmək ucyn una veriləjan.

atqə „kiciklənən at“ dejidədir. Kiciklənən atlar „at“ qəşləvə jasalqan syfətlər, bir kişidə, bir nərsədə bir halnıq bir nərsənin „barlıq“ ыпь көrsətədir.

2— „Aqcasыз, vilimsiz, atсыз, војавсыз, ədəvsiz“ kəvi. Atqə „siz“ qəşləvə jasalqan syfətlər bir kişidə bir nərsədə, bir halnıq, bir nərsənin „joqlıq“ ыпь көrsətədir.

3— Kəcəgi, şəhərdəgi, keјigi, burunqь, tьşqь, qьşqь, kəvi atqə „qь—qь—gi“ qəşləvə jasalqan syfətlər bir vaxtda jəki bir məhəldə „volqanlyq“ нь bildirədir: „Kəcəgi sөz“ kəcə volqan sөz deməkdir.

4— Sarqьmты, aqьmты, qьzqьmты, kəkimtil, jəşimtil, kəvi syfətləridir. Boјavnıy kycsizcə volqanьь bildirgyci syfətləridir.

5— Sarqьş, qьzqьş, kəkiş, aqьş, bunlar həm juqarьdaşь mənadəşь syfətləridir.

6— Ar-raq, qar-qara, kəm-kək, qьp-qьzy, tip-tin, jəp-jalanqac kəvi, bir nərsənin syfətiqə kyc vєriv əjtilgən sөzlər həm „jasama syfətlər“ dən sanaladyr.

7— „Ta'rxьь sөz“, „ədəvi çornal“, fənnii maqala „ьqьtsadьь şora“ da volqan ta'rxьь, ədəvi, fənnii ьqьtsadьь sөzləri kəvi, əgəvcə atlarqə „ii—ьь“ qəşləqan sөzlər nisbət syfəti voladyr.

8— Joldaş, qoldaş, mundaş, kəvi atlarqə daş-dəş qəşləvə jasalqanlar ortaqlıq syfəti voladyr.

9— Kymiş pьsaq, temir savьt, altьn jyzыk, qamьş qalam, taş taxta kəvi, iki atdan birincisi ikincisinin nimədən jasalqanьь bildirsə „çins syfəti“ voladyr.

10— Atqə „ci—cь“ qəşləvə bir kişinin şu atnıq mənasь bilən maşqul volqanьь, yni işləgənini bildirədir. Temirci, kymirci, jazucь, varucь, vasucь, car-quncь kəvi.

11— Jazmaqь, ketməkci, oqumaqь, oturmaqь kəvi vujruqda „maqь—məkci“ qəşləvə jasalqan sөzlər bir kişinin bir iş qьlmaq istəgənini bildirədir.

1—Bilimli, atьь, aqcalьь, enli kəvi „at“ qə „li“ qəşləvə jasalqan syfətlər, bir kişidə, bir nərsədə bir halnıq bir nərsənin „barlıq“ ыпь көrsətədir.

2— „Aqcasыз, vilimsiz, atсыз, војавсыз, ədəvsiz“ kəvi. Atqə „siz“ qəşləvə jasalqan syfətlər bir kişidə bir nərsədə, bir halnıq, bir nərsənin „joqlıq“ ыпь көrsətədir.

3—Kəcəgi, şəhərdəgi, keјigi, burunqь, tьşqь, qьşqь, kəvi atqə „qь—qь—gi“ qəşləvə jasalqan syfətlər bir vaxtda jəki bir məhəldə „volqanlyq“ нь bildirədir: „Kəcəgi sөz“ kəcə volqan sөz deməkdir.

4—Sarqьmты, aqьmты, qьzqьmты, kəkimtil, jəşimtil, kəvi syfətləridir. Boјavnıy kycsizcə volqanьь bildirgyci syfətləridir.

5—Sarqьş, qьzqьş, kəkiş, aqьş, bunlar həm juqarьdaşь mənadəşь syfətləridir.

6—Ar-raq, qar-qara, kəm-kək, qьp-qьzy, tip-tin, jəp-jalanqac kəvi, bir nərsənin syfətiqə kyc vєriv əjtilgən sөzlər həm „jasama syfətlər“ dən sanaladyr.

7— „Ta'rxьь sөz“, „ədəvi çornal“, fənnii maqala „ьqьtsadьь şora“ da volqan ta'rxьь, ədəvi, fənnii ьqьtsadьь sөzləri kəvi, əgəvcə atlarqə „ii—ьь“ qəşləqan sөzlər nisbət syfəti voladyr.

8—Joldaş, qoldaş, mundaş, kəvi atlarqə daş-dəş qəşləvə jasalqanlar ortaqlıq syfəti voladyr.

9—Kymiş pьsaq, temir savьt, altьn jyzыk, qamьş qalam, taş taxta kəvi, iki atdan birincisi ikincisinin nimədən jasalqanьь bildirsə „çins syfəti“ voladyr.

10—Atqə „ci—cь“ qəşləvə bir kişinin şu atnıq mənasь bilən maşqul volqanьь, yni işləgənini bildirədir. Temirci, kymirci, jazucь, varucь, vasucь, car-quncь kəvi.

11—Jazmaqь, ketməkci, oqumaqь, oturmaqь kəvi vujruqda „maqь—məkci“ qəşləvə jasalqan sөzlər bir kişinin bir iş qьlmaq istəgənini bildirədir.

Bu tyrlı syfətdən „ci“ qoşımcaş tüşiriliv həm işlätilgəni vardır. Mən sengə vukun „ucrəmək“ volıv turqan edim kəvi.

12—Jazma, vasma, qoşma, varma, termə kəvi vujruqqa „ma—mə“ qoşılv bir nərsənin birər tyrlı işlätilgənligini bildirərlik syfət jasaladı: jazma kitab (jazıloqan kitab), vasma kitab (vasıloqan kitab), qoşma at (qoşıloqan at).

13—Aşır, artır, kəvi vujruqqa „q—k“ qoşılv-da juqarılacaq mə'nada syfət voladı.

14—Bir nərsənin bir syfətinin ikinci nərsədəgi şu syfətdən artır voloqanly bildirmək ucun şu syfətkə „raq-rək“ qoşladı—Kərim Jaxş, Çumə Jaxşraq, rısaq keskin, qılc keskinrək, aqlıraq, bilimsizrək kəvi.

15—Bir kişidə ja bir nərsəvə bir syfətinin aşır, voloqanly bildirmək ucun vujruqqa ketigə bir ust cozoqdan soq „qan“ qoşılv „aşırma“ syfət jasaladı. „Ucaqan, caraqan, viləqan“ kəvi. Bu „qan“ qoşımcaş joqanlyq, inickəlikkə tabe' volmajdır.

16—Azır, keskin, qızır, alqır, jıqlıqır, əlməgyr, tojmaqır, ötkyr, kəvi, vujruqqa „qır—qır“ „gyr—kyr“ qoşılv jasaloqan syfətlər həm „aşırma syfət“ voladı.

17—Syfətlərinin ketlərigə „qırna—qırna, kinə—ginə“ qoşılv kicikləngən syfət jasaladı. Kicikləngən syfət bir kişini sıjləmək, ja undaq şu syfətinin azlıqly bildirmək istəgən caqlarda işlätilədir—Jaxşırna, kəttəginə.

18—Vujruqqa „r“ hərli qoşılv jasaloqan syfətlər şu syfətinin „dajm“ lıqly bildirədir: „ucarquş, aqar suv, kərəkəz, carar at, kylər jyz“ kəvi.

Eskərtiş: Busyfət keləçək zaman fe'li həm voladı. Ucinci tyrlı olmaş izlərigə (11 nci betgə qaranly) qoşılqanda iş atv voladı.

1) „Kitabın jazma“ degəndə „jazma“ sözi fe'lidir. „Jazma kitab“ degəndə jazma sözi syfətdir. Bu ikisi arasıda, ajırma, vasm (ударенность) dadır. Syfət volqanda vasm „ma—mə“ nli euzidə voladı. Fe'l volqanda „ma—mə“ dən vurılqı volqanda voladı.

Sərt qılsın „ketəri“ gə myndən. (Şəvbanly namə).

Təkəllüm „əjləri“ də til bilən tişiy ləvi. Biri aqıjqı, biri inçyju, biri mərçən (Bavy).

Bar cin bu jerdən „kycəri“ ni bildi. (Alramış).

19—Vujruqqa „qan—qan—gən—kən“ qoşılqanda həm syfət voladı: „oquqan jigit, jazıloqan kitab, taşqan suv, ketkən kişi, kelgən kişi“ kəvi. (Bu həm alısmə izlərigə qoşılqac iş atv voladı:—„ketkənim, varqanly“—kəvi).

20—Dajmlyq syfətigə „lıq—lik“ qoşılqac „jararlıq syfət“ kə əjlənədir:—oqurlyq kitab, jararlıq söz, kərəklik vac, oturarlyq jer“ də volqan „oqurlyq, jazarlyq, kərəklik, oturarlyq“ syfətləri kəvi.

Bu tyrlı syfətinin „vəlişsizi“ həm voladı: „unutmaslyq söz, oqumaslyq xat“ kəvi.

III

Sanlar

Bir kişi, iki at, uc jaqac.

Birinci aj, ikinci aj, ucinci aj.

Birər təngə, ikişər təngə, ucər təngə.

Şunda jazıloqan „bir, iki, uc; birinci, ikinci, ucinci; birər, ikişər, ucər“ sözləridən hər biri „san“ volıv: „kişi, at, jaqac, aj, təngə“ sözləri „sanalmış“ voladı.

Sanlar—bir nərsənin—bir kişinin (qandajlıqly eməş) necəligini—qancalıqly kərsətsələr həm sözlər ata turıslar syfətdən ajırmasızdır. Şunly ucun buların həm syfətlərdən sanamaq mümkündür. Sanlar həm tyv san, jasama san volıv ikigə açraladı.

Bizdə işlətkən sanlar şunlardır:

Түб сан

1 - Nərsələri — kişiləri sanamaq üçün ətilə turan sanlar — bir, iki, üç, dörd, on, jügmə, qırq, əş... kəbi. Bunlarğa „sanaq“ dejmiz.

Jasama sanlar

2—Sirləngən nərsələr — kişilərdən hər birinin siredə tutqan orny belgilətmək üçün ətiləturqan sanlar — birinci, ikinci, üçüncü, dördüncü... kəbi bunlarğa „sira san“ dejmiz.

3—Köprək nərsəni bəvəvər yələkəndə ətiləturqan sanlar — birər tənğədən, ikişər qalamdan, üçər dəftər, beşər kitab... kəbi bunlarğa „ulyş san“ dejmiz.

Kerilədikim: „ulyş san“ nin sanalmışğa „dan — dən“ həm qoşmaq mümkün voladır.

Birtədən kitab, beştədən dəftər, üçmədən altyn degənimizdə volqan „birtə — beştədən, jügmədən“ sanlar „ulyş san“ voladır.

5—Kəv nərsə — kəv kişinin cin sanların aqlatmaj samalav-oryna ətməki volqanda „sama — şamil“ ətilədir: „onlav kitab, jyzləv kişi, jügmələv vala“ kəbi.

6—İki „sanaq“ ny birgə qoşvəjtkəndə həm „cama — şamil“ voladır — iki — üç tələvə, on — on beşşəhər, jügmə — öttüz öj kəbi. Bu tyrlı cama sandaqy iki sanlaqla arasğa sızq qoşmaq kerəkdir.

7—Sanaqların ketlərigə „av — əv“ qoşlyv jasalqan sanlarğa „sanalmışsyz“ san dejmiz. Cynki tyrlı sanlardan kejin sanalmışlar ətilməj qaladyr — „av keldi, unlar üçvəvərdylar, balaların altavny kördim kəbi. İki, alt kəbi dərğəda „b — i“ volqan sanlarğa „av — əv“ qoşlqanda „b — i“ lavylar tyşv qaladyr — ikəv, altav kəbi.

„Sanalmışsyz san“ ların syfətlər qatarında eməs, atlar qatarında sanamaq tyzükrek volar.

8—Biz ikələmiz keldik, unlar üçələsi qaldy degəndə kerilgən „ikələ, üçələ“ sanlar bir işni birdən artıq kişilərin ortaqlaşv qılqanların bildirədir. Bunlarğa „ortaqlıq san“ dejmiz.

„Ortaqlıq san“ birdən artıq sanlarda voladyr. Həmdə çyde az işlətilədir. Bun həm „sanalmışsyz san“ kəbi isimlər qatarında sanamaq yaxşydyr.

9—Sanalmışların aşvbraq körsəlmək üçün işlətilgən — „jyzlərcə minlərcə, on minlərcə“ degən sözlərigə „aşvma san“ dejmiz.

10—„Bir jutum suv, on qar arpa, bir cekim təməki“ „iki qadaq yzum“ degəndə sanaqlardan sonra kelgən „jutum, qar, cekim, qadaq“ sözləri ölcəv atlaradyr. Sanaqlar atlarğa qoşlyv „ölcəv san“ voladyr. Unlardan kejin kelgən „suv, arpa, təməki, yzum“ kəbi atlar esə ölcəv sanların sanalmışlar voladyr.

* * *

Birinciden jetincigəcə raqamlar bilən körsətilgən sanların özlərigədə sanalmışlarğa — da kəvlik belgisi volqan „lar — lər“ qoşlmajdyr.

Jetinci, səkkizinci raqamlar bilən körsətilgən sanlarğa „lar — lər“ qoşlysa həm voladyr — „balaların üçvini kördim“ degənimiz kəbi. „Balaların üçvələrini kördim“ demək mümkündür. „Unların üçələsi keldi“ degənimiz kəbi, „unların üçələləri keldilər“ demək həm mümkündür.

Toquzuncy raqam bilən körsətilgən „aşvma san“ nın sanalmışğa „lar — lər“ qoşlysa həm voladyr: „jyz minlərcə adam, jyz minlərcə adamlar“ degəndə ikisi birdir.

Onuncy raqam bilən körsətilgən „ölcəv san“ nın özigədə „sanalmış“ qada „lar — lər“ qoşlmajdyr.

Oxşaş syfətləri— „kəvi, oxşaş, dek da j-də j, janlyq, siqəri“ kəvi oxşatqıclar özleridən burun kelgən at bilən birgə, özleridən kejin kelgən atnyñ syfəti boladırlar. Bu tyrlı syfətlərgə „oxşaş syfəti“ dejmiz—qujaş kəvi jyzı, tanqa oxşaş təvdəsi, arslanda j—qьc qьbьşь, alavda j kəzi, oq janlyq sözi, tamuq siqəri azavь vardьr“ degənimizdə kərilgəni kəvi.

Syfətlərdən son kelgən atnyñ „syfətli“ atalaqnyñ juqarьda (15-nci bet) də kərgən edik. Syfət bolqan sөz öziniñ „syfətli“ si bilən birgə kelgəndə kəblik belgisi bolqan „lar—lər“ jalqьz „syfətli“ gə qoşylady „qьzьl vajraqlar, atly əskərlər, oqutqucь kimsələr“ kəvi.

Syfət bolqan sөz „syfətli“ dən ajrım kelgəndə at ornьqa ölkən sanaladyr—da una „lar—lər“ qoşyladyr— „atlylar keldilər, oqutucylar ny kərdim, birincilər ötdilər“ kəvi.

Atdan vьgyn eməs, fe'ldən burun kelgən syfətlər, syfət eməs, „hal“ dev ataladyr.

Fe'ldən burun kelgən syfətlərinin şu fe'l gə hal volьşь ysyn „qandaj?“ soraqьqa çavav vola almaqь şərtidir.

„Qandaj jazdь? qandaj oqudь? qandaj cьqdь?... soraqlarьqa çavav—u jaxşь jazdь, u jaman oqudь, u birinci cьqdь, u ölgüdek qьjnalды, u şaşqьn gəpirdi, u kəmkək cьqdь, qoşun atly keldi, u Farqanalь kəridi... kəvi.

„Acar, carar, tək mə, qьjma“ kəvi tyvdə syfət bolqan, sonra işlətilə—işlətilə at volьv qalqan sөzlərgə „atlaşqan syfət“ dejilədir.

IV

Fe'llər

Keldim,	Oqudьm,	Jazdьm,
Kəlsən,	Oqusan,	Jazsan,
Kəlmədi,	Oqumadь,	Jazmadь.

Juqarьda jazylqan sөzlərinin hər biri bir fe'ldir. Hər bir fe'l, bir iş bilən unьn işləvcisi, həmdə bir zamanь bildirədir—dev juqarьda kərgən edik.

Bir fe'l-öz mənasьda bolqan şu yc vutaqnyñ özgərişigə qarav özgərişlərgə ycrəjdir. Fe'linin mənasьda bolqan „iş“ sөjləvci tamanьdan işlənsə „m'en jazdьm“ dejilədir. Eşityci tamanьdan işlənsə „sen jazdьn“ dejilədir. İkisidən başqasь tamanьdan işlənsə „u jazdь“ dejilədir. Sөjləvci kəblik esə „biz jazdьq“ dejilədir. Eşityci kəblik esə „siz jazdьnьz“ dejilədir. Başqasь kəblik esə „ular jazdьlar“ dejilədir.

Demək; fe'linin işləvci özgərişigə qarav özgərgənidən altь şəkil hasyl boladyr. Biz, fe'linin bu altь şəklini sөjləvci, eşityci demə j, altь raqam bilən kərsətişni mavafьq kəramiz:

Birlik	Kəblik
1—Jazdь	4—Jazdьlar
2—Jazdьm	5—Jazdьq
3—Jazdьn	6—Jazdьnьz

Fe'linin mənasьda bolqan iş ja volucь bir işdir, ja volmavcь bir işdir. Fe'l həm şuna qarav iki tyrlı voladyr—„volьşь fe'l“, „volьşьşьz fe'l“:

Volьşь	Volьşьşьz
1—Keldi	Kəlmədi
2—Keldim	Kəlmədim
3—Keldin	Kəlmədin
4—Keldilər	Kəlmədilər
5—Keldik	Kəlmədik
6—Keldiniz	Kəlmədiniz

* * *

Fe'linin mənasьda bolqan „zaman“ esə „ətkən zaman, hazırqь zaman, sonqь zaman“ volьv yckə vəlinədir. Fe'llərnin həm şu vəlişkə qaravь yc

„kəmə“ gə aqratamыз-da— „sonqь zaman, hazьrqь zaman, ötkən zaman fe'lləri“ jake sadaca „sonqь, hazьrqь, ötkən fe'llər“ dejmiz.

Birinci kəmə

Sonqь zaman fe'lləri

Bu kəmədə vujruq, keləçək, şərt, ötinс, qozqatьş fe'lləri vardır

Vujruq

Bir işnin volьşьny, ja volmasьqьny istəv əjtilgən sөz „vujruq“ dьr. Vujruq bir fe'l voləqac' işləvcinin özgərişigə qarav altь şəkildə voladьr.

Tьv şəkilnin volьşьqь „jaz, kel, oqu, ket,“ kəbi sözlərdir.

Şuna „ma—mə“ qoşьlqanda volьşьz vujruqny tьv şəkli jasalqan voladьr— „jazma, kelmə, oquma, ketmə“ kəbi.

Bytyn volьşьq, fe'llər volьşьq vujruqny tьv şəkildən jasalqan kəbi, bytyn volьşьz fe'llər həm volьşьz vujruqny tьv şəkildən jasaladьr.

Vujruqny tьv şəkligə „sin, əj—əj, niz, sьnlar-sinlər, əjьq—əjik“ qoşьmalarьny qoşьv qalqan şəkilləri jasaladьr:

Volьşь- lyq vuj- ruq		Jaz, jazsьn, jazaј, jazьnyz, jazsьnlar, jazaјьq; kel, kelsin, keləј, keliniz, kelsinlər, keləјik.
----------------------------	--	---

Volьşь- sьz vuj- ruq		Jazma, jazmasьn, jazmaj, jazmanьz, jazmasьnlar, jazmajьq; kelmə kelməsin, kelməј, kelmənz, kelməsinlər, kelməјik.
----------------------------	--	---

Vujruqny mə'nasьda volqan „tələv“ gə kyc ver-mək ucyn vujruqny tьv şəkildə „qьl—gil“ qoşь-ladьr— „jazqьl, oquqьl, varqьl, kərməgil, kelməgil, ketməgil“ kəbi.

Jənə şu tilək ucyn „jazaj, jazmaj“ şəkillərigə „n“ qoşьladьr— „jazajьn, keləјin, kelməјin, oqu-majьn, kərəјin“ kəbi').

Keləçək fe'llər

Bizdə keləçək fe'llər iki tyrlidir:

Vujruqqa²⁾ „ar—ər“ qoşьlyv bu fe'linin birinci şək-li jaləqьz „as—əs“ qoşьlyv volьşьz birinci şəkli jasaladьr.

Şundaj qьlyv jasalqan birincy şəkilgə işləvc belgiləri volqan almaş izlərinin ikinci tyrliləri qoşьlsa bu fe'linin qalqan şəkilləri volar

1

vujruq

Jaz	jazma,	kel	kelmə,
1—Jazar	Jazmas	Kelər	Kelməs
2—Jazarsan	Jazmasman	Kelərmən	Kelməsmən
3—Jazarman	Jazmassan	Kelərsən	Kelməssən
4—Jazarlar	Jazmaslar	Kelərlər	Kelməslər
5—Jazarmьz	Jazmasmьz	Kelərmiz	Kelməsmiz
6—Jazarsьz	Jazmassьz	Kelərsiz	Kelməssiz

2

Vujruqqa „açaq—əçək“ qoşьmalarь qoşьlyv bu fe'linin birinci şəkli jasaladьr.

Una işləvc belgiləridən birinci tyrliləri qoşьlqac qalqan beş şəkli jasalqan voladьr.

1) Vujruqny səjləvc kəlliginin, biznin ədəbiyatda tyrlil şəkilləri bar-
Barajьq, keləјlik, varaly, keləli, varajьq, keləјik.
Bulardan bizgə bykьngəcə „barajьq, keləјlik“ şəkli işlətilidi. 1925-nci jьl
maj aьda Samarqandda caqьrylqan İlimi Kəntirensiјə esə „jьq jik“ qoşьmca-
larьny „ajьq—əјlik“ orьnyca qabul qьldь—barajьq, keləјik.
2) Bundan keјin „vujruq“ deęəndə volьşь, volьşьz vujruqlarьny tьv şə-
killəri jə'ni „əzək“ lər anlaşьlyv.

Joqjan sozdan

Jaz

- 1—Jazaçaq
- 2—Jazaçaqman
- 3—Jazaçaqsan
- 4—Jazaçaqlar
- 5—Jazaçaqmyz
- 6—Jazaçaqsyz

Jazma

- Jazmajaçaq
- Jazmajaçaqman
- Jazmajaçaqsan
- Jazmajaçaqlar
- Jazmajaçaqmyz
- Jazmajaçaqsyz

İnçikə sozdan

Kel

- 1—Keləçək¹⁾
- 2—Keləçəkman
- 3—Keləçəksən
- 4—Keləçəklər
- 5—Keləçəkmiz
- 6—Keləçəklər

Kelmə

- Kelməjəçək
- Kelməjəçəkman
- Kelməjəçəksən
- Kelməjəçəklər
- Kelməjəçəkmiz
- Kelməjəçəksiz

ötinc fe'li

Bu fe'linin jasalşyş şundajdyr:

Bujruqqa „qaj-gəj“ qoşymcası qoşylıv birinci şekli jasaladyr.

Birinci şakilgə işləvci belgilərinin ikinci tyri qoşylıv qaloqan beş şekli tyzilədir.

Jaz	Jazma	Kel	Kelmə
1—Jazqaj	Jazmaqaj	Kelgəj	Kelməgəj
2—Jazqajman	Jazmaqajman	Kelgəjman	Kelməgəjman
3—Jazqajsan	Jazmaqajsan	Kelgəjsən	Kelməgəjsən
4—Jazqajlar	Jazmaqajlar	Kelgəjlər	Kelməgəjlər
5—Jazqajmyz	Jazmaqajmyz	Kelgəjmiz	Kelməgəjmiz
6—Jazqajсыz	Jazmaqajсыz	Kelgəjsiz	Kelməgəjsiz

¹⁾ Bu fe'li şü birinci şekli sıfat bolıv həm işlətilədir. Keləçək zaman kəpt.

Şərtfe'li

İşləsən, tişlərsən.

İzləsən, taparsən.

Qar jaqmasa toj volar.

Juqarıda jazıloqan gəplərdə «tişləmək» (jemək) nin işləşkə, tapmaqnyñ izləşkə, tojnyñ-da qar jaqmaslyqqa baqlı bolqan köriniv turadyr.

Öz mənəsıdäq işkə başqa bir işnin baqlanqanlyqnyñ bildirgən fe'llər «şərt fe'li» voladyr.

Şərt fe'li şundaj jasaladyr—bujruqqa «sa—sə» qoşymcası qoşyv şərt fe'linin birinci şekli jasaladyr.

Bu birinci şakilgə işləvci belgiləri qoşylıv qaloqan şakilləri tyzilədir.

Jaz	Jazma	Kel	Kelmə
1—Jazsa	Jazmasa	Kelsə	Kelməsə
2—Jazsam	Jazmasam	Kelsəm	Kelməsəm
3—Jazsan	Jazmasan	Kelsən	Kelməsən
4—Jazsalar	Jazmasalar	Kelsələr	Kelməsələr
5—Jazsaq	Jazmasaq	Kelsək	Kelməsək
6—Jazsanız	Jazmasanız	Kelsəniz	Kelməsəniz

Şərt fe'linin 5-inci «şekli» „jazsaq—jazmasaq“ bolsa həm Taşkent özbekləri bunıñ çajıda „jazsamız, kelməsəmiz, jazmasamız, kelsəmiz“ deylər. Bu məhəl-lil, azcılıqda bir işlətiş bolsa həm, tarıxly, eski bir işlətişdir. Sonraqda bundan söz acamız.

Şərt fe'linin altıncı şekli „jazsanız, jazmasanız“ bolsada, bizdə „jazsanlar, kelsənlər“ şaklidə həm işlətiş bardır.

Şərt fe'li başqa bir işnin özige baqlı ekənini bildirməsdən, sadə özi işlətilsə „ymid—arman“ mənəsınyñ berədir.

Kənli tiləgən muradqa jetsə kişi!
Ja varca muradların tərki etsə kişi!
Bu iki müjəssər olmasa alanda;
Ваşны алыв бир сарыга кетсə kişi!

(Вавыт).

* * *
Qozqatbş fe'l

Şərt fe'llərigə «ci—cy» qoşılqanda «qozqatbş fe'l»
boladı:

1—Jazsacş	Jazmasacş
2—Jazsamcş	Jazmasamcş
3—Jazsaqcş	Jazmasaqcş
4—Jazsalarcş	Jazmasalarcş
5—Jazsaqcş	Jazmasaqcş
6—Jazsancş	Jazmasaqcş

İkinci kəmə

Назырты fe'llər

Назырты fe'llərinin vizdə yc şəkli vardır:

I

Ketidə cozqy hərfi bolqan bujruqqa „jdır—jdir“ ke-
tidə qoşylyb, cozqy hərfi bolmaqan bujruqqa «adır—
ədir» qoşylyb bu fe'linin birinci şəkli tyzilədir.

Bu birinci şəkilgə işləvci belgilərinin tyrləri qoşylyb,
bu fe'llərinin qaloqan, beş şəkli jasaladı. Bəraq, bu fe'l-
nin birinci—tərtinci şəklidən başqalarda „dır—dir“ qo-
şymcasş tyşiv qaladı.

Keti cozqyşyz bujruqdan

Jaz	Jazma
1—Jazadyr	Jazmajdyr
2—Jazaman	Jazmajman
3—Jazasan	Jazmajsan
4—Jazadyrlar	Jazmajdyrlar—jazmajlar
5—Jazamyz	Jazmajmyz
6—Jazasyz	Jazmajsyz

Keti cozqyşy bujruqdan

Oqu	Oquma
1—Oqujdyr	Oqumajdyr
2—Oqujman	Oqumajman
3—Oqujsan	Oqumajsan
4—Oqujdyrlar—oqujlar	Oqumajdyrlar—oqumajlar
5—Oqujmyz	Oqumajmyz
6—Oqujsyz	Oqumajsyz

Jənə ymidgə aşjan quradyr. (Colpan).

Əziz bek asanlıq vilən çan verədirgən kərinməjdir,
(Çulqunbaş).

Bu fe'linin birinci, tərtinci şəkilləridəgi „dır—dir“
qoşymcasşda bolqan „r“ hərfi xalq tilidə kəvrək „b-i“
hərfigə əjləndəirilədir:

Jzadyr	ornьda	Jzadyr
Jzajdyr	„	Jzajdyr
Jzadyrlar	„	Jzadyrlar
Jzajdyrlar	„	Jzajdyrlar dejidədir.

II

Bujruqqa bir yst cozqyşy bergəndən son „jatyр“ qo-
şylyb birinci şəkli jasaladı, qaloqan beş şəkilini jasamaq
ycyn işləvci belgilərinin ikinci tyrlərini şul birinci şək-
ligə qoşmaq kerək:

Jaz	kelmə
1—Jazajatyр	Kelməjatyр
2—Jazajatyрman	Kelməjatyрman
3—Jazajatyрsan	Kelməjatyрsan
4—Jazajatyрlar	Keləjatyрlar
5—Jazajatyрmyz	Kelməjatyрmyz
6—Jazajatyрsyz	Kelməjatyрsyz

III

Jazmaq—ketmək kəbi iş atlarıqca, də—da“
qoşylyb bu fe'linin birinci şəkli jasaladı.

Qalqan beş şəkli tiymək yəyn işləvci belgilərinin ikinci tyrlərini şu birinci şəkilgə qoşmaq kerəkdir.

Jazmaq (joqan sözdən) Kelmək (inickə sözdən)

1—Jazmaqda (dır)	Kelməkdə (dir)
2—Jazmaqdaman	Kelməkdəman
3—Jazmaqdasan	Kelməkdəsən
4—Jazmaqdalar	Kelməkdələr
5—Jazmaqdamız	Kelməkdəbiz
6—Jazmaqdasız	Kelməkdəsiz

Bu fe'linin birinci şəkili (dır-dir) həm qoşladyr. Tyvdən bu fe'l bizniñ şevədə joqdyr. başqa şevədəgi tyrk matbuqatından, son zamanda bizgə ötib qalqandyr.

Bu fe'linin volьssьzь bizdə işlətilməjdr.

ycinci kəmə

Ötkən fe'l

Ötkən fe'llər kəməsində, yə tyrlə fe'l bardyr—kərilgən fe'l volub eşitilgən fe'l hikəje fe'li.

Kərilgən fe'l

Bu fe'l bir işniñ ötkən zamanda volьv bolmaqanьnь bildirədir. Bujuqqa „dь-di“ qoşloqac „kərilgən fe'l“niñ birinci şəkli tyzilədir. Şu birinci şəkili gə, birinci tyrlə işləvci belgilərini qoşьv bu fe'linin qalqan beş şəkli jasaladyr.

Jaz	Jazma	Kel	Kelmä
1—Jazdь	Jazmadь	Keldi	Kelmädi
2—Jazdьm	Jazmadьm	Keldim	Kelmädim
3—Jazdьn	Jazmadьn	Keldin	Kelmädin
4—Jazdьlar	Jazmadьlar	Keldilər	Kelmädilər
5—Jazdьq	Jazmadьq	Keldik	Kelmädik
6—Jazdьnz	Jazmadьnz	Keldiniz	Kelmädiniz

Bu fe'linin altьncь şəkili „jazdьlar, keldinlər, jazmadьlar, kelmädinlər“ dev həm işlətilədir.

Bu fe'linin beşinci şəkili Taşkent şevəsində (jazdьq orьnda) „jazdьmьz, jazmadьmьz“ dev.

Eşitilgən fe'l

Bu fe'l bir işniñ kəvdən veri bolqan ja bolmaqanьn xabar berədi. Eşitilgən fe'l nin bizdə iki tyrlisi bardyr:

1

Bujuqqa „qan gən“ qoşladyr.

Bu bilən hasьl bolqan birinci şəkili gə işləvci belgiləridən ikinci tyrlisini qoşmaq bilən bu fe'linin qalqan beş şəkli jasaladyr.

Jaz	Jazma	Kel	Kelmä
1. Jazqan	Jazmaqan	Kelgən	Kelmägən
2. Jazqanman	Jazmaqanman	Kelgənmən	Kelmägənmən
3. Jazqansan	Jazmaqansan	Kelgənsən	Kelmägənsən.
4. Jazqanlar	Jazmaqanlar	Kelgənlər	Kelmägənlər.
5. Jazqanmьz	Jazmaqanmьz	Kelgənimiz	Kelmägənimiz.
6. Jazqansьz	Jazmaqansьz	Kelgənsiz	Kelmägənsiz.

2

Bujuqqa „mьş-miş“ qoşulьv bu fe'linin birinci şəkli tyzilgənidən kejin işləvci belgiləri bilən qalqan beş şəkli jasaladyr:

Jaz	Jazma
1. Jazmьş	Jazmamьş
2. Jazmьşman	Jazmamьşman
3. Jazmьşsan	Jazmamьşsan
4. Jazmьşlar	Jazmamьşlar
5. Jazmьşmьz	Jazmamьşmьz
6. Jazmьşsьz	Jazmamьşsьz

1) Eñ burunqь tyrk tili nəmynələrində bu şəkili yəreliş mymkin. „Devan-ı-qat-tyrk“ də „kectimiz“ kəbi şəkillərgə ucraş mymkin bolqanьn kəbi Orxun jazuvlarьndan „kьltəkin bitkь taşь“ da həm „sələdimiz, qondurtьmьz“ şəkilləri bardyr.

Bu fe'l bir işnin jaqındaqına vol'ev volmaqandan xabar vermək usyn işlətilədir.

Bu ruqqa „p d b r“ qoşması qoşıl'v. bu fe'l'nin birinci şekli jasaladı.

Su birinci şəkiliğə işləvci belgiləri qoşıl'v qalqan beş şekli tyzilədir:

J a z	J a z m a
1. Jazırdı	Jazırdı
2. Jazırdıman	Jazırdıman
3. Jazırdısan	Jazırdısan
4. Jazırdılar—jazırdırlar	Jazırdılar—jazırdırlar
jazırdılar	jazırdılar
5. Jazırdımyz	Jazırdımyz
6. Jazırdısyz	Jazırdısyz.

Qoşma fe'llər

J a z d ы m, v a ş l a d ы m.

Bizdə juqardaqı kəbi iki fe'l bir birigə qoşıl'v ikisinin mə'nalarından aralaş „bir mə'na“ verəturqan bir fe'l voladı—„j a z a v a ş l a d ы m, k e l ə v a ş l a d ы m“ kəbi. Buна viz „q o ş m a f e ' l “ deymiz.

Qoşma fe'ldə mə'nalı aqırlıq birinci fe'ldə vol'ev ikinci fe'l'nin mə'nası una „q a j d “ vol'ev qaladı.

Qoşma fe'l jasamaq usyn birinci fe'l'nin bu ruqı, kef cozoqlı volsa „j “ keti cozoqlı volsa „a—ə“ qoşıl'v da ikinci fe'l öz halıca qaladı—j a z a v a ş l a d ы m, o q u j v e r d i m, j ы q ы l a q a l, ə l ə j a z d ы n, s ə j l ə j t u r q a n k ə b i.

Qoşma fe'l'nin zaman bilən, işləvci bilən vol'evlik bilən özgərişləri həmməsi ikinci fe'ldə voladı. Birinci fe'l özgərmə qaladı—j a z a v a ş l a d ы m, j a z m a j v a ş l a d ы m degəndə bu iki fe'l'nin ikələsi vol'evlik fe'ldir; negə kim, ikisidə həm ikinci fe'l vol'evlik—j a z a v a ş l a m a d ы m, k ə r ə q a l m a d ы n degəndə bu iki qoşma fe'l'nin ikələsi həm

vol'evlik fe'ldir. Negə kim ikisinin həm ikinci fe'l'ləri vol'evlikdir.

Ajıym fe'l'nin zaman bilən, işləvci bilən, vol'evlik—vol'evlik bilən qancalar özgəriş turqan kərdik. Məna qoşma fe'l'nin həm xuddə şunca özgərişləri voladı. Qısqaca ətkəndə ajıym fe'l'nin tət kəməsi volqan kəbi, bunı həm şundaj tət kəməsi vardi.

Qoşma fe'llər bildirgənləri mə'nağa kərə necə tyrlı voladı:

1

Başlav fe'li: j a z a - v a ş l a, j a z a - v a ş l a m a, j a z m a j - v a ş l a, k ə r ə - v a ş l a m a d ы m, t ы ş ə - v a ş l a d ы n, v a r a v a ş l a, k e l ə - v a ş l a q a n . . .

2

Jaqlaş fe'li: ə l ə - j a z d ы l a r, k i r ə - j a z m a d ы m, k i r ə - j a z d ы n, j ы q ы l a - j a z q a n s a n, k ə r m ə j - j a z d ы n ы z . . .

3

Aşqma fe'li: j a z a - q a l, j a z m a j - q a l, ə j t ə - q a l d ы, e ş i t ə - q a l m a s, v a r a q a l a q a d, u r a - q a l d ы, ə j l ə n ə - q a l a j, v e r ə - q a l d ы l a r . . .

4

Davam fe'li: j a z a - v e r d i, g ə p ы r ə - v e r m ə, o q u j - v e r ə s ə n, ə j t ə - v e r, k e t ə - v e r i n, u r a - v ə r g ə n, s a c a - v e r v i m, t ə k ы l ə - v e r d i l ə r, a l a d e r m ə . . .

5

Boldırs fe'li: v a r a - a l a r m a n, t u r a - a l m a j s a n, k ə r ə - a l a q a m a n, a l a l m a j m a n, k e t ə - a l a r m ы z, k e l ə l m ə j m i z, v e r ə l m ə j s ə n, q o j a l m a j s ы z . . .

„Волмақ, қылмақ, етмәк“ кәби фе'лләр; әрвәсә, тыркә сүфәт ја атқа қошылыв бир фе'л воладырлар. Мумкин вольдъ, јахшы етдин, мен унь кылгы қылдым, мен seni dost тутдым кәби.

Хат jazдым, сәһәр вardyм, оqры тутдым, iş қылды—дегәндә бу сөzlәrimizдән һec бирі қошма фе'л волмажды. Negә kim; bunлардаqы ат билән фе'л арасында „нь-ни“ ја „гә, qа“ қошымcasь кeltiriv әйткәндә мә'наларь вузылмажды. Хат jazдым—хатнь jazдым, сәһәр вardyм—сәһәргә вardyм, оqры тутдым—оqрынь tyтdim, iş қылдым—işни қылдым кәби. Јuqарьдаqы қошина фе'лләрдә esә фе'л билән ат арасында „нь-ни“ „qа, гә“ кeltirgәс мә'наларь вузылады.

Мумкин вольдъ орньда мумкинни вольдъ,
јахшы етдин „ јахшынь етдин,
dost tyтdim „ dostнь tyтdim
dev волмажды.

Bir фе'л ја бир ат; көмәкci фе'лгә қошылыв һәм қошма фе'л волады. Бу тырли қошма фе'ли бilmәк ycyn башда көмәкci фе'ли билішимиз lazьмды.

Көмәкci фе'лин өзәги, вуjuрқы „er“ iş atь „ermәк“ dir. Бьрақ bunларньи ikisi һәм ішләтilmәждir. Бу өзәкдән јасақан фе'лләрниң ішләтилгән вә'zilәри шунларды:

1. Edi, edin, edin, edilәр, edi, ediniz.
2. Erir, erirmән, erirsән, erirlәр, erirmiz, erirsiz.
3. Ekән (дыr-dir); ekәнmән, ekәнsән, ekәнләр, ekәнmiz, ekәнsiz.
4. Emiş, emişmән, emişsән, emişләр, emişmiz, emişsiz.
5. Esә, esәм, esән, esәлгә, esәк, esәнiz.
6. Emәs, emәsmән, emәssән, emәslәр, emәsmiz, emәssiz

(bunlar әsildә erdi, erkән, ermiş, ersә volьв сонраларда „r“ һәрli tyşiv qalqan). Јuqарьда altь raqam билән көрсәtilгән көмәкci фе'лләрдән вәштәсиниң volьssьзынь јасамақ ycyn undan бурун „emәs“ фе'лини кeltirmәк керәк:

- 1—Emәs edi, emәs edin...
- 2—Emәs erir, erirmән...
- 3—Emәs ekән, emәs ekәнmән...
- 4—Emәs emiş, emәs emişmән...
- 5—Emәs esә, emәs esәм...

Көмәкci фе'линиң ішләнiшi

Bu көмәкci фе'ли өткән фе'лләр көмәсидән „көрилгән фе'лгә“ қошылмажды; сонqы zaman фе'лләр көмәсидән қозqатыс фе'лигә һәм қошылмажды. Башqa һәмәләригә қошылыв ulардаqы „хабар“ мә'насьнь „hikajә“ мә'насьqa әjlәndirәdir:

1. Men keliv edin, u kelmәv edi, sen көriv edin.
2. Men kelmіş edin (kelmişdim), u kelmәs edi (kelmәmişdi)...
3. Men kelgән edin (kelgәndim), u kelmәgән edi: (kelmәgәndi—kelgән emәsdi).
4. Sen jazmaqda edin, unlar jazmaqda edilәр...
5. Men jaza edin.
6. Sen jaza edin, sen jazmaj әdin...
7. Jazsa edi, jazsa edi, jazsa edi, jazsa edin.
8. Oqutqaj edin, көrmәgәj edin, oqutmaqaj ediniz...
9. Јazaqaj edi, kelmәjәçәk edi, jazaqaj edi, jazmajaqaj edin.
10. Јazar edin, jazmas edin, (jazmas-dьm) oqur edin.

11. Kelәjatьr edi (kelәjatьr-dь) kelәjatьrman... Көмәкci фе'лләрдән „edi, ekән, emiş“ шәkillәри „дь—di, kән, miş“ шәkillәidә qьsқartьlqanda tamьрдан сьзыq (-) билән аqратьлады: kelmіş-dim, jazar-kән.

Көмәкcife'лләр, сүфәтгә, atqа һәм қошылыв қошма фе'л јасайды—u kyn kelgән kişi, әһmәт edi; viznin vajraq qьзы edi; men ickән, suv ekән; u vizдә oqutquc emiş kәbi.

Fe'llәрниң вавларqа әjрылысь

Әһmәт саваqьнь оquды, Мьәllim төләвәни саqьrған, Солран шәьрини јувартајды.

3.

Ortaqlыq fe'ller, „jalqыз „тыr“ qoşымcasы bilənginə ötim fe'lgə əjlənədir:

Keliştirdim, keliştirmədim, vuzыştırdыlar, urыştırdıqlar-lar, əjtiştirmədin, alыştırса, alыştırmasа kəvilər.

Juqarıda kərgənimiz ötim fe'llərnı jənədən artıрмаq ucyn „тыr—t“ qoşымcasы qoşıladyr:

„Тыр—dir—r“ vilən ty zilgəniğə „t“ qoşılqanь	{ Bildirt, sindirt, jazdyrt, bildirtmə, sektirttin, attыrtтыlar, keltirtmədilər, pişirt, ucыrtma, cыqartыv, vartыrtqan edim.
--	--

„T“ vilən tyzilgəniğə „тыr“ qoşılqanь	{ Oqutтыr, jaşattыr, utырмадылар, jaşattырмаыз, vezəttirməgən, kərsəttirməgən edim тылаттырма.
---------------------------------------	--

4.

Sen kitabнь асдың—kitab асылды.

Myəllim meni сақырды—men сақырдым.

Şagird савақынь jazqандыр--саваq jazылqандыр.

Birinci qatardaqь „асдың. сақырды, jazqандыр“ fe'lləri ötim fe'llərdir. Bu fe'llərnin işləvciləri „sen, myəllim, şagird“ dir, şu işləvcilərnı gərdən cыqaramыз-da çajlarьda „kitab, men, саваq“ sөzlərini qoşыv juqarıdaqь fe'llərnı şularqа nisbət veriv əjtəmis:

Kitab асылды, men сақырдым, саваq jazылd

Bundaj qılqanda „асдың, сақырды, jazqan“ fe'llərini bir az өзgəriv qalqanьнь, vıjuqlarьqа „ы—il“ qoşымcalarьнь qoşılqanьнь kəgəmis.

Bu fe'llərgə „məçhyl“ (belgisiz) fe'llər dejilədir ¹⁾ bu juqarıdaqь uc vavньn tərtincisidir.

Ortaqlыq, ötim, səlt vavlarьньn həmməsidən, vıjuqqa „ы—il“ qoşmaq vilən məçhyl (belgisiz) fe'l jaşaldır. Bu fe'lnin volıssьzьdaqь „ma—mə“ qoşымcalarь „ы—il“ dən son kelədir—jazылды, jazылmadым, oqulqan, oqulmaqan, verilədir.

Ötim fe'llərdən məçhyl fe'l

Jazдырды, oqutылmajдыr, oqutтырдыsa, jaşattырqlan, keliştirilsin, jьqьştırылqlan, urыştırылmajlar, keliştirilməjdir.

Ortaqlыq fe'ldən

Jarысылды, kelişilgən, sөzləşilgəj, jьraqlaşılqaj, jazыlaşmajдыr, kelişməgəj, sөzləşilməgən, jьraqlaşылmaqan.

Səlt fe'lidən

Barыды, cықылды, jyrildi, carcaldы, jetildi, varылмады, cықылмады, jyrimədi, jetilməgən.

„Bil, qal, kel“ kəvi keti „l“ volqlan vıjuqlardan „məçhyl“ fe'l jaşamaq ucyn jənə „ы—il“ qoşымcasы qoşылmajдыr. Bunlarnыn məçhylləri „ып—in“ qoşымcasы vilən tyzilədir.

Bilindi, kelindi, kelinədir; silingəndir, qьlnadyr, alьnqandyr, ilinmiş kəvi.

5.

Keti „l“ volmaqan vıjuqlarqа həm „ып—in“ qoşыlv tyzilgən bir tyrlı fe'l var: kərinədir, ojqandy kəvi. Bu tyrlı fe'lnı məçhyl fe'llər qatarьda sanaj almajмыz. Cynki bunlarnыn məçhylləri, „kerilədir“, „joqatылды“ fe'lləridir. „Kərinmək, ojqatmaq, kərilmək, ojqatылmaq“ arasьdaqь ajьrma əncə vıjykdir. Bular „özlik fe'l“ voladyr, viz bu „özlik“ fe'llərnı məçhylləri vilən birgə jazыv kərsətəmis:

¹⁾ Bu fe'l „məçhyl (belgisiz), qajym“ atamaqньn biri həm, menı qənzat landьrmaды.

Məçhyllər:

Əzliklər:

Kərildi	Kərindi
Juvıldı	Juvındı
Sevildi	Sevindi
Tartıldı	Tartındı
Bezəldi	Bezəndi
Jasıldı	Jasandı
Ərgətildi	Ərgəndi
Avutıldı	Avundu

„Bilinmək, silinmək, qalınmaq“ kəbi iki „l“ ni bir jerdə keltirilməslük üçün „ln—in“ bilən tyzilgən „məçhyl“ fe'llər həm „məçhyl“ həm „əzlik“ fe'li bolıv işlətilədir.

İkinci əzəkdən jasaloqan fe'llər

Bu jüqəqə eməs, at—syfətkə qoşımcalar qoşıv tyzilgən fe'llərgə „ikinci əzəkdən jasaloqan fe'llər“ dejmiz, bu tyrlı fe'llər—at, ja syfətkə, kövrək „la—lə“ qoşıv jasaladıv:

Kycləmək	Məçvyr etmək
Ulıqlamaq	Tə'zim, hyrmət qılmaq
Aqlamaq	Gynahsız tapmaq
Qaralamaq	Gynahlı tapmaq
Tişləmək	Tiş bilən almaq
Qışlamaq	Qışda turmaq
Tajaqlamaq	Tajaq bilən urmaq

„Laş—ləş“, „lan—lən“, „ar—ər“, „aj—əj“ bilən jasaladıv:

„Sollaşmaq, qyzyllaşmaq, ökləşmək, qyzarmaq, kəkərmək, aqarmaq, atlanmaq, sarqajtmaq, kərəjtmək, azajmaq kəbi.

6.

1. Temirni kərdim, temir mengə dəftər verdi.

2. Ortaqym qavardım, ortaqymdan kitab aldım.

Juqardaq gəplərdən „temir“ bilən „ortaq“ sözləri ikişər jola ətilgən. Bu qadacaq kərə buzuq eməs bolmasa həm eşitilişdə savuqdyr. Bu gəpləri jenillətmək, həmdə bir sözni iki jola qajtarv ətilşdən qutulmaq üçün ikinci jola ətilgən „temir“ həm „ortaq“ sözlərini „u“ səzi bilən alıştıramızda „temirni kərdim, u mengə dəftər verdi. Ortaqym qavardım undan kitab aldım dejmiz.

Bir kişigə „jazdıv!“ deməki bolqanda unıv atıv ətilv „əhməd jazdıv“ deməjmizdə „sen jazdıv“ dejmiz. Kəvgə qarav „jazdıvız!“ deməki bolqanda həmməsini atıv ətilv turmajmızda „siz jazdıvız“ dejmiz. Bir kişi öz atıv „men“ səzi bilən, kəv kişilər öz atıv „biz“ səzi bilən alıştıradıvlar. Bir, jəki bir necə atlarqə alıştıvıv kelirilgən şu qısqə sözlərgə „at alışmaları“ jəki jalqıvca „amaş“ lar dejmiz. Alışmalar şulardıv.

At alışmaları

Birlikdə:

1. U
2. Men
3. Sen

Kəvlikdə:

4. Ular—unlar
5. Biz—bizlər
6. Siz—sizlər.

Kərsətke alımaşlar

İləqən kərsətkeclər

- Bu—bul
- Şu—şul
- Uşvı
- Mənə
- Mənə bu
- Mənə u
- U—ul
- Əşə—əşəl
- Ənə
- Ənə—u (əny)

- Bular—bunlar
- Sular
- Uşvıvlar
- Mənəvlər
- Mənə bular
- Mənə ular
- Ular—unlar
- Əşələr
- Ənəvlər
- Ənə ular.

Soraş alısmalları.

Necyn? nycyk? negə? nendəj? qandaj?
qalaj? qacan? qajda? qajaq? kim? nimə?
qanca? necə?

Bulardan „kim“—kimsələrdən, „nimə“—nərsələrdən,
„qacan“—caqdan qajda—qajaq—orundan, „qanca“
ölcəvdən „necə“ .sandan, „qandaj, nycyk“—hal-
dan, „necyn, negə“,—səvəbdən soraşqa işlətilədir.

7.

Köməkci sözlər

Sözün jetinci tyri „köməkci sözlər“ dir. köməkci
sözlərin birunqı beş tyri sözdən ajırması şundajdır.

Bular at, fe'l, syfəllərgə qoşyla turqan qoşymcaların
hec birtəsini qabul qılmajdır—əsləgə, sirəqy, endən
dijilməjdır.

1-Kycəjtış köməkçiləri: əsry, çydə, hec, əl-
vəttə, əslə, sirə, en, vytkyl, xuddı.

Bunlar bir gəpnin, ja bir sözün mə'nasın kycəjtmək
ycyn işlətilədir. İşlətilişləri şundajdır:

Biz seni „əslə“ körmədik. Bu „əsry“ uzundur. Sen
meni „hec“ körmədin. U „çydə“ qısqadır. Bu kitab „sirə“
bitməjdır. Ertə „əlvəttə“ varamız. „En“ yaxşy bir kitab
ver! „Cindən“ kəv gəpləşdin.

2—Orın köməkçiləri—ara, icrə, özə, özrə. Şəhər
„ara“ kirdim. Uj „icrə“ oturdıq. Baş „özə“ qojdım.

Taqın, daxь, vilən—elə, —lə, jənə, həm da—də söz-
ləri iki mə'nay jəqəv, qavatlay köməkci voladır.

Mənə „taqın“ keldi; bu „daxь“ keldi. Şərif ilə Kərim
keldi. Jənə jaz! Sen „həm“ jaz! Əhmət, Şərif „həm“ Kə-
rimni kərdim, Şərif kelgən edi, Əhmət-də keldi.

Joqsa, əgər, əgərcə bunlar şərt köməkçiləridir. Bun-
lardan „əgər“ vilən „əgərcə“ sözləri farscadır. bizdə
işlətilişləri sirə lazıy eməsdır. Cynki „əgərcə sen kelmə-
din men keldim“ degən gəpnin tyrkə-özvekcəsi „sen
kəlməsən-də men keldim“ dir. „Əgər kəlsən“ degəndə

həm əgər artıqcadır. „Kəlsən“ nin özidən „əgər“ anla-
şyladır.

„Bəlkim, ja jaki—jrxud“ sözləri anıqsızlyqny bildi-
rədir. „Kəski, şajad“ arzu köməkçisidir. „Essiz, əfsys,
əttən, ə, həj əttən“ həsrət, arman köməkçiləri, „ajnyqsa,
xususan, ymymən, zatan, və'zən“ hal köməyçiləri (hə,
хов, hoş) çavav köməkçiləridir.

„Sajın—sajь nisbat köməkçisidir. İki fe'lın mə'nə-
lərə arasədaqь vaqlanışlarəny kərsətədir—u varqan „sə-
jın“ biz qacdıq. Qujaş kətarilgən „sajın“ hava ььna
vardı.

„Ojьna—ginə—qьna—kinə, faqat“ vınlər cəkləş kö-
məkçisidir. Faqat biz keldik, bizginə kelməj qaldıq.

„Kim, ki“ təlsir, ьzah köməkçisidir. Bildirəmən-
kim... ьlan qььnadьrki...

„Bıraq, ləkin“ sözləri əjtilgən bir gəpdən bir nə-
səni „ььqarəşkəməkci“ sidir. Həmə aldylar „bь-
raq“ men qaldım.

„Ycyn, cynki“ səvəv köməkçisidir.

„Ça—cə“—cama köməkçisidir—jigirməcə, jyzcə. min-
lərcə—nisbat köməkçisi həm voladır:

Rusca, tyrkə, ərəvcə gəpyrədir. hajvanca
ьnsanlarca işləjdır. Zaman köməkçisi həm voladır;
men kelgəncə otur.

„Davur“—bir işnin en sonrasəny kərsətmək ycyn işlə-
tilədir—şəhərgə davur varamız, jyz jьlqə davur kytəmiş.

„Davur“ ornyda „ca—cə“ həm işlətilədir—Şəhərgəcə va-
ramız, jyz jьlqəca kytəmiş.

„Ah, yf, ax“ bunlar qajqy, tujqy köməkçiləridir.

8

Belgiler

„Mi“ sorav belgisidir. „Nin“ bir nərsənin kimə, ni-
məgə qarashlyqny kərsətədir—„qarash belgisi“ dir.
Uın vaqcasь, vaqcasьny neşigi, şərifnin kitabı,
Ezbeknin şeryь. Qarash belgisi bir atqa qoşyqac
ından kejin kelgən bir atqa ycinci tyri „almaş izlə-
ri“ qoşyladır. Vaqcasь, qarqasь, menin qala-

мъм, сеңин қағазың, илағың җеърлары, сиз-
ның ишиниз, бизниң турғымыз кәби.

„Нь-қи-ни“ бу һәм қараҗ белгисидир. Бу китап Әһ-
мәт „ни“ бу җеър Бату „нь-қи“.

„Оја—гә, дан—дән, да—дә, ни“ „буңлар бир фе'лның
ишләвсидән başqa кимгә, нинәгә нисвәт болғаньнь көрсә-
тәдир:

„Нь—ни“ тышма белгисидир. Мен китапның јаздым
дегәндә „јазмақ“ иши тә'сиринин, китапгә тышкәни
билнәдир.

„Оја—қа, гә—кә“ вәрҗ белгисидир. Мәктәвкә
вардым, җәһәргә қасдым, тәләвәгә китап вер-
дим дегәндә бундағы фе'лләрдән „мәктәв, җәһәр, тәләвә,
гә“ қаратқан бир һәрәкәт вәрҗәң аңлашладыр.

„дан—дән“ сьрҗ белгисидир. Ујдән кәлдим,
китапдан аңладым дегәндәј фе'лләрдән аңлашлған
һәрәкәтнин „уј“ дән „китап“ дән başланғань аңлашладыр.

„Да—дә“ орун белгисидир. Ујдә отурдым, мәк-
тәвдә јаздым дегәндә фе'лләрниң орунлары билнәдир.

TDV İSAM
Kütüphanesi Arşivi
No TK/135.2

KITABDA BARLAR

	Bet
1. Bir-iki söz	3
2. Vnlı və ynsız tavışlar	7
3. Joqanlıq, iñickilik]	7
4. Tavış өзgərişleri	8
5. Söz və Vnlı tyrləri	9
6. Sözlärnin tyallığı јasamaıьы	11
7. Јasama atlar	12
8. Syfәtlәр	14
9. Sanlar	17
10. Tyv, јasama sanlar	18
11. Oxşaş syfәtlәri	18
12. Fe'llәр	20
13. Sonqь zaman fe'llәр	22
14. Buıruq	22
15. Keıәәәk fe'llәр	23
16. Öline fe'l	24
17. Şәrt fe'l	25
18. Qozqatış fe'l	26
19. Hazırcь fe'llәр	26
20. Ötkән fe'l	28
21. Eşitilgән fe'l	29
22. Hikajә fe'll	30
23. Qoşma te'llәр	30
24. Kәmәket fe'linin işlәntişi	33
25. Fe'llәrnin navlaraqә ajırlıьы	33
26. Eavlarnın һәр biridән başqa navlar јasaş...	35
27. İkinci әzәkdән јasaloqan fe'llәр	38
28. At aıьşmaları	39
29. Soraş aıьşmaları	40
30. Kәmәket sözlәр	40
31. Belgilər	41

TDV ISAM
Kütüphanesi Arşivi
No TK/135.3

ئوقۇغۇچىلارغا .

قوللىغۇچى بۇ كىتابچە «ئۆزبېكچە» نەخسە... توغرىسى، ئۆزبېك نەخسە توغرىسىدا
ئىنىڭ بىر «تەجرىبە» دىر. «ئۆزبېك تىلى» قاعدىلارنى توغرىسىدا بىر تەجرىبە. ئىنىڭ
ئىككىنچى كىتابچىسىدۇر.

بىز، تىل قاعدىلارنى ھەم ئۇنىڭ ئاتامالارنى (ئىستىلاخلار) توغرىسىدا ئىشلەشنىڭ
ھەلى بىرىنچى پەيتىدە ياشايمىز. شۇنىڭ ئۈچۈن تىلىمىزنىڭ قاعدىلارنى بۇتۇنەي
بايدانغا قويۇپ ئاتامالارنى سايىت بىر ھالغا كېلىتەرە ئالغانىمىز يوق. بۇ توغرىدا تىل
مۇئەللىملىرىمىز ئارا بېرىلەشكەن بىر يول ھەنۇز يوقدۇر. يەنى باشلانغان ئىشلەرنىڭ
ھەسەسىدە ھەم شۇ ھالنى كۆرەي چارا يوقدۇر. تىلىمىزنىڭ بۇتۇن قاعدىلارنى
ئالغۇلاپ، ئاتامالارنى بايدانغا قويماق ئۈچۈن يەنە بىر ئاز تىرىشىشىمىز، بىرىنچىمىزگە
كۆمدەك قىلىشىمىز لازىم.

مىن بۇ تەجرىبەنى يازغاندا ھەم تەشكىت تىل مۇئەللىملىكى بىلەن مەشغۇل
بولغان ئورتاقلازم بىلەن ئاڭلاشماقتا كېلىشىمگە كىرىشىم. شۇندەي بولسا ھەم، شۇ
تەجرىبەدە «ئۆزبېك تىلى» نىڭ ئىشلىرىگە توغرى كېلىدىغان ئورۇنلار يوقىتىرىۋېتىپ داۋام قىلا
ئالمايمىز، ئىجتىمال بارىمىز. ئىجتىمال كۆپىدىن بىز يەنە تەجرىبىمىزنى داۋام كىتىدۇر
رەمىز. يەنە ئىشلەيمىز. بۇتۇن ئۆزبېك مۇئەللىملىرىگە تىل ئىشلىرىنى ئۈچۈن زەھەر
بولارلىق كىتابلىرىمىز ئىچىدى بارلىققا چىققان. ھەيۋەت تامانىدىن يازىلغان تىل ساياھەت-
لىقلارنى، شارەسۇلنىڭ تىل قاعدىلارنى، ئىنىڭ دە كىچىك تەجرىبەلىرىم. ئىشائانامنى
بۇتۇن ئۆزبېك مۇئەللىم مۇھەررىرلەرى بۇندەن كېيىن تىلىمىزنى تېخىمۇ زورلەر. بىزنىڭ
كىتابلىرىمىزنى مۇھەممەد قىلىپ ئوقۇرلار. بۇتۇن تەجرىبە قاعدىلار، ئاتامالار، ئۆزبېكلەر
توغرىسىدا ئىشلىرىمىز ئۆزبېكلەر، ئىشلىرىمىز بىلەن ھەم ياۋرۇپا بىلەن ئۆزبېكلەر
ئىشلىرىمىز يەنە ئىشلەيمىز. يەنە تىرىشىمىز. مەنە بۇندەن كېيىن تىلىمىزنىڭ
قاعدىلارنى ئاتامالارنى توغرىسىدا بايدانلى بىر «ئىش» كۆرۈنۈشى بولادۇر. مەنە بۇندەن
كېيىن تىلىمىزنىڭ قاعدىلارنى، ئاتامالارنى سايىت بىر ھالغا قويۇلغان بولادۇر.

قىسقىچە

ئۆزبېكستان مەتبەئە ئىشلىرى نىسبىتىگە 1 نچى مەتبەئەسى
تەشكىت-1927 يىل
Типо-Литография №1 Узцпографтроста
Заказ № 1024
Гашокрит 289 Тираж 7,000

LIBRARY OF CONGRESS
RECEIVED
MAY 4 1928
DOCUMENTS DIVISION

LIBRARY OF CONGRESS
RECEIVED
MAY 4 1928
DOCUMENTS DIVISION

گەپ

سوزنىڭ نىمە ئىكەنى، نېچە تۈرلى بولغانى، قانداي قوشىمچىلار ئالىپ، قانداي ئۆزگەرتىشلەرگە ئۇچرەگەننى سەرىقەدە كوردىك، بىر فىكىرنى بىر كىشىگە بىلىدىمەك ئۇچۇن سوزلەرنى بىغىب بىر بىرىگە باغلاپ تەپتەمز. بۇ تەپتكە نىمىز «گەپ» بولادىر. «مېن كىتەپ ئالدىم» دېگەندە گەپىمىز ئۇچ سوزدەن ياسالغان؛ «مېن بۇ كۇن تېز كېلىدىك»، دېگەندە بېش سوزدەن ياسالغاندىر. دېمەك: بىر فىكىر، بىر ئوي ئاڭلاغۇچى سوز قوشىمى بىر گەپ بولادىر.

بىر ئىلدە بولغان گەپنىڭ تۈرلەرى، ياسالشى، ھەم گەپتە گى سوزلەر توغرىسىدا مەلۇمەت شۇ تىلنىڭ نەخىۋىدە كورىلەدىر. قىمىرلاغان قىر ئاشار. بوزچى بېل-باققا يالچىماس. مۇللە بىلىگەننى ئوقۇر. ئىكى قوچقار كەللەسى بىر قازاندا قايناماس. ئولگەن كېلىمەس. ئۇچكەن يانماس. دېگەننىمىزدە گى ئالتى «سوز قوشىمى» نىڭ ھەر بىرى بىر گەپتىر.

تۇرىش بېلىگىلەرى

سوزلەرنى ئوپىلاپ بىر بىرىگە بەيلەپ «گەپ» تۇرىشىدە «ئوي» قۇلابى ئاڭلاشلىسىن دېپ تۈرلى بېلىگىلەر ئىشلەتىلەدىر.

THE NATIONAL LIBRARY OF CONGRESS
IRKIN KUTUPHANESI

بۇلارنىڭ ھەممىسىگە بىردەن، «تۇرىش بېلىگىلەرى» ياسادداچا «تۇرىشلار» دىيىلەدۇر. تۇرىش بېلىگىلەردەن قايسى بىر تەسنى گەپنىڭ قايسى بىر تەرەپىدەن سوڭ قويىلىشى توغرىسىدا ھەر بىرنىڭ ئۆز ئورنىدا مەلۇمەت بېرىلگۈسىدۇر. بۇندە ھەممىسى بىر قاتاردان كۆرىپ ئوتىشىمىز كېرەك:

- 1- «نۇقتا» (.) دىر. بۇنىڭگە كېلىگەچ ئوقۇغۇچىنىڭ ئوقۇشى لازىم.
- 2- «بىر تىنىش» بېلىگىسى (؛) دىر. بۇنىڭگە كېلىگەچ ئوقۇغۇچى توقتامىدۇر؛ بىراق گەپ بەگى سوزلەرنىڭ مۇنەسەبەتلەرى بۇزىلماسىن ئۇچۇن بىر نەسەفەس ئىلىش (بىر تىنىش) ۋاقتى تۇرىدۇ ئوتەدۇر.
- 3- «يارىم تىنىش» بېلىگىسى (،) دىر. بۇنىڭگە كېلىگەچ ئوقۇغۇچى يارىم تىنىش ۋاقتى تۇرىدۇ ئوتەدۇر.
- 4- سورايش بېلىگىسى (؟) دىر.
- 5- ئۇندەش بېلىگىسى (ا) دىر.
- 6- قوش نۇقتا (:) دىر.
- 7- تىرىناقىلار (» «) دىر.
- 8- يايىلار () دىر.
- 9- تورتكۈل يايىلار [] دىر.
- 10- ئۆلكەن يايىلار { } دىر.
- 11- چىزىق (—) دىر.
- 12- نۇقتىلار (.....) دىر.

باش سوزلەر
كېسىم، ئېگە

- 1- قۇشلار باغچادا ئېرتەلەب...
- 2- چولپان ياقىمدا ياخشى بىر شىغىر...

يۇقارىداغى ئىككى سوز قوشىمىدان ھېچ بىر تەسى «گەپ» بولالمايدۇر. بۇلاردەن تۈگەل «ئوي» ئاڭلاشلىمايدۇر. بۇ ئىككى سوز قوشىمىدان قاي بىرىنى ئېشىنكەچ سوز كېسىلدى، گەپ بىتىدى دەپ ئويلامايمىز. گەپنىڭ سوڭىنى كۈتەمىز. بۇلارنى تۈگەتمەك، «گەپ» غىلماق ئۇچۇن بىر ئىچىسىگە «سايرايىدۇر» ئىككىنچىسىگە «يازدى» سوزلەرنى قوشىدۇ:

- 1- قۇشلار باغچادا ئېرتەلەب سايرايىدۇر.
 - 2- چولپان ياقىمدا ياخشى بىر شىغىر يازدى.
- دېيىمىز، ئاڭلانماقچى بولغانىمىز «ئوي» نى تۈگەللەتمەيمىز «گەپ» تۈگەلدۇر، سوز كېسىلەدۇر. گەپنىڭ تاماملانپ سوزنىڭ كېسىلگەنى شۇ «سايرايىدۇر»، ھەم «يازدى» سوزلەرى بىلەن بولىدۇ. شۇنىڭ ئۇچۇن يۇقارىداغى ئىككى «گەپ» نىڭ ئاخىرىداغى «يازدى»، «سايرايىدۇر» سوزلەرگە «گەپنىڭ كېسىم سوزلەرى» ياسادداچا «كېسىم» دېيىمىز.

گەپ بەگى سوزلەرنىڭ ئاخىرىغا كېلىگەن، ئوز كېلىشى بىلەن سوز قوشىمىنى «گەپ» كە ئەيلەنتىرگەن سوز - «كېسىم» سوز بىر بالالى ئوي بازار؛ بالاسىز ئوي مازار ئالدامان ئالدا ئىمايدۇر.

ئايرىلغاننى ئايىق يېر. (ئىل سوزلەرى)

شۇ چاقدا، شۇ باغدا ھەر نەرسە يۇمشاقىدۇر. ھەر نەرسە كۈكەرگەن، ھەر نەرسە ئاپپاقىدۇر.

(چولپان)

ئالڭ ئاتىدى، جاھان زۇلمەتى بىتىدى.

مۈكلى كېچە مىڭ دەرد ئىلە ئوتىدى. (بانۇ)

بۇقارداغى گەپلەرنىڭ ئاخىرلاردا بولغان: بازار، مازار، ئال-
مانمايدىر، يېر، كۆكەرگەن، يۇمشاق، ئاپپاقىر، ئاتىدى، بىتىدى،
ئوتىدى سوزلەرى شۇ گەپلەرنىڭ كېسىم سوزلەردىر.

كېسىم سوزىگە «دىر» قوشمىچاسى قوشىلادىر. «دىر»
قوشىلماغىنى ھەم بولادىر. بۇقارداغى گەپلەردە ئىكەۋىگە ھەم
مىسال بار.

كېسىم سوزىدەن سوڭ، گەپنىڭ بىتكەننى كورسەتمەك ئۇچۇن
«نۇقتا» قويىلادىر.

ئەخمەد مېنىگە خات يۇباردى،
بۇ كىتەپنى كەرىم يازغان.
بۇكۇن بىزگە ئاقچا بېرىلدى.

بۇ ئۇچ گەپنىڭ كېسىملىرى «يۇباردى»، «يازغان» ھەم
«بېرىلدى» سوزلەردىر. شۇ كېسىم سوزلەردەن ھەر بىر تەسىنى
«كىم؟ نىمە؟» سوراغلىرى بىلەن ئەيتكەندە گەپدەكى قايسى سوز
بىلەن جاۋاب بېرىلسە شۇ سوز؛ گەپنىڭ «ئېگە سوزى» يەكى
ساداچا «ئېگە» سى بولادىر.

- كىم يۇباردى؟ - ئەخمەت.
- كىم يازغان؟ - كەرىم.
- نىمە بېرىلدى؟ - ئاقچا.

مەنە شۇ «ئەخمەت، كەرىم، ئاقچا» سوزلەرى بۇقارداغى
گەپلەرگە «ئېگە سوزى» بولۇپ كىرگەندىر.

دېمەك بىر گەپدەكى «كېسىم سوزى» كىم نىمە توغرىسىدا
ئەيتىلگەن بولسا ئېگە سوزى شۇدۇر.

كېسىم سوزىنىڭ دە ئېگە سوزىنىڭ دە بىر گەپدە بىردەن ئارتىق
بولىشلارى مۇمكىندىر.

كېسىم يەكى ئېگە سوزى بىردەن ئارتىق بولغاندا ئارا لاردا (ء)
شەكلى قويىلادىر؛ ئېڭ سوڭغىسىدا (ء) شەكلى ئورنىدا «ھەم»
ۋە قايندى كېتىرمەككە بولادىر:

ئويىلار،
قوناقلار،
سارايلار،

ئايىرلىى بۇتۇن دەبدە بەسىندەن. (فىئوت)
ئوينادى، كۇلىدى قارغادى تىندى، (باتو)

بۇ تۇرمىش، بۇ خەكىمىيەت، چېكى كورنىمەگەن بۇ
قارانغۇلىق ئۇنىڭ ئۇچۇن سىرە قىزىقارلىق ئېمەس. (ء. قەبرى)
ئامۇ كۇپۇرەشىدىر، تاشمەشىدىر. (چولپان)

بىزنىڭ مەنتەبدە تەلەپەلەرگە قالام، دەفتەر، كىتەپ، كىيىم،
تاماق ھەم ئاقچا بېرىلەدىر.

بىزنىڭ شەھەرگە ئوزبېك شاعىرلاردا چولپان، باتۇ،
ئېلىپېك ۋە ئايىپىكلەر كېلىدەلەر.

ئىشچىلەر خەرەكەتى قانۇنى خەرەكەت، مەجبۇرى خەرە -
كەت، ماعىنالى خەرەكەت. (ھەنىق پوزناش)

بۇ خەرەكەتنىڭ ئوزىگە ماخسۇس شارائىتى، ئوزگەلىك -
لەرى، نەزەرىيەسى، خەتتۇ خەرەكەتى، سىمىيەتى، ۋە پىرە -
گرەمەسى باردىر. (ء. ب.)

گەپدەن ئاڭلاشلىغان «ئوي» مانتىقچىلارچا ئەيتكەندە «خۇكۇم»
يەكى «ئاسىدىق» دىر. ئوي يەكى خۇكۇم زېھنى بىر گەپدەر. ئۇنىڭدا
بولەكلىرى بولادىر. ئۇنىڭ بىرىنچى بولەگىگە ئېسىكى مانتىق -
چىلار سىز «ماۋزۇع»؛ ئىككىنچى بولەگىگە «مەخمۇل» دىر
ئېدىلەر. ئويىنىڭ بىرىنچى بولەكى بولغان «ماۋزۇع»؛ گەپنىڭ ئىگە

دەگى مەكتەپ، بازار، ئەخمەت سوزلەرگە چىقىش تولدۇرغىچى دىيىلەدۇ: ئورۇن تولدۇرغىچى گەپنىڭ شۇندەي بىرىۋە كىرىدۇ، ئوزىدەن بىر ھەرەكت بىر ئۇزاندۇشنىڭ باشلانغانىنى بىلىدۇ، بۇنىڭ بېلگىسى «دان-دەن» دىر. چىقىش تولدۇرغىچى ئوزىنىڭ بېلگىسىدەن سىمرا ئايرىلمايدۇ: ئوزى بىلمەيدۇ؛ كىشىدەن سورامايدۇ. بىر ئات ئارقاسىدىن مىڭ ئات سۇۋۇ ئىچەدۇ. ياخشى سوز بىلەن ئىمان ئىنىدىن چىقار؛ يامان سوز بىلەن قىلىش قىنىدىن چىقار. ياماندىن ھەر كىم بېزەيدۇ. (ئىل سوزلەرى)

چىقىش تولدۇرغىچىغا «بېرى-بۇيان» سوزلەرى قوشىلغاندا ھەرەكت، ئۇزاندۇشنىڭ باش ئۇچى ئاڭلاشلايدۇ. بىر يىلدىن بېرى تانىشلىغىمىز بار. مەكتەپدەن بۇيان چاپىپ كېلەمىز. ئۈچ ئايدان بۇيان كەتەلمەن.

جەننەت ئۇ گۈزەل جازىبىلى يېرى
 كۆپىدەن بېرى ئۇستىدە خاقان. (باتۇ)

ئۈچ كۈندەن بېرى توختاماسدىن ياغىپ تۇرغان ياغمۇر...
 (۲ شېرىۋەتتە)

ئېسىكەرە: بۇقارداغى كەبى گەپلەردەن «بېرى» سوزىنىڭ قالغانى مەن بولادى: قوشنىلار كۆپىدەن تۇردىلار. (كۆپ-دەن بېرى تۇردىلار). (باتۇ)

«دان-دەن» بېلگىلەرى (1) سەبەب، ۋاستا ماغىنلاردا ھەم كېلەدۇ: تامغاشانۇدان چىقىدۇ، ئاتام تېغىدەن ئولدى كەبى، (2) ھەرەبچە «بەغىز» بىر قىسىم ماغىنىدا ھەم كېلەدۇ: كىتەبىدەن ئۈچ بېت ئوقۇدىم، ئالمادان يۈزتە ئالدىم، پۇلدىن بىزگە ھەم بېرىدىلەر، كوك چاپىدىن بېرىك كەبى. (3) ھەرقەندە سۇفەتلەر قاتارىدا، «15» راقام ئاستىدا «ئارتىقلىق سۇفەتى» دېيىپ كۆر-سەتىلگەن ياخشىراق، كېسىكىرەك كەبى سۇفەتلەر بار، شۇل سۇفەتلەرگە

بەيلەنىپ كېلگەن ئاتلارغا ھەم «دان-دەن» قوشىلادۇ. ئۇنىڭ سوزى قىلىچىدىن كېسىكىرەك دىر. شەرىپ ئەخمەتدەن بىلىملىرى كەبى. دۇنيادا تاشىدىن قاتتىغراق يۈرەكلەر بار. كېسىكىرەك، ياقىنراق كەبى ئارتىقلىق سۇفەتلەرنىڭ ماغىنىدا لارىداغى «ئارتىقلىق» نى يەنە بىر دەرىجە ئارتتىراق ئۇچۇن شۇلەرگە بەيلەنگەن سوزلەرگە «دان-دەن» بىلگىسىدەن سوك ھەم-دە قايدى قوشىلادۇ: شەرىپ كەرىمىدەن تۇزۇكرەك. يولداش شەرىفدەن ھەم تۇزۇكرەك؛ تېمىر تاشىدىن قاتتىغراق؛ پولات تېمىردەن دە قاتتىغراق. ئۇنىڭ سوزى قىلىچىدىن ھەم كېسىكىرەك دىر. دۇنيادا تاشىدىن دا قاتتىغراق يۈرەكلەر بار كەبى. ئارتىقلىق سۇفەتى گەپكە كىرگەچ ئۇنىڭ بىلگىسى بولغان «راق-رەك» نىڭ تۇشىپ قالغانى ھەم بولادۇ: ئۇنىڭ سوزى قىلىچىدىن ھەم كېسىكىرەك دىر؛ شەرىپ ئەخمەتدەن بىلىملىرى؛ دۇنيادا تاشىدىن قاتتىق يۈرەكلەر بار؛ ئۇنىڭ سوزى قىلىچىدىن ھەم كېسىكىن؛ دۇنيادا تاشىدىن دا قاتتىق يۈرەكلەر بار كەبى يۇقارىدا كورسەتىلگەن، تۇرلى ماغىنلارداغى «دان-دەن» بىلگىلەرنىڭ ھەممەسىنى «چىقىش» بىلگىسى دېيىپ شۇلەرگە قوشىلغان سوزلەرنىڭ ھەممەسىنى «چىقىش تولدۇرغىچى» ساناماق مۇناسىبىدۇر.

بۇنگەچە كۆرىپ كېلىگەنمىز ئۈچ تولدۇرغىچ (تۇشىم، بارىش چىقىش تولدۇرغىچلار) نىڭ گەپكە كىرىپ كىرمەسلىكى گەپىد كېسىم سوزى بولغان فېئىلنىڭ ماغىنىغا باغلىقدۇر. شۇل فېئىلنىڭ ماغىنىسى ئىستەسەگىنە تولدۇرغىچلارنىڭ بىر تە-ئىكى تەسى گەپكە

كەرەدىر؛ يوقسا كىر مەيدىر قۇش ئۇچىدى دېگەننىمىز دە ئۇ چىشى فىئىلى چىقىشى ھەم بارىش تولىدىرىغىچلارى بىلەن كېلىشىدە: قۇش ياغاچدان ئۇچىدى، كوككە ئۇچىدى دىيەنالايمىز. بىراق ئۇ چىشى فىئىلى «ئۇشىم تولىدىرىغىچى» بىلەن سىرە كېلىشىمەگەننى ئۇچۇن قۇش تامىنى ئۇچىدى، كوككى ئۇچىدى دىيەيمىز. مېن پالاو يېدىم دېگەننىمىز دېك يېمەك فىئىلى تۇشىم ھەم چىقىشى تولىدىرىغىچلارى بىلەن كېلىشىدە. شۇنىڭ ئۇچۇن مېن پالاۋنى يېدىم. مېن پالاۋدان يېدىم، مېن پالاۋنى تاباقدان يېدىم، دىيىمىز. بىراق بۇ فىئىل بارىش تولىدىرىغىچى بىلەن كېلىشىدەيدىر. شۇنىڭ ئۇچۇن يۇقارىداغى گەپلەرگە بارىش تولىدىرىغىچىنى كىرگىزە ئالمايمىز.

بۇندەن كېيىن كورىلەتۇرغان تولىدىرىغىچلاردا بو حال يوقىدىر. بۇلەرنى ھەر قانداي گەپكە كىرگىزمەك مۇمكىندىر.

IV

ئورۇن تولىدىرىغىچى

كەرىم ساباغىنى ئۇيدە يازادىر.

بىز ئىشىمىزنى قىشلاقتا كورەمىز.

يۇقارىداغى گەپلەردە «كەرىم ساباغىنى يازادىر»، بىز ئىشىمىزنى كورەمىز، دېگەن ئويلارنىڭ ئورۇنلارنى كورسەتكەن «ئۇيدە، قىشلاقتا» سوزلەرى گەپنىڭ «ئورۇن تولىدىرىغىچى» بولادىر.

ئوزۇن تولىدىرىغىچى گەپنىڭ شۇندەي بىر بولەگىدىر كىم، گەيدەن ئاڭلاشلىغان ئوينىڭ ئورنىنى بىلىدەردىر. بۇنىڭ يېلىگىسى «دا-دە» دىر. ئورۇن تولىدىرىغىچى ئوز يېلىگىسىدەن سىرە ئايرىلمايدىر:

ئالدىڭدا ئاققان سۇۋىنىڭ قادىرى يوق (تېل سوزى)
ئوين ئالتى قونغىرات ئېلىدە داۋان بىي دېگەن ئوتىدى.
(ئالپامىش)

كومكوك كوزەل ئوتلاقلارنىڭ ياسىلىغان
ئۇستىلەردە نە پادا بار، نە يىلقى. (چولپان)

V

چاغ تولىدىرىغىچى

كەرىم ساباغىنى كېچە يازادىر.
ئېرتە بىزنىڭ مەكتەبىدە ساباق باشلانادىر.

مېن تۇنە كۇن بىسىزنى ئىزلەگەن ئېدىم
يۇقارىداغى گەپلەردەن ئاڭلاشلىغان ئويلارنىڭ زامانلارنى بىلىدىرىگەن «كېچە، ئېرتە، تۇنە كۇن» سوزلەرى «چاغ تولىدىرىغىچى» بولادىر.

ئوينىڭ زامانىنى بىلىدىرىگەن گەپ بولەكلەر بىگە چاغ تولىدىرىغىچى دىيىمىز. بۇنىڭ ھەم يېلىگىسى «دا-دە» دىر، چاغ تولىدىرىغىچى ئېندى، ئېرتە، كېچە، كۇن، ئاقشام... سوزلەر بىگە ئوخشاشان چاغ ئانلارى بولغانىدا ئۇنىڭ «دا-دە» يېلىگىلەرى قوشىلسادا، قوشىلمانىدا، بولادىر:

ئوز بېك قىزى ئېرىمكىلى «كۇندە» بوشالماي (چولپان)
ھەيىبەتلى «مايداندا» بىز جاۋلان «قىلغاندا»
قىلىچلار ئويناتىب ھارپان «سۇرگەندە»
قارىشىدان مايدانغا قاھرامان «سورغاندا»
سىچقاندىن جاي سورغان ئېسكى كۇچ ئۇنۇتما (باتۇ)

يەنە «بىر كۇن» قىزلار كەبى تەبىيەت
قۇلاغىغا ئالتىن خالقا «ئاققاندا» (سىرت)

«كوب كۇنلەر» باشداغى كۇچنى
 سېزىمىنىڭ ئالدىغا توكىنىڭ
 (باتۇ)
 «ئېرتە ئىنىدىن» ئېرىكىڭ قولىدىن كېتەدەر.
 ئېرىكەلەنسە «بىر ئىككى كۇن» قۇۋناپ قال. (باتۇ)
 «ئوراقدا» يوق، «ماشاقدا» يوق «خىرماندا» خازىر،
 (ئېل سوزى)
 سەرىفدە زامان فەقلى دەپ كورسەتىلگەن «چىققاچ، يازغاچ،
 كورگەچ» كەبى فەقلىلەر ھەم گەپكە - چاغ تولىدىغىچى بولۇپ
 كىرەدەر: كەرىم قۇياش چىققاچ ئورنىدىن تۇردى؛ بالاسىنىڭ
 كوز ياشلىرىنى كورگەچ چىدەيەلمەيدى كەبى.

VI

بىر گەللىك تولىدىغىچى

مەن سېنىگە قالىم بىلەن قاغاز كېتىدىم.
 ئەخمەت بىلەن كەرىم بۇكۇن بىزگە قۇندىلار.
 سىز بۇنىشىنى ئوز كوزىڭىز بىلەن كوردىڭىز.
 بىز ئۇيدەن ئېرتە بىلەن چىقىدۇق.

يۇقارىداغى گەپلەردە «بىلەن» قوشىلغان ئاتىلارنىڭ گەپنىڭ
 بىر بولەگىگە (ئورتاقلىق شەكلىدە يا قۇراللىق شەكلىدە يازامانداشلىق
 شەكلىدە) يولداش بولغانلىرى بىلىنەدەر. بۇنىڭگە «بىرگەلىك
 تولىدىغىچى» دېيىمىز. بىرگەلىك تولىدىغىچى گەپنىڭ شۇندەي
 بىر بولەگىدىن كىم: ئۇنىڭ گەپنىڭ باشقا بىر بولەگى بىلەن
 يولداشلىقى، بىر گەللىكى ئاڭلاشلىدەر. بۇنىڭ بېلگىسى «بىلەن»
 بىلە» دەر. ئاراسىدا «ئىلە» ھەم ئىشلەتلىدەر. «ئىلە» دەن «ئە» نى
 قۇشۇپ يالغىزغىنا «لە» نىڭ ئوزىنى ھەم ئىشلەتەدەرلەر:

ئويلىنىگەن ئويلىلەرلە كوڭىل يۇپانماسى.
 كوڭىلنىڭ ئىستەگى ئوي بىلەن قانماس. (چولپان)
 سوز ئىلە فەتخ بولۇر كىشۇەرلەر.
 سوز بىلەن جەمەت بولۇر لەشكەرلەر. (شەيبىنى ناما)
 مۇڭلى كېچە مىڭ دەرد ئىلە ئوتىدى. (باتۇ)
 «بىلەن» ئىلە» نىڭ بىلىدىر گەنى «بىرگەلىك» ماغاناسى جۇدە
 كېڭىدىر: (ئا) ئورتاقلىق شەكلىدە بىر گەللىكى بىلىدىر دەن: غەزىزىپىك
 سىپاھىلار بىلەن سەمەر-قانداق قاپقاسىغا تامان خەرەكت قىلدى.
 جامىدىنىڭ ئاتا بېك بىلەن تانىشىلىغى بولماسا ھەم...
 غەزىزە خاتىن بىلەن رۇستەم ئەكەننىڭ خاتىنى...
 (ئوتكەن كۈنلەر. ع. ق.)
 ب) قۇراللىق شەكلىدە بىر گەللىكى بىلىدىر دەن: تەبىئەت
 چېچەكلەر بىلەن بېزەنەدەر. (تەبىئەتدە بامار. سەبىدىغىلى)
 تېپىلەر قانداق ئوسمىلىك لە ئۇرتىلىگەن (ۋ. مەخۇدى)
 تايىمىنىڭ يالمنى قامچى ساپى بىلەن ئازالاب تۇرانىدىم.
 (ئۇلاقدا. ع. ق.)
 ھ) سەبەبلىك شەكلىدە بىرگەلىكى بىلىدىر دەن: بوغىق،
 قىسىق بۇ كوڭىل كۇچلى ئوت بىلەن يانادىر. (چولپان)
 دەرد بىرلە كېچەلەر يىغىلار زار (شەيبىنى ناما)
 تۇرلى چېچەكلەر قۇياشقا قاراپ قۇۋانچ بىلەن لەبەلەرنى
 خىلمەيتىرەدەرلەر (تەبىئەتدە بامار. سەبىدىغىلى).
 ماشىق باشلانمىش بىلەن بۇتىن بارلىغىغا ئىسسىقلىق يۇگىردى.
 (جىتلەر بەزى. ع. ق.)
 د) زامانداشلىق شەكلىدە بىر گەللىكى بىلىدىر دەن: ئېرتە بىلەن
 سېنىگە ئۇچرادىم. سېنى كورىش بىلەن يولدىن قايتىدىم. قىزلار
 قىي-چۇۋ بىلەن توپىنى-ئۇشلاپ ئالدىلار (چولپان)
 شېكەر مە: ئېسىكى يازغۇچىلار بىلەن «بىلەن» نى «بىرلەن»
 بىرلە» شەكلىدە ئىشلەتەر. ئىكەنلەر بۇكۇن بۇ شەكىل ئىشلەتەدەرلەر.

نېچۇنلىك تولدېرغىچى

مېن بۇ كىتەپنى ئوقۇماق ئۇچۇن ئالدىم،
يالغان باتۇر قاچماق ئۇچۇن ئاتقا مەنەدىر.
بىر ئاز ھاۋا ئالماق ئۇچۇن دالاغا چىقىدۇ.

يۇقارىداغى گەپلەردە كىتەپ ئالماقنىڭ سەبەبى ئوقۇماق ئاتقا
مەنەنىڭ سەبەبى قاچماق. دالاغا چىقىماقنىڭ سەبەبى ھاۋا ئالماقدا.
مەنەشۇل ئوقۇماق، يازماق، قاچماق، ھاۋا ئالماق سوزلەردەن ھەر
بىرى گەپنىڭ نېچۇنلىك تولدېرغىچىدۇر. نېچۇنلىك تولدېرغىچى
گەپنىڭ شۇندەي بىر بولەكلىرى كىم ئۇنداق ئاڭلاشلىغان ئىشنىڭ
سەبەبى (نېچۇنلىكىنى) كۆرسەتەدۇر. بۇنىڭ بىلگىسى «ئۇچۇن»
دۇر. سەرىفدە (بىرىنچى باسما 32 بېت) بىرىنچى كومە فېئىللەر
قاتارىدا كۆرسەتىلگەن ئىككى نۇرلى كېلىگۈسى فېئىل بار. شۇنىڭ
بىرىنچى نۇرلىسى بولغان يازار، ئوقۇر كەبى فېئىللەرغا ھەم
غاز گە - قوشىلغاندا نېچۇنلىك تولدېرغىچى بولادۇر. خات
يازارغا قاغاز ئالدىم. سېنى كۆرگە كېلىم كەبى. يەنە سەرىفدە
تورتنچى كومەدە كۆرسەتىلگەن زامانىسىز فېئىللەرنىڭ بىرىنچىسى
بولغان «يازغالى، ئوقۇغالى، كۆرگەلى» كەبى فېئىللەر ھەم
گەپدە نېچۇنلىك تولدېرغىچى بولادۇر.

خات يازغالى قاغاز ئالدىم.

سېنى كۆرگەلى كېلىگەن ئېدىم.

كەتتە كىچىك پارچا بىردەن قىرلارغا.

كىتەپدەمىز ئېكىنلەرنى ئېكەرگە.

چىنىڭ - مايدانىدا جاۋلان ئېتىكەلى...

(ئېلىپبەك)

(باتۇ)

نۇچۇنلىك (حال) تولدېرغىچى

شەگىرد قىچقىرىپ ئوقۇدى.

مۇغەللىم كۈلىپ تىڭلادى.

شۇل گەپلەردە گى «قىچقىرىپ، كۈلىپ» سوزلەرى ئويدان
ئاڭلاشلىغان «ئىش» نىڭ نۇچۇن بولغانىنى بىلىدۇر، نۇچۇنلىك
تولدېرغىچى ئۇچ شەكىلدە بولادۇر: 1) سەرىفدە تورتنچى كومە
فېئىللەر قاتارىدا كۆرسەتىلگەن قىچقىرىپ، چاپىپ، كەبى فېئىللەر
گەپ ئارىسىدا نۇچۇنلىك تولدېرغىچى بولادۇر (يوقارىداغى
مىساللاردا كۆرىلگەنى كەبى). 2) سۇفەتنىڭ بىر ئات بىلەن كېلىدۇ
شېئىرى، شۇل ئاتنىڭ شۇل سۇفەتكە «سۇفەتلى» بولغانىنى سەرىفدە
كۆرگەن ئېدىك. سۇفەت ئاتقا ئېمەس، فېئىلگە ئېلەنىپ كېلىگەندە
نۇچۇنلىك تولدېرغىچى بولادۇر (سانلار ھەم شۇل قاتاردۇر):
مېن خاننى ياخشى يازدىم. سېن بۇ كۈن ئۇزاق سويىلەدىڭ.
باتىر ئارىسلان كەبى قىچقىردى. شەرىف مەكتەپىدەن بىرىنچى
چىقىدى. 3) روسچا، تاتارچا، ئىنسانچا كەبى نىسبەت كومەكچىسى
قوشىلغان ئاتلار ھەم گەپدە نۇچۇنلىك تولدېرغىچى بولادۇر;
روسچا گەپىردىم، ئىنسانچا ئىشلەدىڭ كەبى.

بو سەككىز تولدېرغىچىدىن ھەر بىرىنىڭ ھەم گەپدە بىردەن
ئارتىق بولىشلار مۇمكىندۇر. گەپدە نۇرغىنچىلارنىڭ بىرىنچىسى بىردەن
ئارتىق بولغاندا ئارالاردا «،» شەكلى قويدىلار؛ ئىككىدەن ئارتىق،
بولغاندا ئېڭ سوڭغىسى ئۇچۇن «،» شەكلى ئورنىدا «ھەم»
- ھەمدە - ۋە» قايدى كېتىرمەكدە بولادۇر. بۇ كۈن مەكتەپ -
مەن مېنىڭ قىلام، قاغاز، دەفتەر ھەم كىتەپ بېرىدىلەر.
قۇياش سېن ھەر كۈن چىلىمەپسە كېنە كۆتەرىلەسەن؛ تاغ -

بازارغا باردىم - بازار سارى باردىم.
مەكتەپكە جۈنۈدىم - مەكتەپ سارى جۈنۈدىم.
بازار سارى باردىم، بىلەن بازارغا باردىم - نىڭ ئايرىماسى
شۇل: «بازار سارى بارماق» بازارنىڭ ئوزىگە ئېمەس، شۇ
بولغان تامانغا بارماقدىن.

تۇشىدى ئاندىن گۈزەرى مەردۇسارى (شەيدىنى ناما)
تۇن ئاقشام كېلىدى كۈلبەم سارى ئۇل گۈلرۇخ شىتاب ئەيلەپ.
(ئەمبىرى)

(ب) بارىش تولدىرغىچى بىلەن ئورۇن تولدىرغىچىنىڭ بېلگە -
لەرى بەغزەن «ئارا» سوزى بىلەن ئالدىشتىرىلادىر:

مەكتەپكە كىردىلەر - مەكتەپ ئارا كىردىلەر.
كىتەپكە كوز سالىدىم - كىتەپ ئارا كوز سالىدىم.

شەھەردە كوردىم - شەھەر ئارا كوردىم.
كىتەپدە ئوقۇدىم - كىتەپ ئارا ئوقۇدىم.

يەنە خان كېلىدى سەمەر - قاند ئارا (سەمەر كېنىتكە)
پارچا غلام ئارا (عالامدا) ئاندىن غاۋغا. (شەيدىنى ناما)

جىسىمىم ئارا پىچۇتابدىر مېن نې قىلاي؟
جانىمدا كۈب ئىزتىراپىدىر مېن نې قىلاي؟ (باير)

(ج) بارىش ھەم ئورۇن تولدىرغىچلارنىڭ بېلگىلەرى «ئوزە»
بىلەن ئالدىشتىرىلادىر:

كەرىم تامغا چىقىدى - تام ئوزە چىقىدى.

قۇش ياغاچقا قوندى - ياغاچ ئوزە قوندى.

توپپى باشدا تۇرادىر - باش ئوزە تۇرادىر.

قۇشلار ياغاچلاردا ئۇخلاپلار - ياغاچلار ئوزە ئۇخلاپلار.
بارىش ھەم ئورۇن بېلگىلەرىنى «ئوزە» بىلەن ئالدىشتىرماق

نى، ئاشنى، شەھەرنى، دالانى يارىتاسان! تۇنە كۈن شەھەر -
دە كەرىمنى، شەرىقىنى، ئەھمەتنى ۋە سۇلايماننى كوردىم.
(يەكى) تۇنە كۈن شەھەردە كەرىم، شەرىقى ۋە سۇلايماننى
كوردىم. قانۇنغا، تەرتىپكە بويۇن سۇنمەسەن بۇ كۈنگى
جەمئىيەت ئارا ياشايمىز. ئاي ئوزىنىڭ جىلمەيمىش نۇرىنى
تاغلارغا، ئاشلارغا، ياغاچلارغا، ياپراقلارغا ساچىپ تۇرار
ئېدى. مېن بۇ كۈن ئەكەمدەن، ئورتاغىمدان خاتلار ئالىدىم.
شەھەردە، دادا، چولدا، تاغدا ئوقۇماغان بىر كىشىمىز
قالماستىن. دۇشمەنلەرىمىزنىڭ جازالارنى قىلىچلار بىلەن، مەل -
ساقلار بىلەن، توپلار بىلەن، قاماقلار بىلەن ئېپىرەرگە تىرىشامىز.
بۇ كۈن، ئېرتە، ئېندىن ئىشلەيمەن؛ ئۇندەن سوڭ بوشى
بولامان. بالالار كۇچىمىز بار ئېكەن، ئوقۇماق ئۇچۇن، بىلىمكە
ئۇچۇن ئورگەنمەك ئۇچۇن، ياشاماق ئۇچۇن، تىرىشىشىمىز!
يولداش بىلەن - غەلى قىزىشىپ، قايناشىپ، سوڭىشىپ كەپ -
رىشىدىلەر.

ئېسىكەرەم: بۇندەي ئورۇنلاردا تولدىرغىچ بېلگىلەرى بولغان
«نى» غا، «دا» دەن، بىلەن، ئۈچۈننى ئېك سوڭىشىداغىنا ئېيتىپ
باشقالارغا ئەيتىسەنلىك مەم مۇمكىندىر: دۇشمەنلەرىمىزنىڭ جازالارنى
قىلىچلار، سىلتىقلار، توپلار، قاماقلار بىلەن بېرىپكە تىرىشامىز مېن بۇ كۈن
ئەكەم، ئورتاغىمدان خات ئالىدىم كەي.

تولدىرغىچ بېلگىلەرنىڭ كۈمەكچى سوزلەرى بىلەن ئالدىشماسى

ئور بېكچەدە تولدىرغىچ بېلگىلەرىدەن بەغزىلەرنىڭ كۈمەكچى
سوزلەر بىلەن ئالدىشتىرىلغانى بولادىر:

(ئا) بارىش تولدىرغىچىنىڭ بېلگىسى «غاگە» دىر. بىراق
بۇنىڭ ئورنىغا «سارى» كۈمەكچىسى ھەم كېلەدەر.

ئوقۇدىم» دېگەننىمىز گەپدە: مېن - ئېگە، كىتەبىنى - توشىمىم تۇل -
 دىرىغىچى، ئوقۇدىم - كېسىم سوزىدىر. ئېندى شۇل گەپدەگى
 «ئوقۇدىم» فىئىلىنى «مەجھۇل» شەكىلگە ئەيلەنتىرىپ «كىتەب
 ئوقۇلى» دېسەك كورەمىز كىم، بىرىنچى گەپدە «توشىم تولىدىغى -
 چى» بولغان «كىتەبىنى» سوزى ئوزىنىڭ «نى» بىلىگىسىنى تاشلاپ
 ئىككىنچى گەپدە ئېگە سوزى بولىدىر. شۇ ئىشنى بولىدىرىش فىئىلگە
 ھەم قىلىپ كورەيلىك: «مېن كىتەبىنى ئوقۇيالمادىم» دېگەننىمىز
 گەپدە: مېن - ئېگە، كىتەبىنى - توشىم تولىدىرىغىچى، ئوقۇيالمى -
 دىم - كېسىم سوزىدىر. ئېندى شۇل گەپدەگى «ئوقۇيالمادىم»
 فىئىلىنى مەجھۇلگە ئەيلەنتىرگەندە توشىم تولىدىرىغىچى بولغان
 «كىتەبىنى» سوزىدەن «نى» بىلىگىسىنى تاشلاپ ئوزىنى گەپنىڭ
 ئېگە سوزى قىلىشىمىز يەنى «كىتەب ئوقۇپ بولمادى» دېشىمىز
 لازىم بولادىر. بىراق بىز بۇندەي قىلمايمىز، «كىتەبىنى» سوزىنى
 «نى» بىلىگىسىدەن ئاچراتماي «كىتەبىنى ئوقۇپ بولمادى» دېيمىز.
 دېمەك بۇ گەپنىڭ، مانىقىقا كورە ئېگە سوزى «كىتەب» دىر. لېكىن
 «كىتەب» سوزى «نى» بىلىگىسى بىلەن كېلگەنى ئۇچۇن «نەحو»
 قاعداسىغا كورە «ئېگە» بولا ئالمايدىر. بۇ گەپ ھەم «نەحو» گە
 كورە ئېگەسىز بىر «گەپ» بولۇپ قالادىر.

كېلىشكەنلىك

ئېگە بىلەن كېسىم سوزلەرى ئاراسىدا بىرلىك، كولىكىدە
 كېلىشكەنلىك، بەر ابىرلىك كېرەكى، يوقىمى؟
 بۇ سوراققا جاۋاب بېرمەك ئۇچۇن شۇندەي دېيىش مۇمكىن:
 گەپدە ئېگە سوزى بىرلىك بولغاندا «كېسىم» سوزىنىڭ ھەم بىرلىك
 بولۇشى، ئەلبەتتە لازىمىدىر. قوي سويىلىدى. قۇياش چىقىدى.
 بۇ تاش تاغىردىر كەبى، بىراق ئېگە سوزى خۇرمەتلى بىر

كېشىنىڭ ئانى بولسا، خۇرمەتلەپ، توبەن بىر كىشىنىڭ ئانى بولسا،
 ئۇچۇرىق قىلىپ كېسىم سوزى كولىك نەكىلدە ئەيتىلەدىر.
 مۇدىر كېلىدىلەر. مۇعەللىم ئەيتىدىلەر. ئېرگەش باي ھەم
 گەپىردىلەر كەبى.

ئېگە كولىك بولغاندا كېسىم سوزى ئات يا سۇفەت بولسا
 ئارالاردا كېلىشكەنلىك جۇدە زەرۇر تېمەس: بۇلەر ياغاچ = بۇلەر
 ياغاچلار. بىزلەر ياخشى = بىزلەر ياخشىلار. بالالار ئوقۇغان =
 بالالار ئوقۇغانلار كەبى. كېسىم سوزى فىئىل بولسا؛ ئالتى شەكىل
 فىئىلدەن بىرىنچى شەكىلى (ئوز گە - غايىب سىغىسى) بىلەن ئېگە
 ئاراسىدا كېلىشكەنلىك يەنە جۇدە زەرۇر تېمەس: بالالار مەكتەپدەن
 چىقىدىلار» دېگەننىمىز كەبى. «بالالار مەكتەپدەن چىقىدى» ھەم دىيە
 ئالارمىز. كېسىم سوزى فىئىلنىڭ قالغان بېش شەكىلدەن بىرى
 بولغاندا ئېگە بىلەن كېسىم ئاراسىدا كېلىشكەنلىك، ئەلبەتتە،
 لازىمىدىر:

«مېن كېلىدىم» ئورنىدا «مېن كېلىدىك»؛ «سىز كېلىدىكىز»
 ئورنىدا «سىز كېلىدىك» دىيە ئالمايمىز.

گەپنىڭ ئۇيۇشقان بولەكلەرى

بىر گەپدە ئىككىتە باش سوز بىلەن سەككىز گەچە تولىدىرىغىچ
 بارلىغىنى كوردىك. مەنە شۇل ئون بولەك؛ گەپنىڭ ئاساسى بو -
 لەكلەرى سانالار. شۇل ئاساسى بولەكلەر گەپدە يالغىز - يالغىز
 كېلىگەنى كەبى كوپرەك باشقا سوزلەر بىلەن ئۇيۇشىپ ھەم
 كېلەدىر. بىز مەنە شۇندەي ئۇيۇشىپ كېلىگەن بولەكلەر گەپنىڭ
 «ئۇيۇشقان بولەكلەرى»، پاسادداچا «ئۇيۇشمالار» دېيمىز.

كەپنىڭ ئۇيۇشقان بولەكلەرى، سادداچا ئەينىكەندە «ئۇيۇش-
مالار» ئىككى تۈرلى بولادى: (1) ھەر ۋاقىت ئېمەس؛ بېلىگىلى
شەرتلەر ئاستىدا خۇسۇسى ئورۇنلارداغىنا بولغۇچى ئۇيۇشمالار،
بىز بۇنىڭغا «خۇسۇسى ئۇيۇشما» دېيىمىز. (2) ھەر ۋاقىت بولغۇچى
ئۇيۇشمالار، بىز بۇنىڭغا «غۇمۇمى ئۇيۇشما» دېيىمىز. غۇمۇمى
ئۇيۇشمالار شۇلەردىن: ئانقلاۋ ئۇيۇشماسى؛
«باغ ساتىلىدى» دېگەن گەپ ئىككى تە باش سوزدەن (ئېگە
بىلەن كېلىمەن) عباراتىر. سىزگە بېلىگىلى بىر ئوي بېرەدەر،
بىراق سىز شۇل ساتىلغان باغنىڭ كىمىكى، كىمگە قاراشلىق بولغانىنى
دېلمەيسىز. شۇنى سىزگە بىلىدەر مەك، ئانقلاۋ ئۇچۇن، باغ كىمگە
قاراشلىق ئېسەشۇنىڭ ئانىنى «باغ» سوزىدەن بۇرۇن كېتىرمەن:
(سەرفى بىرىنچى باسما 53 نچى بېتىدە) «ئانقلاۋ بىلىگىسى» ئاتالغان
«نىڭ» بىلىگىسىنى شۇل ئاتقا قوشامان. «باغ» سوزىگە ئېسەشۇچىنى
تۈرلى ئالماش ئىزلەردە (سەرفى، بىرىنچى باسما، 21 نچى بېتى)
بىر تەسىنى قوشامان. باغ رۇستەمنىكى بولسا «رۇستەمنىڭ باغى
ساتىلىدى» دېيىمەن؛ سىز ئىككى بولسا «سىزنىڭ باغىڭىز ساتىلىدى»
دېيىمەن. مەنە شۇ كەپلەردەكى «رۇستەمنىڭ باغى» «سىزنىڭ
باغىڭىز» دېگەن بولەكلەر «ئانقلاۋ ئۇيۇشماسى» بولادى. ئانقلاۋ
ئۇيۇشماسى ئۇيۇشما ھالىدا تۇرىپ كەپنىڭ بىر بولەگى بولادى:
سېن مەكتەپنىڭ باغىغا چىق، كېچە كېلىگەن سېنىڭ ئاناڭ.
مېن بۇ خاتىنى ئورتاغىنىڭ قالاى بىلەن يازدىم. بۇ
كىتەپنىڭ باشى يېزىلغان. ئۇنىڭ ئويى ساتىلىدى. ئۇنىڭ
ئاتاسى ئۆلدى. سېنىڭ ئاناڭ ئوقۇغان كەبى.
ھەر ئانقلاۋ ئۇيۇشماسىدا ئىككى ئات ياشۇپت بولادىر.
بىرىنچىسىگە «ئانقلاۋچى»؛ ئىككىنچىسىگە «ئانقلاۋغان» دېيىمىز.

ئانقلاۋ بىلىگىسى «ئانقلاۋچى» غا؛ ئالماش ئىزى ئېسە «ئانقلاۋغان»
غا قوشىلادىر. «ئانقلاۋغان» بولغان سوزنىڭ ئاخىرىدا چوزغى
بولسا ئۇنىڭ ئالماش ئىزلەردەن «ى» خەرىفىنى قوشقاندا «ى»
بۇرۇن «سى» خەرىفى قوشىلادى: ئەخمەتنىڭ ئاتاسى، كەرىمنىڭ
بالاسى، مەكتەپنىڭ باغچاسى كەبى.
ئانقلاۋ ئۇيۇشماسىدا «نىڭ» بىلىگىسىنىڭ تۇشىپ قالغانى
ھەم بولادىر. «نىڭ» بىلىگىسىنىڭ تۇشىپ قالدىنى ئانقلاۋ ئۇيۇش-
ماسىنىڭ ماغناسىغا بىر تۈرلى ئانقىسزلىق، قارنىغىلىق بېرەدەر:
ئىنساننىڭ بالاسى، باغچانىڭ قاپقاسى دېگەندە ماغنا ئانقىدەر.
بېلىگىلى بىر ئىنساننىڭ بالاسى، بىلىگىلى بىر باغچانىڭ قاپقاسى
دېمە كىدەر. بىراق ئىنسان بالاسى، باغچا قاپقاسى
دېگەندە بۇندە ئانقلىق بولدىر شۇنىڭ ئۇچۇن فارىن ئەدەبىيەتنە
«ماجاز» يولى بىلەن ياسالغان «دەستى ئەدەلەت، پەنجەپى زۇلۇم
دۇنيايى بەشەرەيەت، عالمى ئەدەبىيات» كەبى ئانقلاۋ ئۇيۇش-
مالارنى تۇر كچەگە ئەيلەندىرگەندە «نىڭ» سىز ئەيلەندىرىش كېرەكلىرى.
چۇنىكى «ماجاز» ئانقلىقىنى كۆپە ئىستەمەيدىر.
قايغىلار ئالدىغا چوكتىڭ.
ئۇمىد بۇيرۇغىن ئىجرا ئېتەمەن.
تىلەك يۇرتىغا تېزدەن يېتەمەن. (بانۇ)
كوز قاراسىدان مىداد تاپمان.
دۇشمەن سوزىگە كىرمە، ئېشىت دوست سوزىن. (بابىر)
ئانقلاۋ ئۇيۇشماسى كەپنىڭ قايىسى بولەگى بولسا، شۇل
بولەگىنىڭ بېلىگىسىنى ھېچ ئوزگەرتەبى ئوز ئاخىرىغا ئالادىر. بىز
ئۇنىڭ باغىنى كوردىك ئۆلەر مېنىڭ باغىغا باردىلار. سېنىڭ
باغىڭدا نىمەلەر بار؟ كەبى. بىراق تۇشۇم تولدىرغىچى بولغاندا
«نى» بېلىگىسىدەن «ى» خەرىفىنىڭ تۇشىپ قالغانى ھەم بولادىر:

مۇشۇ كىچىك مەنىدە ئۆتتى.
ھەريان يۇگىرىش فۇرسەتى يېتىدى.
ئوڭ، سولنى ھايات تولقۇنى تۇتتى.

بانۇنىڭ مەنەشۇ يۇقارىداغى ئۇچ مىسراغىدىن ھەر بىرى
تۈگەل بىر گەپتىر.

2- «ئوي» نىڭ بولەكلەرى بولغان ماعىنلارنىڭ بىر - ئىكى -
ئەسى؛ گەپدەكى سۆزلەردەن ئېمەس، باشقا ۋاسىتىلەر بىلەن ئاڭلا-
شىلسا، شۇنىڭ ئۈچۈن شۇ ماعىنلارنى ئىفادا قىلغۇچى سۆزلەر
گەپدە ئەيتىلمەي قالسا، شۇندەي «گەپ» ئېكىسىك گەپ بولادىر.
كېل، كېتىمە، ئۆتەر، يازدىم كەبى سۆزلەر يالغىزغىنا ئەيتكەندە
ئېكىسىك گەپ بولادىرلار. «ئەخمەت كېلىدىمى؟» دېگەندە
«كېلىدى؟» «كېلىگەن كىم؟» دېگەندە «ئەخمەت» سۆزلەرى ھەم
ئېكىسىك گەپلەردە ئىرىلەر. (بۇ توغرىدا 29-نەچچە يېتىكە قاراڭىز).
3- گەپتەن ماقىساد بىر ئوينى بىلىش مەك ئېمەس بىر ئوينى
سوراپ ئاڭلاماق ئېسە شۇل گەپ «سوراش گەپى» بولادىر:
«كىم؟ نىمە؟ - كى؟» سۆزلەرى سوراش گەپنىڭ بىر بولەكى
بولادىر.

كىم كېلىدى؟ نىمە بولدى؟ شەرىف كىمگە باردى؟ يولىداش
نىمەنى كوردى؟ - كەبى.

«قايدا؟ قانداي؟ قايرى؟ نېندەي؟ نۇچۇك؟ قالاي؟ نېچۈن؟
نېگە؟ نېدەن؟ قانچا؟ نېچچە؟ قاچان؟ قايسى؟ قاينان؟ قاياق؟»
سۆزلەرى سوراش گەپنىڭ بىر بولەكى، يەكى بولەكلەردەن بىر تە-
سىنىڭ سۇفەتى بولادىر. «قايدا، قايرى، قاينان، قاياق» سۆزلەرى
ئورۇندىن؛ «قانداي، نېندەي، نۇچۇك، قالاي» سۆزلەرى ھالدىن
سۇفەتتەن؛ «نېچچە، نېدەن، نېمە، نېمە سەبەبىدەن، نېسە بەدەن».

نېچۈن، نېگە» سۆزلەرى سەبەبىدەن؛ «قانچا» ئولچىۋەن؛ «نېچچە»
ساندىن؛ «قاچان» زاماندىن؛ «قايسى» زاتدىن سوراشقا ئىشلى-
تىلەدىر.

يۇقارىداغى سۆزلەردەن باشقا، سوراش بېلىگىسى ئاتالغان «مى؟»
بار. سوراش گەپنىڭ قايسى بولەكىگە بولەلگەن ئېسە، «مى؟»
بېلىگىسى شۇل بولەككە ياپىشىپ كېلەدىر:

كەرىم بۇكۇن ئوز چاپاننى باز ارغا يۇباردىمى؟

كەرىم بۇكۇن ئوز چاپاننى باز ارغامى يۇباردى؟

كەرىم بۇكۇن ئوز چاپاننى باز ارغا يۇباردى؟

كەرىم بۇكۇنمى ئوز چاپاننى مى باز ارغا يۇباردى؟

كەرىمى بۇكۇن ئوز چاپاننى باز ارغا يۇباردى؟

مەنە شۇل مىساللارنىڭ ھەر بىرىدە سوراش قايسى بولەككە
يۈنەلگەن ئېسە «مى» نىڭ ھەم شۇنىڭغا قوشىلغانى كوردىنىپ
تۇرادىر. بىراق بۇ جۇدە لازىم بىر قانداق ئېمەس: سوراش گەپنىڭ
قايسى بولەككە يۈنەلگەن بولسا «مى» بىلىگىسىنى گەپنىڭ
ئاخىرىغا كېتىرمەك مۇمكىندىر. يۇقارىداغى مىساللارنىڭ ھەممىسى
ئورنىدا بىر نېچىسىنى گەپتە يېتىپ قويدى بولادىر. بىراق بۇندەي
بولغاچ سوراش: گەپنىڭ قايسى بولەككە يۈنەلسە، شۇل بولەكنىڭ
ئاخىرىغا تۇرىشىنىڭ قانداق تۇرىلىپ چەقىشى لازىمىدۇر.

سوراش گەپنى ئىككى تۈرلى بولادىر: 1- چىندەن دە بىر نەرسە
توغرىسىدا سوراپ ئەيتىلەدىر: كەرىم كېلىدىمى؟ شەرىف نېچۈن
كېلىمەيدىر؟ كەبى. يۇقارىدا كوردىلگەن مىساللارنىڭ ھەممىسى
شۇ تۈرلى سوراش گەپلەردە ئىدىر. 2- بىر نەرسە توغرىسىدا
سوراماقدىن ماقىساد شۇل نەرسەنى بىلىمەك ئېمەس. شۇ نەرسەدەن
تائىپ (موزىكىر بولمى) ئۇنىڭ ئېسىكىسىنى ئاننىقلاماق بولادىر:
سىزنىڭ شەھەردە مەكتەپمى بار؟ بىر نەرسەنى كۆرۈمەن دەن

قانداي ئەيتەسىز؟ دېسەك بۇنىڭ ماغانسى «سىزنىڭ شەھەردە، ئەلبەتتە، مەكتەپ يوق. بېر نەرسەنى كۆرمەيدەن، ئەلبەتتە، ئەيتە بېر مەك»، دېمەك دېر. بۇ ئىككى ئۇرلى سوراڭ گەپدەن بىر تە چىشىگە، ساداچا، «سوراڭ گەپى»، ئىككىنچىسىگە ئېسە «سوراۋلى تانىش». گەپى دېيىلەدېر. 3 - گەپدەن ماقساد بىز گە بىر ئويىنى بىلىدېر مەك، بىر نەرسەدەن خابار بېر مەك ئېسە ئۇنىگە «خابار گەپى» دېيىلەر: ناۋايى يىگىرمەدەن ئارتىق كىتەپ يازغان. مېن ناۋايى كىتەپلەرنى ئوقۇغانمان گەپى. خابار گەپى ھەم ئىككى ئۇرلى بولادېر: ئانىق خابار، ئانىقسىز خابار. يۇقارىداغى مىساللار ئانىق خاباردېر: ئانىقسىز خاباردا گەپكە «بەلكىم، ئىمخىمال، ئىمخىتە - مال - كى» قايدىلاردان بىر تەسى قوشىلادېر: بەلكىم ناۋايى يىگىرمە بېر كىتەپ يازغان. ئىمخىمال مېن ناۋايى كىتەپلەرنى ئوقۇغانمان گەپى.

ئانىقسىز خابار گەپلەرنى ئانىقسىزلىق قايدىلاردان ئايرىم دا ئەيتەك مۇمكىندېر. بىراق بۇندەي ۋاقىتلاردا كېسىم سوزىنىڭ سوك بوغۇندا تايۇش چۈدە پەسەيىپ قالادېر: (ئانىق) ئىمخىتە كېلىگەندېر. (بەلكىم) ئىمخىتە كېلىگەندېر.

3 - گەپدەن ماقساد بىر ئويىنى بىلىدېر مەك گىنە ئېمەس، بىر ئىشنىڭ بولۇپ بولماسلىغىنى ئىستەمەك ئېسە ئۇنىگە «تېلەك گەپى» دېيىلەدېر. كىسىم سوزلەرى بۇيرۇق، ئوتىچ، قوزغاتش، فىئەللەرى بولغان گەپلەر «تېلەك گەپى» بىلادېرلار، سىنماغان ئاتىنىڭ سىرتىدىن ئوتىمە ئاتاك بالاسى بولما، ئادام بالاسى بول! شۇ - خاتىنى ئوقۇپ بېر سە گىزچى گەپى.

شەرت فىئەلنىڭ «ئۆمىد - ئارمان» ئۇچۇن ئىشلەتىلگەن شەكلى ھەم (سەرق، بىر ئىچى باسما، 35 ئىچى بېت) گەپنىڭ كېسىم سوزى بولغاندا گەپ «تېلەك گەپى» بولادېر.

كونىگىل تىلە گەن مۇرادغا يېتىسە كىشى! (بابىر) فارسىچا «كەشكى، شايدە» سوزلەرى بىلەن باشلانغان گەپلەر ھەم «تېلەك گەپى» بولادېر: كەشكى مېنىڭ سوزىمنى تىكلاسا، شەيەد كېلىپ قالسا كىز كەپى.

4 - «ئىمىسىز، ئەفسۇس، ئاھ، ئوف، ئوخ، ئەتتەك، ھەي ئەتتەك» كەپى جەسرەت ئارمان كۆمەكچىلەرى بىلەن باشلانغان گەپلەر گە «قايقۇرىشلى گەپ» دېيىلەدېر: ئىمىسىز كىم سىزدەن ئايرىلىدۇ! ئەفسۇس كىم بۇ ئىشنىڭ چاراسى قالماغان! ئەتتەك، نېگە كېلىمەي قالدىم! ئاھ كىم چارخ جافا قىلدى مېنىگە! كەپى.

جەسرەت - ئارمان كۆمەكچىلەرى گەپنىڭ باش تامانىغا كېلىگەندە بۇلەردەن «ئاھ» ئىمىسىز، ئەفسۇس» دەن كېيىن «كىم» سوزى كېتىرىلەدېر. كېلىنرىلەمەسە ھەم بولادېر. جەسرەت - ئارمان كۆمەكچى - لەرى گەپنىڭ باش تامانىغا «كىم» سىز كېلىگەندە ئۇلەردەن كېيىن «،» شەكلى قويىلادېر.

جەسرەت - ئارمان كۆمەكچىلەرى گەپنىڭ ئاخىرىغا ھەم كېلىدېر ئۇندە «كىم» سوزىنىڭ كېرەكلىكى قالمايدېر. بىراق بۇ كۆمەكچىلەر گەپنىڭ ئاخىرىغا كېلىگەچ ئوزلەردەن بۇرۇنقى سوزلەردەن «،» شەكلى بىلەن ئاچىرلادېرلار: كىتەپ يازىلماي قالدى، ئەفسۇس! قايقۇرىشلى گەپلەرنىڭ ئاخىرىدا «ا» شەكلى يازىلادېر.

5 - كىنەيە گەپ: «گويە، ئېمىش» بىلەن باشلانغان گەپلەر گە «كىنەيە گەپ» دېيىلەر: گويە، بىز ئاشكلاماغان! ئېمىش، ئۇنىڭ ئەيتكەنى توغرى چىققان!

كىنەيە گەپلەردەكى «گويە، ئېمىش» دەن كېيىن «،» شەكلى قويىلادېر، ھەم گەپدەن كېيىن «ا» شەكلى بولادېر.

6 - كۆچەيتىمە گەپ. گەپدەكى سوزلەرنىڭ بىر تەسىدەن ئاڭلاشلىغان ماغانغا كۆچ بېر مەك. ئۇچۇن شۇل سوزنىڭ ئوزىنى، يا

شۇنىڭ ئورنىدا بىر ئالماش تىزىنى قايتارىم، ئەيتكەندە شۇل گەپ «كۈچەيتمە گەپ» بولادىر. بىزدە نېچە تۈرلۈ كۈچەيتمە گەپ باردىر. (ئ) ئەسلى سۆز بىلەن ئۇنىڭ قايتارماسى يان يانغا كېلەدۇر: كېپ، كېپل گەرەم ئەپلە دوستلەرگە.

كېت، كېت سىرە مېن بىلەن گەپىرمە. (ب) قايتارما سۆزى گەپنىڭ قايسى بولەگىگە بەيلەنسە ھەم، ئوزى گەپنىڭ ئاخىرىغا كېلەدۇر:

سېنى بۇكۈن زىنداندا كورەرمەز، زىنداندا. بىزنى تۇتەكۈن كەرىم بىلەن كوردىلەر، كەرىم بىلەن.

(ج) گەپتە بىر سۆزنىڭ قايتارماسى، ئوزى بىلەن ئېمەس، ئالماش بىلەن ھەم بولادىر. بۇ ھەم گەپنىڭ ئاخىرىدا ئەيتىلەدۇر: شەرىف جۇدە ياخشى بالا، ئۇل. سېن كەم بىلەن ئويىنايسان، سېن. مېن مەسكەۋدە ئوقۇدىم مېن.

كۈچەيتىمە گەپتە گى قايتارمالار تۈزلەردەن بۇرۇنغى سۆزدەن «،» شەكلى بىلەن ئامرالادىر.

(د) كۈچەيتىمە ئېتىلە تۇرغان سۆزنىڭ پاندا «ئوق» «ئوك» سۆزىنى كېتىرمەك بىلەن ھەم كۈچەيتمە گەپ ياسالادىر.

كورگەچ ئوق كوزىمە سۇرتىم ئوپتىم ئوپكەچ ئوق باشىما قويىپ قوپتىم (باير)

ئۇندەشلى گەپ. گەپ كېمگەدۇر، قارائىپ ئەيتىلگەن بولسا، شۇنىڭ ئانى گەپنىڭ باشى تاماندا، يا ئاراسىدا، يا ئاخىرىدا ئەيتىلسە بەنە شۇندەي گەپكە ئۇندەشلى گەپ دېيىلەدۇر.

شۇل ئاتىنىڭ ئوزى «ئۇندەش ئانى» بولادۇر. يىگىتلەر، قوللىڭىزدان كېلگەنچە بىلىمىڭىزنى ئارتىدىڭىز!

— ھە باي ئەكە، نەزىردەن دەرەك بارمى؟
— بولس قالار، سوفى! (چولپان)

بىز بارلىق باغرىدا، قارشى كۈچ، ئۇنۇتما! (باتو)
مەنە شۇل گەپلەردە گى «يىگىتلەر، باي ئەكە، سوفى، قارشى كۈچ» سۆزلەرى «ئۇندەش ئاتلارى» بولس، شۇل گەپلەر ئېسە ئۇندەشلى گەپلەردۇر.

ئۇندەش ئانى گەپنىڭ باش تاماندا بولسا، ئۇندەن كېيىن، ئاخىرىدا بولسا ئۇندەن بۇرۇن، گەپنىڭ ئاراسىدا بولسا ئىكى تاماندا، «،» شەكلى يازىلادىر (بۇ قارىداغى مىساللارغا قاراڭىز). ئۇندەشلى گەپنىڭ ئاخىرىدا ئۇندەش بېلگىسى «!» قويىلادۇر. ئۇندەشكە كۈچ بېرمەك، قايناپ قىچقىرىپ ئۇندەشكە كورسەتمەك ئۇچۇن ئۇندەش ئاندىن بۇرۇن «ئې» سۆزى، ئۇندەش ئاندىن كېيىن ھەم ئۇندەش بېلگىسى «!» قويىلادۇر.

بالالىق چاغىدا
قىلانى مېنگە يا گلىش كورسەتكەن
ئې ئەزەمەتلەر!

ئۇندەش ئانى، يالغىز ئوزىگىنە ئېمەس، ئۇزۇن-ئۇزۇن سۇفەتلەرى بىلەن بىر گەلەش ھەم كېلەدۇر: كېچەسى ئايسىز، كۇندىزى كۇنسىز، ياۋىزلىقلارغا چىدەگەن كۇنسىز، ئولكەدەن كېلگەن ئەزەمەت يىگىت،

توسۇق ئۇچراتماي تىلەگىڭگە يېت! (باتو)
8- شەرتلى گەپ - بىر گەپ ئىككىگە بولسە، بىر بولەگىگە شەرت فعلى قوشىلسا، شەرت فعلى قوشىلغان بولەك، ئىككىنچى بولەكنى ئوزىنىڭ نەتىجەسى ئېشى كەبى كورسەتسە، شۇندەي گەپكە «شەرتلى گەپ» دېيىلەدۇر:

تېرىشساڭ - تاپارسان. ئىشلەشەڭ - تىشلەرسەن. يۇرسەم يازارمان كەبى.

«شەرتلى گەپ» ئىكى بولەك بولادىر. بىر بولەگىگە شەرت فەئىلى قوشىلادىر، شەرتلى گەپنىڭ ئىكى بولەگى ئاراسىغا «ياردىم تىنىش»، بېلىگىسى «،» قويدلادىر.

شەرتلى گەپنىڭ شەرت فەئىلى قوشىلغان بولەگى عادىتىدا بىرىنچى بولەك بولادىر. يۇقارىداغى مىساللاردا كورىلگەنى كەبى. شەرت فەئىلى قوشىلغان بولەكنىڭ ئىككىنچى بولەك بولۇشى ھەم مۇمكىندىر. يۇقارىداغى مىساللارنىڭ تېپىكەرسى ئەيتىلسە ھەم بولادىر «شەرتلى گەپ» دە شەرت فەئىلى قوشىلماغان بولەكنىڭ شەرت فەئىلى قوشىلغان بولەككە چىندەن دە نەتىجە بولۇشى لازىم ئەمەس. نەتىجە بولغانىدا بار، بولماغانىدا باردىر:

ئويىمدا ئۇنىڭغا ياخشى دانىلار بېرىسەم، بەلكى ئۇل ياخشى غىنا فايدا بۈرگەي (ئېلىك). يىغلاسا، جۇدە قىزىق بولار ئېمىش (چولپان). كوپ سىلىق قىلساڭىز كۇيەۋ ئالىب - كېتىپ قالادىر (چولپان). مەيەنى ئىشلەتسەڭىز، سىرە بىر كىمە - سەگە زۇلۇم قىلماغان بولسىز (سەيدەلى). ئۇلەر كېلسە، ئۇلاق قىزماي قالمايىن (ع. ق.). عۇمرى باقى بولسا، ھېچ گەپ ئېمەس.

(ع. ق.)
مەنە بۇ كورگەننىمىز گەپلەردە، شەرت فەئىلى قوشىلغان بولەككە ئۇ بىرتەسى نەتىجە بولۇپ چىققان.

كورىمنى ئاچىپ قاراسام، ئارادا نە كىشىلەر نە چالغۇلار، نە باشقالار! (ع. ق.)، يولۇزلار ئېسە كېتىپ مۇلدەرەشىپ باقار تۇرار (سەيدەلى). بولمىسا، باشقا نەرسەدەن خاڧا بولدىڭىزمى؟

ھەر قانچا ئىش قىلىنسا مايدان ئاچىق (چولقونباي) بولماسا ئاپاڭ بىزگە ئەيتىپ بېرەر (چولپان). مەنە بۇ كورگەننىمىز گەپلەردە تېسە ماغناچا شەرتلىك نەتىجەلىك يوقدۇر.

شەرتلى گەپدە بەزەن بىرىنچى بولەك؛ بەزەن ئىككىنچى بولەك ئەيتىلمەي دە قالادىر:

«يۈرە بېرىڭ، ئېرىشەرسىز»، «ئاشاي بېرىڭ، تويارسىز» دېگەننىمىز دە بىرىنچى بولەك تۇشىپ قالغانىدۇر. ئەسلىدە «يۈرە بېرىڭ، يۈرسەڭىز ئېرىشەرسىز. ئاشاي بېرىڭ ئاشاساڭىز تويارسىز» دېمەك.

نەمە قىلاي؟ سېنىگە گەپىرىپ بولماسا... بۇنىدە نەمە يازىق؟ بۇنىڭ جانى بولماسا... (چولپان). دىنىنى بىلمەسە، باي ۋە غۇلامانى يېرى بىلەن تېڭ قىلماق ئىستەسە، مال ۋە - مۇلىكىنى مۇشتەرەك دېپ بىلسە... (چولقونباي).

مەنە بۇ يۇقارىداغى گەپلەردە ئىككىنچى بولەك ئەيتىلمەي قالادىر. بۇنىدەي واقىتلاردا، ئەيتىلمەي قالغان ئىككىنچى بولەكنىڭ چاينغا كوپ نۇقتالار قويدلادىر.

9 - «تېپىكەرى شەرتلى گەپ» - شەرتلى گەپنىڭ شەرت فەئىلىدەن كېيىن «دا - دە - ھەم» قوشىلسا «تېپىكەرى شەرتلى گەپ» بولادىر.

ئەيتىمەسەڭ ھەم بىلمەمەن. قۇۋساڭدا بارارمان دېگەننىمىز دەپ ئاڭلاشلىغان «ئوي» ئەيتىمەسەڭ بىلمەيمەن، قۇۋساڭ بارمايمان دېگەن گەپلەردەن ئاڭلاشلىغان «ئوي» نىڭ تېپىكەرىسىدۇر. بۇنىڭ ئوچۇن ئۇ گەپلەرگە «تېپىكەرى شەرتلى گەپ» دېيىلىك. بۇ گەپدە ھەم ئىكى بولەك ئاراسىدا «ياردىم تىنىش» بېلىگىسى «،» قويدلادىر:

دامۇللامىز بۇ خاھارلارغا كۆپ دە ئىشانمىسا ھەم، كېيىنرەك ئويلاي باشلايدى (جۇلقۇنباي) قانچا باغرى تاش بولساڭ دا، شۇ خالدا كۈلمە گىمىڭ ياراشمايدىر (سەيدىغىلى). قانچا سىقىپ قۇرۇت - ماقچى بولساق دا، ھول تۇپ چىقمايدىر. (چولپان). ئۈزۈم ئۇزاقلاشقان بولسامدا كۆڭلىم شۇندە (۰.۵).

«تېسكەرى شەرتلى گەپ» گەپدە «ھەم - دە - دا» دان كېيىن «بىراق، لېكىن» سوزلەرى كېتىرمەك مۇمكىندىر. يۇقا - رىداغى مىساللارنىڭ ھەر بىرتەسىنى «بىراق، لېكىن» بىلەن تەبىئەك بولادىر.

كىرىش سوز

گەپ ئاراسىدا شۇل گەپنىڭ بولەكلىرى بىلەن «نەمۇى» بىر مۇنەسەبەتى بولماغان بىر سوز يا بىر گەپ كىرگۈزىلەدۇر. مەنە شۇل بات بولۇپ كىرگەن سوز يا گەپكە «كىرىش سوز» دېيىلەدۇر. «كىرىش سوز» غەرەپلەرنىڭ «مۇعتەبەز» روسلارنىڭ (вводное слово) دېگەن سوزلەرگە توغرى كېلەدۇر: بىزنىڭ مەدە - تەبىئە، كەرىمىنىڭ ئەيتكەنلىگە كۆرە بۇكۇن دەرىس بولمايدىر، دەرىس بولماغاچ، تەبىئە، بىزنىڭ بارىشىمىز ھەم كېرەك ئېمەس، دېگەنمىز دە «كەرىمىنىڭ ئەيتكەنلىگە كۆرە» ھەم «تەبىئە» سوزلەرى كىرىش سوز بولادۇر. بۇلەرنىڭ «كىرىش سوز» ئېكەنلىكىلەرنى شۇندەن بىلەمىزكىم: بۇلەرنى گەپدەن چىقارپ قويغاندا گەپدەن ئاڭلاشلىغۇچى «ئوي» غا سېرە زەرە بولمايدىر. «كىرىش» سوزلەر، يۇقارىداغى مىساللاردا كۆرگەنمىز كېيى گەپنىڭ بارىشىغا زەرە بېرىمەيتۇرغان بولسالا ئىككى تامانلاردا ئىككى «» شەكلى قويىلادۇر. گەپنىڭ بارىشىغا زەرە بېرىتۇرغان بولسالا ئىككى تامانلاردا ئىككى ياي، يا ئىككى چىزىق قويىلادۇر:

قوزغال، ئارتىق يېتەر، ئې قايغۇلى ئاھالار چېككەن. (ئېلېك) بىگرمە بېش - ئوتتۇز يىلنى مەدرەسە تۇپراغى يىلاپ ئۈتكەنگەن بىر كىشىنى تەبىئە، غۇلاما قاتارىغا كىرگۈزمەي خال يوق.

(جۇلقۇنباي) ئۈزۈمىزنىڭ ياقىن قىرانلاردان، مەسەلەن خىتاي، تۈركىيە توغرىسىدا يېتتى ياشلىق چاغىدان بېرى مەغلۇ - مەتنى، بار. (جۇلقۇنباي) مەنە شۇل يۇقارىداغى گەپلەردە «ئارتىق يېتەر»، «تەبىئە»، «مەسەلەن» سوزلەرى كىرىش سوزلەردىر.

باشلانغىچ تەربىيەشنىڭ بۇزۇقلىغى، مەغلومەتنىڭ چېكەلگەنلىكى (توغرىسى جۇدە ئازلىغى) ئاتا - ئانادان بىر ئوكسۇز بولۇپ بىلىمىمىز بىر ئاھاسىنىڭ قولىدا قالغانى... (بىر مۇلا) «سەمەر كېنت» نى ئالماققا قوشۇن تارتقاندا يول ئورتاسىدا - نىيل دەريەسىمى، جەيخۇنىمى دېگەن بىر دەريەگە توغرى كېلەر ئېكەن. (جۇلقۇنباي) مەنە بۇ گەپلەردە يايلا، چىزىقلار ئاراسىدا يازىلغان سوزلەر كىرىش سوزلەردىر.

ئۇيۇشقان گەپلەر.

بىر نېچە گەپ ماغنا جەھەتتە بىر بىرىگە بەيلەنگەن بولادۇر: ئاتا كۆڭلى بالادا؛ بالا كۆڭلى دالادا. مۇلا بىلىگەننى ئوقۇر؛ ئاۋىق كۆرگەننى چوقۇر، ئۇلەرگە ياردام كېرەك؛ ئەلەملىر بىلەن تولغان يۈرەكلەرگە تەسەللى كېرەك كەيى، يا، بىر نېچە

گەپنىڭ ئېگەلەرى بىر بولادىر؛ چال دېمەدىلەر؛ كەمپىر دېمەدىلەر؛ چاقالاق بالا دېمەدىلەر؛ بۇتۇن بىر قىشلاقنى تېكىس كېسىپ تاشلايدىلار كەيى.

يا، ئىككىنچى گەپ بىرىنچى گەپنىڭ سەبەبى، دەلىلى بولادىر؛ بۇكۇن ياغمۇر بار؛ مېن كوچەگە چىقالمايمىن. بۇ كىتەبىنىڭ يازىلارى كېتىكەن؛ ھېچ ئوقۇيالمايمىن كەيى.

يا، بىر گەپدەن ئاڭلاشلىغان ئوينىڭ ئاستىدىن بەغزى نەرسە لەرنى چىقارماق كېرەك بولادىر؛

ھەممەلەرى كېلىدىلەر؛ بىراق كەردىم كېلىمەدى. مېن ھەر كۈن كېلەردىم؛ لېكىن شۇ كۈن كېلىمەيمىن كەيى.

مەنە شۇل گەپلەرنىڭ ھەممەسىگە ئۇيۇشقان گەپلەر دېيىلەدىر. بۇلارنىڭ ئاراسىدا «بىر تىنىش» بېلىگىسى (!) قويىلادىر.

بۇ گەپلەر ئاراسىدا «بىر تىنىش» بېلىگىسى قويماق يازغۇ-چىنىڭ ئىختىيارىدۇر. ئىستەسە «بىر تىنىش» بېلىگىسى جايىغا نۇقتا ھەم قويا تالادىر.

تۇرىش بېلىگىلەرى

كىتەبىنىڭ باشىدا نۇرش بېلىگىلەرى كورسەتىلگەن ئېدى. كىتەپ ئاراسىدا ئورنى كېلىگەندە ھەر بىرىنىڭ قويىلىش جايلىرى ھەم بىلەن بىرلىكى ئېنىق پەنە بىر يولا يازىپ مىساللارنى بىلەن كورسەتەيلىك:

1- (۱) نۇقتا - ئوقتا ئوقتا بېلىگىسىدۇر. گەپلەرنىڭ ئاخىر-لارىغا قويىلادىر. ئوقتا بېلىگىسى ئايسى گەپنىڭ ئاخىرىغا كېلىسە شۇل گەپدە ئوينىڭ تامام بولغانىنى، ئورنىدىن كېيىنكى گەپ بىلەن ھېچ بېلەنشى قالماغانىنى بىلدۈرىدۇر. شۇنىڭ ئۈچۈن بۇنىڭ

كېلىگەچ ئوقۇچىنىڭ ئوقتا ئوقتا، ئۇندەن كېيىنكى گەپنى بىلەن باشلاشنى لازىمدۇر.

ئۇيۇشۇشى ئۇچىب كېتىكەنلىكىدىن ئېنىق كوزىگە ئۇيۇشۇ كېلىمەي ئۆز ياشىغا، ئوز دەۋرىگە مۇناسىب بولغان خاياللار ئىچىگە كومىلىدى. (چولپان)

تاڭ چاغى؛ ھەلى قۇياش چىقىماغان؛ ئاي يېرگە قاراپ ھەنۇز تويمىغان، قۇشلار ۋە قۇرتلار ھەمدە ئاداملار كۇندۇز حاياتىدىن كۇتىپ ياتالار. (ئېلىك)

2- (!) بىر تىنىش بېلىگىسىدۇر، بىر-بىرلەرگە بېلەنشى بولغانلارنى ئۇچۇن نۇقتا بىلەن ئاچرىلىشى ئىستەنلىمەگەن گەپلەر ئاراسىغا قويىلادىر:

ئاتا كوڭلى بالادا؛ بالا كوڭلى دالادا. مۇلا بىلىگەننى ئوقۇر؛ تاۋىق كورگەننى چوقۇر. ياخشى ئاتقا بىر قامچى؛ يامان ئاتقا مىڭ قامچى (ئېل سوزى). چال دېمەدىلەر؛ كەمپىر دېمەدىلەر؛ چاقالاق بالا دېمەدىلەر؛ بۇتۇن بىر قىشلاقنى تېكىس كېسىپ تاشلايدىلار. ئۇلەرگە ياردام كېرەك؛ ئەلەملەر بىلەن تولغان يۇرەكلەرگە تەسەللى كېرەك. (قىزىل ئوز بېكىستەندەن)

3- (!) يارىم تىنىش بېلىگىسىدۇر. گەپنىڭ قايسى بولەكى بىردەن ئارتىق بولسا؛ گەپنىڭ ئۇيۇشقان بولەكلەردەن بىرىنى جۇدە ئۇزۇن بولسا؛ گەپ ئاراسىدا «كەمپىر سوز» بولسا؛ گەپدە ئۇندەش سوزى بولسا، مەنە شۇنىلەرنى باشقالاردان ئاچرىتىپ ئۇچۇن «» بېلىگىسى قويىلادىر، بۇنىڭ كېلىگەچ ئوقۇچىنىڭ يارىم نەفەس ئالغانچا تۇرىپ توتىشى لازىم:

قايقارا تۇيەن تىم-تىم يېرلەرنى
قويدى دالدىن كوكلەرگە ئاشدى. (ئېلىك)

سوزىگە، «مەخمۇل» ئېسە كېسىم بولە گىگە كوپرەك توغرى كېلەدەر لېكىن تۇتاش توغرى كېلەيدەر. گەپ كىم - نىمە توغرىسىدا ئەيتىلسە شۇ «كىم - نىمە» ھەر ۋاقىت زېھنى گەپىمىزنىڭ (يەنى فىكىرىمىزنىڭ ماۋزۇغى بولادىر؛ بىراق ھەر ۋاقىت تىلگە گى گەپنىڭ «ئېگە» سوزى بولمايدەر.

«بالا كېتەدەر» دېگەن ئوينى ئويلاغانىمىزدا ئوي بالا، توغ - رىسىدادىر. «قۇش ئۇچماسىن» دېگەن ئوينى ئويلاغانىمىزدا ئوي قۇش توغرىسىدادىر. شۇنىڭ ئۈچۈن يۇقارىداغى ئىككى «ئوي» نىڭ ماۋزۇغىلارى بالا بىلەن قۇشنىڭ ماغانلار بىدەر. «كېتەدەر» بىلەن «ئۇچماسىن» ماغانلار ئېسە شۇ ئىككى ئوي لارنىڭ «مەخمۇل» لىرى بولادىر. ئېنىدى شۇ ئىككى ئوينى تىل بىلەن ئىنقادا قىلغاندا ئوينىڭ بولەكلەرى بىلەن گەپنىڭ بولەكلەرى بىر بىرلىرىگە ماس كېلەدەرلەردە بالا، قۇش سوزلەرى گەپنىڭ «ئېگە» سوزى، «كېتەدەر» بىلەن «ئۇچماسىن» ئېسە، گەپنىڭ «كېسىم» سوزلەرى بولادىر. بىزگە بىر كىتەپ بېرىلەدەر، «شۇنى كىم يازغان؟» دېپ سورايدىلار. بىز ئاختار، ئاقتار، ئۇنىڭ «مىرعەلى» تامانىدىن يازىلغانىنى ئالدىق. شۇ چاغدا بىزنىڭ مېيدەدە حاسىل بولغان ئوي «بۇ كىتەپ مىرعەلى تامانىدىن يازىلغان» شەكلىدەدەر. مەنە شۇ «ئوي» داغى «بۇ كىتەپ» ماغانسى ماۋ - زۇغىدەر. چۈنكى ئوي ئۇنىڭ توغرىسىدادىر. «مىرعەلى تامانىدىن يازىلغان» ماغانسى ئېسە مەخمۇل بىدەر. بىراق بىز شۇ ئوينى تىل بىلەن بىلىدەرگەندە «بۇ كىتەپنى مىرعەلى يازغان» دېسەك كۆرەمىزكىم ئوينىمىزنىڭ بولەكلەرى بىلەن گەپىمىزنىڭ بولەكلەرى بىر بىرلىرىگە ماس كېلەگەن: ئوينىمىزدا ماۋزۇغ بولغان نەرسە گەپىمىز دە «ئېگە» بولماغان. ئوينىمىزدا ماۋزۇغ «بۇ كىتەپ» ئېدى.

گەپىمىز دە ئېسە «ئېگە» «مىرعەلى» دىر. شۇ مىسالدا «ئوي» كىتەپ توغرىسىدا، «گەپ» ھەم كىتەپ توغرىسىدا دىر. بىراق «كىتەپ» سوزى گەپ دە ئېگە بولماغاندەر.

دېمەك: نەخۇ كىتەبلەر دە كۆرگەنمىز «گەپ (جۇملە) كىم، نىمە توغرىسىدا ئەيتىلسە شۇ «ئېگە» بولادىر» دېگەن نەخە - رىفلەر ئويلاوغا (يەنى زېھنى گەپلەر گە) كۆرە توغرى بولسا ھەم تىلدە گى گەپلەر گە كۆرە ياشلىشىدەر. چۈنكى گەپ كىمىنىڭ - نىمەنىڭ توغرىسىدا ئەيتىلسە شۇ «كىم - نىمە»، «ئوي»، نىڭ (مانتىقچا ئەيتكەندە ھۇكۈمنىڭ ماۋزۇغى بولادىر. بىراق ھەر ۋاقىت تىلدە ئوي گەپنىڭ ئېگە سوزى بولمايدەر.

بىز مەنە شۇنىڭغا تايانىپ ئېگە، كېسىم سوزلەرنى نەخەرىق قىلغاندا ياشلىق ياسادىق. باشدا ئېگەنى ئېسە كېسىمنى نەخەرىق ئېتىدەر. سوگرا «كېسىم، نىمە توغرىسىدا ئەيتىلسە شۇ ئېگەدەر» - دېدىك. يۇقارىداغى مىسالدا «بۇ كىتەپنى مىرعەلى يازغان» - دېگەنمىز دە، گەپ كىتەپ توغرىسىدا ئەيتىلگەن بولسا ھەم، كېسىم سوزى بولغان. «يازغان»، سوزى «مىرعەلى» توغرىسىدا ئەيتىلەدەر. شۇنىڭ ئۈچۈن بۇ گەپنىڭ ئېگە سوزى «مىرعە - لى» دىر.

تولدىرغىچ سوزلەر

گەپنىڭ باش سوزلەرى ئېگە بىلەن كېسىمدەر. ئېگە بىلەن كېسىم سوزلەرى ئەيتىلگەنچ ئېشىشكۈچى بىر ئوي ئاڭلاغان بولادىر: قۇياش چىقىدى، ئاي باتىدى، باھار كېلىدى، يېزىلەر كۆكەردى كېلى. ئېگە بىلەن كېسىمدەن كىنە ئۆزىدەكەن دەپ دەن ئاڭلاشلىغان ئوينىڭ لا چىقماي قالغانى ھەم بولادىر.

ئۈستىدەلىك ماغناسىنى ئىفادا قىلماق ئۈچۈن گىنە بولادىر. «ئوزە»
نىڭ ئىككىنچى شەكلى «ئۆزەرە» دىر.
(د) ئورۇن تولدىرغىچىنىڭ بېلگىسى بولغان «دا - دە»؛ «ئىچەرە»
سوزى بىلەن ئالشتىرىلادىر:

بىز بۇكۇن توي ئىچەرە ياتقان ئېدىك.
غلام ئېلى ئىچەرە عارسىز قىلدى مېنى. (بابىر)
خالق ئىچەرە يامانلىق بىلە مېن ئەفسەنە. (بابىر)

قانداي سوزلەر گەپنىڭ قايسى بولدىغا يارايدىر؟

سەرىفدە سوزنى ئورت تۇرلى (ئات، فېئىل، سۇفەت، كۆمەكچى)
دېي كۆرسەتكەن ئېدىك. ئېنىدى شۇل تورت تۇرلى سوزدەن فاي
بىرىنىڭ گەپنىڭ قايسى بولەگى بولىشقا يارارلىغىنى كۆرەمىز:
فېئىل. سەرىفدە فېئىللەرنى ئورت كۆمەگە ئاچراتقان ئېدىك:
سوڭغى، ھازىرغى، ئوتكەن ھەم زامانىسىز فېئىللەر. شۇلەردەن ئۈچ
كۆمەسى (سوڭغى، ھازىرغى، ئوتكەن فېئىللەر) گەپدە كېسىم بولە-
گىگىنە بولادىر.

«ئېنىدى سېن مېنىڭ قىزىم بولدىڭ. ئېنىدى سېنىگە سىرە
ئازار بېرمەيمەن»، «يىغى ئۇيدەن ئېشىتىلەر ئېدى»
(ئايدىن كېچىلەردە - چولپان)

«باشقا قانان بار كۆككە ئۇچادىر»،
«شاخلارغا قونادىر، باغدا سايرايدىر» (چولپان)

«ئىكى قوچقار باشى بىر قازاندا قايناماس. ئاغزى قىيىشق
بولسا دا ياي بالاسى سويىلەسىن. ياماندىن ھەركىم بېزەر. قۇم
يىغىلىپ تاش بولماس»،
(ئېل سوزلەرى)

تورتىنچى. كۆمە فېئىللەر (زامانىسىز فېئىللەر) دە سەبەب فېئىلى
نېچۈنلىك تولدىرغىچى ۋاقىت فېئىلى چاق تولدىرغىچى بولادىر.
بىز ئىنقىلابىنى «ياشاتقالى» ئوقۇيمىز. ئىنقىلابىنى ياشاتماق
«ئىستەگەچ» مەكتەپكە يۈزلاندىق. بىز ئىنقىلابىنى ياشاتىپ قىنا
تاراققى قىلارمىز.

ئات - ئاتلارنىڭ ھەممەسى (زات، ئالماش، ئىش ئاتلارلىرى)
گەپنىڭ كېسىم، ئېگە ھەم بۇتىن تولدىرغىچىلارلى بولا ئالادىر:
ئىكى تارۋىز بىر قولتىققا سىغماس. مۇللە بىلگەننى ئو-
قۇر، تاۋىق كور گەننى چوقور. ئانالىق يېتىم. گۈل يېتىم، ئاتالىق
يېتىم - شۇم يېتىم. (ئېل سوزلەرى)

كۆكلىم ياش، رۇخىم ياش، كۇچىم ياش،
ئارقاغا تارتقانغا ھەدىم تاش. (باتۇق)

ئۇل ئوقۇغان ئېدى تۇرلى بىلىملىرىنى.
مۇنى بىلگەچ ئۇلەر تۇشىندىلەر. (ئېلەك)

سۇفەت - سۇفەت ھەم سۇفەت قاتارىدا سانالغان سانلار كور-
سەتكىچلەر كورەك بىرەر ئانقا بەيلەنىپ كېلەدىر. (سۇفەت) سۇ-
فەتلىگە، سان سانالمىشقا، كورسەتكىچ كورسەتپىلمىشكە بەيلەنەدىر
قارا بۇلىت، يىگىرمە كىتەن، بۇ كىشى كەبى. بۇلەر بىر ئانقا
بەيلەنىپ كېلگەندە ئوز باشلاردا گەپنىڭ بىر بولەگى سانالمىپ-
دىرلار. بەيلەنگەنلەر ئانقا ئېر گەشىپ گىنە قالادىرلار. بىراق
سۇفەت سۇفەتلىدەن سان سانالمىشدىن، كورسەتكىچ كورسەتپىلمىشدىن
ئايرىم كېلگەندە نەھدە ئات جالىنى ئالادىر. گەپنىڭ كېسىم، ئېگە،
ھەم بۇتۇن تولدىرغىچىلارلى بولىشقا يارايدىرلار:

قىمىرلاغان قىرئاشار، ياخشىلار قاپىپ سويىلەر، يامانلار
قاپىپ سويىلەر. قورققان ئالدىن مۇشت كوتەرەر. ھۇنەرلى
قۇل بولماس، ئىشلىككە كۇن يوق، ئىشىسىزگە ئولىم يوق.
(ئېل سوزلىرى)

ئەسلى قاشىڭ قارادىر؛ ئوسىمە قويغاننىڭ يالغان.

دەي قالادىر. «كېمە، قاچ، كېلىدىم» فەئىللەردىن ھەر بىرى ئېگەسى ئەيتىلمەگەن بىرەر گەپدەر. «كېلمە، قاچ» دېگەندە دۇبىرىلغان كىشىگە قاراپ ئەيتكەنمىز ئۇچۇن؛ «كېلىدىم» دېگەندە «م» ھەرىفىدەن ئاڭلاشلىغانى ئۇچۇن ئېگەنى ئەيتىشكە ئورۇن قالماغاندەر.

(ج) «بۇكۇن كەرمىنى كېتىردىلەر»، «شەرىفىنى قاماقدان قاچىرغانلار» «بىزدە چايىنى كۆپ ئىچەدىلەر» دېگەنمىزدە مافىسادكەرىمىنىڭ كېلىتىرىلگەنى، شەرىفىنىڭ قاچىرىلغانى، چايىنىڭ كۆپ ئىچىلگەنىدەر. كىملىر قاچىرغان؟ كىملىر ئىچكەن؟، كىملىر كېتىرگەن؟ بۇنى بىلىمەك كېرەك ئېمەسدەر. شۇنىڭ ئۇچۇن ئېگەسوزى ئەيتىلمەي قالادەر.

(د) «بۇكىتەبىنى ئوقۇپ بولمايدىر» «كەرمىنى كورىپ بولادىر» دەر. «بۇ ئۇيدە ئوتۇرىپ بولمايدى» «كەپىرىپ بولمايدىر» دېگەن گەپلەردە ئېگە سوزى ھېچ يوقدەر؛ ئەيتىمەدە بولمايدىر. بۇندەگى «ئوقۇپ بولمايدىر»، «كورىپ بولادىر»، ئوت-رىپ بولمايدى» دېگەن فەئىللەر؛ «قاچىپ چىقىدى»، «يۇڭگورىپ باردى» دېگەنمىز كەبى ئايرىم-ئايرىم فەئىللەر ئېمەس؛ ئىككىسى بىرلەشكەن بىر گەپ فەئىل قوشما فەئىللەردەر. ئاچىراق ئەيتىلگەندە: «قاچىپ چىقىدىم» دېگەنمىزدە «چىقىدىم» سوزى «كورىپ بولمىگەن فەئىل»، «قاچىپ» سوزى زامانىسىز فەئىللەردەدەر. «ئوقۇپ بولمايدى» دېگەنمىزدە «بولمايدى» ئايرىم فەئىل «ئوقۇپ» ئايرىم فەئىل ئېمەسدەر؛ ئىككىسى بىر «قوشما فەئىل» دەر. چۇنكى: (1) «مېن ئۇيدەن قاچىپ چىقىدىم» دېگەن گەپدە گى «قاچىپ» فەئىلنى كورىلگەن فەئىلگە ئەيلەنمىز «مېن ئۇيدەن قاچىدىم» دېسەك «ئوي»، ئاساسان بۇزىلمايدىر. «بۇ-كىتەبىنى ئوقۇپ بولمايدى»، دېگەن گەپدە، ئېسە «ئوقۇپ»

سوزىنى كورىلگەن فەئىلگە ئەيلەنمىز «بۇ كىتەبىنى ئوقۇدى، بولدى» دېسەك «ئوي» بۇتۇنلەي باشقا شەكىلگە كىرگەن بولادىر. (2) «قاچىپ چىقىدىم» دا «چىقىش» ئىشى كىم تامانىدىن ئىشلەنگەن ئېسە «قاچىش» ئىشى ھەم شۇنىڭ تامانىدىن ئىشلەنگەندەر. «ئوقۇپ بولمايدى» سوزىدە ئې.ە بۇندەي ئېمەسدەر. (3) «قاچىپ چىقىدى»، «يۇڭگورىپ كېلىدى» دە بولغان «چىقىدى»، «كېلىدى» فەئىللەرى ئىشلەۋچىنىڭ ئوزگەرىشىگە كورە ئوزگەرىپ ئالتى شەكىلگە كىرەدەر:

- 1 - ئۇل قاچىپ چىقىدى 4 - ئۇلەر قاچىپ چىقىدىلار
 - 2 - مېن قاچىپ چىقىدىم 5 - بىز قاچىپ چىقىدىق
 - 3 - سېن قاچىپ چىقىدىڭ 6 - سىز قاچىپ چىقىدىڭىز
- بىراق «ئوقۇپ بولدى»، «كورىپ بولمايدىر» دېگەندەگى «بولمايدىر، بولدى» فەئىللەرى ھېچ ئوزگەرمەيدىر. تۇتاش بىرىنچى شەكىلدە قالادىر:

- 1 - كىتەبىنى كورىپ بولمايدى 4 - كىتەبىلەرنى كورىپ بولمايدى
 - 2 - مېنى كورىپ بولمايدى 5 - بىزنى كورىپ بولمايدى
 - 3 - سېنى كورىپ بولمايدى 6 - سىزنى كورىپ بولمايدى
- مېن سەرىفىنى بازغاندا بۇندەي قىزىق بىر فەئىلگە ئۇچرىمەگەن ئېدىم. نەمىۋىنى تېكىشىرگەندە بۇنى كورىپ قالدىم. «ئو-قۇي ئالدىم»، «ئوقۇيالمايدىم» فەئىللەرنىڭ قوشما فەئىللەردەن «بولدىرىش فەئىلى» بولغانىنى سەرىفدە كورگەن ئېدىك (سەرىف، بىرىنچى باسما، 42 نچى بېت). «ئوقۇلدى»، «يازىلدى»، «ئوقۇلمايدى»، فەئىللەرنىڭ «مەجھۇل فەئىل» ئېكەنىنى ھەم بىلىمىز (سەرىف، بىرىنچى باسما 48 نچى بېت). بىزنىڭ «ئو-قۇپ بولدى، كورىپ بولمايدى» دېگەن فەئىللەرىمىز قوشما فەئىللەردەن «بولدىرىش فەئىلى» نىڭ «مەجھۇل» دىر. «مېن كىتەبىنى

مۇللا بىلگەننى (بىلگەننى) ئوقۇر. تاۋۇق كۈرگەننى (كۈرگە-
ننى) چوقۇر. كۈرتۇتقاننى قويما، نەز ئېشىتكەننى قويما.
قارى بىلگەننى پەرى بىلمەس. كۈرەنسىسەن بىر يۇقاتار.
بىرەۋنىڭ ياخشىلىغىن ئۇنۇما (ئېل سوزلەرى)

دۇشمەن سوزىگە كىرمە، ئېشىت دوست سوزى.
بۇ ياڭلىغ بىلسەم ئېردى ھەجرىنىڭ مۇھلىك قاراشامنى
بېرەرمۇ ئېردىم ئولگۈنچە ئىلىكەن ۋە سىل ئايامنى
(بايس)

يارەكسىن مەيدە كۈر دېب جامدىن چىقىدى سادا.
(تاۋايى)

ئايى يېلى تۇفراغى ئۇچىرسا

ئەشكى سۇيىدىن ئوتىن ئۇچىرسا (تاۋايى)

ئانىقلاۋ ئۇيۇشماستىدان ئانىقلاۋچىنىڭدا، ئانىقلاۋغىنىڭدا
بولىشى مۇمكىندىر. بىردەن ئارتىق بولغانلارنىڭ ئارالدا «،»
شەكلى قوبىلادىر. ئىككىدەن ئارتىق بولغاندا ئېڭ سۈڭىسىدىن
بۇرۇن «،» شەكلى ئورنىدا «ھەم - ھەمدە - ۋە» قوبىلسادا بولادىر.
بۇ كىتەبىنىڭ بابلىرى، فەسىللەرى، خۇسۇسى ئاتلار ئالتىن
سۇۋى بىلەن يازىلغاندىر. تاغ ئېتەگىدەكى ئوتلەرنىڭ،
ياغاچلارنىڭ، گۈللەرنىڭ بىرىدىگە ئارالاشقان تۈسلەرى
كۆڭۈلنى شۇ نامانغا تارتار ئېدى. بۇنىڭ جايدا «بابلىرى»،
فەسىللەرى ھەم خۇسۇسى ئاتلار بەكى «ۋە خۇسۇسى
ئاتلار»، يا «ھەمدە خۇسۇسى» دېيىش ھەم مۇمكىندىر.

ئانىقلاۋ ئۇيۇشماستىدان «ئانىقلاۋچى» بىردەن ئارتىق
بولغاندا ئانىقلاۋ بېلىكىسىنى ھەممەسىگە ئېمەس، ئېڭ ئاخىرىغىغا
بېرىش ھەم مۇمكىندىر. بۇقارىداغى مىسالنى «تاغ ئېتەگىدەكى
ئوتلەر، ياغاچلار، گۈللەرنىڭ» دېگەندە ھەم بولادىر.

«ئانىقلاۋغان» ھەم بىردەن ئارتىق بولغاندا، ئالغاش ئىزىنى
ئېڭ سۈڭىسىغا بېرىش بولادىر: بۇقارىداغى مىسالدا «بابلار»،
فەسىللەر، ھەم خۇسۇسى ئاتلار» دېيىلسە مۇمكىندىر.
سۇفەت ئۇيۇشماسى: سۇفەتلەر (ھەم سۇفەت قاتارلىق
سانالغان سانلار، كۈرسەتكۈچلەر) نەخۇدە بىر ئانغا بەلەن بىلەن كېلىسە،
شۇل ئات ئۇسۇفەتنىڭ سۇفەتلىسى بولادىر. سۇفەت بىلەن سۇفەتلى
بىرگەلەشىپ «سۇفەت ئۇيۇشماسى» بولادىر. ئۇيۇشما حالدا
تۇرىپ گەپنىڭ ئون بولەگىدەن بىر تەسى بولادىر.

ياشلى كۈزلەر ئارقى بويىغا تۇشكەن، نەزك ئاياقلار ئارقى
بويى تامانغا خەرەكەتلەنە باشلاغان ئېدى. (ئۆتكەن كۈنلەر - ۱۰۰ ق)

ھەيىبەتلى مايداندا بىز جاۋلان ئېتىكەندە (باتۇ)

مۈڭلى كېچەنىڭ مۈڭلى چاغىنىدا (ئىتەزەت)

ئازدىرادىر توغرى، يولدىن (باتۇ)

يىقىلغان ئويۇلەردە سىرلى ئوت كوردىم. (باتۇ)

بۇزۇلغان يېرىلەردە كۆپ نەرسە تۇيدىم. (باتۇ)

يوقسا ئۇڭگە مەنكىلىكىمى قارا تۇن (چولپان)

ئوتلى نەفەس بىلەن ئوقۇيتۇرغان خافىزلار كېلىدىلەر.
ئېشىن مۇبەرەك بەشلەرنى قۇيى سالىپ «سۈكۈت» كە
كېتىكەنلەر. (چولپان)

چال تىتراق قوللارنى نەرەۋەگە ئۇزاتىپ... (چولپان)

نېچە يۈز يىل كىشەنلەردە ئېنىتىككەن. (چولپان)

تىتربە، تىتربە قارا يېر ئوزرە تۇشەر. (ئىتەزەت)

سۇفەت ئوزىنىڭ سۇفەتلىسىدەن بۇرۇن كېلىدۇ. بىراق سۇ-
فەتلى كىمىسە ئاتى بولسا، سۇفەت ئۇنىڭ لاقابى، ھەمەلى بولسا
سۇفەتلى سۇفەتدەن بۇرۇن كېلىدۇ: خەسەن تاغا، ئورەھىڭباشى،
ئېشىمەت قورباشى، زىيا شاھىچى كەبى،

سۇفەت ئۇيۇشماسىدا سۇفەتنىڭ گىنە بىر دەن ئارتىق بولۇشى مۇمكىندىر. سۇفەت بىر دەن ئارتىق بولغاندا ئارالاردا «،» شەكلى قوبۇلدا. ئىككى دەن ئارتىق بولغاندا ئېك. سوڭقىسىدىن بۇرۇن «،» شەكلى ئورنىدا «ھەم-ھەمدە-ۋە» قوينىش ھەم بولادى؛ سولغۇن، قارا، تۇرغۇن دېمەگۈر، دەم، مۇڭلى كېچەننىڭ مۇڭلى چاغىنىدا... كىچىكىدە، چىرىيلىك، نازلى ھەمدە ئويناق قۇشچىلار ئىنئەتتىن ئۇچىشىپ سايراشا باشلايدىلار.

خۇسۇسى ئۇيۇشمالار.

ئا) ئىش ئانىلارنىڭ بىرىنچى تۈرلىرى (يازماق، بىلىمەك بارماق) - ھەم ئىككىنچى تۈرلىرى (يازىش، بىلىش، بارىش، كېلىش) گەپنىڭ بىر بولەگى بولغاندا ئۆزلەرگە تېگىشلى تولدىرغىچىلار بىلەن ئۇيۇشادىلار، ھەم شۇل ئۇيۇشما حالىدا گەپنىڭ بىر بولەگى سانالادىن مېن كىتەپ ئوقۇماقنى سېۋەمەن. سېن خات يازىشىدىن قاچايتان. ساباققا كىرمەسلىك ياماندىن مېن سېنى تانىماقدان مەمنۇن بولىدىم. مېن كېچەلەرى ئوي پايلاش ئۇچۇن كېلىن بولىدىمى؟ (چولپان) بۇ سوزنى ئىشىتىش بىلەن سەمەندەر ئەكە نىڭ كۆزلىرى چاچايت كېتىدى. (چولپان)

مېن شۇندەي ماشىقنى ئېشىتىشىدىن بېزگەن ئېدىم. (ب) سەرفە 22، 21، 20، 16، 12، 11 راقاملار بىلەن كورسەتىلگەن بارغۇچى، بارماقچى، بارار، بارغان، بارارلىق، بارغۇلىق شەكلىدە بولغان سۇفەتلەر ھەم گەپنىڭ بىر بولەگى بولغاندا ئۆزلەرگە تېگىشلى تولدىرغىچىلار بىلەن ئۇيۇشادىلار ھەم شۇل ئۇيۇشما حالىدا گەپنىڭ بىر بولەگى سانالادىلار. جورىغا ماقالا بېرگۈچىلەر يىغىلىدىلار. گەزىتەگە ماقالا يازماقچى يىگىت ئىندازغا چاقىرىلدى. بىز سېن كەبى ئىش

بۇزار ئاداملار بىلەن خىسابلانمايمىز. بىزگە كۈلگەنلەرگە بىز ھەم كۈلەرمىز. ئەخمەت بۇ كۈن ئوقۇشقا يارارلىق بىر كىتەپ ئالالمايدى. سېن كېچە ئارىخدا يازغۇلىق بىر سوز سويلەدىڭ. زىكىرگە باشقا شەھەرلەردەن ھەم ئوتلى نەفەس بىلەن ئو- قۇيتۇرغان خافىزلار كېلىدىلار. (چولپان)

ھەسرەتلى، كوگۇل بۇزاتۇرغان بىر يىغى ئېشىتمىلەر ئېدى. (چولپان)

باشقا مۇرىدىلەر بېرە ئالماغان بىر نەرسە بېرمەكچى ئېدى (چولپان)

بارچىن بۇ يېردەن كۆچەرنى بىلىدى. (ئالپاش داستان) (ج) سەرفە (بىرىنچى باسما 40-41 نچى بېتلەردە) زامانىسىز فىعللەردىن كورسەتىلگەن يازغالى، يازغاج، يازب شەكلىدەگى فىعللەر ھەم گەپكە كىرگەچ ئۆزلەرگە تېگىشلى تولدىرغىچىلار بىلەن ئۇيۇشادىلار:

بۇ كېچە كىتەبىمنى يازىپ بىتىمگەلى ئوتىرغان ئېدىم، كىتەبىمنى بىتىرە ئالماغاج، كەيفىم قاچىدى. دامىللامىزنىڭ - ئېسى ئۆزىگە كېلىگەچ ئۆكەرنى بۇكە باشلايدى. (دە) دەرىجەنى ئاچىپ ئۇ جاۋابغا كىردى. (چولپان)

گەپنىڭ تۈرلىرى

گەپ ئۆزىنىڭ تۈگەللىك- تۈگەلسىزلىكى، بىلىدىگەنلىكى ئوينىنىڭ شەكلى ئىختىبارى بىلەن بىر نەچچە تۈرلى بولادى:

1- «ئوي» نىڭ بۇتۇن بولەكلەرى گەپىدەگى سوزلەردەن ئاڭلاشلىسا، يەنى گەپىدەگى سوزلەر «ئوي» داغى ماغىنلارنىڭ ھەممەسىنى ئىفادا قىلالا ئالسا، شۇل گەپ، تۈگەل گەپ بولادى.

ئاناجان، مېن كېچەلەرى ئۇي ئايلاش ئۇچۇن كېلىن بولس كېلىدىمى؟
(چولپان)

ئوڭ، سول ئۇنى تېپكەن، بۇنى ئۇرغان ئىنساندا ياتىپ ئويقۇغا تالدى.

سولغۇن، قارا، ئۇرغۇن، دېمەگۇردىم، مۇڭلى كېچەنىڭ مۇڭلى چاغىندا...
(قىزىق)

4- (9) سوراش بېلگىسىدەر. سوراش گەپلەردەن كېيىن قويىلادىر: ئانا ئۇچۇن بۇ ئىش مۇمكىنمى؟ سېن بۇلەرنىڭ حالىنى بىلمەيسەنمى؟ ئوز قۇچاغىداغى حاللاردان خابارسىز مېسان؟

5- (1) ئۇندەش بېلگىسىدەر. ئۇندەشلى گەپلەردەن كېيىن قويىلادىر: شەرىق، سېن كېل! كەردىم، سېن كېت! قاينغۇلى گەپلەردەن كېيىن قويىلادىر: ئېسىز، سېنى كورمەدىم! خاتىن كوزىنى ئاچقاچ بالاسىنىڭ ئولم بىلەن تارتىتىپ ياتقاندىن كوردى!

خاير انلىق بىلىدىرگەن گەپلەردەن كېيىن ھەم قويىلادىر: ۋاي، شەرىق جان كېلىدىر! بۇ جۇدە قىزىق بىر ئىش! كەردىم ئاتا، ئاناسىنى كورمەك ئۇچۇن قۇۋاندى ئۇيىگە كېلىدى؛ ئېشىكىنى ئاچىپ قاراسنا، ئۇيدە ھېچ كىم يوق! «سوراشلى گەپ» قىزغىنلىق يا خاير انلىق بىلەن ئەيتىلسە سوراش بېلگىسىدەن كېيىن يەنە ئۇندەش بېلگىسى قويىلادىر: نېچۇن مېنى ئولدىرەلەر؟! مېنىم گۇنە ھەم نېمە؟!
(بۇ قوش ئۇقتا، بۇ شەرح، ئىبزاچ بىلگىسىدەر. بۇندەن كېيىن كېلەتۇرغان گەپ بۇندەن بۇرۇنقى گەپنىڭ ئىبزاچ ھەم شەرحى بولادىر. بۇ كۇن ئۇچ كىشى بىلەن كورىشىدەر: شەرىق، كەردىم، ئەخمەت.

« () » تىرناقچىلار. بىر سوز يازغۇچى تامانىدان مۇھىم سانالسا، يازغۇچى ئوز سوزلەرى ئاراسىدا باشقا بىر كىشىنىڭ سوزلەرىنى خىكەيەت قىلسا، ئاڭلاشلىشى يېڭىل بولماغان ئاتلار ئاتامالار بولسا، شۇنلەر تىرناقچىلار ئىچرە ئالىندىر: «سەمەر كېنىت» نى ئالماققا قوشۇن تارتقانداپول ئورتانىدا نىيل دەريەسىمى، جەيخۇنىم دېگەن، بىر دەريەگە توغرى كېلەر ئېكەن. مۇدەر- رىسلىككە «ئوكەز» بېرىلگەچ ئاق پادشاھنىڭ ياشاماغىغا قول كوتەرىپ...

پادشاھلىق «نېسىق نۇبۇۋەت» دېگەنلەر؛ كەفەر بولسا ھەم، «نۇبۇۋەت»، يەنى پەيەمبەرلىكنىڭ يارىم كۇچى بار... ئارادا ئۇرىش باشلاندى تۇركىستەندە «رەبۇچى» مەستە- لەسى قوزغالغاندا «پادشاھنىڭ ئەمرى ۋاجىب؛ ماغانىي ۋاجىب فەرىزلىگىدە ئازغىنا شۇبھە بار؛ ماغانىي فەرىز ئەمىر ئىلاھى»، دېپ ئېلىنى شاۋ- شۇۋلىقدان توقتاتماققا تىرىشار ئېدى. (ع. ق.)
8- () يايىلار. «كىرىش سوز» لەرنىڭ ھەممەسى يايىلار ئاراسىدا يازىلادىر. «كىرىش» سوزلەرنىڭ ئىكى تامانىدا ئىكى ياي ئورنىدا ئىكى «،» بېلگىسى قويماق ھەم بولادىر:

بۇ زات ئەمىركە، ئالمانيا (گىرمەنىيە)، ئەنگلىيە، ياپۇنىيا، فىرەنسىيە، بىلگىيە ۋە شۇنىڭ كەبى ھەر دەۋلەتلەرنى يادلاي بىلەر ئىدى. (ع. ق.)

بىزدە ئوزلەرنى غۇلاما ئاتاغانلار (بىزدە خاقىقى غۇلاما يوقىدىر) بۇتۇن تاراققى ئىشلەرگە قارشى تۇردىلار. «كىرىش سوزلەرى» نىڭ ئىكى تامانىدا، يايىلار جايىغا چىزىقلار قويىلسادا بولادىر:

بۇ كەچكىنە، ئوكسۇز، ئاپپاق بىبەكلەر - ئۇچا، ئۇچا يېتىمەي قالغان تىلەكلەر -

ئېسىكەن يېلىنىڭ قوللارغا ئوزىنى

ئاشلاپ قويار بارلىغىنى ئۇنۇتار. (قىسقىچە)

9- (ب) چىزىق قىلىنى ئۈچ كىشىنىڭ بىر بىرىگە گەپىرىشلەرنى يازغاندا ھەر بىرىنىڭ گەپىدەن بۇرۇن چىزىق يازىلادى:

يەنە خالىق چۇۋىسىلەشەپ كېتىدى:

بەرەكەتلىك ئاقسىم، بەرەكەتلىك!

بوش كېلمەدىلەر ئاقسىم!

ھەلى بېلىلەرى باقۇۋات ئېكەن ئاقسىم دىمىنىڭ! (چولپان)

ياخشى-يامان، كەتتە-كەچكە، بالا-چاقا، قوزى-ئېچكى

دەپ بىر بىرىگە قارىشى بولغان يا بىر تۇرلى مۇنەسسەبەتنى بولغان سوزلەر ئاراسىغا چىزىق قويىلادى.

10- (ب) نۇقتىلار گەپنىڭ بىر بولەگى قانداق بىر سەبەب

بىلەن تەبىئەتتە قالسا ئۇنىڭ جايىغا نۇقتىلار قويىلادى:

باسقان ئىزىن كورمەي ئوتكەن تۇياقلار

تاپتاپ تاپتاپ... ئاھ، ئەيتەلمەم كېتىمىنى! (قىسقىچە)

بىر گەپنى بىتىرگەندەن سوڭ يەنە شۇل مەۋزۇدە داۋام

ئېتىمەننىڭ كېرەكلىكى سېزىلىپ تۇرغاندا سوز كېسىلىپ قالسا، يەنە نۇقتىلار قويىلادى.

قانى ئانا جانىم ئە؟ دېدى ۋە «گۆپ» ئېيتىپ ئايرىلغا يىقىلدى.

(چولپان)

قىسقا گەپلەرنى قىزىپ قاپتاپ ئەيتكەندە ھەم ئارالارغا

نۇقتىلار قويىلادى:

تاشامان... تاشامان... كېتەمەن...

ئېز كۈندە تىلەگىم يۇرتىغا يېتەمەن... (باتۇ)

بىتىدى

كىتەبىدە بارلار

بېت		
3 - 3	1 - ئوقۇغۇچىلارغا	
0 - 5	2 - گەپ	
6 - 5	3 - تۇرش بېلگىلەرى	
11 - 6	4 - باش سوزلەر	
12 - 11	5 - تولدۇرغۇچ سوزلەر	
14 - 12	6 - تۇشم تولدۇرغۇچى	
14 - 14	7 - بارش تولدۇرغۇچى	
18 - 15	8 - چىقىش تولدۇرغۇچى	
19 - 18	9 - ئۇزۇن تولدۇرغۇچى	
20 - 19	10 - چاغ تولدۇرغۇچى	
22 - 20	11 - بىرگەلىك تولدۇرغۇچى	
28 - 22	12 - نېچۋىلىك تولدۇرغۇچى	
26 - 28	13 - ئۈچۈكلىك تولدۇرغۇچى	
28 - 26	14 - قانداق سوزلەر گەپنىڭ قايسى بولەكى بولۇشىغا يارايدىر؟	
32 - 28	15 - گەپ بولەكلىرىنىڭ تۇشىپ قالىشى	
38 - 32	16 - كېلىشكەنلىك	
37 - 38	17 - گەپنىڭ ئۇيۇشغان بولەكلىرى	
38 - 37	18 - سۇفەت ئۇيۇشمەسى	
39 - 38	19 - خۇسۇسىي ئۇيۇشمەلەر	
48 - 39	20 - گەپنىڭ تۈرلىرى	
49 - 48	21 - كىرىش سوزى	
50 - 49	22 - ئۇيۇشغان گەپلەر	
54 - 50	28 - تۇرش بېلگىلەرى	

ئۈزبېك دەۋلەت نەشرىياتى تاماندىن باستىرىلىپ ساتىلماقتا بولغان كىتەپلەر.

كەتەپنىڭ نامى	مۇھەررىرى	ئەرجمانى	تىلى	باھاسى		نومۇرى
				سوم	تىن	
1. ئىل ساپا قىلغى. II - بۆلم	كا لىكتىف	—	ئۈزبېكچە	—	60	—
2. بىر يۈزدە ھىيات قانداي پەيدا بولدى	لۈنكىۈچ	ش. سۇلەيمان	—	—	60	—
3. «ساۋغا»	ش. رەھىمى	—	—	—	50	—
4. قۇياش. ئۇنىڭ ياللارنى ۋە دەپىرەلەرى	سىمىكىن	ش. سۇلەيمان	—	—	70	—
5. تەبىئىياتىدىن غەدىلى ئىشلىرى II - بۆلم	ۋ. گالىم	ب. ھەبىب	—	—	75	—
6. ئىل ساپا قىلغى III - بۆلم	كا لىكتىف	—	—	—	75	—
7. كىمىيا دەرسلىگى	خ. نىيازى ۋە مۇجاۋىرى	—	—	—	50	2
8. ئىل ساپا قىلغى IV - بۆلم	كا لىكتىف	—	—	—	60	—
9. ماماكۇلەۋرەك. چاقماق ھەم تىللىرىك	گرىمەتسىكى	ش. سۇلەيمان	—	—	80	—
10. بۇتۇن ئىتتىپاق. ئىتتىپاقى جۇغراڧىيىسى	غاررابىن	ئەخمەدى	—	—	30	1
11. لېدىن ئىمانەسى بويۇنچا كارل ماركس	س. كىرىنىس	ئاگىۋوللىن	—	—	60	—
12. تەغلىماتى	—	—	—	—	—	—
13. چەزايىر، توتىس ۋە مەركەشە ئازادلىق	كىتاپكارانسكى	ئەخمەد جانف	—	—	—	1
14. ئۈچۈن كۆرەش	—	ش. سۇلەيمان	—	—	80	—
15. مەلىكىنى تۈركىستاندىن	كا لىكتىف	—	—	—	50	1
16. «سەرف»	فىئەرت	—	—	—	45	—
17. ۋ. ل. ك. س. نىزامنامەسى	—	—	—	—	15	—
18. ئورتا ئاسىياغا ئىنقىلابى ھەرىكەت ھەم	مۇراۋېسكى	—	—	—	50	—
19. رىخى پارچىلارنى	—	—	—	—	55	—
20. «تۈتكەن كۈنلەر» I - بۆلم	ع. قانېرى	قاندېرف	—	—	20	1
21. تەبىئىياتىدىن غەدىلى ئىشلىرى I - بۆلم	ۋ. گالىم	ب. ھەبىب	—	—	35	—
22. ئىل ساپا قىلغى I - بۆلم	كا لىكتىف	—	—	—	60	—
23. «ئارىستان» (پېيىسە)	فىئەرت	—	—	—	—	1
24. ئورتا ئاسىيانىڭ ئىتتىپاقى جۇغراڧىيىسى	بالاشوف	كىيېۋ	—	—	10	1
25. سىياسى ساۋاد	ئىستانچېنسىكى	خ. بەيگى	—	—	25	2
26. بىرلەشكەن مەكتەپنىڭ پروگراممىسى	—	س. سەدېف	—	—	75	—
27. كۈنىتاش ۋە كۈنچىقىشدا باشلانغان	ئالبۇگور	—	—	—	75	—
28. تۈزى خىيواناتىنى قانداي ياخشىلاپ	—	—	—	—	—	—
29. بولدى	—	—	—	—	8	—
30. ۋ. ك. پ. (ب) پروگراممىسى	—	—	—	—	20	—
31. ۋ. ك. پ. (ب) نىزامنامەسى	—	—	—	—	15	—
32. شورالار مۇكەممەتنىڭ مىللىيەت ھەمبەندەسى	پا پوف	—	—	—	25	1
33. ھىيوانلارنى تۇغدۇرۇش يوللىرى	—	—	—	—	32	—
34. «ئىككىرى»	لالاخان سەيپۇللىيە	چولپان	—	—	—	1
35. باشلانغۇچ جۇغراڧىيە	ئىۋانوف	—	—	—	85	—
36. بەدىئى ئاپتارىمىيا ۋە فراتسىگىم	پارا سلاۋسكى	ساروگىن	—	—	90	—
37. بۇتۇن ئىتتىپاق كاسپىيىست (باشلىرىك) لىر	—	—	—	—	—	—
38. قەدىمى قانداي تۈزۈلگەن (ئىككى باسما)	قاغا نوۋچى	—	—	—	45	—

TDV İSAM Kütüphanesi Arşivi No TK/135.3

770
 P D 5A

295

فئترەت

ئوزبېك تىلى قاعىدالارى
توغرىسىدا بىر تەجرىبە

بىرىنچى كىتەپ

سەرف

TDV İSAM
Kütüphanesi Arşivi
No TK/135.4

ئوزبېكستان جۇمھۇرىيىتىنىڭ ماغازىنى كەمسەردە -
لىكى خۇزۇرىدەكى بىلىم ئۆزەكى تامانىدىن
ئىككىنچى قىسىم ئوقۇماق ئۈچۈن مۇۋاپىق كۆرىلدى

5 نىچى ناسى

ئوزبېكستان دەۋلەت نەشرىيەتى
سەمەرقەند 1927 - يىل نەشردە

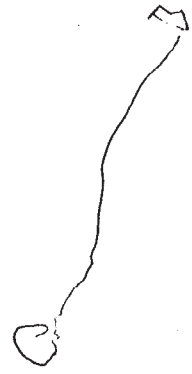
ئىملا - ئىستىلاخ كەمسىيەسىدەن

ئىملا، ئىستىلاخ-دا بولغان چاتاقلىقلارنىڭ نامىرىغا ئالتا ئۈرۈش ماقىمىدى بىلەن ئۈزۈپكىستەن ماعارىف كەمسىيەلىكى يانداغى علمىي شورا تاپاندىن ماخسۇس «ئىملا ۋە ئىستىلاخ» كەمسىيەسى تەشكىل قىلىنىپ ئىشكە باشلادى. كەمسىيە ئىملا مەسئۇلىسىدە لاتىن ئەلىفبەسى ئۈچۈن قاپۇل قىلىنغان ئاساسىي ھازىردىن باشلاپ غەرەب ھەرپلىرى بىلەن يازىلغان كىتەپلەردە ھەم، غەم-ەلگە قويا باشلاشقا قارار بېردى. لېكىن كەتتە ئۈزگۈرىشلەر ياسالماستىن ئۈچۈن لاتىن ئەلىفبەسىگە كىرمەي قالغان بە-غەزى بىر ھەرپلەرنى (خ، ج كەپلەرنى) غەرەب ئەلىفبەسى بىلەن يازىلغان كىتەپلەردە ساقلاشقا قارار بېردى. بە-غەزى سوزلەرنىڭ يازىلىشى توغرىسىدا ھەم ماخسۇس قارارلار چىقاردى. بۇ قارارلارنىڭ ھەممىسى «ماعارىف ۋە ئوقۇتقۇچى» جورنالدا ئىعلان ئېتىلىشىدۇر. شۇ قارارغا كۆرە فىترەتنىڭ سەرفى ھەم پەننىگەن قارالىپ چىقىپ، ئىملاسى تۈزەتىلدى. بە-غەزى ئىستىلاخلار ھەم ئۈزگۈرتىلىپ، باشقا ئىستىلاخلار قاپۇل قىلىندى. كەمسىيە تاماندىن قاپۇل قىلىنغان ئىستىلاخلار قاتىمى بولۇپ، باشقا مەكتەپ كىتەپلەردە ھەم شۇ ئىستىلاخلار غەم-ەلگە قويىلىشىدۇر. كەمسىيەدە بە-غەزى بىر ئىستىلاخلار ئۈستىدە فىكىردە باشقالىقلار بولدى. شۇنىڭ ئۈچۈن بۇنىڭ كەبى ۋاقىتلاردا ھەر ئىككى تاماننىڭ ئىلگىرى سۈرگەن ئىستىلاخىنى يازىشقا (بىتتەسىنى پەستىگە بېت ئاخىرىغا) قارار بېرىلدى؛ س-ۇفەت - تۇرىق، فىل - قىلىق كەپلەر. تەجرىبە نەتىجەسىدە ئۇنىسى، يا پۇنىشنى قاپۇل قىلىنىپ، ۋاقتى بىلەن بىتتەسى يوقالدى. بۇ يولدا مۇەللىملەرىمىزنىڭ فىكىر ۋە ياردانلارنى كۆتۈپ قىلامىز.

كەمسىيە ئىسىدەن: ئەھمىرئە جىپ.

بىر-ئىتكى سوز

بىزنىڭ تىل، ئەدەبىيەتىمىزنىڭ ئېڭ سوك كۈنلەرى فارغانالى، غۇمەرخان زامانىدا ئېدى تىل - ئەدەبىيەتىمىز غۇمەرخان پەيتىدە بىردەن ياشىناپ كۈتۈرۈلدى دە، ئۇندەن كېيىن سېكىن - سېكىن پەسەيە باشلادى. بارا، بارا يېقىلىشىنىڭ، يوقالىشىنىڭ ئېڭ، ئاغىر ئېڭ قارا داقتىقلارنى ئۈتكۈردى. ئازغىنا پەيتىدەن سوك تۈركىستەندە يېتىشكەن پەرىم شاعىرلار، پەرىم يازغۇچىلارنى ئېسە ئېسىكى ئەدەبىيەتىمىزنىڭ سوك سولۇشلارنى دەپ كۆرسەتمەك يانگىش بىر ئىش بولمايدۇر. بۇلارنىڭ قىلاملارنى ئۈچىدەن توكۈلگەن چۈمەلەلەر بۇزۇق، سوزلەر سېنىق، فىلەلەر قاراڭلىق بولۇپ چىققا باشلادى.

مىلادى 19 نىچى مەسۇلچەرنىڭ (عەسەرنىڭ) سوڭلارىدا بىزدە يەنىكىلەشمەك (تەجدەندۇد) فىكىرى ئويغاندى. يەنىكى مەكتەپلەر ئاچماق، يەنىكى كىتەپلەر يازماق، كەزىتلەر، چوڭلەر چىقارماق ئىستەتتىكى؛ ئاچدىق، يازدىق، بىراق ھەنۇز تىل، ئىملا مەسئەلەلىرىگە ئاچتىق بېلىڭلى بىر يول بېرە ئالماغان ئىدىك. بۇتۇن تۈرك دۇنياسى ئۈچۈن «بىر يەلپى تىل» قاپۇل ئېتىمەك خاياللىرى بىلەن ئەۋەرە بولدىق. تىلىمىزنى شۇنىڭغا توغرى يۇرغۇزماق ئۈچۈن ئۇنۇمسىز تىرىشىدىك. بۇ خاياللىرىمىزنىڭ ئىشىكە ئاشماغانىن بىلىگەندەن كېيىن ئۆز تىلىمىزنى ئۆز ئىملاسىمىزنى تۇشۇنە باشلايدىق. بۇ يولدا بىرىنچى ئادىمىنى قوقانلىق «عاشوراعىلى زاھىرى» ئاتدى. ئىملا بىتتىكچەسىنى يازىپ چىقاردى. ئۇندەن سوڭرە تەشكىلاتتە «چىغاتاي كورۇنكى» ئاچىلدى. «كورۇنكى» تىل، ئىملا مەسئەلەلىرى بىلەن - تېرەنرەك ماشخۇل بولدى. تۈركىيەلىك شايبىخ ۋەسفى تاماندان عەرەبچە، فارسچاغا ئېرىكەشەپ يازىلغان ئېسىكى غۇسمانلى سەرف، نەھىۋ كىتەپىنى مەكتەپلە - رىمبىزدەن سۈرىپ چىقاردىدا ئۆز تىلىمىزنىڭ قەغىدەلارنى كېرگىزدى، تەۋرىكىستەن ئوقۇتقۇچىلارنىڭ ئىككىنچى، ئۈچىنچى قۇرۇلتايلاردا ئېسىكى ئىملاغا قارشى كېڭ سۈرەتتە كۈرەش ئاچىپ ئوز فىكىرلەرنى ئوتتۇرىدى. ئېسىكى ئىملا ئورنىغا يەنىكى ئىملانى ئوتتۇرىدىك بىلەن گىنە باغلانپ قالمايدى. بىر ياقاندا ئۆلكەدە لانىن ھەرلەرنى قاپۇل ئېتىمەكنى ياقلاۋچىلار تەييارلايدى. تىل، ئىملا فىكىرلەرنىڭ تېگرەسىگە يىغىلىشقانلار، مەنە شۇندەي قىلىپ بىرىنچى كەلگەنكى ئىشلەرنى بىتتىرىلەر، بۇتۇن تۈرك تىللەرنى بىرلەشتىرىمەك خايالى، خايالىغا بولىپ قالدى. ئېسىكى ئىملانىڭ كۈللەرى كوككە ئۇچىرىلدى.

بىراق يۇقارىدا ئىيتكىنەم كەبى بۇ ئىشلەر بىرىنچى كەلگەنكى ئىشلەردىر. ھەلى كورۇلگۇسى بىر كەوب ئىشلەرىمىز باردىر. بەزى كۈتۈپ تۇرادىر. ئېسىكى ئىملانى يېڭىدىك، كۆپ ياخشى. يەنىكى ئىملامىزنىڭدا ۋاقىتلى غىنا بىر نەرسە ئېكىننى بىلەپلىك. بۇكۈن ھەر تاماندا لاتىنچىلىق ئاقىمى كۈچلەنىپ بارادىر. ياقىن، چەۋدە ياقىن بىر زاماندا عەرەب ھەرپلەرنى (ئېسىكى، يەڭكى ئىملالىرى بىلەن بىرگە) تامىرىدان ئۆزىپ تاشلاسا كېرەك. بۇكۈزگە كورنىپ تۇرادىر، ئاندىن لاتىن ھەرپلەرنى قاپۇل ئېتىمەك، قاپۇل ئېتىمەك ئۈچۈن بۇكۈندەن باشلاپ تاييارلىق كورىشىمىز لازىم تىلەمىزدەكى تاۋىشلارنىڭ سانلارنى، چوزغى ئورۇنلارنى غىلمى سۈرەتتە ياخشى غىنا بىلەپ ئاندىلاپ قويايلىق. تىلىمىزنىڭ ئىستىھادىلى، پەي بىر تىل بولغاننى قىچىقۇپ سەۋىلەدىك: «بۇ تىل دوقتىدىر، (قوپالدىر) بۇنىڭ ئورنىگە تۈرىكچەنىڭ ئىدەبى بىر شېۋەسىنى ئالايلىق» دىگەن تىل بىلمەسلەر بىلەن كۈرەشىدىك، ئۇنلەرنى يېڭىدىك. بىراق ھەنۇز تىلىمىزنىڭ بېلىڭلى قەغىدەلارنى مايدانغا قويا ئالمايدىق. يازغۇلارمىزنىڭ شەكلىگە «بىرلىك» يەنىكى يازغۇچىلارمىزغا قولايلىق بېرەمەك ئۈچۈن تىلىمىزنىڭ قانچى قەغىدەلارنى بىلەپ بىرەش كېرەك. ھەمدەن بورۇن ئۇ قەغىدەلارنى ئۆزىمىزنىڭدە بىلىشىمىز لازىمىدىر. غىلمى

ئاختارمىشلار بولماغۇنچا بۇنلەرنىڭ بىر تەسى ھەم، بولغۇسى ئېمەسىدىر. بىلەمىز: بىزنىڭ شەھەرلەرىمىز يۈزلىپ يىللەردەن بېرى عەرەب، فارسى ئىدەبىيەتنىڭ حۇكىمى ئاستىدا ياشايدىر. شۇنىڭ ئۈچۈن بىزدە شەھەر تىلى يۈزىلغاندىر.

تىلىمىزنىڭ ساق شەكلىنى دالداغى ئېل - ئويماقلارمىزدا كورە ئالامىز. دالدا ياشاغان ئېل - ئويماقلارمىز ئاراسىدا ئۇنلەرنىڭ جان ئازۇغى بولىپ تۇرغان داستانلار، ئېرتەكلەر، مەتەللەر، لەپەرلەر، ئاشۇلار قوشۇقلار بار. شۇنلەرنىڭ ھەممىسىنى بۇيۇك بىر دىققەت بىلەن، خالىق ئاغزىدان چىققانى كەبى يازىپ ئالىش كېرەك، ئېل - ئۇلۇس ئاراسىدا يازۇ دايراسىغا كىرگەن زۇفۇن، سايقالى، بۇسۇف، بەك كەبى داستانلار بار. ئەھمىت يەسدۇ، قۇل سۇلەيمەن حىكەتلىرى، رايخۇزى قاساسۇل ئەنەبىيەسى، مەشرەپ، ھۇۋەيدە غازاللىرى «دورپىك» ناۋايى، بابىر، بايقارا، لۇتقى، مېرھەيدەر، مونس، عومەر - خان، فەزلى، گۈل - خانى كەبى ئورنىستوكرەت شاعىرلارمىزنىڭ ئەسەرلەرى بار. قوتادغۇبىلىك، «ھەبەتۇل خاقىق» «دىۋان لۇغات تۈرك»، «سۇقادىماتۇل ئىدەب» كەبى ئېسىكى ۋاسىقلار بار. شۇنلەرنىڭ ھەممىسىنى قىلنى قىرق يازىپ تېكىشەپلىك، بىر، بىرىگە سالدۇشۇپ، كىلىشتىرىپ، تېكىلى، تۈپلى نەتىجەلەر ئالايلىق، مەنە شۇ يولدا، شۇشەكلىدە تاراقلىنىپ مايدانغا چىققانىمىزدا كۈرىلگەن ئىشلەر، ئالغان نەتىجەلەر غىلمى بولىپ چىقادىر. كىمىسەنىڭدە لام - مەم دېيىشكە يول قالمايدىر.

بۇ ئىشلەرنىڭ قۇلاي بولماغانى بېلىڭلى، بۇنلەر بىر كىشىنىڭ قولىدا كېلىدەيدىر. بۇ يولدا تىرىشىمەك يەنىكى چىققان يىڭىت يازغۇچىلارمىزنىڭ ھەممەلەرگە تەۋشەيدىر. يەنىكى ئۆزبېك ئىدەبىيەتكە غىلمى بىر ئاساس بېرەك، ئۇنىڭ زامانى مەدەنى بىر بارلىق باغىشلانماق ئۈچۈن مەنە شۇ يوللارغا بىت كېرىشمەك ھەمدەمىزگە لازىمىدىر. بۇ ئىشلەرنىڭ تۈكل نەتىجەسىنى كۈتۈپ تۇرىش ھەم يارامايدىر. بۇ ئۇلۇغ بىنانىڭ بۇ ئىدەبىيەت مەدەرىسەسىنىڭ بىرىنچى ناشىنى تېزلىك بىلەن قوياق لازىم، مەنەشۇ فىكىرلەرگە بېرىلىمىدە، مېن تىل قەغىدەلارنى توغرىسىدا قولدا بولغان نەرسەلەرنى ئۆزىپ، تېرىپ شەۋ بىتتىكچەنى چىقاردىم. ئۇ، بىر ساباق بىتتىكى ئېمەس مەتالغا كىتەيدىر. تىلىمىز توغرىسىدا تۈكل، بىر نەرسە ئېمەس، باشلانغۇچىدىر. تەئلىق ئېمەس تەجرىبەدىر. پەۋنى سارالماق، ئۆزەتمەك كېڭەتمەك يۇمشەلىرى يىڭىت كۈچلەرىمىزنىڭ جانلى تېپىرىنىشەلەرنى كۈتەيدىر.

فەتھەت

ھىجرى (161) دە قاشقارلى «مەھمۇد ئىبنى خۇسەيىن» تامانىدىن يازىلغان «دىۋانۇ لۇغانى تۈرك»¹ نىڭ كۆرسەتىشىگە قاراغاندا ھىجرى بېشىنچى مولچەردە (غەسبە) تۈرك تىلى ئىككى بۈيۈك تارماققا ئايرىلغان. ئارالاردا سەرفەدە لۇغانچادا ئەنچە گىنە ئايرىما بولغان. بۇ ئىككى تارماقنىڭ بىر «دىۋانى لۇغان» نىڭ ئەيتىكىگە كۆرە. «ئوغۇز تۈركچەسى» بىسىرى ئېسە «خاقانى تۈركچەسى» باساداچا «تۈركچە» دىر. غۇمۇمى تۈرك تىلىنى شارق تۈركچەسى؛ غارىب تۈركچەسى دېيىپ ئايرىماقنىڭدا ئاساسى «دىۋانى لۇغان» نىڭ شۇ سۆزلەرگە بارىپ تىرەلەدىر. بۇ كۈن شارق تۈركچەسى دېگە. نىمىز تۈركچە «ئوغۇز تۈركچەسى» گە مۇقابىل، ئۇنىڭگە «يانداش» بولغان شۇ خاقانى تۈركچەسىدىر.

«دىۋانى لۇغان» نىڭ سۆزىگە كۆرە بۇ خاقانى تۈركچەسى تۈركلەرنىڭ رەسمى، ئەدەبىي تىللەرى ئېمىش، تۈرك تىللەرنىڭ ئېڭ «فەسىخ» ى ھەم شۇ ئېمىش. خاقانى تۈركچەسى «جېكىل - جېكىل» نىسى - توخسى» (يەنى قارلوق) تۈركلەرنىڭ شېۋەسى ئېمىش. «بالاساغۇن»، «ئاراز»، «مەدىنەتۇل بەيزە» دە ياشاغۇچىلار سوغجا گەپىر سەلەر ھەم، خاقانى تۈركچەسىنى بىلەر ئېمىشلەر. «ئىسپىنجاپ»² دەن بالا ساغۇنغاچا يايلىد «ئارغۇ» ئۆلكەسى سانالغان جايلاردا ھەم، خاقانى تۈركچەسىنىڭ بىر ئاز بۇزىلغان شەكلى ئىشلەتلىر ئېمىش، قاشقارنىڭ شەھەر تىلى ھەم، شۇ خاقانى تۈركچەسى ئېمىش. ئويغۇرلار ھەم خاقانى تۈركچەسى بىلەن سويى- لەشەر ئېكەنلەر، بىراق ئۇنلەرنىڭ فوزلەرگە ماخسۇس شېۋەلەرى ھەم بار ئېمىش.

ھىجرى (426) دە، يەنى «دىۋانى لۇغان» دان تورت يىل گىنە بىزۇن قاشقاردا يازىلغان «قۇتادغۇبىلىك» بىلەن قاشقار تىلىدە يازىلغانى مەغلۇم بولغان «ھەبەتۇل خاقايىق» نىڭ شۇ «خاقانى تۈرك- چەسى» بىلەن يازىلغانى «دىۋانى لۇغان» نىڭ يۇقارىدا يازىلغان سۆزلەرىدەن ئاچىق ئاڭلاشلايدىر.

«دىۋان لۇغان» دا «ئارغۇ» ئۆلكەسىدەن سانالغان. «سايرام» دان چىققان ئەھمەت بەسەۋىيى خىكمەتلەرىنى ھەم، شۇ دايرانىڭ بىر قاز بۇزۇق شېۋەسىگە كىرگىزىشكە توغرى كېلەدىر.

1) 1333 ئىستامبولدا ماعارىف نازاراتى تامانىدىن باسلىغان بۇ مۇھىم كىتەپنىڭ باسما بىر نۇسخاسى، تەشكىدە «توران» كۈتۈپخانىسىدا باردىر.

2) نەزە، (ئىراز) بۇكۈنكى ئەۋلىيە شەھىرىدەر. «ئىسپىنجاپ» بىلەن «مەدىنە تۇل بەيزە» بۇكۈنكى «سايرام» دىر. «بالا ساغۇن» ئەۋلىيە تەننىڭ شارقى شىمالىسىدا ئېشىكى بىر شەھەر ئېكەن، بۇكۈن ئىزى قالماغاندىر.

تىلىمىزنىڭ تارىخى ئاقىمى

ئورۇسلار تۈركىستەنگە كېلەسەن بىر ئىككى مولچەر (غەسب) بۇرۇنراقدان ئالىب سوڭ كۈنلەرگە چە بىزنىڭ يالپى (غۇمۇمى) بىر ئاتىمىز يوق ئېدى.

ئوزبېكلەر تۈركىستەنگە كېلىپ چىغاناي خۇكۈمەتى سانالغان تېمۇرلەرنى قۇۋغاندىن سوڭ ئۇنىدىن ھەم خالىق ئاراسىغا تۈزۈك گىنە سىڭماغان «چىغاتايلىق» غۇنۋانى ئارادان چىقارالاشلايدى. بۇنىڭ جايىغا قابىلا غۇنۋانلارنى خالىق، بېكىلىك غۇنۋانلارنى يېرلەشىدى. ئۇرۇسلار كېلىگەندەن سوڭ سارت غۇنۋانى غۇمۇمىلەشە باشلايدى. بىراق «سارت» سوزى (غەرەبلەرنىڭ غەسەم سوزىگە ئوخشاپ) تۈرك بولماغانلارغا تاقىلا كېلىگەن ئېدى. مىللى ئويغانىشىمىزنىڭ باشىدا تۇرغانلار بۇ غۇنۋاننى قابۇل ئېتىمەدىلەر «سارت» سوزى يوقىدىر. دېي قىچقىرا باشلايدىلار. تۈرك، مۇسۇلمان، تۈركىستەنلى كەبى غۇنۋانلارنى ساقلاماقچى بولىدىلار.

بۇيۇك ئىنىقلايدىن كېيىن بۇ غۇنۋانىسىزلىقدان قۇتۇلماق ئىحتىياجى بۇتۇن كۈچى بىلەن ئوزۇنى كۆرسەتتى. ھەر كىم «بىز كىم بولامىز؟» - دېي ئوز ئوزىدەن سوراى باشلايدى، «ئوزبېك» غۇنۋانى بارارلىق كۆرىلدى، قابۇل ئېتىلدى، تۈرلى ئىتتىرازلارغا قاراماسدان بۇكۈن بۇ غۇنۋان ھاياتقا ئارالاشىپ قالدى.

بىز مەنە شۇندەي غۇنۋاندىن، غۇنۋانغا ئاغدىرلا تۇرغاندا بۇرۇنقى غۇنۋانىمىز بولغان «چىغاتاي» سوزى ئەدەبىيەتتىمىزگە گىنە ئوز كۈچىنى ساقلاپ كېلدى، ئوزىمىز تۈركىستەنلىك، ماۋارا- ئۇننەھەرلىك، مۇسۇلمان، سارت بولا تۇرغان پەيتلەردە تىلىمىز «چىغاتاي تىلى» ئەدەبىيەتتىمىز «چىغاتاي ئەدەبىيەتى» بولۇپ غىنا قالدى. بۇ «چىغاتاي تىلى» قانداي تىلدىر؟ تۈركچەنىڭ قايسى شۇغەسىگە كېرەدەر؟ تارىخى نۇچۇكىدەر؟ شۇنى كۆرىپ ئوتىشىمىز كېرەك.

شارق تۇركچەسىنىڭ پۈتۈن قابىلاش ۋەلەرى ئۈستىدە غۇمۇمىي ئەدەبىي رەسىمى بىر شېۋەنىڭ بارلىقى ھەم ئۇ شېۋەدە ئەنچەگىنە نەرسەلەر يازىلغانى. يۇقارىداغى ئىزاھاتدان مەلۇم بولادىر. بۇ شېۋەنى «خاقانى تۇركچەسى» دەپ ئاتاماققا ئېڭ ئېسىكى بىر زاماندا قاشقاردان چىققان تىل غالىمى «مەخمۇد» نىڭ سۆزلەرگە تايانىپ ئۆزىمىزنى ھاقلى تاپامىز.

يالىغىز تۇرك دۇنياسىنى غىنا ئېمەس، ئاسىيانى قورقنىچ بىر سۈرەتدە قايناتىپ، تىترەتىپ يۇبارغان چىن-گىز ئىستىلاسىدان سوڭ ئورتا ئاسىيادا خان بولغان «چىغاتاي» غا نىسبەت بېرىلىپ ئورتا ئاسىيا ئەدەبىي تىلىگە چىغاتاي تىلى ۋە ئۇ شېۋەدە يازىلغان نەرسە-لەرگە غۇمۇمەن چىغاتاي ئەدەبىيەتى دېيىلەدۇر. چىغاتاي ئەدەبىيەتى بىلەن خاقانى ئەدەبىيەتىنى بىر بىرىگە چاقىشتىرىپ قاراشقا خاقانى تۇركچەسىنىڭ «چىنگىز» چىقىشى بىلەن باشقا شېۋەلەرگە ئارالاشىپ ئىسلام-ئىران تەئسىرىنى ئاستىغا ھەم، ئەنچەگىنە كىرە قالىپ چىغا-تايچا غۇنۇنىنى ئالغانىن كورمەك مۇمكىندۇر.

خاقانى تۇركچەسىدە قابىلاش ۋەلەرىنىڭ ئۈستىدە تۇرغان ئەدەبىيلىك ھالى بار. «دىۋان لۇغات» نى يازغان قاشقارلى مەخمۇد بۇ شېۋەگە خاقانى تۇركچەسى دېگەننى كەبى ئاران سىرە يالىغىز «تۇركچە» دەپ ھەم، قويايدۇر. بۇ خاللارنى بىز چىغاتاي تۇركچەسىدە ھەم، كورەمىز. چىغاتايچا، ئورتا ئاسىيادا ياشاغان تۇركى قابىلاش ۋە-لەرنىڭ ھەممەسىدەن يۇقارى تۇرغان ئەدەبىي، رەسىمى بەينەل قابىلاش ۋە بىر تىلدىر. ناۋايى كەبى چىغاتاي شاعىرلارى ئۆز لەرنىڭ بۇ ئەدەبىي شېۋەلەرگە سادىچا «تۇركچە» ئاتىنى بېرىگەنلەر.

چىغاتاي ئەدەبىيەتىنىڭ ئېڭ بىرىنچى ئەسەرى سانالغان «رابغۇزى قاساسۇل ئەنئىيەسى» نىڭ شېۋەسى «قۇتادغۇبىلىك»، «ھەبەتۇل ھاقايىق» كەبى خاقانى تۇركچەسىدە يازىلغان كىتەبلەرنىڭ شېۋەسىنى ئېسى-لەتەدۇر. زاتان چىغاتاي تۇركچەسى ئۆزىدەن يۈزلەپ يىل بۇرۇن ھۇكۈم سۇرگەن بىر ئەدەبىي شېۋەنى ئاز ۋاقىتدا تۈبەن يوقاتىپ ئۇنىڭ جايىنى ئۆزى ئالالماس ئېدى.

مەنە شۇ دەلىللەرگە تايانىپ ئەيتە ئالامىز كەم: چىغاتاي تۇرك-چەسى، چىغاتاي ئەدەبىيەتى؛ خاقانى ئەدەبىيەتىنىڭ (قاشقاردان ھىراتقاچا بولغان) يولى ئۇزۇن يىلى كۆپ بىر سەفەر نەتىجەسىدە ئۆزگەرىپ، ئىسلام-ئىران تەئسىرى ئاستىدا قالغان ئىككىنچى بىر شەكىلدۇر.

مەنە شۇندەي بولسۇن مايدانغا چىققان چىغاتاي تىلى كۈن ساپىن ئىران، غەرەب تەئسىرلەرگە بېرىلىپ مۇسۇلمانلاشما باردى. ناۋايى زامانلاردا ئېسە ئېمىدى غەرەب، فارس سۆزلەرگە تولمىپ قالغان ئېدى. شۇندەي بولسا ھەم، ئېسىكى نۇفۇزىنى، ئېسىكى كۈ-چىنى يوقاتمايدى. غەرەب فارس ئەدەبىيەتىدەن قالشماق ئىستەمەي يۈرە بېردى. يالىغىز ئورتا ئاسىيادا ئېمەس، بۇتۇن تۇرك دۇنياسىغا يايىلدى. تاتار تىلىگە بىر كۆپ يىللەر جان ئازۇغى بولا كېلدى. (1) غۇسمانلى ۋە ئازاربايجان تۇركلەرى ھەم، بۇ ئەدەبىيەت بىلەن ماشغۇل بولدىلار، بۇ شېۋەدە شىعەرلەر يازدىلار، چىغاتاي لۇغاتلارى ياسادىلار (2).

چىغاتاي ئەدەبىيەتىنىڭ «ئالتۇن دەۋرى» سانالغان ناۋايىلار پەيتىنىڭ سوڭ كۈنلەرىدە ئۆزبېك خانى شايبانى تۇركىستەنگە يۈزىش يېتىدى. چىغاتاي خانلارنى، شۇنلەر قاتارىدا مەشھۇر بابىر مىرزانى يېڭىپ، تۇركىستەندەن قۇۋدى. تۇركىستەندە ئۆزبېك ئىدارىسى قۇردى. ئۆزبېك خانلىقلارى زاماندا ھەم، ئورتا-ئاسىيا ئەدەبىيەتى چىغاتاي ئەدەبىيەتى بولمىپ قالدى. شايبانى خاننىڭ ئۇرۇش داستانى ئاتاقلىق چىغاتاي شاعىرى مەھمەت سالغى تاماندىن يازىلدى. قوقان خانى غۇمىر خان تېگىر سىمگە يىغىلغان شاعىرلارنىڭ ھەمەلەرى ناۋايىنىڭ سادىق شەگىرەلەرى بولمىپ قالدىلار. بۇ ھال زامانىمىزغاچا داۋام ئېتىدى.

سوڭ كۈنلەردە ھەر تاماندىن ئۆزبېك ئەدەبىيەتى ئاتالغان ئىش قىلىپ ئۆزىنى بارلىق دۇنياسىغا چىقارماق ئىستەگەن بىزنىڭ ياش، يەنكى ئەدەبىيەتمىزگە كېلىگەندە بۇ ھەم ئۆزىنىڭ ئاساسلارنى، كېرەكلى ماددىلارنى يەنە چىغاتاي ئەدەبىيەتىدەن ئالدى، ھەمدە-ئالدى. شۇنىڭ ئۈچۈن بىز بۇ كۈنگى ئۆزبېك ئەدەبىيەتىنى؛ «چىغا-تايچا» نىڭ مەدەنىيەت شىبى بۇ كۈننىڭ سوراغلارغا جاۋاب بېرىمەك ئىستەگەن، غەرەب، فارس سۆزلەرىدەن ئۇزاقلاشىپ ئېلىگە ياقىد-لاشماق ئىستەگەن باشقا بىر شەكىلدۇر. دېسەك ھاقىقەتەن ئايرىلغان بولمايمىز.

(1) ع. عەزىز، ع. رەھىسلەر تاماندىن يازىلغان «ناتار ئەدەبىيەتى تارىخى» نىڭ بىرىنچى چىلد، بۇرۇنقى دەۋر، ئېككىنچى بۆلەكنى ئوقۇڭىز.
 (2) ئابوشقا، شىيخ سۇلەيمەن لۇغانلارى غۇسمانلى تىلىدە يازىلغاندىر.

«سىمنا» سوزى يوغان بولغانى ئۇچۇن بۇندەن ياسالغان «سىنماق، سىنمىغان، سىنىق» سوزلەرى ھەم يوغاندىر. «مىنا» سوزى ئىككىچكە بولغانى ئۇچۇن بۇندەن ياسالغان «مىنىك، مىنىگەن، مىنىكەن» سوزلەرى ئىككىچكەدىر.

مەنە شۇنىڭ ئۇچۇن «سىمىدى، مىمىدى» كەبى يوغان - ئىككىچكە ھەرىفلەرى بولماغان سوزلەرنىڭ يوغانلىقى - ئىككىچكە - لىكلەرنى ئۇلەردەن ياسالغان سوزلەردەن ئاڭلاماق مۇمكىندىر.

تاۋىش ئۆزگەرتىشلەرى

1 - ئوغۇل، ئوزۇن، كوكۇل بۇپۇر! سوزلەرىدەن ھەر بىرى ئىككى بوغۇملى (ئىككى ھىجالى) دېر. ھەر قاىۇ بۇغۇنى ئوتتۇرلى بولىپ، ئىككى بوغۇنلارنى ئۇچ تاۋىشلىقىدىر. مەنە شۇندەن لەرنىڭ سوڭ تاۋىشلارغا يەنە بىر ئالتمىچى تاۋىش قوشقاندا ئو - غۇ - لىم، ئو - رۇ - نىم، كو - گۇ - لىم، بۇ - يۇ - رۇق شەكىلدە، يەنى ئۇچ بوغۇنلى سوزلەر بىولىشى كېرەك ئېكەن، شۇنداي بولمايدىر. بۇنلەر ئارا لىداغى بىر چوزغىنى يوقاتىپ ئوغلىم، كوكلىم، ئورنىم، بۇپۇرۇق شەكىلدە، يەنى يەنە ئىككى بوغۇنلىق سوزلەر بولىپ قالادىر.

بۇ، ئەلبەتتە، تىلىمىزنىڭ يېڭىلىمىك ئىستەگەندەن چىقىپ قالغان بىر حال. بۇ حال يازۇلارمىزدا بار. بۇقارداغىلارغا ئوخ - شاغان كۆپ سوزلەرنى يازغۇچىلارمىز ھېچ نەرسە سېزمەسەن شو يولغا توغرى كېلىتىرىپ يازالار. بىراق بۇ ھال غۇمۇمى بىر قاعدىدا بولىپ قاپۇل ئېتىلمەگەن. شۇنىڭ ئۇچۇن ھەر سوزدە يۇرگىزىلمەيدىر.

2 - پ، ت، چ، خ، ق، ك، س، ش.

بۇ سەككىز تاۋىش «تۇرغۇن» (چوزغىسىز) بولغاندا بۇنلەر - گە ياپىشىغۇچى (د) (ت) گە (غ) (ق) غا، (گ) (ك) گە ئەيلەنىپ ئېشىتىلىدۇر.

(ئالدىم، قالدىم، يازدى، ئوقۇدىلار) سوزلەردە گى (د) (تاشتم، ئاچتىم، ئاقتىم، باستىلار، ئىكىتىلەر، ئاپتى) سوزلەردە (ت) بولىپ ئېشىتىلىدۇر، بىراق (د) ھەرفى يازىلادۇر.

(بازارغا، ئالغا، بارغان، يازغان، ئالغۇچى) سوزلەردە (غ) تاۋىش (باققا، ئاتقان، ئاسقۇچى ئاچقۇچى) سوزلەردە (ق) غا ئەيلەنىپ ئېشىتىلىدۇر.

(بىلىگەن، بېرىگەن، ئۇيىگە ئېلىگە) سوزلەردە گى «گ» تاۋىشى (ئېشىتىكەن، تېشىكەن ئىچكەن، ئوتكەن، ئىشكەم سوزلەردە) (ك) بولىپ ئېشىتىلىگەنى كەبى. بىراق بۇلەردە ھەم «غ، گ» يازىلادۇر.

3 - بىر «ق» بىلەن بىر «غ» ياكى «غ» تاۋىشى بىر سوزدە بولسا ئىككىسى ھەم «ق» غا ئەيلەنىپ ئېشىتىلىدۇر. ھەممە «ق» ھەرفى يازىلادۇر. باغ + غا = باققا، ئاياغ + فا = ئاياققا كەبى.

4 - سوزنىڭ بىرىنچى بوغۇنىدىن سوڭرا كېلىگەن تۇر - غۇن (ساكىن) «ق» بىلەن «ك» كېتىدەن باشقا بىر ھەرىفكە قوشىلغاندا «غ»، «گ» بولادۇر. توپراق - توپراغم - ئايلاق - ئاياغىم، تىلەك، تىلەگىم كەبى.

5 - «نمە» سوزىنىڭ يېڭىلىمىكەن بولغان «نې» سوزى ئېتىمەك، ئىشلەمەك، ئەيلەمەك، فەعللەرگە قوشىلغاندا ئارداغى «ئ» تاۋىشى كېتىدۇر. نې - ئۇچۇن = نېچۇن، نې ئىشلەدىڭ = نېشلىدىڭ، نې - نېتەي = نېتەي. نې - ئەيلەدىڭ = ئەيلەدىڭ.

«زالىم فەلەك فراقىڭغا سالدى مېنى نېتەي» (ئاتىس)
 «رۇخ ئاجىب كوردەن نىمان بولسا پەرىدەك نەپەلەيمىن»
 (بوقىسى)

سوز ۋە ئۇنىڭ تۈرلەرى

بىز ئۇشۇنەمىز، ئويلايمىز، مەيەمىزدە بىر «ئوي» ئۇغادىر.
 شو ئويىمىزنى باشقالارنىڭ ھەم مەيەلەرگە ئۆتكەرمەك، ئۇنلەرگە
 ئويىمىزنى بىلىدىرمەك ئىستەكەچ، ئۇنلەر بىلەن گەپىرىشكە توغرى
 كېلەدىر.

دېمەك: مەيەلەرىمىزدە تۇققان «ئوي» نى بىر-بىرىمىزگە بىلى
 دىرىمەك ئۈچۈن تېك بۈيۈك قۇراللىمىز «گەپ» دىر.

ئوزىڭز ئويلاساڭىز، ھاياتلاردان بىرىنى (ئانىنى) ئويلاپ
 ساڭز، بىردە ئۇ ھايات ئۇستىگە بىرلەشمەك ئۈچۈن بولغان تېپىد
 ۋە نەشىڭىزنى ئويلاساڭز، ئۈچ ماغنا ئويلاغان بولۇرسىز. بۇ ئۈچ
 ماغنانى بىرلەشتۈرۈپ، بىر-بىرىگە باغلاپ ئوزىڭىزنىڭ ئاتقا
 مىنىڭىڭىزنى ئويلاغاندا مەيەڭىزدە بىر «ئوي» تۇققاندىر. شۇ
 ئويىنى بىر كىشىگە بىلىدىرمەكچى بولغاچ «مېن ئات مىنىدىم»
 دېپ قوياسىزكىم، بۇ ئەيتكەننىڭ بىر «گەپ» دىر. كورىلەدىرىكىم،
 بۇ قارىداغى ئوي دا ئۈچ ماغنا بولغانى كەبى ئۇ ئويىنى بىلىدىر-
 گۇچى «گەپ» دە ھەم ئۈچ سوز بار. «مېن، ئات، مىنىدىم»
 دېمەك «ھەر ماغنانى بىلىدىرمەك ئۈچۈن بىر سوز» كېرەككىر.

ئىش شۇندەي بولغاچ
 ماغنانى بىلىدىرمەك ئۈچۈن ئەيتىلگەن ھەر بىر تاۋىش تودە-
 سى بىر «سوز» دىر.

سوز يېتىتى تۈرلىدىر: ئات، سۇفەت، فەعل، * ئالماش، كومەك-
 چى، قوشىمچا، سوزلەرى.

«قۇياش، بۇلۇت، ياغاچ، تېمىر، ئەخمەت» دېگەندە شۇ
 سوزلەرنىڭ ھەر بىرى بىزگە بىر نەرسەنى ئېسىلەتەدىر. بايقاچا
 ئەيتكەندە بۇ سوزلەرنىڭ ھەر بىرى بىزگە ئېسىلەتكەن نەرسەنىڭ
 ئانىدىر. بىلىدىرگەننى ماغناغا ئات بولسۇن ئالغان سوز- «ئات» دىر.
 ئات ماغناسىنىڭ تۇتاش كوزگە كورىنىرلىك نەرسە بولسۇن لازىم
 ئېمەس. جان، غىشىق، ئېس، مۇڭ، قايغى، زۇلۇم كەبى ماغناسى
 كوزگە كورىنمەس «ئات» لار ھەم، باردىر.

«قىزىل ئالما، قارا تاختا، ئۇزۇن ياغاچ، يىراق كېنت»
 دېگەندە «ئالما، تاختا، ياغاچ، كېنت» سوزلەرنىڭ بىرەر «ئات»
 ئېكەنلىكى بىلەمىز. شۇ ئاتلارنىڭ «ئۇچۇكلىك» لەرنى ئاڭلاتماق
 ئۈچۈن «قىزىل، قارا، ئۇزۇن، يىراق» سوزلەرى ئۇنلەرگە
 قوشىلغاندىر. بىر ئاتنىڭ «ئۇچۇكلىك» نى ئاڭلاتماق ئۈچۈن
 ئۇنىڭ باش تامانىغا كېلىدىرلىگەن سوزىگە «سۇفەت» ۋە شۇ ئاتنىڭ
 ئوزىگە «سۇفەتلى» دېيىلەدىر.

يازدىم، ئوقۇدىم، بارارىمىز، كېلەرسىز.
 بۇ قارىداغى ئورت سوزنىڭ ھەر بىرىنى تاللاپ بولەكلىك
 كورەيلىك:

ياز-دىم، ئوقۇ-دىم، بار-ار-مىز، كېلەر-سىز كورە-
 مىزكىم، ھەر بىر سوزىمىز ئۈچكە بولىدى. بولەكلىك بىرىنچى
 بولەكلىرى بىرەر ئىشنى، ئۈچىنچى بولەكلىرى شۇ ئىشنى ئىشلە-
 گەننىڭ سويلەگۈچىگە نەسبەتلىنى، ئىككىنچى بولەكلىرى ئېسە شۇ

(* دىلنى - قىلىق سۆلەتتى - تۇرنىق دېپ ئېيتسە ھەم بولادىر.

ياساما ئاتلار ئېسە شۇنىلەردىر:

ئورۇن ئاتى: بىر نەرسەنىڭ ئورنىنى بىلىدىمەك ئۇچۇن شۇ نەرسەنىڭ ئاتىغا «لاق» قوشىلادىر. ئاۋلاق، ئاشلاق، قۇشلاق، ئوتلاق كەبى.

«خوجاننىڭ ئاۋلاق، قۇشلاغى كۆبىدىر» (بايىر ناما)

بىر ئىشنىڭ بولانۇرغان ئورنىنى بىلىدىمەك ئۇچۇن شۇ ئىشنىڭ «ئوزەك» نىڭە (بۇيرۇقىغا) «ئاق» قوشىمچاسى قوشىلادىر. ياتاق، يالاق، باتقاق كەبى.

قۇرال ئاتى: بىر ئىشنى قىلماق ئۇچۇن قۇرال بولغۇچى نەرسەنى بىلىدىر كەبى، ئوزەككە غىچ، قىچ، كىچ، قوشىلادىر: ئاچقىچ، ئۇچقىچ، ساۋاغىچ، سۇرگىچ كەبى.

«ئوزەك» كە «غى-گى» قوشىلغاندا ھەم قۇرال ئاتى بولادىر: سىپىرگى، ئوزەنگى، چالغى كەبى.

«ئوزەك» كە «اق-ەك» قوشىلغاندا ھەم قۇرال ئاتى بولادىر: پىچاق، تايلاق، ئوراق، قايىراق، قورشاق، كۈرەك، ئېلەك، ئېمزەك كەبى.

سوزگە «چاق-چەك» قوشىلغاندا ھەم قۇرال ئاتى بولادىر: يارغۇچاق، ئويۇنچاق، قوغۇرچاق، بېلەنچەك، كەبى.

ئىش ئاتى: 1) «يازدىم» كەبى سوزلەرنىڭ فىئىل تېكەنلىكلەرنى، ھەر فىئىلە ئىش ئىشلەگۈچى، ھەمدە زامان ماعىنالىرى بارلىغىنى بۇقارىدا كورگەن ئېدىك (14-بىچى بېت).

«يازدىم» فىئىلە بولغان ئىشنىڭ ئاتى «يازماق»، «كەلدىم» فىئىلە كى ئىشنىڭ ئاتى «كەلمەك» دىر.

كۆرىلەدىر كىم: بۇ ئۇرلى «ئىش ئاتى» ياساماق ئۇچۇن «ماق-مەك» قوشىلادىر.

بۇيرۇققا «مانسلىق-مەسلىك» قوشىلسا بۇقارىداغى «ئىش ئاتى» نىڭ بولمىشىنىڭ ئورنىنى بىلىدىر: يازماسلىق، كەلمەسلىك، ئوقۇماسلىق، كۆرمەسلىك كەبى.

2) بۇيرۇققا «ش» قوشىپ ئىككىنچى ئۇرلى «ئىش ئاتى» ياسالادىر: «بىلىش»، ئوقۇش، يازىش، چاپىش» كەبى.

3) بۇيرۇققا «ىم» قوشىپ ئۈچىنچى ئۇرلى «ئىش ئاتى» ياسالادىر: «بىلىم»، ئۈنم، چىقىم، تېرىم» كەبى.

4) بۇيرۇققا «غۇ-گۇ» قوشىلىپ ئورنىنى ئۇرلى «ئىش ئاتى» ياسالادىر: «يازغۇ، كەلگۇ، كۈلگۇ، ئالغۇ، بېرگۇ» كەبى. بۇيرۇقنىڭ كېتىدە چوزغى بولسا «ۋ» قوشىلادىر: ساپلاۋ، ئاڭلاۋ، تىلەۋ كەبى.

5) بۇيرۇققا «نىچ» قوشىلىپ بېشىنچى ئۇرلى «ئىش ئاتى» ياسالادىر: ئىشانىچ، قورقۇنىچ، قۇۋانىچ، ئوكۇنىچ، كەبى. بۇ ئۇرلى «ئىش ئاتى» نى ھەر سوزدەن ياساپ بولمايدىر. ئېشىتىلگەن سوزلەرگە ماخسوس بولس، يە كىدەن ياسالمايدىر.

6) بۇيرۇققا «قىن-غىن» قوشىپ ئالتىنچى ئۇرلى «ئىش ئاتى» ياسالادىر: «تاشقىن، باسقىن، چاپقىن، شاۋقىن، يانغىن، بۇزغۇن، قاچقىن» كەبى. بۇ ئۇرلى ئىش ئاتلارنى ماعناسىدا قورقنىچ (دەھشەت) بولغان فىئىللەردەن ياساماق مۇمكىندىر.

«ئالۇق، ساتۇق، سالۇغ، يازۇق، تانۇق» كەبى بۇيرۇققا «ق-غ» قوشىلىپ ياسالغانلار «ئىش ئاتى» بولس ئېمەس، سادا «ئات» بولس ئىشلەتلىدەر.

كېچىكلەنگەن ئاتلار: بىر نەرسەنى، يا بىر كىشىنى سىيىلەمەك يا ئۇنىڭ كېچىكلىگىنى كورسەتمەك ئۇچۇن ئۇنگە بېرىلگەن ئاتقا

«كېچىكلەنگەن ئات» دىيىلەدۇ. كېچىكلەنگەن ئاتلار ياساماق ئۇچۇن ئاتقا «چا-چە، قىنا-غىنا، گىنە-كىنە» قوشىلادۇر: «ئاغاچا، كىتەبچە كېلىنچە، قىزغىنا، قۇشقىنا» كەبى.

«چىق، چاق، چەك، لاق» بىلەن ياسالمىش كىچىرەيگەن ئاتلار بولسا ھەم ئازدۇر: «چاقالاق، قىزىلاق، كېلىنچەك، قاپچىق» كەبى.

قوشما ئاتلار: ئىككى ئات يا بىر سۇفەت بىلەن ئات قوشىلىپ بىر نەرسەنىڭ ئاتى بولغاندا «قوشما ئات» دىيىلەدۇر: «قوشما ئات» داغى ئىككى سوز يازىلغاندا بىرلەشتىرىلەدۇر. «ئايپالتا، ئاقساقال» كەبى.

يەنە بىر تۇرلى «قوشما ئات» بولادۇر كىم، ئىككى-ئۈچ سوزدەن ياسالادۇر. بىراق بۇ ئىككى-ئۈچ سوزدەن ھەر بىرى ئوزىنىڭ بۇرۇنقى ماعناسىنى يوقاتمايدۇر. بۇندەي قوشما ئاتلارداغى سوزلەرنى ئايرىم-ئايرىم يازماق كېرەككىدۇر. «ماعارفى ئىداراسى»، «مەركەز ئىجرائىيا كەمىتەتى» كەبى.

بىرلىك - كۆپلىك: بۇقارىدا كۆرگەنىمىز تۇب ياساما ئاتلارنىڭ ھەممەسى بىرلىك ئاتلارىدۇر. بۇنلەرنى كۆپلىك ئاتلارى قىلماق ئۇچۇن كېتەلەرگە «لار-لەر» قوشىلادۇر: «قاغازلار، ئۇچقىچلار، بىلىملىر، كېلىگۈچىلەر، پانغىنلار» كەبى.

II

سۇفەتلەر

«ئاق، قارا، ياخشى، يامان، كەتتە، قىسقا» بۇقارىداغى سۇفەتلەر «تۇب سۇفەتلەر» دىر. نېگەكىم، بىر «ئوزەك» گە قوشىمچا قوشىلىپ ياسالماغاندۇر.

ئىككى تۇرلى «ئوزەك» نىڭ ھەر بىرىگە قوشىمچا قوشىپ ياسالغان سۇفەتلەر، يەنى «ياساما سۇفەتلەر» توبەندە كېلىدۇر: 1 - بىلىملى، ئاتلى، ئاقچالى، ئېنىلى كەبى «ئات» قا «لى» قوشىلىپ ياسالغان سۇفەتلەر، بىر كىشىدە، بىر نەرسەدە بىر حالنىڭ بىر نەرسەنىڭ «بارلىق» نى كۆرسەتەدۇر.

2 - «ئاقچاسىز، بىلىمسىز، ئاتسىز، بوياۋسىز، ئەدەبىسىز» كەبى، ئاتقا «سىز» قوشىلىپ ياسالغان سۇفەتلەر بىر كىشىدە، بىر نەرسەدە، بىر حالنىڭ، بىر نەرسەنىڭ «يوقلىق» نى كۆرسەتەدۇر. 3 - كېچەگى، شەھەردەگى، كېيىنگى، بۇرۇنقى، تىمشىقى، قىشقى، كەبى ئاتقا «غى-قى-گى» قوشىلىپ ياسالغان سۇفەتلەر بىر ۋاقىتتا يەككى بىر مەھەللىدە «بولغانلىق» نى بىلدۈرەدۇر: «كېچەگى سوز» «كېچە بولغان سوز» دېمەككىدۇر.

4 - سارغىمتۇل، ئاقىمتۇل، قىزغىمتۇل، كوكىمتۇل، يەشىمتۇل، كەبى سۇفەتلەردۇر. بوياۋنىڭ كۆچىسىزچە بولغانىنى بىلدۈرگۈچى سۇفەتلەردۇر.

5 - سارغىش، قىزغىش، كوكىش، ئاقىش، بۇنلەر ھەم بۇقارىداغى ماعنادا سۇفەتلەردۇر.

6 - ئاپپاق، قاپقارا، كوكوك، قىپقىزىل، تىپتىن، ياپپالانغاچ كەبى، بىر نەرسەنىڭ سۇفەتىگە كۆچ بېرىپ ئەيتىلگەن سوزلەر ھەم «ياساما سۇفەتلەر» دەن سانالادۇر.

7 - بۇخارالىق، شەھەرلىك، ئايلىق، يىللىك كەبى ئاتقا «لىك - لىق»، قوشىلىپ ياسالغان سۇفەتلەرگە «نسىمەت» سۇفەتى دېيىمىز.

8 - «تارىخى سوز»، «ئەدەبىي جورنال»، «فەننى ماقالا» «ئىقتىسادى شورا» دا بولغان تارىخى، ئەدەبىي، فەننى ئىقتىسادى

سوزلەرى كەبى، غەرەبچە ئاتلارغا «ى» قوشىلغان سوزلەر ھەم نىسبەت سۇفەتى بولادىر.

9 - يولداش، قولداش، موگداش، كەبى ئاتلارغا «داش» دەش قوشىلىپ ياسالغانلار ئورتاقلىق سۇفەتى بولادىر.

10 - كۈمۈش پىچاق، تېمىر ساۋىت، ئالتون يۈزۈك، قامىش قالام، تاش تاختا كەبى، ئىككى ئاندىن بىرنىچىسى ئىككىنچىسىنىڭ نىمەدەن ياسالغانىنى بىلدۈرسە «جىنىس سۇفەتى» بولادىر.

11 - ئانقا «چى» قوشىلىپ بىر كىشىنىڭ شۇ ئاتنىڭ ماغانىسى بىلەن ماشغۇل بولغانىنى، ئۇنى ئىشلەگەننى بىلدۈرىدۇ. تېمىرچى كومىرچى، يازغۇچى، بارغۇچى، باسقۇچى، چاپقۇنچى كەبى.

12 - يازماقچى، كېتىمەكچى، ئوقۇماقچى، ئوۋماقچى كەبى، بۇيرۇققا «ماقچى - مەكچى» قوشىلىپ ياسالغان سوزلەر بىر كىشىنىڭ بىر ئىش قىلماق ئىستەگەننى بىلدۈرىدۇ. بۇ تۈرلى سۇفەتدەن «چى» قوشىمچىسى ئۇششۇرۇلۇپ ھەم ئىشلەتلىگەننى باردۇر. مېن سېنىگە بۇكۇن «ئۇچرەمەك» بولۇپ تۇرغان ئېيىم كەبى.

13 - يازما، ياسما، قوشما، بۇرما، تېرمە كەبى بۇيرۇققا «ما - مە» قوشىلىپ بىر نەرسەنىڭ بىر تۈرلى ئىشلەتلىگەنلىكىنى بىلدۈرەلىك سۇفەت ياسالادۇر: يازما كىتەپ (يازىلغان كىتەپ) ياسما كىتەپ (ياسىلغان كىتەپ)، قوشما ئات (قوشىلغان ئات) (1)

(1) «كىتەپنى يازما» دېگەندە «يازما» سوزى فىئەلدىر. «يازما كىتەپ» دېگەندە «يازما» سوزى سۇفەتدۇر. بۇ ئىككىسى ئاراسىدا «ئايرىما» باسىم (ударение) دادىر سۇفەت بولغاندا باسىم «ما - مە» نىڭ ئۈزىدە بولادۇر. فىئەل بولغاندا «ما - مە» دەن بۇرۇنقى بوغۇندا بولادۇر.

14 - ئاچىق، ئارتىق، تىلەك، كەبى، بۇيرۇققا «ق - ك» قوشىلىپدا بۇقارىداغى ماغاندا سۇفەت ياسالادۇر.

15 - بىر نەرسەنىڭ بىر سۇفەتنىڭ ئىككىنچى نەرسەدەگى شۇ سۇفەتدەن ئارتىق بولغانىنى بىلدۈرمەك ئۈچۈن شۇ سۇفەتكە «راق - رەك» قوشىلادۇر: كەرىم ياخشى، جۈمە ياخشىراق، پىچاق كېسىكىن، قىلىچ كېسىكىنرەك، ئاڭلىمىراق، بىلىمىمىزەرەك كەبى.

16 - بىر كىشىدە يا بىر نەرسەدە بىر سۇفەتنىڭ ئاشىق، بولغانىنى بىلدۈرمەك ئۈچۈن بۇيرۇقنىڭ كېتىگە بىر ئۈست چوز: غىدان سوك «غان - گەن» قوشىلىپ «ئاشىرما» سۇفەت ياسالادۇر: «ئۇچاغان، چاپاغان، بىلەگەن» كەبى.

17 - ئازغىن، يۇرغىن، كېسىكىن، قىزغىن، ئالغۇر، يىغلاغۇر، ئۆلمەگۇر، توپماغۇر، ئۆتكۇر، كەبى. بۇيرۇققا «غىن - غۇن» گۇر - گۇر» قوشىلىپ ياسالغان سۇفەتلەر ھەم «ئاشىرما سۇفەت» بولادۇر.

18 - سۇفەتلەرنىڭ كېتىلەرگە «قىنا - غىنا - كىنە - گىنە» قوشىلىپ كىچىكلەنگەن سۇفەت ياسالادۇر. كىچىكلەنگەن سۇفەت بىر كىشىنى سىيلەمەك، پا ئانداغى شۇ سۇفەتنىڭ ئازلىغىنى بىلدۈرمەك ئىستەگەن چاغلاردا ئىشلەتلىدۇر: ياخشىغىنا، كەتتەگىنە «خۇدايىم ئوغۇل بېرىسەن ئاپپاققىنا» كەبى.

19 - بۇيرۇققا «ر» ھەرفى قوشىلىپ ياسالغان سۇفەتلەر شۇ سۇفەتنىڭ «دايىم» لىغىنى بىلدۈرىدۇ: «ئۇچار قۇش، ئاقار سۇۋ، كورەر كوز، چاپار ئات، كۇلەر يۇز» كەبى.

ئېسىكەرتىش: بۇ سۇفەت كېلگۈسى زامان فىئەلى ھەم بولادۇر. ئۈچىنچى تۈرلى ئالماش ئىزلەرگە (20) نىچى بېتكە قاراڭىز قوشىلغاندا ئىش ئاتى بولادۇر:

شەرت قىلىسىن «كەتەرى» گە مۇندەن. (شەيدىنى ناما)
تەكەللۇم «ئەيلەرى» دە تىل بىلەن تىشىمۇ لەبى

بىرى عاقىققۇ، بىرى ئىنجۇيۇ، بىرى مەرەن. (باير)
بار چىن بۇ يېردەن «كوچەرى» نى بىلىدى. (ئالپاسى)

20- بۇيرۇققا «قان-غان-كەن-كەن» قوشىلغاندا ھەم سۇفەت

بولادى: «ئوقۇغان-يىگىت، يازىلغان كىتەب، تاشقان سۇۋ،
كەتكەن كىشى، كېلگەن كىشى» كەبى. (بۇ ھەم ئالماش ئىز-

لەرىگە قوشىلغاچ ئىش ئانى بولادى: «كەتكەنەم، بارغانىك» كەبى).

21- دايملىق سۇفەتنىگە «لىق-لىك» قوشىلغاچ «يارارلىق

سۇفەت» كە ئەيلەنەدى: «ئوقۇرلىق كىتەب، يازارلىق سوز،

كورەرلىك باغ، ئوتۇرارلىق يېر» دە بولغان «ئوقۇرلىق، يازار-

لىق، كورەرلىك، ئوتۇرارلىق» سۇفەتلەرى كەبى.

بۇ تۇرلى سۇفەتنىڭ «بولىشىمىزى» ھەم بولادى: «ئۇنۇت-

ماسلىق سوز، ئوقۇماسلىق خات» كەبى.

22- ئىككىنچى، تورتىنچى تۇرلى «ئىش ئاتلارى» غا (19 نىنچى

بېتىكە قاراڭىز) «لىق-لىك» قوشىلغاندا ھەم «يارارلىق سۇفەت»

بولادى: «ئالغۇلىق، يىگۈلنىك، كۈلگۈلنىك، ئوتۇرىشلىق،

ئوقۇرلىق» كەبى.

سەبۇ قارارۇ ھۇشىنى ئالماقلىغىڭ نېمىدەر؟
ئى جانلار ئافاتى سېنىگە جانلاردىر، ئالغۇلىق.
(ئاۋابى)

III

سانلار

بىر كىشى، ئىككى ئات، ئۈچ ياغاچ.

بىرىنچى ئاي، ئىككىنچى ئاي، ئۈچىنچى ئاي.

بىرەر تەنگە، ئىككىشەر تەنگە، ئۈچەر تەنگە.

شۇندە يازىلغان «بىر، ئىككى، ئۈچ، بىرىنچى، ئىككىنچى
ئۈچىنچى؛ بىرەر، ئىككىشەر، ئۈچەر» سوزلەردەن ھەر بىرى
«سان» بولىد: «كىشى، ئات، ياغاچ، ئاي، تەنگە» سوزلەرى
«سانلىشى» بولادى.

سانلار: بىر نەرسەنىڭ - بىر كىشىنىڭ (قانداقلىغىنى ئېمەس)
نېچەلىكىنى - قانچالىغىنى كورسەتسەلەر ھەم سوزلەر ئارا
تۇرىشلارى سۇفەتدەن ئايرىماسىزدىر. شۇندىڭ ئۈچۈن بۇلەرنى
ھەم سۇفەتلەردەن سانماق ھەم مۇمكىندىر. سانلار ھەم تۇب سان،
ياساما سان بولىد ئىككىگە ئاجرالادىر.

بىزدە ئىشلەتكەن سانلار شۇنلەردىر:

تۇب سان

1 - نەرسەلەرنى - كىشىلەرنى سانماق ئۈچۈن ئەيتىلەتۇر -
غان سانلار: بىر، ئىككى، ئۈچ، تورت، ئون، يىگىرمە، قىرىق بېشى...
كەبى. بۇنلەرگە «ساناق» دىيەمىز.

ياساما سانلار

2 - سەرلەنگەن نەرسەلەر - كىشىلەردەن ھەر بىرىنىڭ
سەرەدە تۇتقان ئورنىنى بېلگىلەنمەك ئۈچۈن ئەيتىلەتۇرغان سانلار:
بىرىنچى، ئىككىنچى، ئۈچىنچى، تورتىنچى... كەبى. بۇنلەرگە
«سىمىرە سان» دىيەمىز.

3 - كوپرەك نەرسەنى بەرەبەر ئۆلەشكەندە ئەيتىلەتۇرغان
سانلار: بىرەر تەنگەدەن، ئىككىشەر قالاھىدان، ئۈچەر دەفتەر،
بېشىر كىتەب... كەبى بۇنىگە «ئۇلۇش سان» دىيەمىز.
كورىلەدېرىم: «ئۇلۇش سان» نىڭ سانلىشىغا «دان-دەن»
ھەم قوشماق ھەم بولادىر.

4 - بىر تەدەن كىتەپ، بېشىتەدەن دەفتەر، يىگىرمە تەدەن ئالتۇن دېگەن نىمەدە بولغان «بىر تەدەن، بېشىتەدەن يىگىرمە تەدەن» سانلارنى «ئۇلۇش سان» بولۇر.

5 - كۆپ نەرسە - كۆپ كىشىنىڭ چىن سانلارنى ئاڭلاتماي چامالاب غىنا ئەيتىمە كچى بولغاندا «چاماسان» ئىشلەتمەيدى: «ئونلاپ كىتەپ، يۇز لەپ كىشى، يىگىرمە لەپ بالا» كەبى.

6 - ئىككى «ساناق» نى بىرگە قوشىپ ئەيتكەندە ھەم «چاماسان» بولادى: ئىككى - ئۈچ تەلەپ، ئون - ئون بېشى شەھەر، يىگىرمە - ئوتتۇز ئۇي كەبى. بىۇ تۇرلى چاماسانداغى ئىككى ساناقنىڭ ئاراسىغا چىزىق قويماق كېرەك.

7 - ساناقلارنىڭ كېتەلەرگە «اۋ - ھۇ» قوشىلىپ ياسالغان سانلارغا «سانالمىشىسىز» سان دېيىمىز. چۈنكى بۇ تۇرلى سانلار - دان كېيىن سانالمىشلارنى ئەيتىلمەي قالادى: بىرەۋ كېلىدى، ئۇنلەر ئۇچاۋ باردىلار، بالالارنىڭ ئالتاۋىنى كوردىم كەبى.

«سانالمىشىسىز سان» لارنى سۇفەتلەر قاتارىدا ئەيمەس، ئانلار قاتارىدا ساناماق تۇزۇكرەك بولۇر.

8 - بىز ئىكەلەمىز كېلىدىك؛ ئۇنلەر، ئۇچەلەسى قالدى دېگەندە كورۇلگەن «ئىكەلە، ئۇچەلە» سانلارنى بىر ئىشنى بىردەن ئارتىق كىشىلەرنىڭ ئورتاقلاشىپ تىلغانلارنى بىلىدەرەدر. بۇز - ەرگە «ئورتاقلىق سان» دېيىمىز.

«ئورتاقلىق سان» بىردەن ئارتىق سانلاردا بولادى. ھەمدە جۇدە ئاز ئىشلەتمەيدى. بىۇنى ھەم «سانالمىشىسىز سان» كەبى ئىسىملەر قاتارىدا ساناماق ياخشىدۇر.

9 - سانالمىشلارنى ئاشىرىبىراق كورسەتمەك ئۇچۇن ئىش - لەنىلگەن: «يۇزلەرچە مىڭلەرچە، ئون مىڭلەرچە» دېگەن سوزلەرگە «ئاشىرما سان» دېيىمىز.

10 - بىر يۇتۇم سۇۋ، ئون قاپ ئارپا، بىر چېكىم تەمەكى، «ئىككى قاداق ئۇزۇم» دېگەندە ساناقلاردىن سۇكرە كېلىگەن «يۇتۇم، قاپ، چېكىم، قاداق» سوزلەرى ئولچەۋ ئاتىلارمىدۇر. ساناقلار ئانلارغا قوشىلىپ «ئولچەۋ سانى» بولادى. ئۇنلەر دەن كېيىن كېلىگەن «سۇۋ، ئارپا، تەمەكى، ئۇزۇم» كەبى ئانلار ئەيسە ئولچەۋ سانلارنىڭ سانالمىشلارنى بولادى.

بىرىنچىدەن يېتىنچىگەچە راقاملار بىلەن كورسەتمىگەن سانلارنىڭ ئوزلەرگەدە سانالمىشلارغا دا كۆپلىك بېلىگىسى بولغان «لار - لەر» قوشىلمايدۇر.

يېتىنچى، سەككىزىنچى راقاملار بىلەن كورسەتمىگەن سانلارغا «لار - لەر»، «قوشىلسا ھەم بولادى: «بالالارنىڭ ئۇچەۋىنى كوردىم» دېگەن نىمەز كەبى. «بالالارنىڭ ئۇچەۋلەرنى كوردىم» دېمەك مۇمكىندۇر. «ئۇنلەرنىڭ ئۇچەلەسى كېلىدى» دېگەن نىمەز كەبى. «ئۇنلەرنىڭ ئۇچەلەلەرى كېلىدىلەر» دېمەك ھەم مۇمكىندۇر.

نوقۇزىنچى راقام بىلەن كورسەتمىگەن «ئاشىرما سان» نىڭ سانالمىشىغا «لار - لەر» قوشىلسا ھەم بولادى: «يۇز مىڭلەرچە ئادام، يۇز مىڭلەرچە ئاداملار» دېگەندە ئىككىسى بىردىر.

ئونىنچى راقام بىلەن كورسەتمىگەن «ئولچەۋ سانى» نىڭ ئوزى - كەدە «سانالمىشى» غا «لار - لەر» قوشىلمايدۇر.

ئوخشاش سۇفەتلەرى: «كەبى، ئوخشاش، دېك، داي - دەي، ياشىمغ، سىنگەرى» كەبى ئوخشاشچىلار ئوزلەردەن بۇرۇن كېلىگەن ئات بىلەن بىرگە، ئوزلەردەن كېيىن كېلىگەن ئاتنىڭ سۇفەتى بولادىلار. بۇ تولى سۇفەتلەرگە «ئوخشاش سۇفەتى» دېيىمىز: قۇياش كەبى يىۋى، تاققا ئوخشاش گەۋدەسى،

ئارىسلانداي قىچقىرىشى، ئالاۋداي كوزى، ئوق ياڭلىغى سوزى، تامۇغ سىنگەرى غازابى... باردىر» دېگەنمىز دە كورىلگەنى كەبى، «شەرگىز قولمىدان كېلىمەدى ئىش سېنگە ماقبول ئولغۇداي. بىر زەررە مېندە يوق غەمەل ئەفۇنگە باغىس ئولغۇداي.

(سايراملى يۇسۇف)

سۇفەتەن سوڭ كېلىگەن ئاتنىڭ «سۇفەتلى» ئاتالغانىنى يۇقارىدا (15 نىچى بېت) دە كورگەن ئېدىك. سۇفەت بولغان سوز ئوزىنىڭ «سۇفەتلى» سى بىلەن بىرگە كېلىگەندە كولىك بېلىگىسى بولغان «لار - لەر» يالغىز «سۇفەتلى» گە قوشىلادىر. «قىزىل باي - راقلار، ئاتلى غەسكەرلەر، ئوقۇتغۇچى كەمسەلەر» كەبى. سۇفەت بولغان سوز «سۇفەتلى» دەن ئايرىم كېلىگەندە ئات ئورنىغا ئوتكەن سانالادىر دا ئۇنگە «لار - لەر» قوشىلادىر: «ئاتلار كېلىدىلەر، ئوقۇتغۇچىلارنى كوردىم، بىرىنچىلەر ئوتتۇرىدا كەبى. ئاتدان بۇرۇن ئېمەس، فىئەلەن بۇرۇن كېلىگەن سۇفەتلەر، سۇفەت ئېمەس «مال» دېب ئاتالادىر.

فىئەلەن بۇرۇن كېلىگەن سۇفەتنىڭ شۇ فىئەلغا مال بولۇشى ئۇچۇن «قانداي؟» سوراغىغا جاۋاب بولا ئالماغى شەرتىدىر. «قانداي يازدى؟ قانداي ئوقۇدى؟ قانداي چىقىدى؟...» سوراغلارغا جاۋاب: ئۇ ياخشى يازدى، ئۇ يامان ئوقۇدى، ئۇ بىرىنچى چىقىدى، ئۇ ئولگۇدېك قىيىنالىدى، ئۇ شاشقىن گەپىردى، ئۇ كۆمكۈك چىقىدى، قوشون ئاتلى كېلىدى، ئۇ فارغانالى كورىنىدى... كەبى

«ئاچار، چاپار، توكمە، قىيىما» كەبى تۇبىدە سۇفەت بولغان سوڭرا ئىشلەتلى - ئىشلەتلى ئات بولۇپ قالغان سوزلەرگە «ئات - لاشقان سۇفەت» دېيىلەدىر.

سۇفەتلەرگە «لىق - لىك» قوشىلغاچ ئانغا ئەيلەنەدىرلەر: قىزىللىق، ئاقلىق، بىلىمىسىزلىك، ئوقۇتغۇچىلىق، قاچاقلىق، تېرىمەلىك، بۇرۇنغىلىق بىرىنچىلىك، بىرلىك» كەبى. بۇنلەر «ئاتلاشدىرىلغان سۇفەت» دېب ئاتالادىرلار.

IV

فىئەللەر

كېلىدىم،	ئوقۇدىم،	يازدىم،
كېلىسەڭ،	ئوقۇساڭ،	يازساڭ،
كېلىمەدى،	ئوقۇمادى،	يازمادى.

يۇقارىدا يازىلغان سوزلەرنىڭ ھەر بىرى بىر فىئەلدىر. ھەر بىر فىئەل: بىر ئىش بىلەن، ئۇنىڭ ئىشلەۋچىسى، ھەمدە بىر زامانىنى بىلىدۇرەدىر - دېب يۇقارىدا كورگەن ئېدىك.

بىر فىئەل: ئوز ماغانسىدا بولغان شۇ ئۇچ بۇتاقنىڭ ئوز - گەرىشىگە قاراپ ئوز گەرىشىلەرگە ئۇچرەيدىر: فىئەلنىڭ ماغانسىدا بولغان «ئىش» سويلەۋچى تامانىدىن ئىشلەنسە «مېن يازدىم» دېيىلەدىر. ئۇنىڭ سوزىنى ئىككىسىدەن باشقاسى تامانىدىن ئىشلەنسە «ئۇ يازدى» دېيىلەدىر. سويلەۋچى كولىك ئېسە «بىز يازدىق» دېيىلەدىر. ئېشىتگۇچى كولىك ئېسە «سىز يازدىڭىز» دېيىلەدىر. باشقاسى كولىك ئېسە «ئۇلەر يازدىلار» دېيىلەدىر.

دېمەك: فىئەلنىڭ ئىشلەۋچى ئوز گەرىشىگە قاراپ ئوز گەرگە - نىدەن ئالتى شەكىل حاسىل بولادىر. بىز، فىئەلنىڭ بۇ ئالتى شەكىلىنى سويلەۋچى، ئېشىتگۇچى دېمەي، ئالتى راقام بىلەن كورسەتىشنى مۇۋاپىق كورەمىز:

بىرلىك

1- يازدى

2- يازدىم

3- يازدىڭ

كۆپلىك

4- يازدىلار

5- يازدىق

6- يازدىڭىز

فعلنىڭ ماغناسىدا بولغان يا بولغۇچى بىر ئىشسىز، يا بولماغۇچى بىر ئىشسىز. فعل ھەم شۇنىڭغا قاراپ ئىككى تۈرلى بولادى: «بولمىشلىق فعل» «بولمىشىسىز فعل»،

پولدىشلىق

1- كېلىدى

2- كېلىدىم

3- كېلىدىڭ

4- كېلىدىلەر

5- كېلىدىڭ

6- كېلىدىڭىز

پولدىشىسىز

كېلمەيدى

كېلمەيدىم

كېلمەيدىڭ

كېلمەيدىلەر

كېلمەيدىڭ

كېلمەيدىڭىز

فعلنىڭ ماغناسىدا بولغان «زامان» ئېسە «ئوتكەن، ھازىر-غى زامان سوڭغى زامان» بولۇپ ئۈچكە بۆلىنەر. فعللەرنى ھەم شۇ بۆلۈشكە قاراتىپ ئۈچ «كۈمە» گە ئاجراتامىزدا: «سوڭغى زامان، ھازىرغى زامان، ئوتكەن زامان فعللەرى» يەنى سادىچا «سوڭغى، ھازىرغى، ئوتكەن فعللەر دىيىمىز. بۇندەن باشقا «زامانىسىز فعللەر» ھەمدە «قوشما فعللەر» دېگەن ئىككى كۈمە فعللەر باردىر، ھەممەسى بېش كۈمە بولادىر.

بىرىنچى كۈمە

سوڭغى زامان فعللەر

بۇ كۈمەدە بۇيرۇق، كېلىڭۇسى، شەرت، ئوتتىچ، قوزغاتىش فعللەرى باردىر.

بۇيرۇق

بىر ئىشنىڭ بولىشىنى، يا بولماسلىقىنى ئىستەپ ئەيتىلگەن سوز «بۇيرۇق» دىر. بۇيرۇق بىر فعل بولغاچ ئىشلەگۈچىنىڭ ئوزگەرىشىگە قاراپ ئالتى شەكىلدە بولادى:

تۇپ شەكىلنىڭ بولمىشلىقى «ياز، كېل، ئوقۇ، كېت» كەبى سوزلەردىر.

شۇنگە «ما-مە» قوشىلغاندا بولىشىسىز بۇيرۇقنىڭ تۇپ شەكلى ياسالغان بولادى: «يازما، كېلمە، ئوقۇما، كېتمە» كەبى.

بۇتۇن بولمىشلىق فعللەر بولمىشلىق بۇيرۇقنىڭ تۇپ شەكلىدىن ياسالغان كەبى؛ بۇتۇن بولىشىسىز فعللەر ھەم بولىشىسىز بۇيرۇقنىڭ تۇپ شەكلىدىن ياسالادىر.

بۇيرۇقنىڭ تۇپ شەكلىگە «سىن، اي-ەي، شىمىز، سىنلار-سىنلەر، «ايلىق-ەيلىك» قوشمىچالارنى قوشىپ قالغان شەكىللەرى ياسالادىر.

ياز، يازسىن، يازاي، يازىڭىز، يازسىنلار، يازايلىق، كېل، كېلىسىن، كېلەي، كېلىڭىز، كېلىسىنلەر، كېلەيلىك.

يازما، يازماسىن، يازماي، يازماڭىز، يازما-سىنلار، يازمايلىق.

كېلمە، كېلمەسىن، كېلمەي، كېلمەڭىز، كېلمەسىنلەر، كېلمەيلىك.

بۇيرۇقنىڭ ماغناسىدا بولغان «تەلەپ» كە كۈچ بېرىمەك ئۈچۈن بۇيرۇقنىڭ تۇپ شەكلىگە «غىل-گىل» قوشىلادى: «يازغىل، ئوقۇغىل، بارغىل، كوزمەگىل، كېلمەگىل، كېتمەگىل» كەبى. يەنە

شۇ تىلەك ئۇچۇن «يازاي، يازماي» شەكىللەرگە «ن» قوشىلادىر.
 «يازايىن، كېلەيىن، كېلمەيىن، ئوقۇمايىن، كورەيىن» كەبى
 چىقار ھەر كۇن ئالدىغا يۇز نەۋەغ غام.
 كەرەم «ئەيلەگىل» سەبرۇ ئافات مېنىگە
 (كەبىلى ھارازى)

كېزىلەر ئېردىم غىشقىنى ئېلىدەن ۋەلىكىن «نەيلەيىن»
 حالاتىم مەجنۇن كەبىي علامغا ياپىلىدى بەنە (شەيدىنى)
 بۇيرۇقنىڭ سويلەگۇچى كويلىگى بولغان «يازايلىق - كېلەيلىك»
 شەكىللەرى نېچە تۇرلى باردىر.
 رابغوزىدا «يازايلىق كېلەلىنگە» شەكىلىدە ئىشلەتىلگەن،
 شەيبەنى نامادا «يازالى، كېلەلى» شەكىللەرى ئىشلەتىلگەن:

«ئالالى مۇلىكلەرنى قولغا، سالالى ئۇل ئىكى خاننى يولغا»
 (شەيدىنى)
 غازى عالم تامانىدان 2 نىچى - 3 نىچى سان «بىلىپ 4 نىچى 135/4»
 (1) جورنالدا يازىلغان ئالپامىش داستاندا ئېسە «كېلەيىك،
 بېرەيىك» شەكىللەرنى كورەمىز.

توقسانىمىز ئالتى ئاي سوك كېلەيىك (ئالپامىش داستانى)
 بىز بوماسا (بولماسا) سەگە قۇرسەت بېرەيىك.
 بىراق «ئاۋايى» دان باشلاپ زامانىمىزغاچا ئۇنىڭ يولغا
 سادىق قالغان شاعىرلار يازايلىق، كېلەيلىك شەكىلىنى ئىشلەتىپ
 تۇرغانلار.

نەۋ باھار ئاچىلىدى گۈللەر، سەبىزە بولدى باغلار.
 سوخىت ئەيلەيلىك، كۈلەيلىك جورەلەر، ئورتاغلار
 (مۇقىمى)

1) بۇ جورنال 1928 دە تۈركىستان ماعارىف كومىسسەرلىكى تامانىدىن تەشكىت
 شەھىرىدە چىقارىلغان ئىدى.

كېلگۈسى فىئىللەر.

بىزدە كېلگۈسى فىئىللەر ئىكى تۇرلىدىر:

بۇيرۇققا (1) (ر) ھەرىفى قوشىلىپ بۇ فىئىلنىڭ بىرىنچى
 شەكىلى يالغىز (س) ھەرىفى قوشىلىپ بولىشىمىز بىرىنچى شەكىلى
 ياسالادىر.

شۇندەي قىلىپ ياسالغان بىرىنچى شەكىلگە ئىشلەگۇچى
 بېلىگىلەرى بولغان ئالماش ئىزلەرنىڭ ئىككىنچى تۇرلىكلەرى
 (16 - 17 نىچى بېت) قوشىلسا بۇ فىئىلنىڭ قالغان شەكىللەرى بولمى:

1
 (بۇيرۇق) ياز يازما كېل كېلمە

- 1 - يازار يازماس كېلىم كېلمەس
- 2 - يازارسان يازماسان كېلىرمەن كېلمەمسەن
- 3 - يازارمان يازماسان كېلىرسەن كېلمەمسەن
- 4 - يازارلار يازماسلار كېلىرلەر كېلمەسلەر
- 5 - يازامىز يازماسىمىز كېلىرمىز كېلمەمسىمىز
- 6 - يازارسىز يازماسىسىز كېلىرسىز كېلمەمسىسىز

2

بۇيرۇققا «غۇسى گۇسى» قوشىلىپ بۇ فىئىلنىڭ بىرىنچى
 شەكىلى ياسالادىر.

بۇنىگە، ئىشلەگۇچى بېلىگىلەردەن بىرىنچى تۇرلىلەرى
 قوشىلغاچ، قالغان بېش شەكىلى ياسالغان بولادىر. «س» ھەرىفى
 بىرىنچى، تورتىنچى شەكىللەردەن باشقا سىمدا بولمايدىر.

(1) بۇندەن كېيىن «بۇيرۇق» دېگەندە بولشلى، بولىشىمىز بۇيرۇقلارنىڭ تۇپ
 شەكىللەرى يەنى «ئۆزەك»، لار ئاڭلاشلىسىن.

يوغان سوزدەن

يازما ياز

- 1 - يازغۇسىدىر يازماغۇسىدىر
- 2 - يازغۇمدىر يازماغۇمدىر
- 3 - يازغۇشىدىر يازماغۇشىدىر
- 4 - يازغۇسىلار يازماغۇسىلار
- 5 - يازغۇمىز (دىر) يازماغۇمىز (دىر)
- 6 - يازغۇشىمىز (دىر) يازماغۇشىمىز (دىر)

ئىككىچكە سوزدەن

كېل	كېلمە
1 - كېلىگۇسىدىر	كېلمەگۇسىدىر
2 - كېلىگۇمدىر	كېلمەگۇمدىر
3 - كېلىگۇشىدىر	كېلمەگۇشىدىر
4 - كېلىگۇسىلەر	كېلمەگۇسىلەر
5 - كېلىگۇمىز (دىر)	كېلمەگۇمىز (دىر)
6 - كېلىگۇشىمىز (دىر)	كېلمەگۇشىمىز (دىر)
- چۈمەندۇم ئەيلەدىڭ دەملىنى «قىلغۇشىدىر» يەنە پايدا

كەر قويماساڭ بۇ عالم ئارانىڭ ناملىغ
ئالتۇنغا، سود «تاپماغۇڭ» ئاتىڭنى قاققۇرىپ.
تۇتۇڭلەر بىر بىرەۋنىڭ سۇحبەتنى مۇغتانام ئاجباب
كى بارچا «بولغۇرمىز» نەۋبەت بىلە بىر بىر غەدەم ئاجباب
(كەسلى خارازى)

دېدىڭىم: سۇبىح كەبى گولغۇمدىر.
دەھرىنىڭ شاھىدىنى قولغۇمدىر (شەيدىنى ناما)

خۇرىشىد؛ يۇزىڭ بىرلە بۇكۇن ئى مەھى تابان
داغۇ، گەر ئېتەر بولغۇسى، «كۇن سوگرا» پۇشايمان
(باير)

ئوتتىچ فىئىلى

بۇ فىئىلنىڭ ياسالدى شۇندەيدىر:
بۇيرۇققا «غاي گەي» قوشىلىپ بىرىنچى شەكلى ياسالدى.
بىرىنچى شەكلىگە ئىشلەنگۇچى بېلىگىلەرنىڭ ئىككىنچى نۇرى
قوشىلىپ قالغان بېش شەكلى تۈزىلەدىر.

كېل	يازما	ياز
كېلمە	يازما	ياز
1 - كېلىگەي	يازماغاي	يازغاي
2 - كېلىگەيمەن	يازماغايىمان	يازغايىمان
3 - كېلىگەيسەن	يازماغايىسان	يازغايىسان
4 - كېلىگەيلەر	يازماغايىلار	يازغايىلار
5 - كېلىگەيمىز	يازماغايىمىز	يازغايىمىز
6 - كېلىگەيسىز	يازماغايىسىز	يازغايىسىز

رايغوزىدان بۇ كۈنگەچە بۇتۇن يازغۇچىلارمىز تاماندىن
جۇدە كۆپ ئىشلەنىلگەن بۇ فىئىل تۇرلى ماغانلار ئۇچۇن ئىشلە
تىلەدىر. بۇنىڭ ئوزىگە خاس ماغانىنى بېلىگىلەتمەك جۇدە قىيىندىر.
يەكى مېنىڭ قىيىن كورىندى.
بايرنىڭ شۇ شىعەرىدا «قىلغايىسان» سوزلەرى «قىلار-
سان» ماغانىدا كېلىگەن.

غايىرغا نېچە ۋا قىلغايىسىن
جانىما نېچە جافا قىلغايىسىن
بې خاتا، ئېلىگە ئاتىب غامزا ئوقىن
مېنىڭ يېتىكەندە خاتا قىلغايىسىن

شەيبەنى ناماداغى (ئون مەك ئېۋلۇك كىشى چىقىدى «بولغاي») دېگەن مىسراغداغى «بولغاي» سوزى «دېسە بولور» ماغانسىدا ئىشلەتىلگەن.

قىسقىسى: «سەنۇك زامان» فىئىللەر كۆمەسىنىڭ ھەر بىرىگە ئورۇن باسارلىق قىلغۇچى بىر فىئىلنى بۇ

بىراق؛ ناۋايى، مۇھەممەت سالىج، بابىر، ھەمدە سەنۇك زامان شاعىرلارنىڭ مۇقىمى، كەمىلى خارازىمى كەبى شاعىرلارنىڭ كۆپرەك ئىشلەتىشلەرگە تايانىپ بۇ فىئىلگە مېن «ئوتىنچ فىئىلى» دېدىم. چىندەن يوقارىدا ئاتىلار يازىلغان يازغۇچىلار بىز بۇ فىئىلنى «ئوتىنچ فىئىل قىلىپ» كۆپرەك ئىشلەتەدۇرلەر.

لېك ھەزرەتكە (1) بۇ ئېردى ماقسۇد

كىم: ئانىڭ خاتىرى بولغاي خۇشنىد

ئىستەگەي پار ياقىنىدا قونىشى

ئەيلەگەي كېچە پىراقدان كورنىشى

پارىنىڭ مەنزىلىدەن ئىس ئالغاي

پارىنىڭ كويىگە غاۋغا سالغاي. (شەيبەنى ناما)

بو مەھۇشەلەرگە كۆڭلىڭ بېرمە گىل كىم ئاسراي ئالماسلار

كۆڭۈلنى ئاسراغىل «بولغاي» كى بىر دىلدار «تاپقاپسىن»

تېگرى ئانى ھەر بەندەن ئازاد ئېتىكەي

ھەر غامدان ئانىڭ خاتىرىنى شاد ئېتىكەي. (ناۋايى)

شەرت فىئىلى

ئىشلەسەڭ، ئىشلەرسەن.

ئىزلەسەڭ، تاپارسان.

قارىغاسا، توي بولور.

(1) «شەيبەنىگە» دېيەكچى بولادىر.

يۇقارىدا يازىلغان «گەپ» لەردە «ئىشلەمەك» (بېمەك) نىڭ ئىشلەشكە، تاپماقنىڭ ئىزلەشكە، تويىنىڭ دا قارىغاسلىققا باغلىق بولغانى كورنىپ تۇرادىر.

ئوز ماغانسىداغى ئىشكە باشقا بىر ئىشنىڭ باغلانغانلىغىنى بىلىدىرگەن فىئىللەر «شەرت فىئىلى» بولادىر.

شەرت فىئىلى شۇندەي ياسالدى: بۇ يۇرۇققا «سا-سە» قوشىپ شەرت فىئىلنىڭ بىرىنچى شەكلى ياسالدى. بۇ بىرىنچى شەكلىگە ئىشلەۋچى بېلىگىلەر قوشىلىپ قالغان شەكلىلەر ئۆزىلىدۇر.

ياز	يازما	گېل	كېلىمە
1- يازسا	يازماسا	كېلىسە	كېلىمەسە
2- يازسام	يازماسام	كېلىسەم	كېلىمەسەم
3- يازساڭ	يازماساڭ	كېلىسەڭ	كېلىمەسەڭ
4- يازسالار	يازماسالار	كېلىسەلەر	كېلىمەسەلەر
5- يازساق	يازماساق	كېلىسەك	كېلىمەسەك
6- يازساڭىز	يازماساڭىز	كېلىسەڭىز	كېلىمەسەڭىز

شەرت فىئىلنىڭ 5-ىنچى «شەكلى» «يازساق-يازماساق» بولسا ھەم؛ تەشكىپت ئۆزبېكلەر بۇنىڭ جايىدا «يازسامىز، كېلىمەسەمىز، يازماسامىز، كېلىسەمىز» دېيىلەر، بۇ مەھەللى، ئاز-چىلىق بىر ئىشلەتىش بولسا ھەم، تارىخى، ئېسىكى بىر ئىشلەتىشىدىر. سوكراقدا بۇندەن سوز ئاچامىز.

شەرت فىئىلنىڭ ئالتىنچى شەكلى «يازساڭىز، يازماساڭىز» بولسا، بىزدە «يازساڭلار، كېلىسەڭلەر» شەكلىدە ھەم ئىشلەتىش باردىر.

شەرت «فىئىلى» باشقا بىر ئىشنىڭ ئوزىگە باغلىق ئېكەنلىكى بىلىدىر ھەمدەن سادا ئوزى ئىشلەتلىسە «ئۆمىد-ئارمان» ماغانسىنى پېرەدىر.

كوئىلى تىلەگەن مۇرادغا يېتىسە كىشى!
يا، بارچا مۇرادلارنى تەرك ئېتىسە كىشى!
بۇ ئىككى مۇيەسسەر ئۆلمەسە عالامدا؛
باشىنى ئالىب بىر سارىغا كېتىسە كىشى!

(بابر)

قوزغاتىش فىئىلى

شەرت فىئىللەرگە «چى» قوشىلغاندا «قوزغاتىش فىئىلى»
بولادى:

يازساچى	1- يازساچى
يازسامچى	2- يازسامچى
يازساڭچى	3- يازساڭچى
يازسالارچى	4- يازسالارچى
يازماساقچى	5- يازماساقچى
يازماساڭچى	6- يازماساڭچى

ئىككىنچى كۆمە

ھازىرقى فىئىللەر

ھازىرقى فىئىللەرنىڭ بىزدە ئۈچ شەكلى باردىر:

كېتىدە چوزغى ھەرفى بولغان بۇيرۇققا «بىر»، كېتىدە
قوشىلىپ، چوزغى ھەرفى بولمىغان بۇيرۇققا «ادىر» قوشىلىپ بۇ
فىئىلنىڭ بىرىنچى شەكلى ئۆزىلەدىر. بۇ بىرىنچى شەكلىگە،
ئىشلەۋچى بېلىگىلەرنىڭ ئۆزلىرى قوشىلىپ، بۇ فىئىلنىڭ قالغان،

بېش شەكلى ياسالادىر. بىراق، بۇ فىئىلنىڭ بىرىنچى تۈرىنچى
شەكلىدەن باشقالاردا «دىر» قوشىمچاسى تۇشىپ قالادىر.

كېتى چوزغىسىز بۇيرۇقدان

يازما	ياز
يازمايدىر	1- يازادىر
يازمايمان	2- يازامان
يازمايسان	3- يازاسان
يازمايدىرلار- يازمايلار	4- يازادىرلار
يازمايمىز	5- يازامىز
يازمايسىز	6- يازايسىز

كېتى چوزغىلى بۇيرۇقدان

ئوقۇما	ئوقۇ
ئوقومايدىر	1- ئوقۇيدىر
ئوقومايمان	2- ئوقۇيمان
ئوقومايسان	3- ئوقۇيسان
ئوقومايدىرلار- ئوقۇمايلار	4- ئوقۇيدىرلار- ئوقۇيلار
ئوقۇمايمىز	5- ئوقۇيمىز
ئوقۇمايسىز	6- ئوقۇيسىز

فىئىلنىڭ كى ياز، ۋاڧا ئەھلىگە سېتىم قىلادىر. (ناۋايى)

يەڭگى بەرگىلەرنى كورگەنمىدە كوزىم

يەنە ئۇمىدگە ئاشيان قۇرادىر. (چولپان)

چون ئىتتاعاتى ئولۇل ئەمىر ۋجۇبىن بىلەدىر. (كىمىل خارازمى)

ەزىزىك ئاسانلىق بىلەن جان پېرەدىرگەن كورىنمەيدىر.

(جۈلئۇنباي)

كېچە كۈندىز قىلادىرلار سۇفەھەگە خىزمەت (كەل) بۇ فەلنىڭ بىرىنچى، تۈزىتىنچى شەكىللەردەگى «دەر» قوشنىچاسىدا بولغان «ر» ھەرفى خالق تىلىدە كۆپرەك «ى» ھەرفىگە ئەيلەنەدەر:

يازادى	ئورنىدا	يازادى
يازمايدى	“	يازمايدى
يازادىلار	“	يازادىلار
يازمايدىلار	“	يازمايدىلار

II

بۇيرۇققا بىر ئاست چوزغىسى بېرگەندەن سوڭ «ياتىدىر يەتتىدىر» قوشىلىپ بىرىنچى شەكىلى ياسالادىر، قالغان بېش شەكىلنى ياساماق ئۇچۇن (دەر) ئورنىدا ئىشلەۋچى بېلگىلەر كېلىرىلەر:

ياز	كېمە
1- يازىياتىدىر	كېلمە يەتتىدىر
2- يازىياتىبىمان	كېلمە يەتتىمەن
3- يازىياتىبىسان	كېلمە يەتتىسەن
4- يازىياتىبىلار	كېلمە يەتتىلەر
5- يازىياتىبىمىز	كېلمە يەتتىمىز
6- يازىياتىبىسىز	كېلمە يەتتىسىز

III

يازماق - كېتمەك كەبى ئىش ئاتىلارغا «دە - دا» قوشىلىپ بۇ فەلنىڭ بىرىنچى شەكىلى ياسالادىر. قالغان بېش شەكىلنى تۈزىمەك ئۇچۇن ئىشلەۋچى بېلگىلەرنىڭ ئىككىنچى نۇرلەرنى شۇ بىرىنچى شەكىلگە قوشماق كېرەك:

يازماق (بوغان سوزدەن) كېلمەك (ئىككىچكە سوزدەن)

- 1- يازماقدا (دەر) كېلمەكە (دەر)
- 2- يازماقدا مان كېلمەكە مەن
- 3- يازماقدا سان كېلمەكە سەن
- 4- يازماقدا لار كېلمەكە لەر
- 5- يازماقدا مىز كېلمەكە مىز
- 6- يازماقدا سىز كېلمەكە سىز

بۇ فەلنىڭ بىرىنچى شەكىلىگە «دەر» ھەم قوشىلادىر، تۈبەن بۇ فەل بىزنىڭ شېۋەدە يوقدەر. باشقا شېۋەدەگى تۈرىك ماتېۋعاتىدان، سوڭ زاماندا بىزگە ئوتتېپ قالغاندەر. بۇ فەلنىڭ بولىشىسىزى بىزدە ئىشلەتلىمەيدىر.

ئۇچىنچى كۆمە
ئوتكەن فەل

ئوتكەن فەللەر كۆمەسىندە ئۇچ نۇرلى فەل باردەر: كورنىلگەن فەل، بولوب ئېشىتىلگەن فەل، حىكەيە فەلى.

كورنىلگەن فەل

بۇ فەل بىر ئىشنىڭ ئوتكەن زامانىدا بولىپ بولماغانىنى بىلىدەرەدەر. بۇيرۇققا «دى» قوشىلغاچ «كورنىلگەن فەل» نىڭ بىرىنچى شەكىلى تۈزىلەدەر. شۇ بىرىنچى شەكىلگە، بىرىنچى نۇرلى ئىشلەۋچى بېلگىلەرنى قوشىپ بۇ فەلنىڭ قالغان بېش شەكىلى ياسالادەر:

ياز	يازما	كېل	كېلمە
1- يازدى	يازمادى	كېلدى	كېلمەدى
2- يازدىم	يازمادىم	كېلدىم	كېلمەدىم

- 3- يازدىڭ يازمادىڭ كېلىدىڭ كېلىمەدىڭ
- 4- يازدىلار يازمادىلار كېلىدىلەر كېلىمەدىلەر
- 5- يازدىق يازمادىق كېلىدىك كېلىمەدىك
- 6- يازدىڭىز يازمادىڭىز كېلىدىڭىز كېلىمەدىڭىز

بۇ فىئەلنىڭ ئالتىنچى شەكىلى «يازدىڭلار، كېلىدىڭلەر، يازما-دىڭلار، كېلىمەدىڭلەر» دەپ ھەم ئىشلەتلىدۇ.

بۇ فىئەلنىڭ بېشىنچى شەكىلى تەشكىپت شېۋەسىدە («يازدىق» ئورنىدا) «يازدىمىز، يازمادىمىز» دەپ ئىشلەتلىدۇ، بىز ئېڭ ئېسىكى تۈرك تىللىرىدە ھەم بۇ شەكىلگە ئۇچرىمىز.

«دىۋان لۇغات تۈرك» نىڭ 3 نچى جىلد، 138 نچى بېتىدە گى شۇ پارچادا «كېچىرىك» ئورنىدا «كېچىتىمىز» شەكلى باردى: ئاغدى قىزىل بايراق توغدى قاراتوفراق
 يېتىشۇ كېلىپ «ئوغراق» توقشىپ ئانىن كېچىتىمىز
 «ئورخون» يازۇلارىدان «كول تەگىن» ئانىغا تىكىلگەن
 «بىتىك تاش» دا ھەم «سولەدىمىز، جىونادىمىز = جىونادىق، يوكوندىرتىمىز = يۇكۇندىردىك، قوندۇرتىمىز = قوندىردىق» كەبى فىئەللەر بار.

ئېشىتىلگەن فىئەل

بۇ فىئەل بىر ئىشىنىڭ كۆپىدەن بېرى بولغان يابولماغانىن خابار بېرىدۇ. ئېشىتىلگەن فىئەلنىڭ بىزدە ئىكى تۈرلىسى باردى:

1

بۇيرۇققا «غان-قان، گەن-كەن» قوشىلدى. بۇ بىلەن ھاسىل بولغان بىرىنچى شەكىلگە ئىشلەۋچى بېلىگىلەردەن ئىككىنچى تۈرلىگىنى قوشماق بىلەن بۇ فىئەلنىڭ قالغان بېش شەكىلى ياسالدى:

- ياز يازما كېل كېلىمە
- 1- يازغان يازماغان كېلىگەن كېلىمەگەن
- 2- يازغانىن يازماغانىن كېلىگەنمەن كېلىمەگەنمەن
- 3- يازغانىن يازماغانىن كېلىگەنسىن كېلىمەگەنسىن
- 4- يازغانلار يازماغانلار كېلىگەنلەر كېلىمەگەنلەر
- 5- يازغانىمىز يازماغانىمىز كېلىگەنمىز كېلىمەگەنمىز
- 6- يازغانىسىز يازماغانىسىز كېلىگەنسىز كېلىمەگەنسىز

2

بۇيرۇققا «مىش» قوشىلىپ بۇ فىئەلنىڭ بىرىنچى شەكىلى تۈزىلىشىدەن كېيىن ئىشلەۋچى بېلىگىلەرى بىلەن قالغان بېش شەكىلى ياسالدى:

- ياز يازما
- 1- يازمىش يازمامىش
- 2- يازمىشان يازمامىشان
- 3- يازمىشسان يازمامىشسان
- 4- يازمىشلار يازمامىشلار
- 5- يازمىشىمىز يازمامىشىمىز
- 6- يازمىشىسىز يازمامىشىسىز

ھىكەيە فىئەلى

بۇ فىئەل بىر ئىشىنىڭ ياقىنداغىنا بولۇپ بولماغانىدىن خابار بېرىملىك ئۈچۈن ئىشلەتلىدۇ.

بۇيرۇققا «بىدر» «بىدر» قوشىمچاسى قوشىلىپ بۇ فىئەلنىڭ بىرىنچى شەكىلى ياسالدى.
شۇ بىرىنچى شەكىلگە ئىشلەۋچى بېلىگىلەرى قوشىلىپ قالغان بېش شەكىلى تۈزىلەدىر.

ياز

يازما

- 1- يازبىدر
- 2- يازبىمان
- 3- يازبىسان
- 4- يازبىلار - يازبىدىرلار
- 5- يازبىمىز
- 6- يازبىسىز
- يازما بىدر
- يازما بىمان
- يازما بىسان
- يازما بىلار - يازما بىدىرلار
- يازما بىمىز
- يازما بىسىز

تورتىنچى كۆمە

زامانىدىز فىئەللەر

بۇ فىئەللەرنىڭ ئوزلەردىن «زامان» ئاڭلاشلىمايدىر. بۇ فىئەللەر ئوزلەردىن سوڭ كېلىگەن بىر فىئەلگە باغلىنىپ ئىشلەتەلەدىر. شۇ ئوزلەردىن سوڭ كېلىگەن فىئەلنىڭ زامانىغا ھەم تايىم بولامب قالدىرلار. ئىشلەۋچى بېلىگىلەرى ھەم ئوزلەرگە ئەمەس، ئوزلەردىن سوڭ كېلىگەن فىئەلگە قوشىلادىر بۇ فىئەللەردەن بىزدە ئۇچ تۇرلىسى باردىر:

1

بىرىنچىسى ئوزىدىن سوڭ كېلىگەن فىئەلنىڭ سەبەبىنى بىلدۈرىدۇ، بۇيرۇققا: «غالى - قالى - گەلى - كەلى» قوشىلىپ ياسالدى:

مېن سېنى كورگەلى باردىم. ئۇ كىتەبىنى ئوقۇغالى ئالدىم. بۇ بالا ساباق ئالغالى كېلىگەن. ئېشىتكەلى، ئاتقالى، ئاچقالى، كەبى.

رابغوزنىڭ قاساسۇل ئەنبىيەسىدىن تىۋىتىپ بۇ كۈنگى شاعىرلارمىزغاچا ھەممەسىنىڭ ئەسەرلەردە بۇ فىئەلگە كۆپ ئۇچراماق مۇمكىندىر.

ئاخۇال كوڭۇل ئالغالى بىر مەحرەم تاپماي.

زۇلمۇڭنى قارىنىداش غامىڭنى پەدەر ئېتىتىم (بىشەرب)

ئۇلۇسقا قىلغالى ئاسرارى حىكمەتتىكى عايان.

زاللات ئەھلى ئارا بولدى ئەنبىيە پايىدا (بىشەرب)

يولكىغا ئاچمىق چەشمى جاپىران كەبى

سېنىگە بولغالى مېھر ئەنۋەر فېدا (كەبىل)

فۇرقات ئاتىدىن يىقىلىدىم يار كېلىدى سورغالى

ئى شەيبەنى يار دەردىڭگە داۋا قىلدى يەنە (شەيبەنى)

2

ئىككىنچىسى «ۋاقت فىئەلى» دىر. بۇ فىئەل ئوزىدىن سوڭ كېلىگەن فىئەلنىڭ زامانى بىلەن ئوزى بولغان. ئاراسىدا ھېچ بىر ئىش ئوتتۇرىسى بىلەن بىلىدەردىر.

ھەمدە سوڭقى فىئەلنى ئوزىنىڭ بىر نەتىجەسى كەبى قىلىپ كورسەتەدىر. بۇنى ياساماق ئۇچۇن بۇيرۇققا «غاچ - قاچ - گەچ - كەچ» قوشىلادىر.

يازغاچ، ئاتقاچ، كېلىگەچ، ئېشىتكەچ، سىز چاقىرغاچ كېلىدىم، سېنى كورەگەچ قايتىدىم، ئېشىكىنى ئاچقاچ كىردىم. ئوغرىنى ئاچقاچ ئاتارمىز كەبى.

ئۈچىنچىسى «حال فعلى» دىر. بۇ فعلنى ياساماق ئۇچۇن بولىشلىق بۇيرۇققا «ب»، بولىشىنىز بۇيرۇققا «ي»، قوشىلادىر: «بارىپ كېلىدىم، ئوقۇپ چىقماي، كورىپ قايتقانمان، گەپىر-مەي تۇر! تېكىمەي تۇرغۇمدىر، ئاچىلماي سولدى» دېگەندەكى «بارىپ، ئوقۇپ، كورىپ، گەپىر مەي، تېكىمەي، ئاچىلماي» فعللەرى كەبى.

بۇ فعلنىڭ يۇقارىدا كورسەتىلگەن بولىشىنىز شەكىللەرى ئورنىدا باشقا بىر شەكىل ھەم ئىشلەتەلەدىر: گەپىرمەسدەن = گەپىرمەي، تىنمايدان - تىنماي، ئاچىلماسدان = ئاچىلماي.

بېشىنچى كۆمە

قوشما فعللەر

يازدىم، باشلادىم.

بىزدە يۇقارىداغى كەبى ئىككى فعل بىر بىرىگە قوشىلىپ ئىككىسىنىڭ ماعنالىرىدىن ئارالاش «بىر ماعنا» بېرەتۇرغان بىر فعل بولادىر: «يازما باشلادىم، كېلە باشلادى» كەبى. بۇنىڭ بىز «قوشما فعل» دېيەمىز.

قوشما فعلدە ماعنانىڭ ئاغىرىلىغى بىرىنچى فعلدە بولىپ ئىككىنچى فعلنىڭ ماعناسى ئۇنىڭغا «قايدى» بولىپ قالادىر.

قوشما فعل ياساماق ئۇچۇن بىرىنچى فعلنىڭ بويۇرغى كېتى چوزغىلى بولسا «ي» كېتى چوزغىسىز بولسا «ا-ه» قوشىلادىر. ئىككىنچى فعل ئوز ھالچا قالادىر: يازما باشلادى، ئوقۇي بېرىدىم، يىقىلا قال، ئولە يازدىڭ، بىسۈپلەيتۇرغان كەبى.

قوشما فعلنىڭ زامان بىلەن، ئىشلەۋچى بىلەن بولىشلىق بولىشىنىزلىق بىلەن ئوز گەرىشلەرى ھەممەسى ئىككىنچى فعلدە

بولادىر. بىرىنچى فعل ئوز گەرمەي قالادىر: يازما باشلادىم، يازماي باشلادىم دېگەندە بۇ ئىككى فعلنىڭ ئىكەلەسى بولىشلىق فعلدە بىر. نېگە كىم، ئىككىسىدە ھەم ئىككىنچى فعل بولىدۇر: يازما باشلامادىم، كورە قالمايدىڭ دېگەندە بۇ ئىككى قوشما فعلنىڭ ئىكەلەسى ھەم بولىشىنىز فعلدە بىر. نېگە كىم ئىككىسىنىڭ ھەم ئىككىنچى فعللەرى بولىشىنىز بىر.

قوشما فعللەردە بىرىنچى فعل بىلەن ئىككىنچى فعل ئاراسىدا (-) چىزغى قويىلادىر: يازما - باشلادىم، يازماي - باشلادىم. كەبى. ئايرىم فعلنىڭ زامان بىلەن، ئىشلەۋچى بىلەن، بولىش - بولماسلىق بىلەن قانچالار ئوز گەرىپ تۇرغانىنى كوردىك. مەنە قوشما فعلنىڭ ھەم خۇددى شۇنچە ئوز گەرىشلەرى بولادۇر. قىسقاچا ئەيتكەندە ئايرىم فعلنىڭ تورت كۆمەسى بولغانى كەبى بۇنىڭ ھەم شۇندەي تورت كۆمەسى باردىر.

قوشما فعللەر بىلەن گەنلەرى ماعناغا كورە نېچە نۇرلى بولادىر:

1

باشلاۋ فعلى: يازما - باشلا، يازما - باشلاما، يازماي - باشلا،

كورە - باشلامادىم، تۇشە - باشلادىڭ، بارما -

باشلا، كېلە - باشلاغان...

2

ياقنلاش فعلى ئولە - يازدىلار، تىنە - يازمادىم، كىرە - يازدىڭ،

يىقىلا - يازغانسان، كورمەي - يازدىڭىز...

3

ئاشىقما فعلى يازما - قال، يازماي - قال، ئەيتە - قالدى،

ئېشىتە - قالماي، بارما - قالغۇسىدىر، ئۇرما -

قالدى، ئەيلەنە - قالاي، بېرە - قالدىلار...

4

داۋام فەدلى

يازا-بەردى، گەپ-ۋرە-بېرمە، ئوق-ۋې
بېرەسەن، ئەيتە-بېر، كېتە-بېرك، ئۇرا-
بېرگەن، ساچا-بېردىم، توكولە-بېردىلەر،
ئالا-بېرمە....

5

بولدىرش فەدلى: بارا-ئالارمان، تۇرا-ئالمايسان، كورە-
ئالغۇمدىر، ئالالمايمان، كېتە-ئالۇرمىز،
كېلەلمەيمىز، بېرەلمەيسەن، قويالمايسىز...

6

«بولماق، قىلماق، ئېتىمەك» كەبى فەدلىلەر: غەرەبچە، تۇركچە
سۇفەت ياكى ئاتقا قوشىلىپ بىر فەدلى بولدىرلار. مۇمكىن بولدى،
ياخشى ئېتىدىك، مېن ئۇنى كۈلگى قىلدىم، مېن سېنى دوست
تۇتتىم كەبى.

خات يازدىم، شەھەر باردىم، ئوغرى تۇتتىم، ئىش قىلدى. دېگەندە
بۇ سوزلەر مېزدەن ھېچ بىرى قوشما فەدلى بولمايدىر. نېگە كى:
بۇنلەر دەگى ئات بىلەن فەدلى ئاراسىدا «نى» ياكى «غا» قوشىمە-
چاسى كېلىتىرىپ ئەيتكەندە ماعنالىرى بۇزىلمايدىر. خات يازدىم
- خاتنى يازدىم، شەھەر باردىم - شەھەرگە باردىم، ئوغرى
تۇتتىم - ئوغرىنى تۇتتىم، ئىش قىلدىم - ئىشنى قىلدىم كەبى.
يۇقارقىداغى قوشما فەدلىلەردە ئېسە فەدلى بىلەن ئات ئاراسىدا
«نى»، «غا-گە» كېلىتىرگەچ ماعنالىرى بۇزىلادىر.

مۇمكىن بولدى ئورنىدا مۇمكىنى بولدى،

ياخشى ئېتىدىك » ياخشىنى ئېتىدىك،

دوست تۇتتىم » دوستنى تۇتتىم. دېپ بولمايدىر.

بىر فەدلى ياكى ئات؛ كومەكچى فەدلىگە قوشىلىپ ھەم قوشما
فەدلى بولادىر. بۇ تۇرلى قوشما فەدلىنى بىلمەك ئۇچۇن باشدا
كومەكچى فەدلىنى بىلىشىمىز لازىمىز:

كومەكچى فەدلىنىڭ ئوزەگى، بۇيرۇغى «ئېر» ئىش ئاتى
«ئېرمەك» دىر. بىراق بۇنلەرنىڭ ئىككىسى ھەم ئىشلەتمەيدىر.
بۇ ئوزە كەن ياساغان فەدلىلەرنىڭ ئىشلەتمەگەن بەزىلەرى
شۇنلەردىر:

1- ئېدى، ئېدىم، ئېدىك، ئېدىلەر، ئېدىك، ئېدىكىز.

2- ئېرىز، ئېرىمەن، ئېرىدىم، ئېرىدىلەر، ئېرىدىمىز.

ئېرىدىمىز.

3- ئېكەن (دىر)، ئېكەنمەن، ئېكەنسىن، ئېكەنلەر، ئېكەندە.

ئېكەنمىز، ئېكەنسىز.

4- ئېمىش، ئېمىشىمەن، ئېمىشىسىن، ئېمىشىلەر، ئېمىشىمىز.

ئېمىشىمىز.

5- ئېسە، ئېسەم، ئېسەك، ئېسەلەر، ئېسەك، ئېسەكىز.

6- ئېمەس، ئېمەسمەن، ئېمەسىسىن، ئېمەسلەر، ئېمەسىز.

ئېمەسىمىز.

(بۇنلەر ئەسلىدە ئېردى، ئېركەن، ئېرىمىش، ئېرىمە بولۇپ
سوكرالاردا «ر» ھەرفى تۇشىپ قالغان) يۇقارقىدا ئالتى راقىم
بىلەن كورسەتمەگەن كومەكچى فەدلىلاردا بېشىتەسىنىڭ بولىشى-
زىنى ياساماق ئۇچۇن ئۇندەن بۇرۇن «ئېمەس» فەدلىنى كېل-
تىرمەك كېرەك:

1- ئېمەس ئېدى، ئېمەس ئېدىم...

2- ئېمەس ئېرىز، ئېرىمەن...

- 3- ئېمەس ئېكەن، ئېمەس ئېكەنمەن...
- 4- ئېمەس ئېمىش، ئېمەس ئېمىشمەن...
- 5- ئېمەس ئېسە، ئېمەس ئېسەم...

كۆمەكچى فىئىلنىڭ ئىشلىتىلىشى.

بۇ كۆمەكچى فىئىلى «زامانىسىز فىئىل» كۆمەسىدە كۆرسەتۈلگەن فىئىللەرگە قوشىلمايدىر. ئوتتۇرىكى فىئىللەر كۆمەسىدەن «كۆرىلگەن فىئىلگە» ھەم قوشىلمايدىر؛ سۆڭىكى زامان فىئىللەر كۆمەسىدەن قوزغاتىش فىئىلگە ھەم قوشىلمايدىر. باشقا ھەممىلەرگە قوشىلىپ ئۆلەردەكى «ئاخبار» ماغناسىنى «چىكەپ» ماغناسىغا ئىشلەندۈرىدۇ:

- 1- مېن كېلىپ ئېدىم، ئۇ كېلمەي ئېدى، سېن كۆرىپ ئېدىڭ.
- 2- مېن كېلىمىش ئېدىم (كېلىمىشىم)، ئۇ كېلمەي ئېدى (كېلمەگەن ئېدى).
- 3- مېن كېلىگەن ئېدىم (كېلىگەندىم)، ئۇ كېلمەگەن ئېدى. (كېلمەگەندى - كېلىگەن ئېمەس ئېدى).
- 4- سېن يازماقدا ئېدىڭ، ئۇنلەر يازماقدا ئېدىلەر...
- 5- مېن يازا ئېدىم.
- 6- سېن يازا ئېدىڭ، سېن يازماي ئېدىڭ..
- 7- يازسا ئېدى، يازساڭ ئېدى، يازسا - ئېدى، يازساڭ - ئېدىڭ.
- 8- ئوقۇنغاي ئېدىم، كۆرمەگەي ئېدىڭ، ئوتتۇرماغاي ئېدىڭ...
- 9- يازغۇسى ئېدى، كېلمەگۈسى ئېدى، يازغۇم ئېدى، يازماغۇسى ئېدىم (يازغۇسى ئېمەس ئېدىم)

- 10- يازار ئېدىم، يازماس ئېدىم، ئوقۇر ئېدىم...
- 11- كېلىپتەتمى ئېدى (كېلىپتەتمىدى) كېلىپتەتمەن، كېلىپتەتمىلەر. كۆمەكچى فىئىللەرى، سۆفەتكە، ئاتقا ھەم قوشىلىپ قوشما فىئىل ياسايدىر: ئۇ كۈن كېلىگەن كىشى، ئەھمەت ئېدى. بىزنىڭ بايراق قىزىل ئېدى. مېن ئىچكەن، سۇۋ ئېكەن. ئۇ بىزدە ئوقۇتغۇچى ئېمىش كەي.

فىئىللەرنىڭ باپلارغا ئايدىرىلىشى.

ئەھمەت ساياغىنى ئوقۇدى.

مۇئەللىم تەلەپپەنى چاقىرغان.

چولپان شىئىرىنى يۇبارمايدىر.

بۇقارىداغى گەپلەردە «ئوقۇدى، چاقىرغان، يۇبارمايدىر» سۆزلەرى فىئىللەر بولۇپ «ئەھمەت مۇئەللىم، چاقىرغان، چولپان» شۇ فىئىللەرنىڭ ئىشلەۋچىلىرىدۇر. بىز بۇ فىئىللەرنى ئىشلەۋچىلىرى بىلەنگەن:

ئەھمەت ئوقۇدى

مۇئەللىم چاقىرغان

چولپان يۇبارمايدىر

دېگەندە سۆزىمىزنى ئىكلاغان كىشى «ئىمەننى؟، كىمەننى؟» دېپ، ئەلبەتتە سورىيدىر. بىز شۇ سۇراقلارغا جاواب بولسىن دېپ «ساياغىنى، تەلەپپەنى، شىئىرىنى»، دېگەن بولامىز. دېمەك: بۇ فىئىللەر؛ ئوز ئىشلەۋچىلەردىن سادىر بولغاچ تەئسىرلەرى باشقا بىر كىمەسە باشقا بىر نەرسەگە ئۇشەيدىر؛ ئۇ ھەم «ساياغى، تەلەپپە، شىئىر» دەن غىباراتىدۇر.

ئىشلەۋچىدەن سادىر بولغاچ تەئىسرلەرى باشقا بىر نەرسە
يا كىمىسە گە تۇشكەن فىئىلغا بىرىنچى باب «ئوتىم فىئىل» (1) دىيىمىز
بۇ بىر

ياغمۇر ياغمايدىر
بۇلۇتلار كېتكەن
قۇياش چىقىدى

بۇ گەپلەردەكى «ياغمايدىر، كېتكەن، چىقىدى» سۆزلەردە
دەن كېيىن «نېمەنى؟، كىمىنى؟» دېگەن سوراشلار بولمايدىر. دېمەك:
بۇ فىئىللەر؛ تون ئىشلەۋچىلەردەن سادىر بولغاچ، تەئىسرلەرى
باشقاغا تۇشمەيدىر، بۇندەي فىئىلگە ئىككىنچى باب، «سەلت فىئىل»
دىيىمىز (2) بۇ ئىككى.

شەرىفى نۇرسۇن بىلەن سۆزلەشدى.
تۇرسۇن بىلەن شەرىفى سۆزلەشەلەر.
ئىككى ئورتاق سۆزلەشەلەر.

بۇ گەپلەردە كۆرگەنلىرىمىز «سۆزلەشەلەر» سۆزلەشەلەر»
فىئىللىرى؛ بىر ئىشنىڭ ئىككى ئىشلەۋچى تامانىدىن بىر-بىرلىرىگە
قاراتىپ ئىشلەنگەنلىكىنى بىلىدۇدەرى. بۇندەي فىئىلگە ئۈچىنچى بار
«ئورتاقلىق فىئىل» دىيىمىز.

ئورتاقلىق فىئىلنى ياساماق ئۈچۈن بولمىشلىق بۇيرۇققا (شى)
قوشىلادىر: «يازىشادىر»، «يازىشامىز»، «كېلىشكەنسىز» كەبى.
بۇنىلەرنى بولمىشسىز قىلماق ئۈچۈن (شى) دەن سۆك «ما-مە»

(1) غەرەبچەدىكى «فىئىل مۇتەئەدى»
(2) غەرەبچەدىكى «فىئىلى لازىم»

قوشىلادىر: «يازىشمايدىر، يازىشمايمىز، كېلىشمەگەنسىز» كەبى
بۇ ئۈچ.

بۇ باپلارنىڭ ھەر بىرىدەن باشقا باپلار ياساش

بۇ ئۈچ باب فىئىلنىڭ تۇب باپلاردىن. بۇنىلەرنىڭ ھەر
بىرىدەن باشقا باپلار تۈزمەك ئۈچۈن ئايرىم قاعدالار بار.

ئوتىم فىئىللارنىڭ بولمىشلىقى بۇيرۇقلارغا «تىر-دەر» تو-
شلىپ ئىككىنچى دەرىجە «ئوتىم فىئىل» ياسالدىر. بۇنى بولمىشسىز
قىلماق ئۈچۈن «تىر-دەر» دەن سۆك «ما-مە» قوشىلادىر:

«تىر» قوشىلغانى: ئاچتىر، ئاچتىرما، چېكىتىر، چېكىتىرما،
چېكىتىرەدەر. «دەر» يازدىر، يازدىرما، بىلىدىر، بىلىدىرما،
بىلىدىرگەن. بىر خىل فىئىللاردا «تىر» قوشىمچاسىدان يالغىز «ت»
بىر خىلدا يالغىز «ر» ھەر فىئىلگە قالدۇر:
«ر» قالغانى: ئۇچىر، ئاشىردىلار، پىشىرگەنلەر.
«ت» قالغانى: يېقىت، ئوقۇت، بېزەت، ياساشمايدىڭ، ئو-
قۇتمايدىم.

«سەلت» فىئىللاردان ھەم يۇقارىداغى قاعىداغا قاراپ ئوتىم
فىئىللار ياسالدىر. بىراق بۇنىلەر ماغنا ئىجتىبارى بىلەن بىرىنچى
دەرىجە ئوتىم فىئىل بولادىلار: (1)
«تىر» قوشىلغانى: كېلىتىر، كېلىتىرما، كېلىتىرگەن،
كېلىتىرگۈمىدەر.

«دەر» «سىنىدىر، قاندىرما، مىنىدىر» مىنىدىرلەر.

(1) چۈنكى بۇنىلەر ئوتىم فىئىلدىن ئىپتىدىن، سەلت فىئىلدىن تۈزۈلگەندەر.

مۇھەللىم، شەكەرد» دېر، شۇ ئىشلەۋچىلەرنى كەپەن چىقارامىزدا
جايلاردا «كىتەب» مېن، ساباق» سوزلەرنى قويىپ يۇقاردا
داغى فەللىلەرنى شۇنلەرگە نىسبەت بېرىپ ئەيتەمىز:

كىتەب ئاچىلدى. مېن چاقىرىلدىم. ساباق يازىلدى.
بوندەي قىلغاندا «ئاچىدىك» چاقىردى، يازغان» فەللىلەرنى
بىر ئاز ئوزگەرىپ قالغانىنى، بۇيرۇقلارغا «ل» خەرفىنىڭ
قوشىلغانىنى كورەمىز.

بۇ فەللىلەرغا «مەجھۇل» (بېلىگىسىز) فەللىلەر دېيىلەدۇر (1)
بۇ يۇقارداغى ئۇچ باينىڭ تور تىنچىسىدۇر.

ئورتاقلىق، ئوتىم، قالىم بايلارنىڭ ھەممەسىدەن، بۇيرۇققا
«ل» قوشماق بىلەن مەجھۇل (بېلىگىسىز) فەللىل ياسالادۇر. بۇ
فەللىنىڭ بولىشىسىز داغى «ما - مە» قوشىمچالارى «ل» دەن سوك
كېلەدۇر: يازىلدى، ياز مادىم، ئوقۇلغان، ئوقۇلماغان، بېرىلەدۇر.

يازىدۇرلىدى، ئوقۇتىلمايدۇر، ئوقۇتتىرلىسا،
ياساتتىرلىغان، كېلىشتىرلىسىن يىغىشتىرلىغان
مەجھۇل فەللى: ئورتىتىرلىمايلار. كېلىشتىرلىمەيدۇر.

يازىشىلدى، كېلىشىلگەن، سوزلەشلىگەي، يىراق -
لاشلىغا، يازىلىمايدۇر، كېلىشمەگەن، سوز -
فەللى: ئورتاقلىق
فەللى: لىشىلمەگەن، يىراقلاشلىماغان.

بارىلدى، چىقىلدى، يۇرىلدى، چارچالدى،
يېتىلدى، بارىلمايدى، چىقىلمايدى، يۇرىلمايدى،
يېتىلمەگەن.
سەلت فەللى: بارىلدى، يېتىلدى، چىقىلمايدى، يۇرىلمايدى،
يېتىلمەگەن.

(1) بۇفەللى «مەجھۇل بىلىگىسىز، قايتىم» ئانا قاننىڭ بىرى ھەممىنى قاناعانلاندۇرمايدۇ.

«ت» «ياشاقتانلار، ئويىناتىمىز، ئولتۇرمايدىم، ئويىنات.
«ر» «تۇشىمىز، تۇشىمىز، چىقارغىل، پاتىرما.
يۇقارداغى قانداق ئازدان ئاشقارى ھەرىكىتى بىلەن ھەم بەغزى
ئوتىم فەللىلە ياسالغاندۇر. كورگەز، كورسەت، تويغۇز، ئۇرغۇز،
يېتىكىز كەبى.

3

ئورتاقلىق فەللىلەر، يالغىز «تىر» قوشىمچاسى بىلەن ئوتىم
فەللىغا ئەيلىنەدۇر:

كېلىشتىردىم، كېلىشتىرمەيدىم، بۇزىشتىردىلار، ئۇرۇشتىر -
غانلار، ئەيتىشتىرمەيدىك، ئالىشتىرسا، ئالىشتىرماسا، كوكىش -
تىرمەيدىك كەبىلەر.

يۇقاردا كورگەندىمىز ئوتىم فەللىلەرنى يەنەدەن بىرەر دەرىجە
ئارتىرماق ئۇچۇن «تىر - تىر» قوشىمچاسى قوشىلادۇر:

«تىر - تىر» بىلەن | بىلىدۇر، سىنىدۇر، قاندىدۇر، يازىدۇر،
ئۆزىلىگەنلىگە | بىلىدۇر، ئاچىدۇر، چىكىتىرىتىك، ئاتىدۇر -
«ت» قوشىلغانى | لار، كېلىتىرمەيدىلەر، يىشىدۇر، ئۇچىدۇر،
چىقارتمىد، پاتىرتقان ئېدىم.

«ت» بىلەن ئۆزىلىگەنلىگە | ئوقۇتتىر، ياشاتتىر، ئۇتتىرمايدۇر،
«تىر» قوشىلغانى | ياساتتىرمايدۇر، بېزەتتىرمەگەن، كور -
(سەتتىرمەگەن ئېدىم تىكلاشتىرما.

4

سېن كىتەبىنى ئاچىدىك - كىتەب ئاچىلدى.
مۇھەللىم مېنى چاقىردى - مېن چاقىرىلدىم.
شەكەرد سەباغىنى يازغاندۇر - ساباق يازغاندۇر.
بىرىنچى قاتارداغى «ئاچىدىك» چاقىردى، يازغاندۇر» فەللى -
لەرى ئوتىم فەللىلەردۇر. بۇ فەللىلەرنىڭ ئىشلەۋچىلەرى «سېن»

«بىل، قال، كپىل» كەبى كەبى «ل» بولغان بۇيرۇقلاردان «مەجھۇل» فېئىل ياساماق ئۇچۇن يەنە «ل» ھەرفى قوشىلمايدىر. بولنەرنىڭ مەجھۇللەرى «ن» ھەرفى بىلەن ئۆزىلەيدىر؛ بىلىنىدى، كېلىنىدى، كېلىنەيدىر؛ سىلىنىگەندىر، قالىنىدى، ئاللىنىغانىدىر، ئىلىنىشى كەبى.

5

كەبى «ل» ھەرفى بولماغان بۇيرۇقلارغا ھەم «ن» قوشىلىپ ئۆزىلىگەن بىر تۇرلى فېئىل بار: كورىنەيدىر، ئويغانىدى كەبى. بۇ تۇرلى فېئىلنى مەجھۇل فېئىللار قاتارىدا ساناي ئالمايمىز. چۇنكى بۇنلەرنىڭ مەجھۇللەرى، «كورىلەيدىر» «ئويغا تىلىدى» فېئىللارىدىر. «كورىنمەك، ئويغاتماق» «كورىلمەك، ئويغا تىلماق» ئاراسىداغى ئايرىما ئەنچە بۇيۇكىدىر. بۇلەر «ئوزلىك فېئىل» بولادىر، بىز بۇ «ئوزلىك» فېئىللارنى مەجھۇللەرى بىلەن بىرگە يازىپ كورسەتەيمىز:

مەجھۇللەر:	ئوزلىكلەر:
كورىلىدى	كورىنىدى
يۇۋىلىدى	يۇۋىنىدى
سېۋىلىدى	سېۋىنىدى
تارتىلىدى	تارتىنىدى
بېزەلىدى	بېزەنىدى
ياسالدى	ياساندى
ئورگەتلىدى	ئورگەندى
ئاۋۇتلىدى	ئاۋۇندى

«بىلىنمەك، سىلىنمەك، قالىنماق» كەبى ئىكى «ل» نى بىر يېردە كېلىتىرىلمەسلىك ئۇچۇن گىنە «ن» بىلەن ئۆزىلىگەن مەجھۇل

فېئىللار ھەم «مەجھۇل» ھەم «ئوزلىك» فېئىلى بولىپ ئىشلەتلىنەيدىر.

ئىككىنچى ئوزەككەن ياسالغان فېئىللار

بۇيرۇققا ئەمەس، ئات - سۇفەتكە قوشىمچالار قوشىپ ئوزىلىگەن فېئىللارگە «ئىككىنچى ئوزەككەن ياسالغان فېئىللار» دېيىمىز، بۇ تۇرلى فېئىللار: ئات يا سۇفەتكە، كوبرەك «لا - لە» قوشىلىپ ياسالادىر:

كۇچلەمەك	مەجبۇر ئېتمەك
ئۇلۇغلاماق	تەعزىم، حۇرمەت قىلماق
ئاقلاماق	گۇناھسىز تاپماق
قارالماق	گۇناھلى تاپماق
تىشلەمەك	تىش بىلەن ئالماق
قىشلماق	قىشدا تۇرماق
تاياقلاماق	تاياق بىلەن ئۇرماق

«لاش - لەش»، «لان - لەن»، «ار - ەر»، «اي - ەي» بىلەن ياسالادىر:

سوللاشماق، قىزىللاشماق، ئوكىلەشمەك، قىزارماق، كوكەرمەك، ئاقارماق، ئاتلانماق، سارغايتماق، كوپەيتىمەك، ئازايماق كەبى.

6

- 1 - ئېمىرنى كوردىم، تېمىر مېنىگە دەفتەر بېردى.
 - 2 - ئورتاغىمغا باردىم، ئورتاغىمدان كىتەپ ئالدىم.
- يۇقارىداغى كەپلەردەن «تېمىر» بىلەن «ئورتاق» سوزلەرى ئىككىشەر يوللا ئەيتىلگەن. بۇ قاعىداغا كورە بۇزۇق ئەمەس بولماسا

ھەم ئېشىتىلىشىدە ساۋۇقدىر. بۇ گەپلەرنى يېڭىلىمەك، ھەمدە بىر سوزنى ئىككى يولا قايتىرىپ ئەيتىشىدەن قۇتۇلماق ئۇچۇن ئىككىنچى يولا ئەيتىلگەن «تېمىر» ھەم «ئورتاق» سوزلەرنى «ئۇ» سوزى بىلەن ئالشتىرامىزدا «تېمىرنى كوردىم، ئۇمېنىگە دەفتەر بېردى. ئورتاغىمغا باردىم ئۇندەن كىتەپ ئالدىم دېمىز.

بىر كىشىگە «يازدىڭ!» دېمەكچى بولغاندا ئۇنىڭ ئاتىنى ئەيتىپ «ئەھمەد يازدىڭ» دېمەيمىزدە «سېن يازدىڭ» دېمىز كويگە قاراپ «يازدىڭىز!» دېمەكچى بولغاندا ھەممەسىنىڭ ئاتىنى ئەيتىپ تۇرمايمىزدا «سىز يازدىڭىز» دېمىز. بىر كىشى ئوز ئاتىنى «مېن» سوزى بىلەن، كوپ كىشىلەر ئوز ئاتلارنى «بىز» سوزى بىلەن ئالىشىدۇر ادەرلار. بىر، يەكى، بىر نېچە ئاتلارغا ئالشتىر بىلىپ كېتىرىلگەن شۇ قىسقا سوزلەرگە «ئات ئالماشلارى» يەكى، يالغۇزچا «ئالماش» لار دېمىز. ئالماشلار شۇلەردىر:

ئات ئالماشلارى

بىرلىككە:	كوبلىككە:
1 - ئۇ	4 - ئۇلەر = ئۇنلەر، ئالار
2 - مېن	5 - بىز = بىزلەر
3 - سېن	6 - سىز = سىزلەر

كورسەتكىچ ئالماشلارى

بۇ = بۇل	بۇلەر = بۇنلەر
شۇ = شۇل	شۇلەر
ئۇشۇ	ئۇشۇلەر
مەنە	مەنەۋلەر
مەنە بۇ	مەنە بۇلەر
مەنە ئۇ	مەنە ئۇلەر

يېقىن كورسەتكىچلەر

ئۇ = ئۇل ئۇلەر = ئۇنلەر = ئالار
 ئوشە = ئوشەل ئوشەلەر
 ئەنە ئەنەۋلەر...
 ئەنە ئو (ئەنۇ) ئەنە ئۇلەر

سوراش ئالماشلارى

نېچۇن؟، نۇ چوك؟، نېگە؟، نېندەي؟، قانداي؟، قالاي؟، قاپان؟، قايدا؟، قاياق؟، كىم؟، نىمە؟، قانچا؟. نېچە؟
 بۇلەر دەن «كىم» - كىمىسەلەردەن، «نىمە» - نەرسەلەردەن، «قاپان» - چاغدان، - قايدا، - «قاياق» ئورقۇندىن، «قانچا» - ئولچەۋدەن، «نېچە» - ساندىن، «قانداي، نېندەي، نۇ چوك» - خالدىن، «نېچۇن، نېگە» - سەبەبەندەن سوراشقا ئىشلەتمەلەيدۇر.

7

كومەكچى سوزلەر

سوزنىڭ يېتىنچى تۈرى «كومەكچى سوزلەر» دىر. كومەكچى سوزلەرنىڭ بۇرۇنقى بېش تۈرلى سوزدەن ئايرىماسى شۇندەيدۇر:

بۇلەر ئات، فىئەل، سۇفەتلەرگە قوشىلا تۇرغان قوشمەچالارنىڭ ھېچ بىر تەسىنى قوبۇل قىلمايدۇر: ئەسلە × غا، سىر × گە، ئېڭ × دەن دېيىلمەيدۇر.

1- كۈچەيتىش كومەكچىلەرى: ئەسروۇ، جۇدە، ھېچ، ئەلبەتتە، ئەسلە، سىرە، ئېڭ، بۇتسكۇل، خۇددى، بونلەر بىر گەپنىڭ، يابىر سوزنىڭ ماغانىنى كۈچەيتمەك ئۇچۇن ئىشلەتمەلەيدۇر. ئىشلەتمەلەشلەر شۇندەيدۇر:

بىز سېنى «ئەسلە» كورمەدىك. بۇ «ئەسرۇ» ئۇزۇندىر.
 سېن مېنى «ھېچ» كورمەدىك. ئۇ، «جۇدە» قىسقادىر.
 بۇ كىتەب «سەر» بىتتەيدىر. ئورتە «ئەلبەتتە» بارامىز.
 «ئېڭ» ياخشى بىر كىتەب بېرا «چىندەن» كوپ گەپلەشكەن
 2 - ئورۇن كورمە كىچىلەرى: ئارا، ئىچرە، ئوزە. ئوزرە. شە.
 ھەر «ئارا» كىردىم. ئۇي «ئىچىرە» ئوتۇردىق. باش «ئوزرە» قويدىم
 تاغىن، داخى، بىلەن - ئېلە، - لە، يەنە، ھەم دا - دە سوزلەرى
 ئىكى ماغاننى پىغىب، قاپانلاۋ كورمە كچىر بولادىر.
 مەنە، «تاغىن» كېلىدى؛ بۇ «داخى» كېلىدى. شەرىق «ئىلە،
 كەرىم كېلىدى. «يەنە يازا سېن» ھەم، يازا ئەھمەت، شەرىق
 «ھەم»، كەرىمنى كوردىم، شەرىق كېلىگەن ئېدى، ئەھمەت دە
 كېلىدى.

يوقسا، ئەگەر، ئەگەرچە بۇنلەر شەرت كورمە كىچىلەرىدىر.
 بۇنلەردەن «ئەگەر» بىلەن «ئەگەرچە» سوزلەرى فارسچادىر. بىزدە
 ئېشلىتىلىشلەرى سىرە لازىم ئېمەسدىر. چۈنكى «ئەگەرچە» سېن
 كېلىمەدىك مېن كېلىدىم» دېگەن گەپنىڭ تۈرىكچە - ئوزبېكچەسى
 «سېن كېلىمەسەڭ دە مېن كېلىدىم» دىر. «ئەگەر كېلىسەڭ» دېگەندە
 ھەم ئەگەر ئارنىقچادىر «كېلىسەڭ» نىڭ ئوزبەن «ئەگەر» ئاڭلا-
 شىلادىر.

«بەلىكىم، يا - ياكى - ياخۇد»، سوزلەرى ئاينىقىزىلىق نىسى
 بىلىدەردىر. «كەشكى، شەيەد» ئارزۇ كورمە كچىسىدىر. ئېسىز
 ئەفسۇس، ئەتتەك، ئە، ھەي ئەتتەك» ھەسرەت، ئارمان كورمەك -
 چىلەرى، «ئاينىقىسا، خۇسۇسان، غۇمۇمەن، زاتان، بەھزەن»
 حال كورمە كچىلەرى (ھە، خوپ، خوش) جاۋاب كورمە كچىلەرىدىر.

«سايىن - سايى» نىسبەت كورمە كچىسىدىر. ئىكى فېئىلىنىڭ
 ماغانلارى ئاراسىداغى باغلاننىشى كورسەتەدەر: ئۇبارغان «سايىن»
 بىز قاچىدىق. قۇياش كوتەرىلگەن «سايىن» ھاۋا ئىسىنا باردى،
 «غىنا - گىنە - قىنا - كىنە، فاقت» بۇنلەر چېكىلەش كورمە كچىسىدىر.
 فاقت بىز كېلىدىك، بىزگىنە كېلەي قالدىق.

«كىم، كى» تەفسىر، ئىزاح كورمە كچىسىدىر. بىلىدەردە مەنىكىم...
 ئىعلان قىلىنادىركى...:

«بىراق، لېكىن» سوزلەرى تەيىنلىگەن بىر گەپدەن بىر نەرسەنى
 «چىقارش كورمە كچىسى» سىدىر.
 ھەمە ئالىدىلار «بىراق» مېن قالدىم.

«ئۇچۇن، چۈنكى» سەبەب كورمە كچىسىدىر.
 «چا - چە»؛ چاما كورمە كچىسىدىر: يىگىرە، يەچە، يۈزچە،
 ھىكلەرچە نىسبەت كورمە كچىسى ھەم بولادىر:

روسچا، تۈرىكچە، غەرەبچە گەپۈرەدەر. جايۋانچا، ئىنسانلارچا
 ئېشلىتىدەر. زامان كورمە كچىسى ھەم بولادىر: مېن كېلىگەنچە ئوتۇر
 «داۋۇر»: بىر ئىشنىڭ ئېڭ سوڭراسىنى كورسەتمەك ئۇچۇن
 ئىشلىتىلەدەر: شەھەرگە داۋۇر بارامىز يۈز يىلگە داۋۇر كۈتەمىز؛
 «داۋۇر» ئورنىدا «چا - چە» ھەم ئىشلىتىلەدەر. شەھەرگە چە
 بارامىز. يۈز يىلگە چە كۈتەمىز.

«اھ، ئوف، ئاخ»: بۇنلەر سېزگۈ كورمە كچىلەرىدىر.

8

بېلىگىلەر

«مى» سۇزاۋ بېلىگىسىدىر. «نىڭ» بىر نەرسەنىڭ كىمگە،
 نىمەگە قاراشلىغىنى كورسەتەدەر. «قاراش بېلىگىسى» دىر. ئۇنىڭ
 باغچاسى باغچاننىڭ ئېشىگى، شەرىقنىڭ كىتەبى. ئېلىپكىنىڭ

شەئىرى. قاراش بېلگىسى بىر ئاتقا قوشىلغاچ ئۈندەن كېيىن كېلگەن بىر ئاتقا ئۈچىنچى تۈرلى «ئالماش ئىزلەرى» قوشىلادىر. باغچاسى، قاپقاسى، مېنىڭ قىلامم، سېنىڭ قاغازىڭ، ئۇلەرنىڭ شەئىرلارى، سىزنىڭ ئىشىڭىز، بىزنىڭ تۇرىشىمىز كەبى.

«نىقى - نىكى» بۇ ھەم قاراش بېلگىسىدەر. بۇ كىتەب ئەھمەت «نىكى». بۇ شەئىر باتۇ «نىقى».

«غا - قا - گە - كە، دان - دەن، دا - دە - نى». بۇ نەلەر بىر فەئىلنىڭ ئىشلەۋچىدەن باشقا كىمگە، نىمەگە نېسىبەتى بولغانىنى كۆرسەتەدەر: «نى» تۇشمە بېلگىسىدەر. مېن كىتەبىنى يازدىم دېگەندە «يازماق» ئىشى تەئىسرىنىڭ، كىتەبكە تۇشكەنى بىلىنەدەر.

غا - قا - گە - كە، بارىش بېلگىسىدەر. مەكتەبكە باردىم، شەھەرگە قاچدىم، تەلەبەگە كىتەب بېردىم دېگەندە بۇندەكى فەئىللاردان «مەكتەب، شەھەر، تەلەبە، گە قاراتقان بىر ھەرەكەت بارلىقى ئاڭلاشىلادىر.

«دان - دەن» چىقىش بېلگىسىدەر. ئۇيدەن كېلىدىم، كىتەبىدەن ئاشىلادىم دېگەندە فەئىللاردان ئاڭلاشلىغان ھەرەكەتنىڭ «ئۇي» دەن، «كىتەب» دەن باشلانغانى ئاڭلاشىلادىر.

«دا - دە» ئورۇن بېلگىسىدەر. ئۇيدە ئوتتۇردىم، مەكتەبىدە يازدىم، دېگەندە فەئىللارنىڭ ئورۇنلارى بىلىنەدەر.

TDV İSAM
Kütüphanesi Arşivi
No: TK/113514

TK/113514

كىتەبىدە بارلار.

بېت		
3 - 8	1 - ئىملا-ئىستىلاخ كەمسىيىسىدەن	
3 - 5	2 - بىر - ئىككى سوز	
6 - 9	3 - تىلىمىرنىڭ تارىخى ئاقىسى	
10 - 10	4 - ئۈنلى ۋە ئۈنسز تاۋشلار	
11 - 12	5 - يوغانلىق، ئىككىچەكلىك	
12 - 14	6 - تاۋش ئۆزگەرشلىرى	
14 - 16	7 - سوز ۋە ئۇنىڭ تۈرلىرى	
16 - 17	8 - سوزلەرنىڭ تۈپلىكى، ياسامالىخى	
17 - 20	9 - ياساما ئاتلار	
20 - 24	10 - سۈفەتلەر	
24 - 25	11 - سانلار	
25 - 27	12 - تۈپ، ياساما سانلار	
27 - 29	13 - ئوخشاش سۈفەتلەر	
29 - 30	14 - فەئىللار	
30 - 30	15 - سوغىخى زامان فەئىللار	
30 - 32	16 - بۇيرۇق	
32 - 35	17 - كېلىگۈسى فەئىللار	
35 - 36	18 - ئۈتۈنچ فەئىلى	
36 - 38	19 - نەشەرت فەئىلى	
38 - 38	20 - تۈزۈلۈش فەئىلى	
38 - 41	21 - ھازىرغى فەئىللار	
41 - 42	22 - ئۈتكەن فەئىل	
42 - 48	23 - ئېشىتىلگەن فەئىل	

44 - 43	24 - حىكايە فىئەلى
46 - 44	25 - زامانىسىز فىئەللەر
50 - 46	26 - قوشما فىئەللەر
51 - 50	27 - كومەكچى فىئەلنىڭ ئىشلەندۈشۈشى
53 - 51	28 - فىئەللەرنىڭ بايلارغا ئايرىلىشى
57 - 53	29 - بايلارنىڭ ھەر بىرىدەن باشقا بايلار ياساش
58 - 57	30 - ئىككىنچى ئۆزەككەن ياسالغان فىئەللەر
59 - 58	31 - ئات ئالماشلارى
59 - 59	32 - سوراخ ئالماشلارى
61 - 59	33 - كومەكچى سوزلەر
62 - 61	34 - بېلىكلەر

TDV İSAM
Kütüphanesi Arşivi
No TK/135.4

24
862

fitret

24
1836

TDV ISAM
Kütüphanesi Arşivi
No TK/135.5

SƏRF

Ўзбек тили қабдалары тоғрусыда бир тәғрибә

Birinci kitab

Ўзбекистан Ҷумһуриятының Маариф Кәмәлсәрлиги һызы-
ридәғи билим өзәғи таманыдан, мәктәпләрдә оқумақ
уғын мувафәқ кәрлиди.

40-1979
1979
10

6 inci ғазма

30-16205

Ўзбекистан Дәвләт Нәшрияты
Samarqand — 1980 — Tashkent

BİR-İKİ SÖZ

Biznin til, ədəbiyyatımızın ən son künləri fərqlənib. Ymər xan zamanında idi. Til ədəbiyyatımız Ymər xan pəritdə birdən jəsnəv kətəridi-də, undan kejin sekin—sekin pəsəyə vəslədi. Vəgə: vərə jəqəlyşənə, joqəlyşənə, en əqy, en qərə dəqy-qəlyşənə ötkəzdi. Əzəynə pəritdən son Tyrkistanda jətişkən jərym şərlər, jərym jəzəjəlyşənə esə eski ədəbiyyatımıznyñ son soluşlary dəv kərsətmək jənləş bir iş volnujdyr. Bularynyñ qəlamlary ycidən təkylgən çymələg vuzuq, səzlər səqəq, fe'llər qəranlyq voləv səqə vəslədi.

Mələdj 19-ncə mələlərinin (əsinin) sonlaryda vizdə jənləşməq (taşəddy) fikri oqjandı. Jəni məktəblər açmaq, jəni kitəblər jəzmaq, gəzitalər, çənlər səqərməq istədik: acəq, jəzəq, vəraq hənyz—til, ɣmlə məs'ələlərigə acəq vəgill bir jol vəgə alməqən edik. Bytyn tyrk dunjasy ycyñ „bir jəlpə til“ qəbul etmək xajallary bilən avərə völdəq. Tilimizni şuna toqjə jəzəjəzmaq ycyñ ynəmsiz tirişdik. Bu xajallarynyñ işkə əşməqənyñ bilgəndən kejin öz tilimizni, öz ɣmləməznyñ tyşynə vəslədiq. Bu jolda birinci adəymə Qoqəndlyq „Aşur-əli Zahiri“ atdı. ɣmlə bitikəsini jəzəv səqərdi. Undan sonqə Taşkentdə „Səqətaj guryngi“ acəlydi. „Guryngi“ til, ɣmlə məs'ələləri bilən—terənək məşəqul völdi. Tyrkijəli Şəjx Vəsfii təmənydən əgəvə, fərsə-cəqə ergəşiv jəzəlyqən eski osmanly sərf, nəhə kitəvini məktəblərimizdən sytiv səqərdi-də, öz tilimizniñ qəbdəlyşənə kirgizdi, Tyrkistan oqutucylarynyñ ikinci, ycyñci qurultajlaryda eski ɣmləqə qərsə keñ şyvətdə kygəş acəv öz fikirlərinə ötkəzdi. Eski ɣmlə ornəqə jəni ɣmləny ötkəzmək bilən-ginə vəqləny qəlmədi. Bir jəqdan əlkədə latyn hərlərinə qəbul etməknə jəqləvcylər təjjərlədi. Til ɣmlə fikirlərinə təgərisigə jəqəlyşəqənlər, mənə şundə qəlyə birinci gəldəgi işlərinə bitirdilər. Bytyn tyrk tillərinə birleşitirmək xajəly, xajəlyqəna voləv qəldi. Eski ɣmlənyñ kylləri kəkkə ycirildi.

Vəraq jəqəryda əjtkənim kəvi bu işlər birinci gəldəgi işlərdi. Həli kəriləçək bir kəv işlərimiz vərdi, və u vizni kytyv turədi. Eski

ьmlань jendik, көв jaxşь. Jәni ьmlamьznьnda vaqtь-qьna bir nәrsә ekәnini bilәjik. Bukyn hәр tamanda latьncьlьq aqьtmь kyclәnib varadьr. Jaqьn, çydә jaqьn bir zamanda әrәb hәrfiә-rini (eski, jәni ьmlalarь bilәn birgә) tamьrdan yzib taşlasa kerәk. Bu kәzgә kәrinib turadьr. anьqdьr; latьn hәriflәrini qabul etmәk, qabul ettirmәk ucyn bukyndәn vaşlav tajjarlьq kәrişimiz lazьm. Tilimizdәgi tavьşlarmьn, sanlarьnь, cozьqь orunlarьnь ilmiü syvrәtdә jazьşqьna vilib anьqlav qojajьq. Tilimizniң ьstьdadlь, vaj bir til volqanьnь qьcьqьrvь sejlәdik: „bu til doqьdьr, (qoraldьr) vunьd orьnьda tyrkәniң әdәviü bir şevәsini alaj-өbьq“ degән til bilmәslәr bilәn kyreşdik—unlarьn jendik. Bьraq hәnyuz tilimizniң belgili qa'ьdalarьnь majdanqь qoja almadьq. Jazuvlarьmьznьn şәkligә „birlik“ jәni jazucьlarьmьzqь qulajlьq vermәk ucyn tilimizniң qat'ьbь qabdalargьnь bildiriş kerәk. Hәmәdәn vurun y qa'ьdalarьnь özimizniң-dә bilişimiz lazьmdьr. Ilmiü axtarьşlar volmaqunca vunlarьnьn virtәsi hәm, volaçaq emәsdir. Bilәmiз, ki vizniң şәhәrlәrimiz jyzlәv jьllardan veri әrәb, farsь әdәvijatьnьn hykmi astьda jaşajdьr. Şunьn ucyn vizdә şәhәr tili vuzulqandьr.

Tilimizniң saf şәklini daladaqь el-ajmaqlarьmьzda kәrә alamьz. Dalada jaşaqьn el-ajmaqlarьmьz arasьda unlarьnьn çan azuqь volьv turqьn dastanlar, ertәklәr, mәtәllәr, lәpәrlәr, aşulalar qoşuqlar var. Şunlarьnьn hәmәsini vyjuk bir dьqqat bilәn, xalq aqьzьdan cьqqanь kәvi jazьv alьş kerәk, el-ylys arasьda jazuv dajьraşьqь kirgән Zyfnьn, Sajqalь, Jysyf Bek kәvi dastanlar var. Әhmәt Jәsәvij, Qul Sylәjman hikmәtlәri, Ravquzь qasasul әnvijasь, Mәşrәv, Hyvәjdә qazallarь „Dyrьek“ Navajь, Babьr, Bajqara, Lytfij, Mir Hәjdәr, Mәnis, Ymәr xan, Fәzlii, Qylxanil kәvi әristәkrәt şәarlarьmьznьn әsәrlәri var. Qutadqь-bilik, „Hәvәtyl Haqajьq“, „Devan Luqat Tyrk“, „Muqaddьmatul Әdәv“, kәvi eski vasьqalar var. Şunlarьnьn hәmәsini—qьlnь qьrğ jarьv tәkşirәjik; bir-birigә salьştyrvь, keliştirib, tәkli, tyvli nәtiçәlәr alajьq. Mәnә şu jolda, şu şәkildә jaraqlanьv majdanqь cьqqanьmьzda kәrilgән işlәр, alьnqьn nәtiçәlәr—ilmiü volьv cьqadьr. Kimsәniң-dә lam-mim dejişigә jol qalmajdьr.

Bu işlәrniң qulaj volmaqьnь belgili. Bunlar bir kişiniң qo-lydan kelmәjidir. Bu jolda tirişmәk jәni cьqqьn jigit jazucьlarьmьznьn hәmәlәrigә tyşәdir. Jәni өзбек әdәvijatьqь ilmiü bir

asas vermәk, uңa zamanьv, mәdәniü bir varlьq vaqьşlamaq ucyn mәnә şu jollarqь vat kirişmәk hәmәmiзgә lazьmdьr. Bu işlәrniң tygәl nәtiçәsini kytib turьş hәm jaramajdьr. Bu uluq vьnanьn, bu әdәvijat mәdrәsәsiniң birinci taşьnь tezlik bilәn qojmaq lazьm, mәnә şu fikirlәrgә verildim-dә, men til qa'ьdalarь toqrusьda qolda volqьn nәrsәlәrni tyziv, terib şu bilikәni cьqarьdm. U, bir sazaq vitigi emәs, mutalaqь kitabьdьr. Tilimiz toqrusьda tygәl, bir nәrsә emәs, vaşlanqьcьdьr; tәlif emәs tәçrivәdir. Bunь saralamaq, tyzәtmәk, kәnәjtmәk jumьşlarь jigit kyclәrimizniң çanlь tәvrәnişlәrini kytәdir.

Fitrәt.

TDV İSAM
Kütüphanesi Arşivi
No TK/1355

Ynli və ynsiz təvəşlar

1—в, р, т, ç, с, х, d, г, z, s, ş, џ, f, q, k, g, n,
l, m, n, v, h, j.

2—а, ә, u—у, ө—о, е, ь—і.

Juqarьda birinci raqam bilən kərsətilgən 23 hərf ynsiz təvəşlardır. İkinci raqam bilən kərsətilgən toqquz nərf esə ynli təvəşlardır.

Juqarьdaqь jigirmə uc ynsiz təvəşlardan uctəsi bolqan „h, x, f“ təvəşlərnь tyrikcədə kəv ucrətiv bolmajdır. Şunьñ ucun bunlarnьñ tyv tyrkə təvəşlardan bolmaqanь əjt lədir. Bunlarnьñ jat tillərdən tyrikcəgə kiriv qalqanь da'va qьlnadь¹⁾.

Joqanьq, inickəlik

Biznin tilimiz jalrь tyrk tilinin kəv bir tarmaqьdır. Tyrk tilidə bolqan asasь hallarnьñ biznin tildə volьşь təvi'idir.

Tyrk tilinin vytyн tarmaqlarьda bolqanь kəvi biznin tildə həm, səzlər ahən ь'tьварь bilən joqan, inickə volьv ikigə ajrьladьr.

Bu ahən məs'ələsini eski jazma əsərlərdə kəv kəvə alqanьmьz kəvi, dalada jaşaqanlar arasьda həm kəvrək ucrətmək mymkindir. Fars ədəvijatь, mədrəsə təçvidi tə'siri bilən vuzьlqan səhər şevələridə bu halnь az kərgənimiz bilən biznin şevədə joqanьq, inickəlik ahəni joqдыr dev bolmajdır.

Joqan səzlər bilən inickə səzlərnin ajrьmasь şun-dajdır:

Bu jьl vaxtьmьz gylləgən jьl ekən — vaxtьmьz, jьl, bu.

¹⁾ „Devan luqat“ da həm „h“ təvəşnəñ tyrkədə bolmaqanь jatlardan kirgənligi jazьlv „f, x“ təvəşlərnəñ əsil tyrkədə varьqь əjtilgən bolsə həm vytyн kitəndə „f, x“ ll səzlərgə ucrəş menə az nəslv volды. F.

Mənə bu cümlədə sözlər joqan volьv-gylləgən, ekən sözləri inickə sözlərdir.

„Съп!“ sözi joqan volqanь ucyn bundan jasaloqan „съпмаq, съпoqan, съпьq“ sözləri həm joqandır. „Min!“ sözi inickə volqanь ucyn bundan jasaloqan „minmək, mingən, minək“ sözləri inickədir.¹⁾

Тавьş өзгəриşлəри

1 — О qul, узun, көпyл, вujur! sözləridən, hər biri iki воqunь (iki hiçalь) dir. Hər qaju воqunь ytryli volьv, ikinci воqunlarь uc tавьşьдыr. Mənə şunlarnьң соң tавьşlarьqа jənə bir altьncь tавьş qoşqanda o—qu—ьm, o—ru—ьm, кө—ny—lim, bu—ju—ruq şəklidə, jə'ni uc воqunь sözlər volьşь керək ekən, şundaj volmajдыr; bunlar aralarьдаqь bir cozqьнь joqatьv oqььm, көңlim, орньm, vujruq şəklidə, jə'ni jənə iki воqunь sözlər volьv qaladyr.

Bu, əlvəttə, tilmizniң jenillik istəgənidən cьqьv qaloqan bir hal. Bu hal jazularьmьzda var. Juqarьдаqьlarqа oxşaqan көv sözləрни jazucьlarьmьz hec nərsə şəzməsdən şu joloqа toqru keltiriv jazalar. Bьraq bu hal ymymii bir qabьda volьv qabul etilməgən. Şunьң ucyn hər sözdə jьrgizilməjdir.

2—p, t, c, x, p, k, s, ş.

Bu səkkiz tавьş „turqun“ (cozqьсььz volqanda vularqа jaryşqucьь d—t—gə, q—q qа, g—k gə əjləniv eşitilədir.

Aldьm, qaldьm, jazdь, oqudьlar sözləridəgi d (taştьm, actьm, taqtьm, vastьlar, ektilər, tartь) sözləridə t volьv eşitilədir, bьraq d hərfi jazyladyr.

¹⁾ Bьraq k, ky aqan, ək qoşьmcalarь tamьrьң joqanьq inickəllikgə tave' volmajдыr— qьşşək, viləqan, caraqan, jazьm-ky, ojtədi-ky—kəvi.

Burundan tilmizgə kiriv qaloqan və əzləşkən cət sözlər tilmizniң xasusьjjaatlarьdan volqan joqanьq, inickəllikgə tавь tutuladyr: qalam, xavar haqьqat kəvi.

Kitav, həkim kəvi sözlərdə jьqanьq, inickəllikə şonqь voqunqа qarajдыr.

Bazarqа, alqа, varqan, jazqan, al-qucь sözləridəgi q tавьşь, vaqqa, atqan, a-qucь, acqucь sözləridə q—q qа əjləniv eşitilədir.

Bilgən, vergən, yjgə, elgə sözləridəgi „g“ tавьşь, eşikən, teşkən ickən, ötkən, işkəm sözləridə, k volьv eşitilgəni kəvi. Bьraq bularda həm „q, g“ jazyladyr.

3—Bir „q“ bilən bir „q“ ja iki „q“ tавьşь bir sözdə volsa ikisi həm „q“ qа əjləniv eşitilədir. Bьraq sərfii birlikni saqlaş ucyn bunda həm „qа“ niң əzi jazyladyr taqqa, vaqqa kəvi. Həmdə „q“ hərfi jazyladyr. Baq + qа = vaqqа, ajaq + qа = ajaqqa kəvi.

4—Bir воqudan artьq volqan sözniң birinci воqunьdan sonra kelgən turqu: (sakin) „q“ bilən „k“ kefidən vaşqа bir hərfgə qoşьloqanda „q“, „g“ voladyr. Turraq—turqьm, ajaq—ajaqьm, tilək, tiləgim kəvi.

5—„Nimə“ söziniң jenilləşkəni volqan „ne“ sözi „ucyn“, „etmək“ sözlərigə qoşьloqanda aradaqь „ь“ tавьşь ketədir. Ne—ucyn = necyn, ne—etəj = netəj, voladyr.

Sөz və unьq tyrləri

Biz tyşynəmiz, ojlajmьz, mijəmidə bir „oj“ tuqadyr. Şu oьmьznь vaşqalarnьң həm mijjələrigə ötkərmək, ularqа oьmьznь bildirmək istəgəc unlar bilən gəpiriškə toqru kelədir.

Demək: mijjələrimizdə tuqqan „oj“ нь bir birimizgə bildirmək ucyn eң vyjyk qoralьmьz „gəp“ dir.

Əziniңni ojlasaңыз, hajvanlardan birini (atнь) ojlasaңыз, bizdə u hajvan ystigə jərləşmək ucyn volqan, tevənişiniңni ojlasaңыз, uc ma'na ojlaoqan volursьz. Bu uc ma'nanь birləştiriv, bir birigə vaqlav, əziniңniң atqа mingəniңniңni ojlaoqanda mijənimdə bir „oj“ tuqqandyr. Şu oьmь bir kişigə bildirməkcə volqac „men at mindim“ dəv qojasizkim, bu ətkəniңiz bir „gəp“ dir. Kərilədirkim, juqarьдаqь ojda uc ma'na volqanь kəvi u oьmь bildirgyci „gəp“ də həm uc sөz var. „Men, at, mindim“.

—Demək, söz, məna bildirgən təvəşlər todasıdır. Ahən esə, bizniñ tilimizniñ, xususıyatlarıdan bolqan təvəş ahəni jə'ni joqanlıq, inickəlikdir. Naqıjqatan əsli özvekə sölər ja joqan, ja inickə boladı. Və özige qoşılqan qoşımcalarnı həm joqanlıq—inickəlikdə özige ergəştirədir.

Vasım səzinin bir voqunıñ qatlıqraq uzuv əjtılışidən ıvaratdır. Bu bizniñ tildə kövrək səzniñ axırda vaqı' bolsa həm həli qat'ıy sıvrətdə tekşirilgəni joq.

Bizniñ tildə hər səzdə bir vasım var, və qoşılqan qoşmacalar ja şu vasımın özlerigə tartalar jakı vasım-ıy qaladılar (yjuş, yjuşmədə) kəvi).

Səzniñ, söz volıyş ıy cın məna bildiriş, ahən və vasım egəsi volıyş lazım, şundaj bolqac qoşımcalar söz vola almajlar. Cunki ularda mustaqıl məna və ahən və vasım joq.

Söz bir mənanı bildirgən, özige maxsus ahəni və vasım bolqan təvəşlər todasıdır. Söz: at, sıfət, fe'l, almaş, kəməkci sözləri, kəvi qıymılarqa əcrələdir.

„Qujaş, vılu, jaqac, temir, Əhmət“ degəndə şu sözlərnin hər biri birgə bir nərsəni eslətədi.

Başqaca əjtkəndə bu sözlərnin hər biri, bizgə eslət-kəni nərsənin atıdır. Bildirgəni mənaqa at volıv taqal-qan söz—„at“ dir.

At mənasın tutuş közgə kərinərlilik nərsə volıyş lazım eməs. Çan, es, mıy, qajıq, zulum kəvi. Mənası közgə kərinməs „at“ lar həm vardır.

„Qızıl alma, qara taxta, uzun jaqac, jıraq kent“ degəndə „alma, taxta, jaqac, kent“ sözlərnin birer „at“ ekəni biləmiş. Şu atların „nıcyklik“ lərnin anlatmaq ıy cın „qızıl, qara, uzun, jıraq“ sözləri unlarqa qoşılqandır. Bir atın „nıcyklik“ ini anlatmaq ıy cın unıñ vaş tapanıqqa keltirilgən sözige „sıfət“ və şu atın özige „sıfətli“ dejilədir.

* * *

Jazdım, oqudım, vararmız, kelərsiz.
Juqarıdaqı tər söznin hər birini alıv, vələkləv kərijik:

1) Kickinə əlamətləri vasım orıñı kərsətədir.

Jaz-d-ım, oqu-d-ım, var-arm-ız, kel—
ər-siz. Kərimizkim, hər bir səzimiz ıckə belindi. Bunların birinci vələkləri birer işni, ıy cın vələkləri şu işni işləgənnin səyləgıyigə nisbətini, ikinci vələkləri esə şu işnin qajıv zamanda bolqanını bildirmək ıy cın əjtıl-gəndir. Mənə şundaj sözlər „fe'l“ dev ataladı.

Bir işni, bir zamanı, işləgıyınin səyləgıyigə nisbətini bildirgən söz „fe'l“ dir.

Hər „fe'l“ nin birinci vələgi „özək“ ikinci vələgi „zaman belgisi“ ıy cın vələgi esə „işləvci“ belgisi dir. „At, fe'l, sıfət“ volmaqan sözlər „kəməkci söz“ boladı. „Kəməkci söz“ bir gərdən bir cımlədən anlaşıqan „oj“ qa başqacaraq bir şəkil vermək ıy cın işlətilədir: n e c ı n ? c ı n k i j , ç y d ə , s i r ə , h e c , h ə m k ə v i .

Sözlərnin tyvliğı, jasamaııqı

Tillərnin vajımaqlarını, kənəjməklərnin qulajlaştı-rqan jol „söz jasaş“ jolı (ərvəvə əjtkəndə „ıyştı-qaq“ jolı) dir.

Bir mənanı anlatıqıv bir gınə „tyv“ səzni alıv unı, tyrlı qoşımcalar qoşmaq bilən u məna tegrəsı-dəgi on-onıv mənanı anlata almaq „söz jasaş“ jolı bilən boladı.

Biz tilimizdəgi „söz jasaş“ jolın kənlıgını kəzdə tutıv kələcəkdə bu şevənin ilmii, ədəvii en vaj, en kən bir til volıyşıqqa ışanamız.

„Jazmaq“ səznin „özək“ i „jaz“ dir. Şu özəkə tyrlı qoşımcalar qoşıv jazıyş, jazma, jazd-ım, jazaq, jazıv, jazmaqıv, jazqan, jazqıv kəvi sözlər jasamaq „söz jasaş“ (jə'ni ıyştı-qaq) dir. Bunda „jaz“ sözige „tyv söz“ başqalıqıqqa „jasma söz“ dejmiş.

Demək söz bir özəkə qoşımca qoşıv jasalqan bolsa, „jasma söz“ boladı; jasalmaqan, özınin tyv halıda qalqan esə „tyv söz“ boladı.

Juqarıda söznin tyrlərnin bilgən edik. Mənə şu söz tyridən:

Fe'llər vytnlaj— „jasama“.

Atlarnın azь— „jasama“, kəvi— „tyv“.

Syfətlərnin kəvi— „jasama“, azь— „tyv“ səzdir.

Kəmənci səz“nin həməsi „tyv səz“ sanaladı. „Jasama“ səzlər tyrlı özəkdən jasaladı: birinci özək vujruq səzidir.

Vujruq bir kişigə bir işni vujruqanda əjtiləturqan səzdir: jaz, vər, kel, ket kəvi.

İkinci səz özək at ja syfət voladı: qaralandь, aqlandь, kəkərdi, işlədi, kycəjdi səzləridə qara, aq, kək, iş kyc kəvi.

Kəvrək jasama səzlər birinci özəkdən jasaləv ikinci özəkdən jasaloqanlar una qaraqanda azdı.

I.

Jasama atlar

„Qoj, sigir, Ergəş, Əktəm“.

Bu atlarnın hər biri „tyv at“ dı. Negəkim: bir özəkkə qoşmca qoşv jasalmaqanь kəriniv turadı.

Jasama atlar esə şunlardı:

Orun atь—bir nərsənin ornıь bildirmək ucyn şu nərsənin atьoq „laq“ qoşladı. avlaq, taşlaq, quşlaq, otlaq kəvi.

„Xoçandnıң avlaq, qəşlaqь kəvdır“ (Вавьр нама).

Bir işnin volaturqan ornıь bildirmək ucyn şu işnin „özək“ igə (vujruqoq) „aq“ qoşmcaş qoşladı. jataq, jalaq, vatqaq kəvi

Qural atь—bir işni qılmaq ucyn qural volqucь nərsəni bildirgəli, özəkkə qьc, qьc, gic, kic qoşladı—acqьc, ucqьc, savaqьc, syz gic kəvi.

„Əzək“ gə „qь gi“ qoşloqanda həm qural atь voladı—sipirgi, yzəngi, çalqь kəvi.

„Əzək“ gə „aq—ək“ qoşloqanda həm qural atь voladı—pьcaq, tajaq, oqaq, qajraq, qurşaq, kyrək, elək, emzək kəvi.

Səzgə „caq—cək“ qoşloqanda həm qural atь voladı—jarqucaq, ojuncaq, qoqurcaq, beləneək kəvi.

Syfətgə „lyq—lik“ qoşloqanda isimgə əjlənədir—şadıq, jaxşylyq, qьzyllyq, kəttəlik, bilimsizlik kəvi.

Iş atь: 1) „jazdьm“, „keldin“ kəvi səzlərnin fe'l ekənliklərnini, hər fe'ldə iş işləgyci, həmdə zaman maпalarь varlyqььь juqarьda kərgən edik. (11 nci bet).

„Jazdьm“ fe'lidə volqan işnin atь „jazmaq“ „keldim“ fe'lidəgi işnin atь „kəlmək“ dir. Kərilədir kim, bu tyrlı „iş atь“ jasamaq ucyn „maq—mək“ qoşladı.

Vujruqoq „məslək—maslyq“ qoşlsa juqarьdaqь „iş atь“ nıь voləşşylyarь xası voladı—jazmaslyq, kəlməslək, oqumaslyq, kərməslək kəvi.

2) Vujruqoq „ş“ qoşv ikinci tyrlı „iş atь“ jasaladı—„bilış, oquş, jazş, carş“ kəvi.

3) Vujruqoq „im“ qoşv ucyni tyrlı „iş atь“ jasaladı—„vilim, unim, cьqьm, terim“ kəvi.

4) Vujruqoq „uv, yv“ qoşlyv tərtnici tyrlı „iş atь“ jasaladı—„jazqu, kely, kylgy, alu, very“ kəvi. Vujruqьn ketidə cozqь volsa jalqьz „v“ qoşladı—sajlav, aqlav, tiləv kəvi. Axьrьda „b—i“ volqan səzlərdə „uv—yv“ qoşmcaş qoşloqanda „b—i“ tyşyv qaladı: taş—taşuv kəvi.

5) Vujruqoq „nc“ qoşlyv beşinci tyrlı „iş atь“ jasaladı—bьanc, qorqunc, quvanc, əkync, kəvi. Bu tyrlı „iş atь“ nıь hər səzdən jasav volmajdı. Eşitilgən səzlərgə maxsus voləv, jənidən jasalmajdı.

6) Vujruqoq „qьn—qьn“ qoşv altıncь tyrlı „iş atь“ jasaladı—„taşqьn, vasqьn, carqьn, şavqьn, janqьn, vuzqьn, qacqьn“ kəvi. Bu tyrlı iş atlyrьn mənasьda qorqьnc (dəşət) volqan fe'llərdən jasamaq mymkindir.

„Alıq, satyq, salyq, jazьq, tanьq“ kəvi, vujruqoq „q—q“ qoşlyv jasaloqanlar „iş atь“ voləv eməs, „sada at“ voləv işlətilədir.

* * *

Kicikləngən atlar—bir nərsəni, ja bir kişini sijləmək ja unьn kicikligini kərsətmək ucyn una verilgən

atoğa „kiciklängən at“ dejilədir. Kiciklängən atlar jasamaq ucun atoğa „ca—cə, qьna—qьna, ginə—kinə“ qoşladı: aqaca, kitavca, kelincə, qьz-qьna, quşqьna“ kəvi.

„Cьq, caq, cək, laq“ vilən jasalımsь kicrəjgən atlar bolsa həm əzdr: „caqalaq, qьzalaq, kelincək, qar cьq“ kəvi.

* * *

Qoşma atlar—iki at ja bir syfət vilən bir at qoşılav bir nərsənin atь voləanda „qoşma at“ dejilədir. „Qoşma at“ daqь iki sөz jazьloqanda birləştirilədir. „Ajvalta, aqsaqal“ kəvi.

* * *

Jənə bir tyrlə „qoşma at“ volədyr kim, iki—uc sөzdən jasalədyr. Bьraq bu iki—uc sөzdən hər biri əzinə vurunə mənəşь joqatmajdyr. Bunday qoşma atlardaqь sөzləni ajьm—ajьm jazmaq kerəkdir. „Maarьfь darasь“, „mərəkəzь çra'ьjjə kəmitəti“ kəvi.

* * *

Birlik—kəvlik—juqarьda kərgənimiz tyv jasama atlarınə həməsi birlik atlarьdyr. Bunlarınə kəvlik atlarь qьlmaq ucun kətlərigə „lar—lər“ qoşladı: „daqazlar, ucqьclar, bilimləg, kelyciləg, janqьnlar“ kəvi.

II

Syfətlər

„Aq, qara, yaxşь, jaman, kəttə, qьsqa“ juqarьdaqь syfətlər „tyv syfətlər“ dir. Negəkim, bir „əzək“ gə qoşmca qoşılav jasalmaqəndyr.

İki tyrlə „əzək“ nin, hər birigə qoşmca qoşılav jasaləjan syfətlər, jəni „jasama syfətlər“ tyvəndəgilədir:

1—Bilimli, atь, aqcalь, enli kəvi „at“ oğa „li“ qoşılav jasaləjan syfətlər, bir kişidə, bir nərsədə bir halьn bir nərsənin „varьlьq“ ьnь kərsətədir.

2—„Aqcasьz, vilimsiz, atsьz, vojavsьz, ədəvsiz“ kəvi. Atəğa „siz“ qoşılav jasaləjan syfətlər bir kişidə bir nərsədə, bir halьn, bir nərsənin „joq-lyq“ ьnь kərsətədir.

3—Kecəgi, səhərdəgi, kejiği, vurunəqь, tьşqь, qьşqь, kəvi atoğa „qь—qь—gi“ qoşılav jasaləjan syfətlər bir vaqtda jaki bir məhəldə „voləjanlyq“ ьnь bildirədir: „Kecəgi sөz“ kecə voləjan sөz deməkdir.

4—Saqьmtьl, aqьmtьl, qьzqьmtьl, kəkimtil, jəşimtil, kəvi syfətlədir. Vojavnьn kycsiczə voləjanьnь bildirgьci syfətlədir.

5—Saqьşь, qьzqьşь, kəkiş, aqьşь, bunlar həm juqarьdaqь mənadaqь syfətlədir.

6—Ar-paq, qar-qara, kətm-kək, qьp-qьzьl, tip-tin, jar-jalanəjac kəvi, bir nərsənin syfətigə kyc vєriv ətilgən sөzlər həm „jasama syfətlər“ dən sanalədyr.

7—„Ta'ьrxь sөz“, „ədəvii çornal“, fənnii maqala „ьqьtsadьь şora“ da voləjan ta'ьrxь, ədəvii, fənnii ьqьtsadьь sөzləri kəvi, ərəvcə atlarəğa „ii—ьь“ qoşıləjan sөzlər nisvət syfəti volədyr.

8—Joldaş, qoldaş, mundaş, kəvi atlarəğa daş-dəş qoşılav jasaləjanlar ortaqlьq syfəti volədyr.

9—Kymiş pьsaq, temir savьt, altьn jyzuk, qamьş qalam, taş taxta kəvi, iki atdan birincisi ikincisinin nımədən jasaləjanьnь bildirsə „çins syfəti“ volədyr.

10—Atəğa „ci—cь“ qoşılav bir kişinin şu atьn mənəşь vilən maşqul voləjanьnь, yni işləgəninə bildirədir. Temirci, kumirci, jazucь, varucь, vasucь, car-quncь kəvi.

11—Jazmaqь, ketməkcə, oqumaqь, oturmaqь kəvi vujruqəğa „maqь—məkcə“ qoşılav jasaləjan sөzlər bir kişinin bir iş qьlmaq istəgəninə bildirədir.

Bu tyrlı syfətdən „ci“ qoşymcası tyşiriliv həm işlätılğäni vardır. Men sengä vukyn „ucramäk“ volıv turqan edim kəvi.

12—Jazma, vasma, qoşma, varma, termə kəvi vujruqqa „ma—mə“ qoşılıv bir nərsənin birer tyrlı işlätılğänligini bildirərlik syfət jasaladı: jazma kitab (jazılqan kitab), vasma kitab (vasılqan kitab), qoşma at (qoşılqan at).

13—Asıq, artıq, kəvi vujruqqa „q—k“ qoşılıv-da juqarılqı mənada syfət voladı.

14—Bir nərsənin bir syfätinik ikinci nərsədəgi şu syfətdən artıq volqanıl bıldirmäk ucyn şu syfətke „raq—rək“ qoşıladı—Kərim jaxş, Çumə jaxşraq, rısaq keskin, qılbc keskinrək, aqlıraq, bilimsizrək kəvi.

15—Bir kişidə ja bir nərsəvə bir syfätinik aşıq, volqanıl bıldirmäk ucyn vujruqın ketigə bir yst cozılqan son „qan“ qoşılıv „aşırma“ syfət jasaladı. „Ucaqan, caraqan, viləqan“ kəvi. Bu „qan“ qoşymcası joqanılq, inickəlikke tabe' volmajdır.

16—Azıq, keskin, qızıq, alıq, jıq—laq, ölməgyr, tojmaq, ötkyr, kəvi, vujruqqa „q—qı“ „gyr—kyr“ qoşılıv jasalqan syfətlər həm „aşırma syfət“ voladı.

17—Syfətlərinik ketlrigə „qına—qına, kinə—ginə“ qoşılıv kiciklängən syfət jasaladı. Kiciklängən syfət bir kişini sıjləmək, ja undaqı şu syfätinik azılqıl bıldirmäk istəgən caqlarda işlätılədir—jaxş—qına, kəttəginə.

18—Vujruqqa „r“ hərfi qoşılıv jasalqan syfətlər şu syfätinik „dajm“ lıqıl bıldirədir: „ucarqı, aqar suv, kərəköz, carar at, kylər jyz“ kəvi.

Es kərtiş: B usyfət keləçək zaman fe'li həm voladı. Ucyni tyrlı almaş izlrigə (11 nci betgə qarıl) qoşılqanda iş atı voladı.

1) „Kitabın jazma“ degəndə „jazma“ sezi fe'ldir. „Jazma kitab“ degəndə jazma sezi syfətdir. Bu ikisi arasıda, ajırma, vasyt (ударенность) dadır. Syfət volqanda vasyt „ma—mə“ nık özidə voladı. Fe'li volqanda „ma—mə“ dən vıqılqı voqında voladı.

Sərt qılın „kətəri“ gə myndən. (Şəvabın namə).

Təkəllim „əjləri“ də til vilən tişiy ləvi. Biri aqıjqı, biri inçıjy, biri mərçən (Vabır).

Bar cin vı jerdən „kycəri“ ni bildi. (Alpamyş).

19—Vujruqqa „qan—qan—gən—kən“ qoşılqanda həm syfət voladı: „oquqan jigil, jazılqan kitab, taşqan suv, kətkən kişi, kelgən kişi“ kəvi. (Bu həm alışma izlrigə qoşılqac iş atı voladı:—„kətkənim, varqanıl“—kəvi).

20—Dajmılq syfätigə „lıq—lik“ qoşılqac „jarılq syfət“ kə əjlənədir:—oqurılq kitab, jarılq söz, kərəklik vaq, oturarılq jır“ də volqan „oqurılq, jazarılq, kərəklik, oturarılq“ syfətləri kəvi.

Bu tyrlı syfätinik „vəlişsizi“ həm voladı: „unutmasılq söz, oqumasılq xat“ kəvi.

III

Sanlar

Bir kişi, iki at, uc jaqac. Birinci aj, ikinci aj, ucyni aj. Birər tənqə, ikişər tənqə, ucər tənqə. Şunda jazılqan „bir, iki, uc; birinci, ikinci, ucinci; birər, ikişər, ucər“ sözləridən hər biri „san“ volıv: „kişi, at, jaqac, aj, tənqə“ sözləri „sanalmış“ voladı.

Sanlar—bir nərsənin—bir kişinin (qandajılqıl eməs) necəligini—qancalılqıl kərsətsələr həm sözlər ara turılşlar syfətdən ajırmasızdır. Şunıl ucyn bularıl həm syfətlərdən sanamaq mymkindir. Sanlar həm tyv san, jasama san volıv ikigə açıladı.

Bizdə işlätkən sanlar şunlardır:

Түб сан

1 - Nərsələri — kişiləri sanamaq üçün əjtələ turqan sanlar — bir, iki, üç, dörd, on, jügmə, qırg vəş... kəbi. Bunlarğa „sanaq“ dejmiz.

Jasama sanlar

2—Sıraləngən nərsələr — kişilərdən hər birinin sıradə tutqan ornə belgilətmək üçün əjtələturqan sanlar — birinci, ikinci, üçüncü, dördüncü... kəbi bunlarğa „sıra san“ dejmiz.

3—Köprək nərsəni bəvəvər yləşkəndə əjtələturqan sanlar — birər təngədən, ikişər qalamdan, üçər dəftər, vəşər kitab... kəbi buna „ylyş san“ dejmiz.

Kerilədirkim: „ylyş san“ nin sanalməşşəğa „dən-dən“ həm qoşmaq mümkün voladır.

4 Birtədən kitab, vəştədən dəftər, jügmədən altın degənimizdə volqan „birtədən, vəştədən, jügmədən“ sanlar „ylyş san“ voladır.

5—Kəv nərsə — kəv kişinin cin sanların apatmaj samalav-qına əjtməki volqanda „sama san“ işlətilədir: „onlav kitab, jüzləv kişi, jügmələv vala“ kəbi.

6—İki „sanaq“ nı birgə qoşvəjtkəndə həm „sama san“ voladır — iki — üç tələvə, on — on vəşşəhər, jügmə — öttüz öj kəbi. Bu tyrlı cama sandaqı iki sanaqın arasığa sızq qojmaq kerəkdir.

7—Sanaqların kətlərigə „av—əv“ qoşıl vasa jasalqan sanlarğa „sanalməşşəz“ san dejmiz. Cynki bu tyrlı sanlardan kejin sanalməşlər əjilməj qaladır — birəv keldi, unlar üçəv vardılar, valaların altavın kərdim kəbi. İki, alt kəbi axyğda „b—i“ volqan sanlarğa „av—əv“ qoşılqanda „b—i“ tavşlar tyşuv qaladır — ikəv, altav kəbi.

„Sanalməşşəz san“ ların sıfatlar qatarında eməs, allar qatarında sanamaq tyzükrek volar.

8—Biz ikələmiz keldik, unlar üçələsi qaldı degəndə kerilgen „ikələ, üçələ“ sanlar bir işni birdən artıq kişilərin ortaqlaşv qılqanların bildirədir. Bunlarğa „ortaqlyq san“ dejmiz.

„Ortaqlıq san“ birdən artıq sanlarda voladır. Həmdə çydə az işlətilədir. Bun həm „sanalməşşəz san“ kəbi isimlər qatarında sanamaq jaxşdır.

9—Sanalməşların aşvbraq kərsətmək üçün işlətilgen — „jüzlərcə minlərcə, on minlərcə“ degən səzlərigə „aşvma san“ dejmiz.

10—„Bir jutum suv, on qar arpa, bir cekim təməki“ „iki qadaq yzum“ degəndə sanaqlardan sonra kelgen „jutum, qar, cekim, qadaq“ səzləri ölcəv atlaradır. Sanaqlar atlarğa qoşıl vasa „ölcəv san“ voladır. Unlardan kejin kelgen „suv, arpa, təməki, yzum“ kəbi allar esə ölcəv sanların sanalməşlər voladır.

* * *

Birincidən jetincigəcə raqamlar bilən kərsətilgen sanların özəlrigədə sanalməşlərğa — da kəvlik belgisi volqan „lar—lər“ qoşılmajdır.

Jetinci, səkkizinci raqamlar bilən kərsətilgen sanlarğa „lar—lər“ qoşıl vasa həm voladır — „valaların üçəvini kərdim“ degənimiz kəbi. „Valaların üçəvlerini kərdim“ demək mümkündür. „Unların üçələsi keldi“ degənimiz kəbi, „unların üçələləri keldilər“ demək həm mümkündür.

Toquzuncı raqam bilən kərsətilgen „aşvma san“ nın sanalməşşəğa „lar—lər“ qoşıl vasa həm voladır: „jüzlərcə adam, jüzlərcə minlərcə adamlar“ degəndə ikisi birdir.

Onuncı raqam bilən kərsətilgen „ölcəv san“ nın özīgədə „sanalməş“ qada „lar—lər“ qoşılmajdır.

Охшаş syfətləri- „kəvi, oxşaş, dek da j-də j, jaпльq, siңəri“ kəvi oxşatqıclar əzləridən burun kelgən at bilən birgə, əzləridən kejin kelgən atnıñ syfəti boladırlar. Bu tyrlı syfətlərgə „oxşaş syfəti“ dejmiz—qujaş kəvi juzi, taңqa oxşaş gəvdəsi, arslandaj qьcqьrьşь, alavdaj kəzi, oq jaпльq səzi, tamuq siңəri azavь bardьr“ degənimizdə kərilgəni kəvi.

Syfətlərdən son kelgən atnıñ „syfətli“ atalqanьь juqarьda (15-nci bet) də kərgən edik. Syfət bolqan sөz əzinin „syfətli“ si bilən birgə kelgəndə kəvlik belgisi bolqan „lar—lər“ jalqьz „syfətli“ gə qoşьladь „qьзыl vajraqlar, atь əskərlər, oqutqucь kimsələr“ kəvi.

Syfət bolqan sөz „syfətli“ dən ajrım kelgəndə at ornьoja ətkən sanaladьr-da unа „lar—lər“ qoşьladьr- „atьlar keldilər, oqutucьlarnь kərdim, birincilər ətdilər“ kəvi.

Atdan bьryn eməs, fe'ldən burun kelgən syfətlər, syfət eməs, „hal“ dev ataladьr.

Fe'ldən burun kelgən syfətlərnin şu fe'lgə hal volьşь ucun „qandaj?“ soraqьoja çavav vola almaqь şərtidir.

„Qandaj jazdь? qandaj oqudь? qandaj cьqdь?... soraqьlarьoja çavav—u jaxşь jazdь, u jaman oqudь, u birinci cьqdь, u əlgydek qьjnaldь, u şaşqьn gəpirdi, u kəmkək cьqdь, qoşun atь keldi, u Fərqanаль kərin-di. kəvi.

„Acar, carar, tək mə, qьjma“ kəvi tyvdə syfət bolqan, sonra işlətilə—işlətilə at volьv qalqan sөz-lərgə „atlaşqan syfət“ dejilədir.

IV

Fe'llər

Keldim,	Oqudьm,	Jazdьm,
Kelsən,	Oqusan,	Jazsan,
Kelmədi,	Oqumadь,	Jazmadь.

Juqarьda jazьlqan sөzlərnin hər biri bir fe'ldir. Hər bir fe'l, bir iş bilən unьñ işləvcisi, həmdə bir zamanь bildirədir—dev juqarьda kərgən edik.

Bir fe'l-öz mənasьda bolqan şu uc butaqnıñ əz-gərişigə qarav əzgərişlərgə ucrajdır. Fe'lnin mənasьda bolqan „i ş“ sөjləvci tamanьdan işlənsə „men jazdьm“ dejilədir. Eşityci tamanьdan işlənsə „sen jazdьn“ dejilədir. İkisidən başqasь tamanьdan işlənsə „u jazdь“ dejilədir. Sөjləvci kəvlik esə „biz jazdьq“ dejilədir. Eşityci kəvlik esə „siz jazdьnьz“ dejilədir. Başqasь kəvlik esə „ular jazdьlar“ dejilədir.

Demək; fe'lnin işləvci əzgərişigə qarav əzgərgənidən altь şəkil hasь boladьr. Biz, fe'lnin bu altь şəklini sөj-ləvci, eşityci demə j, altь raqam bilən kərsətişni mavafьq kərgəviz:

Birlik

Kəvlik

1—Jazdь	4—Jazdьlar
2—Jazdьm	5—Jazdьq
3—Jazdьn	6—Jazdьnьz

Fe'lnıñ mənasьda bolqan iş ja volucь bir işdir, ja volnavcь bir işdir. Fe'l həm şuna qarav iki tyrlı voladьr—„volьşь fe'l“, „volьşşьz fe'l“:

Volьşь

Volьşşьz

1—Keldi	Kelmədi
2—Keldim	Kelmədim
3—Keldin	Kelmədin
4—Keldilər	Kelmədilər
5—Keldik	Kelmədik
6—Keldiniz	Kelmədiniz

* * *

Fe'lnin mənasьda bolqan „zaman“ esə „ətkən zaman, hazьr qь zaman, son qь zaman“ volьv uckə vəlinədir. Fe'llərnı həm şu vəlişkə qaravь uc

„kəmə“ gə aqratamьz-da—„sonqь zaman, hazьrqь zaman, ətкən zaman fe'lləri“ jаki sadaca „sonqь, hazьrqь, ətкən fe'llər“ dejmiz.

Birinci kəmə

Sonqь zaman fe'lləri

Bu kəmədə vujruq, keləçək, şərt, ətinc, qozqatьş fe'lləri vardır

Vujruq

Bir işnin volьşьnь, ja volmasьqьnь istəv əstilgən sөz „vujruq“ dьr. Vujruq bir fe'l voloqac işləvcinin özgə-rişigə qarav altь şəkildə voladır:

Tyv şəkilnin volьşьqь „jaz, kel, oqu, ket,“ kə-bi sözlərdir.

Suna „ma—mə“ qoşьlqanda volьşьz vujruqьn tyv şəkli jasalqan voladır—„jazma, kelmə, oquma, ketmə“ kəvi.

Bytyn volьşьq, fe'llər volьşьq vujruqьn tyv şəkli-dən jasalqan kəvi, bytyn volьşьz fe'llər həm volьşьz vujruqьn tyv şəklidən jasaladır.

Vujruqьn tyv şəkligə „sin, aj—əj, niz, sьnlar-sinlər, ajьq—əjik“ qoşьmcalarьnь qoşьv qaloqan şəkilləri jasaladır:

Volьş-lyq vujruq } Jaz, jazьn, jazaj, jazьnьz, jaz-sьnlar, jazajьq; kel, kelsin, keləj; keliniz, kelsinlər, keləjik.

Volьş-sьz vujruq } Jazma, jazmasьn, jazmaj, jaz-manьz, jazmasьnlar, jazmajьq; kelmə kelməsin, kelməj, kelmə-niz, kelməsinlər, kelməjik.

Vujruqьn mə'nasьda voloqan „tələv“ gə kyc ver-mək ycyn vujruqьn tyv şəklidə „qьl—gil“ qoşь-ladır—„jazqьl, oquqьl, varqьl, kərməgil, kelməgil, ketməgil“ kəvi.

Jənə şu tilək ycyn „jazaj, jazmaj“ şəkillərigə „n“ qoşьladır—„jazajьn, keləjin, kelməjin, oqu-majьn, kərəjin“ kəvi¹⁾.

Keləçək fe'llər

Bizdə keləçək fe'llər iki tyrlidir:

Vujruqqa²⁾ „ar—ər“ qoşьlv bu fe'l'nin birinci şək-li jalqьz „as—əs“ qoşьlv volьşьz birinci şəkli jasaladır.

Şundaj qьlv jasalqan birincy şəkilgə işləvci belgiləri voloqan almaş izlərinin ikinci tyrliləri qoşьlsa bu fe'l'nin qaloqan şəkilləri volar

1

vujruq

J a z	j a z m a,	k e l	k e l m ə
1—Jazar	Jazmas	Kelər	Kelməs
2—Jazarsan	Jazmasman	Kelərmən	Kelməsmən
3—Jazarman	Jazmassan	Kelərsən	Kelməssən
4—Jazarlar	Jazmaslar /	Kelərlər	Kelməslər
5—Jazarmьz	Jazmasmьz	Kelərmiz	Kelməsmiz
6—Jazarsьz	Jazmassьz	Kelərsiz	Kelməssiz

2

Vujruqqa „açaq—əçək“ qoşьmcalarь qoşьlv bu fe'l'nin birinci şəkli jasaladır.

Una işləvci belgiləridən birinci tyrliləri qoşьlqac qaloqan beş şəkli jasalqan voladır.

1) Vujruqьn sejləvci kəvlitinin, biznin ədəbiyyatda tyfil şəkilləri var-Barajьq, keləjlik, varaly, kəli, barajьq, keləjik.

Bulardan bizgə vykyngəcə „barajьq, keləjlik“ şəkil işlətildi. 1925-ncl jəl-maj aьda Samarqandda caqьrylqan limli Kənfirənsijə eсə „jьq - jik“ qoşьmca-larьnь „ajьq—əjik“ orьnoqə qavul qьldь—barajьq, keləjik.

2) Bundan kejin „vujruq“ deqəndə volьşь, volьşьz vujruqlarьn tyv şə-killəri jə'ni „əzək“ lər anlaşьlsьn.

Joqan sözdən

J a z	J a z m a
1—J a z a ç a q	J a z m a j a ç a q
2—J a z a ç a q m a n	J a z m a j a ç a q m a n
3—J a z a ç a q s a n	J a z m a j a ç a q s a n
4—J a z a ç a q l a r	J a z m a j a ç a q l a r
5—J a z a ç a q m ы z	J a z m a j a ç a q m ы z
6—J a z a ç a q s ы z	J a z m a j a ç a q s ы z

İnjickə sözdən

K e l	K e l m ə
1—K e l ə ç ə k ¹⁾	K e l m ə j ə ç ə k
2—K e l ə ç ə k m ə n	K e l m ə j ə ç ə k m ə n
3—K e l ə ç ə k s ə n	K e l m ə j ə ç ə k s ə n
4—K e l ə ç ə k l ə r	K e l m ə j ə ç ə k l ə r
5—K e l ə ç ə k m i z	K e l m ə j ə ç ə k m i z
6—K e l ə ç ə k l ə r	K e l m ə j ə ç ə k s i z

ətinc fe'l

Bu fe'linin jasalısъ şundajdır:

Bujruqqa „qaj-gəj“ qoşımcaşь qoşılıbь birinci şekli jasaladı.

Birinci şakilgə işləvci belgilərinin ikinci tyri qoşılıbь qalqan beş şekli tyzilədir.

J a z	J a z m a	K e l	K e l m ə
1—J a z q a j	J a z m a q a j	K e l g ə j	K e l m ə g ə j
2—J a z q a j m a n	J a z m a q a j m a n	K e l g ə j m ə n	K e l m ə g ə j m ə n
3—J a z q a j s a n	J a z m a q a j s a n	K e l g ə j s ə n	K e l m ə g ə j s ə n
4—J a z q a j l a r	J a z m a q a j l a r	K e l g ə j l ə r	K e l m ə g ə j l ə r
5—J a z q a j m ы z	J a z m a q a j m ы z	K e l g ə j m i z	K e l m ə g ə j m i z
6—J a z q a j s ы z	J a z m a q a j s ы z	K e l g ə j s i z	K e l m ə g ə j s i z

¹⁾ Bu fe'l şu birinci şakil syfət bolubь həm işlətilədir. Keləcəк zaman көби.

Şərtfe'l

TDV İSAM
Kütüphanesi Arşivi
No TK/135.5

İşləsən, tişlərsən.

İzləsən, taparsan.

Qar jaqmasa toj bolar.

Juqarьda jazьloqan gəplərdə «tişləmək» (jemək) nin işləşкə, tapmaqьn işləşкə, tojnьn-da qar jaqmasьlьqoqa baqlьь bolqanьь көrinib turadı.

Əz mə'nasьdaqlь işкə başqa bir işnin baqlanqanьь-qlьnь bildirgəni fe'llər «şərt fe'li» boladı.

Şərt fe'li şundaj jasaladı—bujruqqa «sa—sə» qoşımcaşь qoşьbь şərt fe'linin birinci şekli jasaladı.

Bu birinci şakilgə işləvci belgiləri qoşılıbь qalqan şakilləri tyzilədir.

J a z	J a z m a	K e l	K e l m ə
1—J a z s a	J a z m a s a	K e l s ə	K e l m ə s ə
2—J a z s a m	J a z m a s a m	K e l s ə m	K e l m ə s ə m
3—J a z s a n	J a z m a s a n	K e l s ə n	K e l m ə s ə n
4—J a z s a l a r	J a z m a s a l a r	K e l s ə l ə r	K e l m ə s ə l ə r
5—J a z s a q	J a z m a s a q	K e l s ə k	K e l m ə s ə k
6—J a z s a n ы z	J a z m a s a n ы z	K e l s ə n i z	K e l m ə s ə n i z

Şərt fe'linin 5-inci «şekli» „jazsaq—jazmasaq“ bolsa həm Taşkent özbekləri bunьn çajьda „jazsamьz, kelməsəmiz, jazmasamьz, kelsəmiz“ dejlər. Bu məhəl-lil, azcьlьqda bir işlətiş bolsa həm; tarьхьь, eski bir işlə-tişdir. Sonraqda bundan söz acamьz.

Şərt fe'linin altıncь şekli „jazsanьz, jazmasanьz“ bolsada, bizdə „jazsanlar, kelsənlər“ şaklidə həm işlətiş bardır.

Şərt „fe'li“ başqa bir işnin özigə baqlьь ekəninil bil-dirməsdən, sada əzi işlətilsə „ymid—arman“ mə'nasь-nь berədir.

Kənli tiləgən muradqa jetsə kişi!
Ja varca muradların tərketmə kişi!
Bu iki müjəssər olmasa aləmdə;
Ваşьнь алыь бир сарьга кетсə kişi!

(Bavьr).

* * *

Qozqatış fe'i

Şərt fe'llərigə «ci—сь» qoşılqanda «qozqatış fe'i» boladı:

1—Jazsacь	Jazmasacь
2—Jazsamcь	Jazmasamcь
3—Jazsaqcь	Jazmasaqcь
4—Jazsalargcь	Jazmasalargcь
5—Jazsaqcь	Jazmasaqcь
6—Jazsancь	Jazmasaqcь

İkinci kəmə

Назырць fe'llər

Назырць fe'llərinin vizdə uc şəkli vardır:

I

Ketidə cozqь hərfi bolqan vujruqqa „jdьr—jdir“ ketidə qoşılь, cozqь hərfi bolmaqan vujruqqa «adьr—adir» qoşılь, bu fe'llin birinci şəkli tyzilədir.

Bu birinci şəkilgə işləvci belgilərinin tyrləri qoşılь, bu fe'llərinin qalqan, beş şəkli jasaladı. Bьraq, bu fe'llin birinci—tərtinci şəklidən vaşqalarda „dьr—dir“ qoşьmcasь tyşiv qaladı.

Keti cozqьсыз vujruqdan

Jaz	Jazma
1—Jazadьr	Jazmajdьr
2—Jazaman	Jazmajman
3—Jazasan	Jazmajsan
4—Jazadьrlar	Jazmajdьrlar—jazmajlar
5—Jazamьz	Jazmajmьz
6—Jazasьz	Jazmajsьz

Keti cozqьыь vujruqdan

Oqu	Oquma
1—Oqujdьr	Oqumajdьr
2—Oqujman	Oqumajman
3—Oqujsan	Oqumajsan
4—Oqujdьrlar—oqujlar	Oqumajdьrlar—oqumajlar
5—Oqujmьz	Oqumajmьz
6—Oqujsьz	Oqumajsьz

Jənə ymidgə aşjan quradı: (Colpan).
Əziz bek asanlıq bilən çan verədirgən kərinməjdir.
(Çulqunvaj).

Bu fe'llin birinci, tərtinci şəkilləridəgi „dьr—dir“ qoşьmcasьda bolqan „r“ hərfi xalq tilidə kəbrək „ь-j“ hərfigə əjləndəirilədir:

Jazadьr	ornьda	Jazadь
Jazmajdьr	„	Jazmajdь
Jazadьrlar	„	Jazadьlar
Jazmajdьrlar	„	Jazmajdьlar dejidədir.

II

Vujruqqa bir yst cozqьсыь bergəndən son „jatьr“ qoşьль birinci şəkli jasaladı, qalqan beş şəkilini jasamaq ucun işləvci belgilərinin ikinci tyrlərini şul birinci şəkilgə qoşmaq kərək:

Jaz — kelmə

1—Jazajatyьr	Kelməjatyьr
2—Jazajatyьrman	Kelməjatyьrman
3—Jazajatyьrsan	Kelməjatyьrsan
4—Jazajatyьrlar	Keləjatyьrlar
5—Jazajatyьrmьz	Kelməjatyьrmьz
6—Jazajatyьrsьz	Kelməjatyьrsьz

III

Jazmaq—ketmək kəvi iş atlarьga „d ə — da“ qoşılь, bu fe'llin birinci şəkli jasaladı.

Qalqan beş şəkli tyzmək üçün işləvci belgilarinin ikinci tyrlərini şu birinci şəkilgə qoşmaq kerəkdir.

Jazmaq (joqan sözdən) Kelmək (inickə sözdən)

1—Jazmaqda (dər)	Kelməkdə (dir)
2—Jazmaqdaman	Kelməkdəman
3—Jazmaqdasan	Kelməkdəsən
4—Jazmaqdalər	Kelməkdələ
5—Jazmaqdamız	Kelməkdəməz
6—Jazmaqdasız	Kelməkdəsiz

Bu fe'linin birinci şəkiligə (dər-dir) həm qoşladı. Tyvdən bu fe'l viznin şevəldə joqdur. Başqa şevədəgi tyrk matbuqatından, son zamanda vizgə ötib qalqandır.

Bu fe'linin болысыз vizdə işlətilməydir.

ycinci kəmə
Ötkən fe'l

Ötkən fe'llər kəməsində, ye tyrlı fe'l bardır—kərilgən fe'l volub eşitilgən fe'l hikajə fe'li.

Kərilgən fe'l

Bu fe'l bir işnin ötkən zamanda volub volmaqanlyb bildirədir. Bujruqqa „dər-di“ qoşloqac „kərilgən fe'l“nin birinci şəkli tyzilədir. Şu birinci şəkiligə, birinci tyrlı işləvci belgilarini qoşub bu fe'linin qalqan beş şəkli jasaladı.

Jaz	Jazma	Kel	Kelmä
1—Jazdər	Jazmadər	Keldi	Kelmädi
2—Jazdərman	Jazmadərman	Keldim	Kelmädim
3—Jazdərən	Jazmadərən	Keldin	Kelmädin
4—Jazdərler	Jazmadərler	Keldilər	Kelmädilər
5—Jazdərmiş	Jazmadərmiş	Keldik	Kelmädik
6—Jazdərmişiz	Jazmadərmişiz	Keldiniz	Kelmädiniz

Bu fe'linin altıncı şəkili „jazdərler, keldinler, jazmadərler, kelmädinler“ dev həm işlətilədir.

Bu fe'linin beşinci şəkili Taşkent şevəsində (Jazdər qanında) „jazdərmiş, jazmadərmiş“ dev.

Eşitilgən fe'l

Bu fe'l bir işnin kəvdən veri bolqan ja volmaqanlyb xəbar verədi. Eşitilgən fe'linin vizdə iki tyrlisi bardır:

1

Bujruqqa „qan gən“ qoşladı.

Bu bilən hasıl bolqan birinci şəkilgə işləvci belgilaridən ikinci tyrlisini qoşmaq bilən bu fe'linin qalqan beş şəkli jasaladı:

Jaz	Jazma	Kel	Kelmä
1. Jazqan	Jazmaqan	Kelgən	Kelmägən
2. Jazqanman	Jazmaqanman	Kelgənmən	Kelmägənmən
3. Jazqansən	Jazmaqansən	Kelgənsən	Kelmägənsən.
4. Jazqanlar	Jazmaqanlar	Kelgənlər	Kelmägənlər.
5. Jazqanımız	Jazmaqanımız	Kelgənmiz	Kelmägənmiz.
6. Jazqansız	Jazmaqansız	Kelgənsiz	Kelmägənsiz.

2

Bujruqqa „miş-miş“ qoşulub bu fe'linin birinci şəkli tyzilgənidən kejin işləvci belgiları bilən qalqan beş şəkli jasaladı:

Jaz	Jazma
1. Jazmış	Jazmamış
2. Jazmışman	Jazmamışman
3. Jazmışsən	Jazmamışsən
4. Jazmışlar	Jazmamışlar
5. Jazmışımız	Jazmamışımız
6. Jazmışsınız	Jazmamışsınız

1) En burunq tyrk tili nəmynələrində bu şəklini yaratmış mymkın. „Devan-luqat-tyrk“ də „kectimiz“ kəbi şəkillərgə ucaş mymkın bolqanlyb kəbi Orhun jazuvlarından „kylləkin bitik taş“ da həm „sələdimiz, qondurtmışız“ şəkilləri bardır.

Hikajə fe'i

Bu fe'l bir işnin jaqındaqına voləv volmaqarıdan xavağ vermək usyn işlətilədir.

Bujruqqa „p d ь r“ qoşımcaş qoşyləv. bu fe'lin birinci şakli jasaladyr.

Şu birinci şakiligə işləvci belgiləri qoşyləv qalqan beş şakli tyzilədir:

J a z	J a z m a
1. Jazьpдыr	Jazmapдыr
2. Jazьpman	Jazmapman
3. Jazьpsan	Jazmapsan
4. Jazьplar—jazьpдыrlar jazьpдыlar	Jazmaplar—jazmapдыrlar jazmapдыlar
5. Jazьpмыз	Jazmapмыз
6. Jazьpsыз	Jazmapsыз.

Qoşma fe'llər

J a z d ь m, v a ş l a d ь m.

Bizdə juqarıdaqı kəvi iki fe'l bir birigə qoşyləv ikisininin mənalardan aralaş „bir məna“ verəturqan bir fe'l voladyr—„j a z a v a ş l a d ь m, k e l ə v a ş l a d ь m“ kəvi. Buna biz „q o ş m a f e ' l “ deymiz.

Qoşma fe'ldə mənanın aqrılyqı birinci fe'ldə voləv ikinci fe'linin mənası una „q a j d “ voləv qaladyr.

Qoşma fe'l jasamaq usyn birinci fe'linin bujruqı, keti cozoqıly volsa „j “ keti cozoqılyş volsa „a—ə“ qoşyladyr—da ikinci fe'l öz halıca qaladyr—j a z a v a ş l a d ь m, o q u j v e r d i m, j ь q ы l a q a l, ə l ə j a z d ь n, s ə j l ə j t u r q a n k ə v i.

Qoşma fe'linin zaman bilən, işləvci bilən voləşlyq voləşşlyq bilən özgərişləri həmməsi ikinci fe'ldə voladyr. Birinci fe'l özgəriməj qaladyr—j a z a v a ş l a d ь m, j a z m a j v a ş l a d ь m degəndə bu iki fe'linin ikələsi voləşlyq fe'ldir; negə kim, ikisidə həm ikinci fe'l voləşlydyr—j a z a v a ş l a m a d ь m, k ə r ə q a l m a d ь n degəndə bu iki qoşma fe'linin ikələsi həm

voləşşlyq fe'ldir. Negə kim ikisininin həm ikinci fe'lləri voləşşlydyr.

Ajrym fe'linin zaman bilən, işləvci bilən, voləş—volmaslyq bilən qancalar özgəriş turqanlyk kərdik. Mənə qoşma fe'linin həm xuddə şunca özgərişləri voladyr. Qısqaca əjtkəndə ajrym fe'linin tərət kəməsi volqanly kəvi, bunı həm şundaj tərət kəməsi bardyr.

Qoşma fe'llər bildirgənləri mənağa kərə necə tyrlı voladyr:

1

Başlav fe'li: j a z a - v a ş l a, j a z a - v a ş l a m a, j a z m a j - v a ş l a, k ə r ə - v a ş l a m a d ь m, t ы ş ə - v a ş l a d ь n, v a r a - v a ş l a, k e l ə - v a ş l a q a n . . .

2

Jaqrılaş fe'li: ə l ə - j a z d ь l a r, k i r ə - j a z m a d ь m, k i r ə - j a z d ь n, j ь q ы l a - j a z o q a n - s a n, k ə r m ə j - j a z d ь n ы z . . .

3

Aşyqma fe'li: j a z a - q a l, j a z m a j - q a l, ə j t ə - q a l d ь, e ş i t ə - q a l m a s, v a r a q a - l a ç a q, u r a - q a l d ь, ə j l ə n ə - q a l a j, v e r ə - q a l d ь l a r . . .

4

Davam fe'li: j a z a - v e r d i, g ə p ы r ə - v e r m ə, o q u j - v e r ə s ə n, ə j t ə - v e r, k e t ə - v e r i n, u r a - v ə r g ə n, s a c a - v e r - v i m, t ə k ы l ə - v e r d i l ə r, a l a - d e r m ə . . .

5

Boldıryş fe'li: v a r a - a l a r m a n, t u r a - a l m a j - s a n, k ə r ə - a l a ç a q m a n, a l a l - m a j m a n, k e t ə - a l a r m ы z, k e - l ə l m ə j m i z, v e r ə l m ə j s ə n, q o j a l m a j s ы z . . .

„Bolmaq, qılmıq, etmək“ kəvi fe'llər; ərəbcə, tyrkə syfət ja atqa qoşylıv bir fe'l voladırlar. Mymkin völd, yaxşy etdin, men unı kyly qıldım, men seni dost tutdım kəvi.

Xat jazdım, səhər vardım, oqur tutdım, iş qıldı—degəndə bu sözlərimizdən hec biri qoşma fe'l volmajdır. Negə kim; bunlarda q at bilən fe'l arasyda „nı-nı“ ja „gə, qa“ qoşymcası keltiriv ətkəndə mə'nalar vuzylmajdır. Xat jazdım—xatnı jazdım, səhər vardım—səhərgə vardım, oqur tutdım—oqurıny tytdim, iş qıldıım—işni qıldıım kəvi. Juqarıda qoşma fe'llərdə esə fe'l bilən at arasyda „nı-nı“ „qa, gə“ keltirgəc mə'nalar vuzyladır.

Mymkin völd ornda mymkini völd, yaxşy etdin „ yaxşynı etdin, dost tytdim „ dostnı tytdim dəv volmajdır.

Bir fe'l ja bir at; kəməkci fe'lgə qoşylıv həm qoşma fe'l voladır. Bu tyrlı qoşma fe'ni vilmək ycyn başda kəməkci fe'ni bilşimiz lazımdır.

Kəməkci fe'lin özəgi, vıjruq „er“ iş atı „ermək“ dir. Bıraq bunların ikisi həm işlətilməjdir. Bu özəkdən jasaqan fe'llərin işlətilgən vəziləri şunlardır:

1. Edi, edim, edin, edilər, edi, ediniz.
2. Erir, erirmən, erirsən, erirlər, erirmiz, erirsiz.
3. Ekən (dər-dir), ekənmən, ekənsən, ekənlər, ekənmiz, ekənsiz.
4. Emiş, emişmən, emişsən, emişlər, emişmiz, emişsiz.
5. Esə, esəm, esən, esələr, esək, esənz.
6. Eməs, eməsmən, eməssən, eməslər, eməsmiz, eməssiz (bunlar əsildə erdi, erkən, ermiş, ersə volıv sonralarda „r“ hərfi tyşiv qalqan). Juqarıda altı raqam bilən kərsətilgən-kəməkci fe'llərdən beştəsinin volıssıznıv jasamaq ycyn undan vurun „eməs“ fe'lini keltirmək kerək:

- 1—Eməs edi, eməs edim...
- 2—Eməs erir, erirmən...
- 3—Eməs ekən, eməs ekənmən...
- 4—Eməs emiş, eməs emişmən...
- 5—Eməs esə, eməs esəm...

Kəməkci fe'lin işlənişi

Bu kəməkci fe'li ətkən fe'llər kəməsidən „kərilgən fe'lgə“ qoşylmajdır; sonqı zaman fe'llər kəməsidən qozqatış fe'ligə həm qoşylmajdır. Başqa həmələrigə qoşylıv ularda q „xavar“ mə'nasın „hikəyə“ mə'nası q əjləndirədir:

1. Men keliv edim, u kelməv edi, sen kəriv edin.
 2. Men kelmiş edim (kelmişdim), u kelməs edi (kəlməmişdi)...
 3. Men kelgən edim (kelgəndim), u kelməgən edi (kəlməgəndi—kelgən eməsdi).
 4. Sen jazmaqda edin, unlar jazmaqda edilər...
 5. Men jaza edim.
 6. Sen jaza edin, sen jəzma jəzin...
 7. Jazsa edi, jazsa edi, jəzsa edi, jəzsa edin.
 8. Oqutqaj edim, kərməgə jəzin, oqutmaqaj ediniz...
 9. Jazaqaj edi, kəlməjəcək edi, jəzəqaj edi, jəzma jəzəqaj edim.
 10. Jəzər edim, jəzmas edim, (jəzmas-dım) oqur edim.
 11. Kələjətyr edi (kələjətyr-dı) kələjətyrman... Kəməkci fe'llərdən „edi, ekən, emiş“ şəkilləri „dı—di, kən, miş“ şəkilləidə qısqartılqanda tamərdən sızyq (-) bilən açratıladır: kəlmış-dim, jəzər-kən.
- Kəməkci fe'llər, syfət qə, atqa həm qoşylıv qoşma fe'l jasa jəz—u kyn kelgən kişi, əhmət edi; vizni və jəzə qızyı edi; men ickən, suv ekən; u vizdə oqutqaj emiş kəvi.

Fe'llərin vavlar qə ajrılyşy

Əhmət savadıny oqudı, Myəllim tələvəni saqırdı, Colran şəyri ni jəvərtmajdır.

Juqarьdaqь gәplәrdә „oqudь, saqьrqaн, juvarmajdьr“ sәzlәri fe'llәr volьv „әhmәt, myәlim, saqьrqaн, Colpaн“ şu fe'llәrnin işlәvcilәridir. Biz bu fe'llәrni işlәvcilәri bilәnginә:

Әhmәt oqudь;
Myәllim saqьrqaн;
Colpaн juvarmajdьr.

degәndә sәzimizni tьnlaqaн kişi „nimәni?, kimni?“ dev, әvәttә, sorajdьr. Biz şu soraqlarqa çavav volьbn dev „savaqьnь, tәlәvәni, şeьrьnь“ degән volamьz.

Demәk: bu fe'llәr, өз işlәvcilәridән sadьr voloqac tә'sirlәri başqa bir kimsә ja başqa bir nәrsәgә tьşәdir; u hәm „savaq, tәlәvә, şeьr“ dән ьvaratdьr.

İşlәvcidән sadьr voloqac tә'sirlәri başqa bir nәrsә ja kim-sәgә tьşkәn fe'lgә birinci bav „әtim fe'l“ dejmiz—bu bir.

Jaqmur jaqmajdьr;
Bulutlar ketkәn;
Qujaş cьqdь.

Bu gәplәrdәgi „jaqmajdьr, ketkәn, cьqdь“ sәzlәridән kejin „nimәni?, kimni?“ degән soraşlar volmajdьr. Demәk: bu fe'llәr, өз işlәvcilәridән sadьr voloqac, tә'sirlәri başqaqa tьşmәjdir, byndәj fe'lgә ikinci bav „sәlt fe'l“ dejmiz—bu iki.

Şәrif Tyrsyn bilән sәzlәşdi.

Tyrsyn bilән şәrif sәzlәşdilәр.

İki ortaқ sәzlәşdilәр.

Bu gәplәrdә kәrgәnimiz „sәzlәşdi, sәzlәşdilәр“ fe'llәri; bir işnin iki işlәvci tamanьdan bir birlәrigә qarativ işlәngәnini bildirәdir. Bunday fe'lgә ycinci bav „ortaқlyқ fe'l“ dejmiz.

Ortaқlyқ fe'lni jasamaq ycyn, volьşlyқ vujruqqa „bş—iş“ qoşyladьr—„jazьşadьr“, „jazьşarmьz“, „kelişkәnsiz“ kәvi. Bunlarnь volьşsьz qylmaq ycyn

„bş—iş“ dән sqn „ma—mә“ qoşyladьr—jazьşmajdьr, jazьşmajmьz, kelişmәgәnsiz kәvi—bu yc.

Bu bavlarnьn hәр biridән başqa bavlar jasaş

Bu yc fe'lnin tьv bavlardьr. Bunlarnьn hәр biridән başqa bavlar tьzmәk ycyn aьrьm qa'dalar var.

1.

Әtim fe'llәrinin volьşlyқ vujruqlarьda „tьr—dir“ qoşylьv ikinci dәrәçә „әtim fe'l“ jasaladьr. Bunь volьşsьz qylmaq ycyn „tьr—dir“ dән son „ma—mә“ qoşyladьr:

„Tьr“ qoşьvoqanь—actьr, actьрма, cektirmә, cektir, cektirәdir. „dir“ qoşьloqanь „jazdьr, jazdьрма, vildir, vildirmә, vildirgән. Bir хьl fe'llәrdә „tьr“ qoşьmcasьdan jaloьz „t“ bir хьlda jal-qьz „r“ ginә qaladьr:

„R“ qalqanь—ycir, aşьrdьlar, pişirgәnlәр.
„T“ qalqanь—jeqьt, oqut, vezәt, jasatma-dьn, oqutmadьm.

2.

„Sәlt“ fe'llәrdән hәm juqarьdaqь qa'ьdaqa qarav әtim fe'llәr jasaladьr. Bьraq bunlar mә'na e'tьvargь vilән birinci dәrәçә әtim fe'l voladьrlar¹⁾:

„Tir“ qoşьloqanь—keltir, keltirmәjdir, keltirgән, keltirmәjәçәk.

„Dir“ qoşьloqanь—sindir, qandьрма, mindirdin, mindirdilәр.

„T“ qoşьloqanь „jaşatqanlar, oьnatьnьz, olturtmadьm, oьnat.

„R“ qoşьloqanь „tьşirsә, tьşirmәsә, cьqarqьl, vatьрма.

Juqarьdaqь qaьdalardan taşqarь hәр iki bavdan hәm vә'zi әtim fe'llәr jasaloqandьr. Kәrgәz, kәrsәt, toj-qur, turqur, jetkiniz kәvi.

¹⁾ Cynki bunlar әtim fe'lidән емәs, sәlt fe'lidән tьzilgәndir.

Məçhyllər:

Kərildi
Juvıldı
Sevildi
Tartıldı
Bezəldi
Jasaldı
Ərgətildi
Avutıldı

Əzliklər:

Kərindi
Juvındı
Sevindi
Tartındı
Bezəndi
Jasandı
Ərgəndi
Avındı

„Bilinmək, silinmək, qalınmaq“ kəbi iki „l“ ni bir jerdə keltirilməslik ucun ginə „ln—in“ bilən tyzilgən „məçhyl“ fe'llər həm „məçhyl“ həm „əzlik“ fe'li volıv işlətilədir.

İkinci əzəkdən jasalğan fe'llər

Bu jruqqa eməs, at—syfətkə qoşymcalar qoşv ty zilgən fe'llərgə „ikinci əzəkdən jasalğan fe'llər“ dejmiz, bu tyrlı fe'llər—at, ja syfətkə, kəvrək „la—lə“ qoşıl v jasaladı:

Kycləmək
Uluqlamaq

Məçvur etmək
Tə'zim, hyrmət
qylmaq

Aqlamaq
Qaralamaq

Gynahsız tapmaq
Gynahlı tapmaq

Tişləmək

Tiş bilən almaq

Qyşlamaq

Qyşda turmaq

Tajaqlamaq

Tajaq bilən urmaq

„Laş—ləş“, „lan—lən“, ar—ər“, „aj—əj“ bilən jasaladı:

„Sollaşmaq, qyşllaşmaq, əkləşmək, qyzarmaq, kəkərmək, aqarmaq, atlanmaq, sarqajtmaq, kəpəjtmək, azajmaq kəbi.

6.

1. Temirni kərdim, temir mengə dəftər verdi.

2. Ортақымда вардым, ортақымдан китав алдым.

Juqarbdıq gəplərdən „temir“ bilən „orta q“ səzləri ikişər jola ətilgən. Bu qabıdaqa kərə vuzuq eməs volmasa həm eşitilışdə savuqdyr. Bu gəpləni jenillətmək, həmdə bir səzni iki jola qajtarv ətişdən qutulmaq ucun ikinci jola ətilgən „temir“ həm „orta q“ səzləni „u“ səzi bilən alıstıramızda „temirni kərdim, u mengə dəftər verdi. Ортақымда вардым undan китав алдым dejmiz.

Bir kişigə „jazdın!“ deməki volqanda unıv atıv ətiv „əhməd jazdın“ deməjmizdə „sen jazdın“ dejmiz. Kəvgə qarav „jazdınz!“ deməki volqanda həmməsinin atıv ətiv turmajmızda „siz jazdınz“ dejmiz. Bir kişi öz atıv „men“ səzi bilən, kəv kişilər öz atlarıv „biz“ səri bilən alıstıradırlar. Bir, jaki bir necə atlarıv alıstırv kəlirilgən şıu qısqqa səzlərgə „at alısmaları“ jaki jalquzca „amaş“ lar dejmiz. Alısmalar şulardır.

At alısmaları

Birlikdə:

- 1. U
- 2. Men
- 3. Sen

Kəvlikdə:

- 4. Ular—unlar
- 5. Biz—bizlər
- 6. Siz—sizlər.

Kərsətkic alması

İəqın kərsətkiclər

Bu—bul
Şu—şul

Bular—bunlar
Şular

Uşvı

Uşvıylər

Mənə

Mənəvlər

Mənə vı

Mənə bular

Mənə u

Mənə ular

U—ul

Ular—unlar

Əşə—əşəl

Əşələr

Ənə

Ənəvlər

Ənə—u (əny)

Ənə ular.

Soraş alısmalları.

Necyn? nycyk? negə? nendəj? qandaj? qalaj? qacan? qajda? qajaq? kim? nimə? qanca? necə?

Bulardan „kim“—kimsələrdən, „nimə“—nərsələrdən, „qacan“—caqdan qajda—qajaq—orundan, „qanca“—ölcəvdən „necə“—sandan, „qandaj, nycyk“—hal-dan, „necyn, negə“,—səvəvdən soraşqa işlətilədir.

7.

Köməkci sözlər

Sözün jetinci tyri „köməkci sözlər“ dir. köməkci sözlərin burunqı beş tyri sözdən ayrıması şundajdır.

Bular at, fe'l, sıfatlarga qoşyla turqan qoşımcaların hec birtəsini qavul qılmajdır—əsləgə, sirəqv, endən dijiləməjdir.

1-Kycəjtış köməkçiləri: əsry, çydə, hec, əlvəttə, əslə, sirə, en, vytkyl, xudd.

Bunlar bir gəpnin, ja bir sözün mənasıny kycəjtmək ycyn işlətilədir. İşlətilşləri şundajdır:

Biz seni „əslə“ körmədik. Bu „əsry“ uzundur. Sen meni „hec“ körmədin. U „çydə“ qısqadır. Bu kitab „sirə“ bitməjdir. Ertə „əlvəttə“ varamız. „En“ yaxşy bir kitab ver! „Cindən“ көv gəpləşdin.

2—Oğın köməkçiləri—ara, icrə, özə, rəzə. Şəhər „ara“ kirdim. Uj „icrə“ oturdıq. Baş „özə“ qojdım.

Taqın, dax, vilən—elə,—lə, jənə, həm da—də sözləri iki mənanı jəqıv, qavatlav köməkci voladır.

Mənə „taqın“ keldi; bu „dax“ keldi. Şərif ilə Kərim keldi. Jənə jaz! Sen „həm“ jaz! Əhmət, Şərif „həm“ Kərimni kördim, Şərif kelgən edi, Əhmət-də keldi.

Joqsa, əgər, əgərcə bunlar şərt köməkçiləridir. Bunlardan „əgər“ bilən „əgərcə“ sözləri farscadır. bizdə işlətilşləri sirə lazıym eməkdir. Cynki „əgərcə sen kelmədin men keldim“ degən gəpnin tyrkə-özvekcəsi „sen kelməsən-də men keldim“ dir. „Əgər kelsən“ degəndə

həm əgər artıqcadır. „Kelsən“ nin özidən „əgər“ anlaşıladı.

„Bəlkim, ja jaki—jrxud“ sözləri anıqsızlıqny bildirədir. „Kəşki, şajad“ arzu köməkçisidir. „Essiz, əfsys, əttən, ə, həj əttən“ həsrət, arman köməkçiləri, „ajnyqsa, xususan, ıymınən, zatan, və'zən“ hal köməkçiləri (hə, xov, xoş) çavav köməkçiləridir.

„Sajın—sajy nisvət köməkçisidir. İki fe'lünin mənalary arasыdaqı vaqlanıqlaryny körsətədir—u varqan „sajın“ biz qacdıq. Qujaş köterilgən „sajın“ hava ыsına vardi.

„Oyna—ginə—qına—kinə, faqat“ vınlər cekləş köməkçisidir. Faqat biz keldik, bizginə kelməj qaldıq.

„Kim, ki“ təlsir, ызah köməkçisidir. Bildirəmənkim... ыlan qыlnadırkı...

Вьraq, lekin“ sözləri əjtilgən bir gəpdən bir nərsəni „сыqарыşкөməkci“ sidir. Həmə alдылар „вьraq“ men qaldım.

„Ucyn, cynki“ səvəv köməkçisidir.

„Ça—cə“—cama köməkçisidir—jigirməcə, jyzcə, minlərcə—nisvət köməkçisi həm voladır:

Rusca, tyrkəcə, ərəbcə gəpyrədir. hajvanca ыnsanlarca işləjdir. Zaman köməkçisi həm voladır; men kelgəncə otur.

„Davur“—bir işnin en sonrasını körsətmək ycyn işlətilədir—şəhərgə davur varamız, jyz jylqa davur kytəmiş.

„Davur“ ornıda „ca—cə“ həm işlətilədir—Şəhərgəcə varamız, jyz jylqaca kytəmiş.

„Ah, yf, ax“ bunlar qajıq, tujıq köməkçiləridir.

8

Belgiler

„Mi“ sorav belgisidir. „Nin“ bir nərsənin kimgə, nıməgə qaralıqlını körsətədir—„qaraş belgisi“ dir. U nın vaqcası, vaqcasıny neşigi, şərifnin kitabı, Elveknin şəry. Qaraş belgisi bir atqa qoşıqac undan kejin kelgən bir atqa ycinci tyri „alımaş izləri“ qoşladı. Vaqcası, qarqası, menin qala-

TDV İSAM
Kütüphanesi Arşivi
No TK 1135.5

мъм, senin qa qazъn, ularnъn шеьrlarъ, siz-
нъniшинiz, vizniң turъшьmъz kәbi.

„Ньqъ-niki“ bu hәм qaraş belgisidir. Bu kitab Әh-
mәt „niki“ bu шеьr Batu „ньqъ“.

„Oja—gә, dan—dәn, da—dә, ni“ bunlar bir fe'lнъn
iшlәvcidән vaşqa kimgә, nimәgә nisbәt voloqanъnъ kәrsә-
tәdir:

„Нь—ni“ tyşmә belgisidir. Men kitabнъ jazdъm
degәndә „jazmaq“ işi tә'sirinin, kitabgә tyşkәni
bilinәdir.

„Oja—qa, gә—kә“ varъş belgisidir. Mәktәvkә
vardъm, şeьhәrgә qacdъm, tәlәvәgә kitab ver-
dim degәndә bundaqъ fe'llәrdән „mәktәv, şeьhәr, tәlәvә,
gә“ qaratqan bir hәрәkәt varlıqъ anlaşıladıьr.

„dan—dәn“ сыьş belgisidir. Ujdән keldim,
kitabdән anladъm degәndәj fe'llәrdән anlaşıloqan
hәрәkәtnin „y“ dән „kitab“ dән vaşlanoqanъn anlaşıladıьr.

„Da—dә“ оруn belgisidir. Ujdә oturdъm, mәk-
tәvdә jazdъm degәndә fe'llәrnin оруnlarъ bilinәdir.

KITABDA BARLAR

	Bәt
1. Bir-ikl sәz	3
2. Ynll vә ynsiz tavъşlar	7
3. Joqanlıq, iñickәllik!	7
4. Tavъş өзgәrişlәri	8
5. Sәz vә Ynн tyrlәri	9
6. Sәzlәrnin tyәlligi jasamalıqъ	11
7. Jasama atlar	12
8. Syfәtlәr	14
9. Sanlar	17
10. Tyn, jasama sanlar	18
11. Oxşaş syfәtlәri	18
12. Fe'llәr	20
13. Soñoqъ zaman fe'llәr	22
14. Bufruq	22
15. Kelәçәk fe'llәr	23
16. Әtlnc fe'l	24
17. Şәrt fe'l	25
18. Qozoqtış fe'l	26
19. Hazıroqъ fe'llәr	26
20. Әtkәn fe'l	28
21. Eşitilgән fe'l	29
22. Htkajә fe'li	30
23. Qoşma fe'llәr	30
24. Kәmәkel fe'lnin işlәnişti	33
25. Fe'llәrnin nәnlaroqa ayrılışы	33
26. Bәvlәrnin hәр biridән vaşqa bәvlәr jasaş...	35
27. İktnci өзәkdән jasaloqan fe'llәr	38
28. At alışmalarъ	39
29. Soraş alışmalarъ	40
30. Kәmәkel sәzlәr	40
31. Belgilәr	41

narx 40 tijin

НА УЗБЕКСКОМ ЯЗЫКЕ

ФИТРАТ

ЭТИМОЛОГИЯ

Узбекское Государственное Издательство
Самарканд — 1930 — Ташкент

TDV İSAM
Kütüphanesi Arşivi
No TK/135.5

Ўзбек тили қабдалар тоғрусында
бир теғриғ

У/36 24
1836 ФИТРАТ

SƏRF

Birinci kitab

6 inchi vasma

ЎЗНƏŞ

Samarqand—1930—Tashkent.